

MINISTERUL DE INTERNE

DIRECȚIA ORGANIZARE-MOBILIZARE

SEC. 12/145

2505946

D 008712, Vol. 1P30

TEME DE DOCTRINA MILITARĂ

și

EXERCITII TACTICE

18712/11 part 30

Serviciul Editorial și Cinematografic

MINISTERUL DE INTERNE
— DIRECȚIA ORGANIZARE-MOBILIZARE —

Secret de serviciu

TEME
DE DOCTRINĂ MILITARĂ
ȘI EXERCIIU TACTICE

— VOLUMUL IV —

Coordonator științific
General-maior dr. LUIGI MARTIȘ

În sprijinul perfecționării
pregătirii militare a cadrelor

Seria

01348

SERVICIUL EDITORIAL ȘI CINEMATOGRAFIC

— 1988 —

Autori :

- General-maior dr. LUIGI MARTIȘ
- Colonel PETRE CARPEN
- Colonel GHEORGHE PINTELIE
- Colonel CONSTANTIN SFICHI
- Colonel ION ANTON
- Colonel VICTOR NENCIULESCU
- Locotenent-colonel GHEORGHE NEDELCU
- Locotenent-colonel PETRE PETRE
- Locotenent-colonel NECULAI GHERASIM
- Maior PETRE VASILESCU
- Maior GHEORGHE SÂRBU
- Căpitan MARCEL LUPAȘCU

„Avind în vedere rolul important al Ministerului de Interne în domeniul apărării securității statului și asigurării ordinii publice, se vor adinci conlucrarea și cooperarea cu organele de securitate și de miliție, cu trupele de securitate și unitățile militare de pompieri pentru îndeplinirea misiunilor specifice și de luptă.”

NICOLAE CEAUȘESCU

Lector : lt. col. MIRCEA GÂNDILĂ
Tehnoredactor : plut. LIVIU-GELU RUS
Corector : VIRGINIA LUNGU
Ilustrație copertă : GELU-LIVIU RUS

Comanda nr. 3079501 Dat la cules : 30.04.1988
R.M. nr. c. 696 Bun de tipar
Lucrarea conține 248 pagini + 19 planșe.

CUVÎNT ÎNAINTE

Perfecționarea continuă a pregătirii cadrelor Ministerului de Interne, ridicarea competenței lor profesionale, a spiritului de abnegație și responsabilitate în muncă reprezintă condiții esențiale ale creșterii calității și eficienței îndeplinirii ireproșabile a sarcinilor și misiunilor de mare răspundere ce le revin. Realizarea acestui obiectiv, stabilit prin Directiva comandantului suprem și dispozițiile ministrului de interne, este posibilă numai prin perfecționarea sub toate aspectele — organizatoric, de conducere, concepție și execuție — a activității de pregătire a cadrelor.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, comandantul nostru suprem, ne cere ca întregul sistem de pregătire a ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor, de pe toate treptele ierarhice, să fie astfel organizat și condus, încât să asigure însușirea temeinică a principiilor politicii interne și externe a partidului și statului, a hotărîrilor Congresului al XIII-lea și Conferinței Naționale, aprofundarea tezelor și cerințelor doctrinei militare românești, izvorite din concepția Partidului Comunist Român cu privire la apărarea patriei, precum și din locul și rolul unităților și organelor Ministerului de Interne în cadrul sistemului apărării naționale.

Dezvoltînd problemele cuprinse în volumele anterioare, volumul de față, inspirat din tezaurul de idei și teze care dau conținut doctrinei noastre militare, axat pe tematica de pregătire militară a cadrelor din Ministerul de Interne pentru perioada 1988—1990, își propune să vină în sprijinul comandamentelor de armă, unităților centrale și teritoriale.

În elaborarea acestei lucrări s-a pornit de la ideea că studierea aprofundată a doctrinei noastre militare și dezvoltarea, pe această bază, a gândirii tactice a cadrelor constituie o latură determinantă în ridicarea competenței acestora, în efortul consacrat îndeplinirii în cit mai bune condiții a misiunilor și sarcinilor ce le revin.

Prezentul volum se constituie, de asemenea, într-o contribuție la efortul permanent al comandanților de ridicare pe o treaptă nouă, superioară a activității de însușire a conținutului doctrinei militare naționale — creație de inestimabilă valoare teoretică și practică a comandantului nostru suprem —, de aprofundare a principiilor și cerințelor ei la specificul misiunilor ce revin organelor și unităților Ministerului de Interne.

Dezvoltarea pregătirii militare a cadrelor, aplicarea creațiilor a cerințelor doctrinare trebuie să se realizeze având permanent în atenție îndeplinirea misiunilor specifice, folosind forme și procedee de acțiune cit mai eficiente, în raport cu caracteristicile teritoriului, obiectivelor și zonelor de responsabilitate, atât în timp de pace, în situații deosebite cit și în condițiile războiului de apărare a patriei dus de întregul popor.

Pornind de la aceste considerente, problemele de doctrină și exercițiile tactice prezentate își propun să sprijine procesul de însușire, la un nivel superior, a conținutului temelor ce urmează să fie parcurse în perioada următoare, să contribuie la înțelegerea și aplicarea, într-o concepție unitară, a tezelor doctrinare de bază din planul tematic, în procesul de îndeplinire a misiunilor încredințate.

Unele teme se adresează tuturor categoriilor de cadre, altele, diferitelor arme și specialități, iar exercițiile tactice pun în aplicare, în situații concrete, prevederi și norme regulamentare, precum și unele reguli metodologice. Pornind de la faptul că principiile doctrinare au caracter deschis și trebuie aplicate în mod creator, temele și exercițiile vor trebui adaptate în raport cu nivelul apercetiv și de pregătire al celor cărora li se adresează, particularitățile obiectivelor sau zonelor de competență.

Prima temă prezintă ideile-forță a fundamentelor istorice, social-economice și juridice ale întăririi capacității de apărare a țării, precum și opțiunile doctrinei noastre militare reflectate în regulamente, ordine și instrucțiuni. De o deosebită importanță și semnificație doctrinară sînt tezele, ideile și orientările comandantului nostru suprem, dezvoltate în această temă, referitoare la structura, modul de alcătuire și misiunile

forțelor care compun sistemul apărării naționale, pregătirea într-o concepție unitară, armonioasă a populației, teritoriului și economiei pentru apărare.

Bazele conceptuale și modalitățile practice ale sistemului apărării naționale, în condițiile României de azi și în contextul internațional actual, reprezintă o necesitate obiectivă, constituie punctul de vedere românesc în materializarea tuturor eforturilor în vederea apărării cuceririlor revoluționare, independenței, suveranității și integrității teritoriale a Republicii Socialiste România.

În următoarele teme, efortul autorilor a fost coordonat spre dezvoltarea celor publicate în volumele anterioare, întregindu-se conținutul acestora. Astfel, conceptului de apărare teritorială i se alătură acum cel de apărare zonală, prelucrat la specificul sarcinilor și misiunilor unităților și organelor Ministerului de Interne.

S-a investigat și se prezintă apoi locul și rolul unităților și organelor Ministerului de Interne și altor forțe luptătoare — gărzile patriotice, formațiunile de pregătire militară a tineretului și apărarea civilă — în cadrul sistemului apărării naționale, insistînd pe multiplele interdependențe și corelații funcționale care se stabilesc între acestea în procesul îndeplinirii misiunilor, precum și pe formele și procedeele specifice de acțiune.

Avînd în vedere că manevra pe verticală este una din realizările majore ale secolului al XX-lea chemată să decidă deznodămîntul conflictelor militare, utilizarea desantului aerian, a trupelor aeromobile și formațiunilor de cercetare-diversiune a devenit o trăsătură caracteristică ducerii războaielor moderne. În aceste condiții, a apărut necesitatea aprofundării de către cadrele Ministerului de Interne a modului de întrebuițare, în concepția armatelor străine, a desantului aerian (debarcat sau parașutat) și a formațiunilor de cercetare-diversiune, a însușirii celor mai eficiente forme, mijloace și procedee pentru descoperirea oportună, capturarea sau nimicirea prin luptă a acestor forțe.

Pornind de la această premisă, următoarele teme abordează principalele aspecte teoretice și practice ale organizării și ducerii luptei antidesant, evidențiind modul și măsura în care unitățile și organele Ministerului de Interne pot participa, în raport cu specificul lor, la capturarea sau nimicirea desantului aerian și a formațiunilor de cercetare-diversiune

ale inamicului. Astfel, sînt expuse considerații privind pregătirea raioanelor antidesant, principiile de întrebuintare și misiunile ce le îndeplinesc unitățile și organele Ministerului de Interne, precum și activitatea grupelor operative pentru pregătirea și conducerea luptei în apărarea zonală.

Alte teme, al căror conținut se întrepătrunde și completează reciproc, tratează forme și procedee de acțiune privind participarea miliției județene în cooperare cu organe și subunități ale Ministerului de Interne și celelalte forțe teritoriale la apărarea unor platforme industriale și hărțuirea inamicului, intervenția pentru limitarea și înlăturarea urmărilor atacului inamicului cu armele de nimicire în masă și mijloacele incendiare. Prin conținutul lor, și aceste teme scot în evidență locul și rolul important pe care îl au unitățile și organele Ministerului de Interne în îndeplinirea concepției Partidului Comunist Român cu privire la apărarea patriei, aprofundează modalitățile de aplicare a principiilor, tezelor și conceptelor doctrinare în procesul instructiv-educativ.

Exercițiile tactice abordează unele probleme de organizare și desfășurare a pregătirii cadrelor în procesul instructiv-educativ, adresîndu-se în special subunităților și posturilor de miliție, dezvoltînd unele procedee de ducere a acțiunilor de luptă specifice, la nivelul acestora.

Toate materialele ce fac obiectul prezentului volum se doresc puncte de reper, jaloane în perfecționarea pregătirii militare și metodice a cadrelor, bază pentru studiu și dezbateri în vederea afirmării și argumentării unor opinii care să contribuie la aprofundarea și dezvoltarea problemelor abordate. De aceea, este necesar ca acestea să fie actualizate cu exemple concrete rezultate în procesul muncii și cel instructiv-educativ.

Pentru susținerea dezbaterilor este indicat să se folosească filme de instrucție cu tematică adecvată, diapozitive, proiecții de scheme, precum și documentarele existente în fondul unităților.

Ne exprimăm speranța că demersul nostru va stimula căutările, spiritul novator, investiția de inteligență, eforturile creatoare ale tuturor, în direcția diversificării formelor și procedeeelor de acțiune corespunzătoare situațiilor ce s-ar putea crea, pentru ridicarea la cote maxime a pregătirii militare, de specialitate și politice a cadrelor, pentru asigurarea condițiilor îndeplinirii ireproșabile a misiunilor încredințate.

AUTORII

DOCTRINA MILITARĂ

Concepția Partidului Comunist Român, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, privind întărirea capacității de apărare a patriei, reflectată în Directiva comandantului suprem, în regulamentele și instrucțiunile operative și de specialitate

Problematica conceptului privind capacitatea de apărare a patriei, ca și reflectarea acesteia în Directiva comandantului suprem, în regulamente și instrucțiuni, este deosebit de actuală și complexă, deoarece :

— abordează factorii propulsori ai dezvoltării economice-sociale și politice a țării noastre într-o strinsă conexiune cu apărarea ei, în etapa actuală și în perspectivă, într-un context internațional atât de complex și contradictoriu cum este cel al lumii de azi ;

— pune în relief temeiurile profunde ale principiilor, tezelor și opțiunilor doctrinei militare naționale, materializate în Directiva comandantului suprem ;

— dă răspunsuri realiste, soluții constructive, de eficiență, în acțiunile întreprinse pentru aplicarea normelor și regulilor stabilite în regulamentele de luptă, generale și de specialitate, în instrucțiunile și dispozițiile Ministerului de Interne, condiție esențială a creșterii răspunderii tuturor cadrelor în îndeplinirea atribuțiilor și misiunilor ce le revin.

După cum se cunoaște, întregul edificiu al doctrinei noastre militare are la bază concepția originală, unitară și de largă perspectivă a secretarului general al partidului, comandantul nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, privind apărarea patriei ca parte inseparabilă a edificării societății socialiste multilateral dezvoltate. Avem în vedere teza de excepțională însemnătate teoretică și practică în virtutea căreia dezvoltarea economico-socială a țării constituie factorul hotărâtor al capa-

cității ei de apărare. „Doresc să subliniez — și la consfătuirea activului de bază din armată — faptul că factorul hotărâtor pentru întărirea capacității de apărare a țării îl constituie dezvoltarea economico-socială tot mai puternică, ridicarea continuă a nivelului de trai material și spiritual al poporului, înfăptuirea cu succes a socialismului și comunismului pe pământul României!”¹.

În ansamblul acțiunilor de materializare a doctrinei militare naționale, Directiva comandantului suprem reprezintă documentul politico-militar programatic, de excepțională valoare științifică și practică pentru aplicarea opțiunilor și cerințelor acesteia în vederea întăririi neconținute a capacității de apărare a patriei. În același timp, regulamentele și instrucțiunile operative și de specialitate au o importanță deosebită, deoarece, prin intermediul lor, principiile, tezele și opțiunile doctrinare, transpuse sub formă de norme, devin îndreptarul comandamentelor și unităților în îndeplinirea cu succes a misiunilor încredințate.

A. CAPACITATEA DE APĂRARE A PATRIEI ÎN DOCTRINA MILITARĂ ROMÂNEASCĂ

Conținutul conceptului „capacitate de apărare” diferă după: loc, împrejurări și timp (pe teritoriul propriu, pe teatre militare externe), după tipul de război (clasic, neconvențional, guerilă, partizani, război popular general) etc.

Gândirea și practica noastră militară folosesc frecvent în actele normative, publicațiile militare și cu tematică de specialitate, termenul de „capacitate de apărare a patriei” ce însumează toate potențele materiale, tehnico-științifice, demografice, morale, geoclimatice și de altă natură de care dispune țara noastră și care pot fi mobilizate în vederea apărării cuceririlor revoluționare ale poporului, salvărdării independenței, suveranității și integrității teritoriale a patriei. În același timp, se au în vedere posibilitățile de a pregăti în mod științific toți acești factori, încă din timp de pace și a-i valorifica la nivel

¹ Nicolae Ceaușescu — Cuvântare la convocarea-bilanț a activului de bază de comandă și de partid din armată, Editura Politică, București, 1986, p. 9.

maxim în eventualitatea ducerii unui război de apărare cu participarea întregului popor.

În orice situații și, cu atât mai mult, atunci când apărarea națională se bazează pe ridicarea întregului popor la arme, toate domeniile vieții economico-sociale, toate laturile ce compun viața socială au un rol diferențiat și sunt implicate în realizarea și sporirea potențialului de apărare. De aceea, capacitatea de apărare, în concepția partidului nostru, nu reprezintă o simplă însumare a factorilor de care depinde, ci ei sunt priviți într-o strinsă conexiune și interdependență, fiecare având locul, rolul și importanța sa în întărirea capacității de apărare. Subaprecierea sau neglijarea unuia sau altuia ar avea efecte negative asupra capacității de apărare.

În gândirea social-politică și militară înaintată românească, dependența puterii militare a unui stat de nivelul dezvoltării economico-sociale, politice și spirituale a societății, ca și acțiunea altor factori asupra acestei puteri, a făcut obiectul studiilor unor teoreticieni și conducători militari. Reputatul sociolog și filozof român D. Gusti, de pildă, arăta că... „războiul este produsul simultan al unor nenumărate forțe materiale, morale, intelectuale și economice”².

Numeroși autori militari români au avansat puncte de vedere întemeiate asupra dependenței puterii militare a unui stat de diverși factori, în rîndul cărora cel economic era situat în prim plan. Dintre aceste puncte de vedere ar putea fi relevat cel susținut de generalul Hirjeu care arăta că puterea militară „atîrnă de puterea de producțiune și de muncă a populațiunii din țară, care e în stare a produce sau a munci”³ sau cel fundamentat de generalul Ion Sichițiu, potrivit căruia... „capacitatea de război a unei națiuni depinde astăzi, în primul rînd, de potențialul tehnico-industrial al țării”⁴.

În gândirea militară, opiniile aparținînd celor mai diferite curente sau orientări converg spre concluzia că puterea militară a unei țări este determinată de anumiți factori, chiar dacă se absolutizează rolul unora, se diminuează sau se nescotește rolul altora. În mod curent aprecierea puterii militare se face ținîndu-se seama nu numai de forțele militare propriu-

² D. Gusti — Sociologia războiului, București, 1915, p. 81.

³ Generalul C. N. Hirjeu — Învățămintele războiului de astăzi, ed. II, București, 1916, p. 21.

⁴ Generalul Ion Sichițiu și colonel Alexandru Ioanițoiu — Elemente de strategie, Cartea Românească, București, 1936, p. 169.

zise, ci și de resursele economice și morale, în funcție de „ansamblul mijloacelor materiale sau umane de care dispune o colectivitate”, ca și în raport cu „forța pe care o reprezintă ideologia”⁵, după cum afirma gânditorul francez Raymond Aron.

În concepția Partidului Comunist Român cu privire la apărarea patriei, în doctrina militară românească, capacitatea de apărare a patriei este produsul dezvoltării întregii vieți economico-sociale și spirituale a țării, al evoluției ascendente a întregului sistem social-politic. Înfăptuirea programului de dezvoltare economico-socială a țării noastre este prima garanție a întăririi capacității sale de apărare, deoarece „... *Forța patriei, a poporului, capacitatea de apărare a cuceririlor revoluționare crește prin dezvoltarea mai puternică a economiei, prin realizarea planului național unic de dezvoltare economică și socială a țării, înățămintului și culturii, a nivelului general de viață al poporului...*”⁶.

1. Factorii pe care se întemeiază capacitatea de apărare a patriei

Întărirea capacității de apărare, operă complexă și cu numeroase implicații, conducerea acesteia presupun, determinarea corectă a rolului și importanței fiecărui factor de care depinde apărarea națională, desfășurarea și rezultatele unui eventual război de apărare, cu participarea întregului popor. Numai pe această bază pot fi fundamentate măsuri care să ducă la valorificarea superioară a tuturor resurselor și factorilor de putere de care dispunem.

În general, acești factori (economic, demografic, științifico-tehnic, politico-moral, cultural, geoclimatic și militar) sînt tratați pe larg în literatura militară. În unele lucrări sînt denumiți și factori propulsori sau potențiali, în altele factori de putere, fiind sintetizați sau ierarhizați diferit, dar în toate cazurile se începe cu cel economic-material și se încheie, ca

însușire de forțe, cu factorul sau potențialul militar, așa cum sînt reprezentați grafic în schema nr. 1.

În cele ce urmează vom analiza, pe scurt, acești factori insistînd mai mult asupra implicațiilor ce le determină asupra îmbunătățirii structurilor organizatorice, creșterii capacității combative a comandamentelor și unităților, perfecționării formelor și procedeelelor specifice de acțiune.

a) Factorul economic

Conceptul de factor economic exprimă totalitatea resurselor materiale ale țării, structura economiei, bogățiile naturale, resursele financiare și valutare, cantitatea și calitatea forței de muncă.

Progresul rapid și echilibrat al economiei, apropierea ei tot mai mult — prin structură, tehnologii de producție și randament — de economiile moderne constituie temelia avîntului general al societății noastre și, totodată, a consolidării independenței și suveranității naționale. Relevînd această teză a concepției și politicii partidului nostru în problemele apărării, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia că: „... *îngrijindu-ne de dezvoltarea economică, întărind forța economică a României, noi întărim implicit și capacitatea de apărare a țării*”⁷.

În soluționarea practică a raporturilor complexe dintre dezvoltarea economiei și întărirea potențialului de apărare, partidul și statul nostru pornesc de la principiul că pentru a face față cerințelor impuse de ducerea războiului de apărare de către întregul popor împotriva unui inamic superior ca număr și dotare tehnică, se impune valorificarea maximă a întregului potențial economic, subordonarea acestuia efortului de apărare, asigurarea materială a acțiunilor de luptă, în principal, pe baza resurselor proprii ale țării.

Pornind de la fundamentele principale ale doctrinei militare românești, crearea industriei naționale a fost astfel gîndită încît să poată produce pentru nevoile apărării mijloacele necesare angajării în luptă a întregului popor și să treacă, în situații speciale, de la producția de pace la cea de război.

Nivelul de dezvoltare al industriei noastre, în special a ramurilor construcțiilor de mașini, siderurgiei, chimiei, elec-

⁷ Nicolae Ceaușescu — *România pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste*, vol. 2, Editura Politică, București, 1968, p. 345.

⁵ Raymond Aron — *Apărarea națională*, ianuarie 1976, p. 70.
⁶ Nicolae Ceaușescu — *România pe drumul construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate*, vol. 10, Editura Politică, București, 1974, p. 500.

tronicii, electrotehnicii, permite în orice moment participarea acestora la producția de apărare.

Un rol de seamă în cadrul pregătirii economiei naționale pentru apărare îl are agricultura socialistă, a cărei influență asupra asigurării materiale a războiului este evidentă. Pentru purtarea luptei armate, produsele agroalimentare sînt tot atît de necesare ca și armamentul și munițiile.

În acest sens, realizarea unei agriculturi moderne, de înaltă productivitate, conduce nemijlocit la sporirea posibilităților de aprovizionare, atît în timp de pace, cit și în timp de război, a forțelor ce compun sistemul național de apărare, asigurînd totodată materia primă pentru o serie de ramuri ale industriei.

Pentru înlăptuirea obiectivului strategic fundamental al actualului cincinal de trecere a României de la stadiul de țară în curs de dezvoltare la un stadiu superior, de țară mediu dezvoltată, o mare însemnătate o are continuarea politicii de îmbunătățire a repartiției teritoriale a forțelor de producție. Avîntul industriei, agriculturii, transporturilor și altor sectoare de activitate în toate zonele și județele asigură atragerea în circuitul economic și valorificarea la un nivel superior a resurselor materiale și umane ale țării. Pe această bază se asigură condițiile materiale pentru transformarea localităților, întreprinderilor și a celorlalte unități economico-sociale în adevărate cetăți de muncă, luptă și apărare.

Pentru asigurarea viabilității economiei în timp de război se au în vedere și alte măsuri cum ar fi: construirea unor întreprinderi industriale profilate pe producția de pace, dar care să fie în măsură să treacă în timp scurt la producția de război; protecția obiectivelor economice; refacerea în timp scurt a celor care au suferit distrugerii, avarii; protecția obiectivelor de artă de mare valoare, a tezaurului țării și a populației; evacuarea unor obiective economice de mare importanță pentru apărare etc.

Pentru executarea la parametrii calitativi superiori a sarcinilor ce revin organelor și unităților Ministerului de Interne din ordinele și indicațiile tovarășului Nicolae Ceaușescu privind asigurarea stării de legalitate în obiectivele economice de pe marile platforme industriale, care au pondere la producția de export, s-au adus îmbunătățiri importante în structura unităților și organelor cu atribuții în acest domeniu.

În optimizarea raporturilor dintre economie și capacitatea de apărare a patriei în fiecare etapă a dezvoltării economico-sociale, partidul și statul nostru țin seama atît de forța materială a țării, cit și de situația internațională.

b) Factorul demografic

Unul din factorii care condiționează în măsură covârșitoare capacitatea de apărare a patriei îl reprezintă factorul demografic. Prin definiție, acesta exprimă valoarea cantitativă și calitativă a resurselor umane ale unei țări, mutațiile produse în structura, repartiția geografică și densitatea populației. Toate aceste aspecte sînt dependente de condițiile economice, social-politice, culturale, de însușirile biologice și psihice naționale ale fiecărui popor, de natura orînduirii sociale și de stat.

Potențialul factorului demografic este dat de o gamă largă de indicatori cum sînt: mărimea și densitatea populației; gradul de pregătire tehnico-profesională și cultural-științifică al acesteia; distribuția sa pe medii (rural, urban), profesii, vîrste și sexe; mobilitatea spațială și socială a populației; mișcarea naturală a acesteia (natalitatea, mortalitatea, sporul natural); însușirile psihomorale și fizice ale cetățenilor etc.

Pornind de la faptul că România este o țară mică-mijlocie cu o suprafață de 237 500 km² și o populație de 23 milioane (densitatea medie de 90—100 loc./km²), conducerea de partid și de stat a adoptat conceptul doctrinar al războiului de apărare a patriei dus de întregul popor, care, în afara altor trăsături, face posibilă o utilizare mult lărgită a potențialului demografic.

Aplicarea în practică a principiilor doctrinare are ca rezultat și creșterea substanțială, încă din timp de pace, a disponibilului uman apt să participe la luptă. Potrivit calculului efectivele apte de efort militar pot ajunge, datorită sistemului adoptat de țara noastră, pînă la 25—30 la sută din populația României, adică peste 7 milioane. Este deci necesar să acordăm o atenție deosebită asigurării tuturor indicatorilor de calitate a rezerviștilor.

În același timp, reținem și faptul că, urmărind principiul economiei de forțe și mijloace, de adaptare a potențialului militar și cheltuielilor pe care le implică acesta în funcție de posibilități și necesități, statul nostru dispune de o forță militară permanentă, într-un procent din cele mai mici din lume, sub 1 la sută. Practic, în urma reducerii cu 5 la sută, acest procent este de 0,7 la sută din populația aptă de luptă.

Pentru a sublinia semnificația acestui fapt și consecvența cu care partidul nostru urmărește îndeplinirea politicii de pace trebuie să arătăm că, în unele țări, aceste procente ajung la 2—4 și chiar pînă la 7 la sută.

Dacă, în cazul unui conflict armat, agresorul ar putea realiza o superioritate numerică zdrobitoare, cînd conflictul se desfășoară potrivit schemei, forțe armate contra forțe armate, lucrurile se schimbă considerabil dacă confruntarea are loc potrivit schemei **forțe armate agresoare contra popor înarmat**, așa cum se prezintă grafic în schema nr. 2.

Istoria războaielor ne oferă nenumărate exemple cînd armate bine organizate, dotate cu mijloace moderne de luptă s-au arătat incapabile să învingă un popor ce avea conștiința cauzei pentru care luptă, ceea ce îndreptățește concluzia că „...nici o forță din lume, nu poate înfringe un popor hotărît să-și apere cu abnegație și curaj libertatea și independența națională, dreptul sacru de a-și decide singur propria soartă”⁸.

În stabilirea potențialului demografic se are în vedere dinamica numărului populației, reducerea mortalității și creșterea sporului acesteia printr-o fertilitate ridicată.

Cunoașterea temeinică și în profunzime a valorii factorului demografic de către cadrele cu atribuții de serviciu constituie o îndatorire funcțională, de competență, care influențează pozitiv activitatea pe care acestea o desfășoară pe linie de încorporare-recrutare, evidență efective, calitatea și pregătirea rezerviștilor.

Îndeplinirea obiectivelor cuprinse în Programul partidului influențează puternic dimensiunile cantitative și calitative ale factorului demografic, astfel ca pînă în 1990 să se ajungă la 18—20 născuți vii la mia de locuitori, ceea ce va determina creșterea capacității de apărare a patriei.

c) Factorul științifico-tehnic

În condițiile revoluției tehnico-științifice contemporane, puterea militară a unei țări depinde într-o măsură tot mai mare de nivelul de dezvoltare a științei și tehnicii. În sens larg, acesta exprimă posibilitățile unui stat de a rezolva, prin mijloace specifice științei și tehnicii, problemele legate de pro-

⁸ Nicolae Ceaușescu — România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 4, Editura Politică, București, 1970, p. 68.

gresul economic și spiritual, de nevoile vieții materiale și culturale a societății, de întărire a capacității de apărare a țării.

În conținutul său se disting mai multe laturi:

— componenta științifică — nivelul de dezvoltare al științei;

— componenta tehnică — mijloace tehnice de cercetare științifică;

— componenta materială și financiară — fondurile destinate pentru activitatea de cercetare;

— componenta organizatorico-funcțională care se referă la sistemul de organizare și conducere.

Știința a exercitat dintotdeauna o mare influență asupra dezvoltării armamentului și tehnicii militare. Actuala revoluție tehnico-științifică a determinat profunde mutații pe plan militar: modernizarea și perfecționarea armamentului; descoperirea de noi forme și procedee de luptă; îmbogățirea științei și artei militare; perfecționarea continuă a concepției de apărare.

Preocupîndu-se de ridicarea științei românești, Partidul Comunist Român aplică cu fermitate un vast program menit să asigure dezvoltarea bazei materiale a activității de cercetare care în domeniul militar trebuie să asigure:

— crearea unor noi tipuri de arme și tehnică de luptă, a mijloacelor și tehnicilor de conducere;

— îmbunătățirea formelor de pregătire a armatei;

— elaborarea de noi forme și procedee de ducere a luptei.

d) Factorul politico-moral

Este un fenomen complex cu profunde implicații pe toate planurile existenței și activității sociale avînd un rol activ, atît în timp de pace, cît și în cazul unui război de apărare. Acesta reprezintă în orice confruntare armată un izvor de forță, cu rol deosebit de important în determinarea rezultatelor războiului.

Conținutul factorului moral cuprinde diverse fenomene și procese spirituale: idei, concepții și convingeri; nivel de cunoaștere; unitatea dintre gîndire și acțiune; voința de a îndeplini scopurile propuse; spirit de organizare, ordine și disciplină ș.a. Ca parte a capacității de apărare, factorul moral desemnează acele trăsături psihice, calități și valori spirituale ale poporului și ale componentelor puterii sale militare care

acționează ca stimuli interni și reflectă posibilitățile subiective ale poporului de a se angaja într-o confruntare armată, în scopul obținerii victoriei.

În războiul de apărare a patriei dus de întregul popor crește rolul factorului uman, ca factor de putere. În acest cadru se impune ca încă din timp de pace să se acorde toată atenția ridicării valorii acestuia prin perfecționarea întregului proces instructiv-educativ. În activitatea de întărire a potențialului moral un accent deosebit trebuie pus pe educația patriotică, pe dezvoltarea spiritului revoluționar militant.

e) Factorul cultural

În sistemul factorilor care determină capacitatea de apărare a patriei, factorul cultural are un rol însemnat, deoarece războiul modern necesită un înalt nivel de pregătire culturală a efectivelor armatei și a populației și solicită cu maximă intensitate capacitatea intelectuală și tehnico-profesională a luptătorilor.

În sens general, noțiunea de factor cultural exprimă nivelul de dezvoltare culturală a unui popor, capacitățile sale creatoare în diversele domenii ale culturii materiale și spirituale, precum și posibilitățile de care dispune un stat pentru asigurarea progresului cultural.

Acesta cuprinde :

- pregătirea tehnico-profesională a populației ;
- structura și nivelul de dezvoltare a învățământului de toate gradele ;
- sistemul de organizare și gradul de dezvoltare a instituțiilor cultural-educative ;
- nivelul de dezvoltare a artei și literaturii ;
- valoarea tradițiilor cultural-științifice și artistice naționale.

f) Factorul geoclimatic

Reprezintă cadrul natural al vieții materiale a societății, inclusiv a pregătirii și desfășurării luptei armate. El include fiziosfera (relief, sol, subsol), rețeaua hidrografică, condițiile climatice, flora și fauna, precum și sociosfera, formată din particularitățile teritoriale, social-economice și demografice.

Teritoriul național reprezintă una din premisele existenței statului nostru unitar, inalienabil și indivizibil.

Doctrina militară națională ridică pe o treaptă superioară tradiția folosirii cu iscusință a factorului geoclimatic.

Direcțiile principale de influențare a factorului geoclimatic asupra capacității de apărare a țării vizează :

- stabilirea concepției strategice de ducere a războiului întregului popor ;
- elaborarea formelor și procedeeelor de luptă în raport cu caracteristicile teritoriului național ;
- organizarea, înzestrarea și instruirea forțelor armate și celorlalte componente ale sistemului apărării naționale ;
- pregătirea cadrelor de comandă ;
- conducerea operațiilor și luptelor (forme speciale de luptă ; manevra) ;
- dislocarea, deplasarea și manevra forțelor și mijloacelor ;
- pregătirea teritoriului pentru apărare.

Datorită suprafeței reduse a țării noastre, compartimentării sale de către lanțul muntos și de principalele râuri interioare, precum și a posibilităților pe care le are inamicul de a trece la agresiune pe mai multe direcții, de a acționa cu aviația și a folosi desantul aerian și trupele aeromobile asupra unor obiective din adâncime, se prevede ca acțiunile militare să se desfășoare pe întreg teritoriul național încă din primele momente ale agresiunii.

Ca urmare, imperativele privind menținerea cu fermitate a localităților, întreprinderilor și unităților economico-sociale, cele referitoare la pregătirea teritoriului și economiei pentru apărare, precum și măsurile ce se întreprind pentru înzestrarea și instruirea tuturor forțelor luptătoare, a întregii populații, au drept scop transformarea întregii țări într-o vastă cetate de muncă, luptă și apărare și valorificarea la maximum a condițiilor de climă și relief, în lupta împotriva oricărui agresor.

Referindu-se la aceasta, tovarășul Nicolae Ceaușescu a formulat teza de o excepțională valoare teoretică și practică privind transformarea localităților (orașelor, comunelor, sateelor), a tuturor întreprinderilor și celorlalte unități economico-sociale „în adevărate cetăți de muncă, luptă și apărare”.

Doctrina militară națională se călăuzește după orientarea comandantului suprem potrivit căreia condițiile de relief și climă determină într-o mare măsură modul de pregătire și ducere a acțiunilor de luptă.

Capacitatea de apărare a țării este determinată nemijlocit de factorul militar, deoarece factorii menționați anterior nu intervin direct în confruntarea armată, ci numai în măsura în care sînt valorificați din punct de vedere militar.

Factorul militar poate fi denumit și potențial militar întrucît desemnează totalitatea forțelor și mijloacelor de luptă armată pe care un stat le mobilizează și le utilizează în pregătirea și ducerea războiului de apărare.

În conținutul său factorul militar cuprinde: concepția P.C.R. cu privire la apărarea patriei de către întregul popor, precum și principiile doctrinei noastre militare; gradul de dezvoltare a științei militare; sistemul apărării naționale; cantitatea, calitatea și posibilitățile de folosire operativă a rezervelor materiale și umane; sistemul conducerii forțelor participante la apărarea țării.

Trăinicia factorului militar este determinată de: concepția generală a P.C.R. pe care se întemeiază organizarea apărării patriei; existența unei doctrine științifice, naționale, realiste și originale; unitatea întregului popor în jurul partidului comunist.

Sistemul conducerii forțelor participante la pregătirea și ducerea luptei de apărare a țării are la bază principiul fundamental potrivit căruia Partidul Comunist Român este conducătorul exclusiv al forțelor armate române, al întregului sistem național de apărare.

„Singurul conducător al forțelor noastre armate este partidul, guvernul, comandamentul suprem național. Numai acestea pot da ordine armatei noastre și numai aceste ordine pot fi executate în R.S.R.”⁹

Conform doctrinei militare naționale, potențialul militar propriu-zis (specializat) cuprinde: forțele pregătite pentru apărarea națională; calitatea înzestrării lor tehnico-materială; competența profesională a cadrelor militare; pregătirea de luptă a trupelor; capacitatea de mobilizare.

⁹ Nicolae Ceaușescu — România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 4, Editura Politică, București, 1970, p. 601.

Rolul și ponderea factorului sau grupului de factori în determinarea capacității de apărare diferă în funcție de o mare diversitate de condiții.

Sînt factori care au rol hotărîtor în creșterea capacității de apărare, prin influență directă ori prin potențarea altor factori.

Așa, de exemplu, factorul economic potențează pe cel demografic, iar mutațiile ce se produc în pregătirea populației influențează dezvoltarea economică.

Raportul, existență socială — conștiință socială, dă substanță potențialului politico-moral. La rîndul său, dezvoltarea conștiinței socialiste a maselor constituie o veritabilă forță de progres.

Întărirea forței economice și politice determină creșterea capacității de apărare prin sporirea capacității și calității forțelor și mijloacelor ce pot fi angajate în apărarea patriei.

Capacitatea de apărare este deci o expresie, un rezultat al posibilităților materiale și umane, morale, tehnico-științifice și de altă natură de care dispune țara, ce pot fi mobilizate și pe care știința și arta militară le valorifică la un nivel superior.

Nu cantitatea de forțe și mijloace determină puterea militară, ci măsura în care sînt valorificate și utilizate rațional, într-o concepție unitară, științific fundamentată, toate resursele patriei. În acest context, *„reducerea cu 50% a armamentelor și cheltuielilor militare, așa cum arăta secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, nu pune și nu poate pune în pericol securitatea nimănui”¹⁰.*

B. DIRECTIVA COMANDANTULUI SUPREM. DOCUMENT POLITICO-MILITAR PROGRAMATIC PENTRU CREȘTEREA CAPACITĂȚII COMBATIVE A COMANDAMENTELOR ȘI UNITĂȚILOR

Izvorită din politica generală a partidului, din imperati-vele întăririi continue a capacității de apărare a patriei, Direc-tiva comandantului suprem, strălucită expresie a gândirii ori-

¹⁰ Nicolae Ceaușescu — Cuvîntare la sesiunea Marii Adunări Naționale din 23 octombrie 1986, Editura Politică, p. 22.

ginale, profund novatoare a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, constituie o materializare a opţiunilor doctrinei noastre militare.

Avînd la bază concepţia partidului nostru cu privire la apărarea patriei de către întregul popor, Directiva pune cu putere în evidenţă locul şi rolul definitiv al forţelor armate în sistemul apărării naţionale, precizează cu claritate şi rigoare ştiinţifică sarcinile de pregătire pentru toate categoriile de forţe şi arme. Totodată, stabileşte modalităţile concrete de realizare a principiilor doctrinei privind instruirea unitară, cooperarea, conducerea şi perfecţionarea activităţii în toate domeniile vieţii militare.

În concentrarea şi dinamizarea întregului potenţial uman şi material de care dispunem, în dirijarea lor convergentă spre îndeplinirea exemplară a multiplelor sarcini ce stau în faţa armatei, unităţilor şi organelor Ministerului de Interne, o însemnătate hotărîtoare o are definirea, în Directivă, a obiectivului fundamental al întregii activităţi militare : „... ridicarea continuă a nivelului pregătirii militare şi politice a trupelor, creşterea capacităţii combative a comandamentelor şi unităţilor, asigurarea trecerii lor, în timp scurt, de la starea de pace la cea de război, pentru a fi în măsură în orice moment ca, împreună cu unităţile Ministerului de Interne, gărzile patriotice, formaţiunile de pregătire militară a tineretului, cu întregul popor, să dea o ripostă zdrobitoare agresorului, să apere cuceririle revoluţionare, integritatea teritorială, independenţa naţională şi suveranitatea Republicii Socialiste România”.

Directiva comandantului suprem al forţelor armate stabileşte, cu claritate, clarviziune şi rigoare ştiinţifică sarcinile de pregătire militară şi politică pentru toate categoriile de forţe armate, aşa cum se prezintă în schema nr. 3.

Prezentăm, în continuare, într-o formă esenţializată, cerinţele şi sarcinile generale ce revin organelor şi unităţilor Ministerului de Interne din Directiva comandantului suprem :

- cunoaşterea aprofundată şi îndeplinirea politicii interne şi externe a partidului şi statului ;
- creşterea rolului organelor şi organizaţiilor de partid ;
- dezvoltarea capacităţii organizatorice şi de conducere a cadrelor ;
- ridicarea capacităţii operative şi de luptă a unităţilor şi organelor Ministerului de Interne ;

— îndeplinirea cu înaltă responsabilitate a atribuţiilor funcţionale ;

— ridicarea nivelului pregătirii politice, de specialitate şi militare a cadrelor ;

— perfecţionarea stilului de muncă ;

— sporirea eficienţei cercetării ştiinţifice, a grijii faţă de bunurile din dotare şi implicarea în mai mare măsură a cadrelor în activităţile economico-sociale.

C. REGULAMENTELE ŞI INSTRUCŢIUNILE OPERATIVE ŞI DE SPECIALITATE — INSTRUMENTE ALE ORGANIZĂRII ŞI CONDUCERII TUTUROR ACTIVITĂŢILOR ÎN UNITĂŢILE ŞI ORGANELE MINISTERULUI DE INTERNE

Aşezarea întregii vieţi militare pe temeiul hotărîrilor şi legilor ţării, al prevederilor Directivei comandantului suprem, ale regulamentelor, instrucţiunilor şi dispoziţiilor ministrului de interne reprezintă condiţia esenţială a creşterii răspunderii tuturor efectivelor pentru îndeplinirea misiunilor ce le revin, a asigurării ordinii şi disciplinei exemplare, în toate împrejurările.

Indiferent de felul lor (de luptă, generale, de specialitate), regulamentele, ca documente cu caracter normativ, oglindesc prevederile Constituţiei ţării, Legii privind apărarea naţională, a celorlalte legi adoptate de Marea Adunare Naţională, a hotărîrilor de partid şi cerinţelor doctrinei militare a României socialiste.

Concepţia despre locul şi rolul regulamentelor porneşte de la faptul că celelalte instrumente folosite în actul conducerii — cum sînt instrucţiunile, ordinele de linie, comanda — sînt utilizabile, în orice împrejurare, în limitele şi modalităţile prevăzute în regulamente. Pornind de la concepţia generală privind apărarea naţională — ca operă şi cauză a întregului popor — şi avînd în vedere caracteristicile forţelor noastre armate, deci şi ale unităţilor şi organelor Ministerului de Interne, regulamentele promovează o atitudine fermă, intransigentă faţă de tot ceea ce este vechi şi nu mai corespunde noilor realităţi, noii etape de dezvoltare. În această

viziune rezidă valoarea lor ca instrumente ale conducerii militare și în ea se înscrie elaborarea, în ultimul timp, a noilor regulamente.

1. Reflectarea principiilor, tezelor și opțiunilor doctrinei militare naționale în regulamentele de luptă și de specialitate

Regulamentele operațiilor și luptei trupelor de uscat, Regulamentul activității de stat major, Regulamentul trupelor de securitate cu completările respective, Proiectul Regulamentului trupelor de pompieri, apărute în ultimii ani, răspund tocmai cerinței de materializare și actualizare a principiilor, conceptelor și opțiunilor doctrinei militare naționale, precum și cerințelor și sarcinilor Directivei comandantului suprem.

În elaborarea lor s-au avut în vedere coordonatele apărării naționale, determinările calitative ale componentelor sistemului apărării naționale, dinamismul acțiunilor militare, schimbările bruște și frecvente ale situațiilor în lupta modernă și în acțiunile specifice, ce necesită reglementări viabile, într-o manieră nouă, a conținutului și caracteristicilor războiului întregului popor.

De aceea, materializând principiile doctrinei noastre militare, s-a urmărit consfințirea, în deplin acord cu concepția partidului și statului privind apărarea țării, a principiilor generale ale operațiilor și luptei, conducerii forțelor, munca de partid organizatorică și politico-educativă, categoriile de asigurare, apărare, ofensivă, regrupare și înlocuirea trupelor, întrebuintarea desantului aerian, asigurarea tehnico-materială, conducerea și cooperarea, activitatea statelor majore, a grupelor operative, redactarea, minuirea și păstrarea documentelor operative și de luptă.

Pornind de la tezele și opțiunile doctrinare, regulamentele de luptă statuează în mod unitar concepte, categorii, norme organizatorice, tactice, de conducere și asigurare. Asupra unora dintre acestea ne vom opri, pe scurt, în continuare :

Conceptul de război al întregului popor. Termenul a fost revăzut în sensul de „război de apărare a patriei dus de întregul popor”. În toate regulamentele din ultimii ani regăsim aceeași definiție a conceptului, aceleași scopuri și caracteristici ale războiului de apărare a patriei dus de întregul popor :

— se desfășoară sub conducerea Partidului Comunist Român ;

— reprezintă riposta hotărâtă pe toate planurile (militar, economic, politic, ideologic, diplomatic și de altă natură) ;

— angajează toate resursele umane, materiale și spirituale ale țării într-un efort unitar și plenar până la obținerea victoriei.

Războiul de apărare a patriei dus de întregul popor este conceput ca un război modern, influențat de înzestrarea forțelor armate și a celorlalte componente ale sistemului apărării naționale cu tehnică militară superioară, precum și de aplicarea principiilor, formelor și procedeele de acțiune, elaborate în conformitate cu cerințele doctrinei militare naționale.

Caracteristicile războiului de apărare a patriei dus de întregul popor sînt, de asemenea, evidențiate în mod unitar în toate regulamentele de luptă și de specialitate : legitimitate ; angajarea întregului potențial demografic și economic, științifico-tehnic, moral și cultural (militar) împotriva agresorului ; se desfășoară pe teritoriul național ; conducerea unitară de către partid ; confruntarea cu un agresor superior ; acțiuni de luptă dîrze, încordate și înverșunate ; fermitate și mare diversitate a formelor de împotrivire ; posibilitatea prelungirii duratei războiului peste calculul făcut de agresor.

Scopul politico-militar al războiului de apărare a patriei dus de întregul popor se obține prin acțiuni militare, politice și diplomatice, în mai multe etape sau perioade : de tensiune, în care se încadrează starea de necesitate ; de pericol iminent-premergătoare agresiei ; inițială a războiului ; de ducere a războiului în zonele de operații, pe teritoriul vremelnic ocupat și în adîncimea teritoriului.

Conform prevederilor legii privind organizarea apărării naționale a R.S.R., regulamentele de luptă clasifică forțele participante la războiul de apărare în două mari categorii :

— **Forțele armate** (unități ale Ministerului Apărării Naționale și unități ale Ministerului de Interne) ;

— **Formațiunile de apărare** (gărzile patriotice, formațiunile de apărare civilă, formațiunile de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, formațiunile de rezistență, alte organe și organizații stabilite prin lege în funcție de necesitate).

Toate regulamentele de luptă și de specialitate pun în evidență ponderea trupelor de uscat, subliniind că au rolul principal în ducerea operațiilor și luptelor terestre. În acest

context, reținem prevederile privind rolul și misiunile ce revin unităților și organelor Ministerului de Interne în cazul participării acestora, cu forțele ce nu sînt angajate în misiuni specifice, la acțiunile de luptă comună în fișile marilor unități de arme întrunite. Aceste misiuni de luptă comună sînt enunțate, pe arme și specialități, în ordinea frecvenței în care acestea pot participa la îndeplinirea lor, astfel :

Trupele de securitate au în compunere mari unități, unități și subunități, care, de regulă, îndeplinesc misiuni specifice. Dacă nu sînt angajate în astfel de misiuni și se află dislocate în fișia marii unități (unității) de arme întrunite, la nevoie, se pot subordona, temporar, acesteia și participă la : apărarea unor localități, defileuri sau porțiuni de litoral acționînd în special pe direcții greu accesibile atacului cu tancuri al inamicului ; executarea contraloviturilor (contraatacurilor) ; nimicirea grupurilor de cercetare-diversiune, elementelor teroriste, desantului aerian și trupelor aeromobile ale inamicului din adîncimea apărării ; escortarea prizonierilor de război și paza acestora în lagăre de zonă interioară ; paza obiectivelor importante de pe căile de comunicații și a transporturilor ; lichidarea urmărilor atacului executat de inamic cu armele de nimicire în masă, mijloacele incendiare sau obișnuite. Cînd sînt dispuse în adîncimea apărării ele execută misiuni specifice, participă la măsurile de apărare civilă sau duc acțiuni de luptă independente.

Pe timpul ducerii acțiunilor de luptă în cadrul marii unități strategice, operative sau operativ-tactice din trupele de uscat, marea unitate (unitatea) de securitate se subordonează, temporar, comandantului acesteia. Cînd îndeplinește misiuni de luptă specifice informează pe comandantul marii unități de arme întrunite în fișia căreia acționează, despre misiunile pe care le execută. În alte regulamente de luptă se folosește, mai just, termenul generic de unități ale trupelor de securitate.

Trupele de pompieri sînt organizate pe principiul teritorial, avînd în compunere unități și subunități de pompieri. Ele îndeplinesc, de regulă, misiuni specifice. În situații deosebite, cele dispuse în fișia marii unități de arme întrunite participă la : limitarea și lichidarea urmărilor efectelor loviturilor inamicului executate cu armele de nimicire în masă și mijloacele incendiare sau obișnuite ; descoperirea și ame-

najarea unor surse de apă potabilă pentru aprovizionarea trupelor și a populației ; executarea măsurilor de apărare civilă. În unele cazuri acestea pot duce acțiuni de luptă pentru apărarea unor obiective importante.

Miliția este organizată pe principiul administrativ-teritorial și îndeplinește, de regulă, misiuni specifice în apărarea cuceririlor revoluționare, a ordinii și liniștii publice, în apărarea patriei. Pe timpul pregătirii și ducerii operației participă la : descoperirea, urmărirea, capturarea sau nimicirea grupurilor de cercetare-diversiune, a elementelor teroriste, a desantului aerian al inamicului și a elementelor ostile din interior ; îndrumarea circulației ; lichidarea urmărilor efectelor loviturilor inamicului executate cu armele de nimicire în masă și mijloacele incendiare sau obișnuite ; evacuarea populației din zonele afectate ; instituirea și menținerea carantinei în zona focarelor contaminate cu agenți patogeni.

La declanșarea mobilizării, înmînează rezerviștilor ordinele de chemare și-i trimite la data, ora și locul prevăzute în acestea. De asemenea, înmînează ordinele de rechiziționare a mijloacelor de transport pe care le trimite la unitățile militare.

Organele de securitate îndeplinesc misiuni privind apărarea securității statului. În activitatea lor cooperează cu celelalte elemente ale sistemului apărării naționale și se sprijină pe concursul larg al colectivelor de oameni ai muncii.

Aceste principii și misiuni le găsim aproape identic formulate în documentele operative ale organelor de securitate și de miliție, în Regulamentul trupelor de securitate și Regulamentul trupelor de pompieri, completate cu norme și reguli specifice.

Reflectînd prevederile Constituției R.S.R. toate aceste regulamente stipulează că problematica conducerii tuturor forțelor sistemului apărării naționale este un atribut fundamental, inalienabil și imprescriptibil al suveranității naționale, care se exercită de către Partidul Comunist Român, forța politică conducătoare a societății noastre, de organele supreme ale puterii de stat, de comandamentul suprem național. În acest sens, se precizează : „*Organul de conducere politico-militar, care are sarcina de a examina, coordona și soluționa princi-*

palele probleme în domeniul apărării și securității statului, atât în timp de pace, cât și de război, este Consiliul Apărării Republicii Socialiste România din care fac parte cadre cu înalte responsabilități în conducerea de partid și de stat, cu cea mai mare competență în rezolvarea problemelor apărării. Secretarul general al Partidului Comunist Român este președintele acestui consiliu și comandant suprem al forțelor armate, asigurând orientarea și conducerea unitară a tuturor resurselor umane, materiale și spirituale în vederea apărării.

În acest cadru, în toate regulamentele menționate, se arată că Ministerul de Interne îndeplinește politica partidului și statului în domeniul apărării securității statului, asigurării ordinii publice, apărării proprietății socialiste și personale, a drepturilor și intereselor legale ale persoanelor, a prevenirii și descoperirii infractorilor, așa cum se precizează în Legea apărării naționale, Decretul 121/1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, Regulamentul operațiilor trupelor de uscat, unde se adaugă: „ca parte integrantă a forțelor armate, în situație de război, participă cu forțele din subordine la apărarea independenței, suveranității naționale și integrității teritoriale”.

Este, de asemenea, reglementată și problema conducerii nemijlocite a forțelor participante la apărarea patriei, precizându-se că aceasta cuprinde activitatea comandantilor, statelor majore, organelor de partid, șefilor de arme și ai grupelor operative pentru conducerea operațiilor, la baza conducerii situându-se hotărârea comandantului.

Se evidențiază, de asemenea, rolul grupelor operative și ofițerilor reprezentanți ai Ministerului de Interne în asigurarea conducerii organelor și unităților care participă temporar la îndeplinirea unor misiuni de luptă comune, împreună sau în subordinea unităților armatei. Este pentru prima dată când în regulamentele armatei se precizează rolul și locul grupelor operative ale Ministerului de Interne ca instrumente ale conducerii. Această problemă este dezvoltată în tema a VI-a din prezentul volum.

Munca de partid, organizatorică și politico-educativă este reglementată — sub această denumire mai cuprinzătoare — în concordanță cu documentele de partid și instrucțiunile aprobate de C.C. al P.C.R.

2. Alte concepte

prevăzute în noile regulamente generale,
în instrucțiunile și dispozițiile Ministerului de Interne

Spațiul nu ne permite și nici nu ne-am propus să epuizăm în această temă toată bogăția de idei, concepte, reglementări și norme prevăzute în regulamentele de luptă și de specialitate ce materializează cerințele doctrinei noastre militare. În afara celor tratate anterior, considerăm totuși că este necesar să ne oprim, fie și enunțativ, la alte concepte prevăzute în noile regulamente care vor trebui avute în vedere și aplicate în mod corespunzător la elaborarea noilor instrucțiuni de specialitate, precum și în procesul instructiv-educativ.

Apărarea strategică este definită ca fiind o formă de bază a acțiunilor militare ce se adoptă, de regulă, în perioada inițială a războiului, iar uneori și pe timpul ducerii acestuia. Ea cuprinde un ansamblu de acțiuni militare, politice, economice și psihologice desfășurate de întregul popor, pe tot cuprinsul țării, inclusiv pe teritoriul vremelnic ocupat de agresor, în scopul apărării integrității teritoriale, suveranității și independenței patriei.

Din punctul de vedere al acțiunilor militare, apărarea strategică însumează totalitatea operațiilor trupelor de uscat, trupelor de apărare antiaeriană a teritoriului, aviației militare și, după caz, al marinei militare, duse împreună cu unitățile Ministerului de Interne și cu celelalte forțe ale sistemului apărării naționale, organizate și executate într-o concepție unitară și un plan unic.

Acoperirea frontierei de stat se include în apărarea strategică și se realizează în perioada premergătoare sau inițială a războiului de apărare, când agresiunea a devenit iminentă prin trecerea la apărare pe frontieră, cu forțele permanente gata de luptă din timp de pace.

În scopul îndeplinirii cerinței Directivei comandantului suprem, în sensul ca trupele să cucerească inițiativa chiar de la frontieră, se prevede să se treacă la acoperire sau la apărare cu limita dinainte a apărării pe frontiera de stat.

Din aceste câteva principii și idei de bază reiese că apărarea strategică se constituie într-o strălucită reprezentare a doctrinei militare românești privind participarea întregului popor, prin sistemul apărării naționale, la lupta împotriva

unei eventuale agresiuni armate pe întreg teritoriul țării, atât pe fronturile de luptă, cât și înapoia inamicului, prin toate formele și procedeele de ducere a războiului, inclusiv ofensiva hotărîtoare. În această plenară și hotărîtoare încheiere un rol important revine tuturor unităților și organelor Ministerului de Interne, de pe întreg cuprinsul țării, îndeosebi, celor din județele de graniță.

Apărarea localităților, transformate încă din timp de pace, potrivit doctrinei militare naționale, în cetăți de muncă, luptă și apărare, se prevede a se organiza circular, în care scop, pe căile de acces se amenajează fișii, aliniamente și poziții de apărare. Foarte importantă este includerea în acest concept a apărării platformelor industriale și a sediilor proprii, tematică de bază a pregătirii tactice a cadrelor pentru etapa actuală.

Apărarea teritorială, definită în regulamentele de luptă ca o componentă a apărării naționale, se organizează pe baza principiilor autoconducerii, autoaprovizionării și autoapărării, fiind alcătuită din forțe teritoriale, resurse economice și un sistem de autonomie și conducere pe plan local și zonal, la nivel de județ, municipiu, oraș, comună, pe baza unei concepții unitare.

În acord cu principiile doctrinei militare naționale, se prevede că forțele teritoriale sînt formate din gărzile patriotice, unitățile și formațiunile de apărare civilă, detașamentele de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, alte formațiuni de apărare, unitățile și organele Ministerului de Interne, întreaga populație aptă de luptă care nu a fost inclusă în alte forțe ale sistemului apărării naționale.

Coordonarea și realizarea măsurilor de apărare pe plan local revine consiliilor locale de apărare (județene, municipale etc.), care soluționează problemele de apărare atât la pace cât și la război, asigurînd forțelor la dispoziție resursele necesare ducerii luptei.

Apărarea zonală reprezintă o reflectare a tezei doctrinare, elaborată de comandantul nostru suprem, care cere ca fiecare unitate militară să devină un puternic detașament de luptă, în stare să desfășoare acțiuni de apărare a patriei, în orice împrejurări, inclusiv izolat.

Tratată în contextul coordonatelor generale ale pregătirii pentru apărare a populației, economiei și teritoriului, apărarea zonală se desfășoară pe plan local, în care forțele din unul

sau mai multe județe, indiferent de subordonare, acționează întrunit, după o concepție unitară, pentru respingerea acțiunilor agresorului, desantului aerian, trupelor aeromobile, grupurilor de cercetare-diversiune și teroriste ale inamicului.

Forțele care desfășoară acțiuni de luptă în cadrul apărării zonale au o compunere eterogenă și o valoare diferită, fiind alcătuite din unități ale armatei și Ministerului de Interne, gărzii patriotice și alte formațiuni de apărare. Se menționează că apărarea zonală poate rezulta din necesitatea păstrării unor spații vitale ale țării, cu obiective de mare valoare, sustragerii unor grupări de forțe proprii de sub loviturile inamicului, neangajării agresorului de la început în ocuparea unor zone sau imposibilității pătrunderii acestuia în ele, luptei în încercuirea de lungă durată a unor forțe proprii sau a formațiunilor de rezistență.

Aplicațiile tactice de alarmare, ce se execută cu toate unitățile și organele Ministerului de Interne, dintr-un județ sau 2—3 județe, reprezintă forme complexe de materializare a principiilor apărării zonale, prevăzute și în Directiva comandantului suprem sub denumirea de exerciții și aplicații cu caracter teritorial sau de alarmare. Problemele de detaliu ale apărării zonale se prezintă în capitolul următor.

Ofensiva din zone libere derivă din conceptul de ofensivă strategică ca singura formă de acțiuni militare care duc la nimicirea sau izgonirea agresorului și eliberarea integrală a teritoriului național.

Ca urmare, ofensiva din zone libere se desfășoară pentru nimicirea unei grupări importante a agresorului, realizarea joncțiunii cu unele grupări de forțe din afară, eliberarea unor raioane și obiective importante din teritoriul național vremelnice ocupat și extinderea zonei, restabilirea administrației de stat și crearea condițiilor pentru ducerea unor acțiuni ofensive de amploare, care să asigure, ulterior, refacerea integrității teritoriului patriei.

Într-o viziune nouă, potrivit cerințelor Directivei comandantului suprem, sînt abordate principiile și procedeele de desfășurare a ofensivei cu forțarea cursurilor de apă, din zonele cu lucrări de hidroameliorații, a ofensivei în teren muntos — împădurit, pe litoral și în deltă.

Regrupările și înlocuirile, impuse de dinamismul acțiunilor militare, de schimbările bruște și neașteptate ale situațiilor, sînt tratate ca un ansamblu de măsuri și activități de care tre-

buie să ținem seama și în organizarea și ducerea acțiunilor de luptă specifice.

Întrebuințarea desantului aerian operativ este o problemă nouă în regulamentele de luptă și va trebui adaptată, de asemenea, la operațiunile și acțiunile tactice de securitate.

Asigurarea materială, tehnică și medicală conține prevederi importante și pentru unitățile (subunitățile) M.I. care intră temporar în subordinea marilor unități operative ale armatei, urmînd a fi aprovizionate, la cerere, cu materiale, armament, muniții și tehnică, cu excepția armamentului specific.

3. Cerințe, norme și procedee de acțiune prevăzute în noile regulamente generale, în instrucțiunile și dispozițiile Ministerului de Interne

Noile regulamente generale, instrucțiunile și dispozițiile intrate în vigoare în ultimul timp statuează o gamă largă de principii călăuzitoare și norme necesare așezării pe baze riguroase a unor domenii foarte importante ale activității și instruirii militare, cum sînt serviciul de zi, de gardă și în garnizoană, cunoașterea și minuirea la perfecție a armamentului și tehnicii, îmbunătățirea continuă a rezultatelor la trageri, perfecționarea pregătirii fizice, creșterea capacității combative la alarmare și de intervenție, alte aspecte ale perfecționării pregătirii cadrelor. Explicarea conținutului acestora trebuie să stea la baza însușirii temeinice și aplicării lor în practică de către întregul personal, în părțile ce-l privesc.

a) **Regulamentul serviciului de gardă și în garnizoană (R.G.-2)**, ediția 1987, a fost elaborat avînd în vedere :

— necesitatea reflectării în conținutul lui a hotărîrilor de partid și principiilor doctrinei noastre militare, a prevederilor Directivei comandantului suprem, precum și a experienței dobîndite în organizarea și executarea serviciului de gardă și în garnizoană ;

— punerea de acord cu unele acte normative : Decretul Consiliului de Stat nr. 400/1981 referitor la instituirea unor reguli privind exploatarea și întreținerea instalațiilor, utilajelor și mașinilor, ordinea interioară și disciplina în unitățile cu foc continuu ; modificările aduse Legii nr. 77/1971 privind regimul

armelor și munițiilor prin Decretul Consiliului de Stat nr. 17/1976 ;

— unificarea conținutului unor ordine prin care s-au făcut precizări privind serviciul de gardă și în garnizoană, precum și asupra pazei și apărării obiectivelor de importanță deosebită ;

— necesitatea stabilirii unor norme precise care, aplicate în practică, să înlăture orice premisă favorabilă pierderii sau înstrăinării de armament, muniții și alte materiale ;

— introducerea unor prevederi menite să îmbunătățească paza și apărarea obiectivelor, concomitent cu reducerea numărului de militari din serviciul de gardă, prin folosirea de mijloace tehnice de pază și alarmare, precum și a cîinilor de serviciu.

Problemele esențiale sînt următoarele :

— Serviciul de gardă constituie, ca și pînă în prezent, o misiune de luptă.

— Garda se schimbă, de regulă, de două ori pe săptămînă ; cînd este compusă din elevi și m.t.r. se schimbă zilnic.

— Militarii se introduc în serviciul de gardă numai după două luni de instrucție ; se interzice folosirea în serviciul de gardă a militarilor cu antecedente penale, manifestări psihomorale necorespunzătoare, a acelorora cărora nu li s-a asigurat orele de somn regulamentare în noaptea precedentă sau pînă la intrarea în serviciu, a celor care se află sub influența alcoolului sau în curs de executare a pedepselor disciplinare.

— Militarii care au săvîrșit abateri în serviciul de gardă se sancționează numai după schimbarea din gardă.

— Comandanții de gărzii se stabilesc la începutul fiecărui ciclu de instrucție și se pregătesc prin convocări de 4—5 zile.

— Comandantul gărzii este obligat să controleze muniția și armamentul cel puțin de două ori în 24 ore, dintre care o dată noaptea.

— Atribuții noi, impuse de viață, sînt stipulate pentru comandantul gărzii și întreg personalul din subordine cu privire la pregătirea și schimbarea gărzilor, respectarea consemnelor, secretul gărzii, uzul de armă, somații, identificări, interzicerea consumului de băuturi alcoolice, păstrarea armamentului și munițiilor, încărcarea și descărcarea armei, persoanele care au dreptul să controleze gărzile.

— Referitor la asigurarea cu muniție, se stabilesc norme separate de cartușe pentru santinelele din paza cazărnilor.

— Precizări importante se fac cu privire la gărzile permanente de care va trebui să se țină seama la paza obiectivelor de importanță deosebită, la cele speciale, la sediile comandamentelor și unităților care nu au subunități destinate în acest scop, precum și la transporturile militare.

— Pe baza normativelor în vigoare se fac precizări și cu privire la amenajările obiectivelor pentru pază și apărare, teritoriul tehnic și administrativ al acestora, zona de pază și apărare, zona de siguranță, lucrările genistice de apărare și asigurarea a cel puțin două categorii de mijloace de legătură.

— În ceea ce privește serviciul în garnizoană reținem clasificarea acestora pe categorii și modul de organizare a serviciului prin comenduirea de garnizoană. În localitățile în care nu sînt unități ale Ministerului Apărării Naționale sau ale Ministerului de Interne, comandantul garnizoanei este șeful organului sau postului de miliție care, pe linia serviciului în garnizoană, se subordonează comandantului centrului militar județean.

În regulament se mai prevăd obligațiile comandamentului garnizoanei referitoare la organizarea și conducerea activităților de mobilizare și de intervenție la diferite obiective, instruirea periodică, fără scoatere din producție, a rezerviștilor, folosirea terenurilor de instrucție și poligoanelor, menținerea ordinii și disciplinei militare, controlul circulației și desfășurarea ședințelor pe garnizoană.

Redactat pe baza experienței acumulate și ținînd seama de alte acte normative, regulamentul mai cuprinde modul de organizare a controalelor în garnizoană prin ronduri, ofițeri de control, patrule de control și intervenție, activitățile pentru stingerea incendiilor, înlăturarea urmărilor calamităților naturale, accidentelor nucleare sau chimice și onorurile militare.

Avînd la dispoziție acest instrument al conducerii, comandantii, statele majore, organele de partid și cele de tineret vor putea întreprinde măsuri eficiente pentru ca ordinea interioară, serviciul de gardă și în garnizoană, paza și apărarea obiectivelor să se desfășoare pe baza legilor țării și regulamentelor militare.

b) Reglementările privind executarea tragerilor.

Regulamentul tragerii cu armamentul de infanterie și Instrucțiunile privind organizarea, pregătirea și executarea ședințelor individuale de tragere pentru cadrele din M.I. trebuie analizate împreună.

În Directiva comandantului suprem este statuat obiectivul de maximă și permanentă actualitate ca, în procesul de perfecționare a pregătirii cadrelor, ofițerii, maiștrii militari și subofițerii să fie antrenați să folosească cu dibăcie armamentul și tehnica, să tragă foarte bine cu armamentul din dotare, să acționeze cu iscusință în situații de luptă și specifice complexe, să dovedească inițiativă, îndrăzneală și hotărîre în orice împrejurare. Atît prevederile din Directivă, cît și din Regulamentul tragerii, reliefează faptul că instrucția tragerii cu armamentul de infanterie este o categorie de pregătire principală a trupelor de toate armele.

Tocmai acestor cerințe sînt destinate să le răspundă Instrucțiunile privind executarea ședințelor de tragere pentru cadrele din Ministerul de Interne. În aceste instrucțiuni sînt prevăzute ședințe individuale de tragere cu pistolul, printre care unele de învățare și majoritatea pentru perfecționarea și verificarea deprinderilor, inclusiv noaptea, în diferite situații specifice asupra țintelor fixe, căzătoare, mișcătoare, care apar pentru scurt timp, din diferite poziții, din mișcare, cu scurte opriri, cu sau fără folosirea aparatelor de ochire, din ABL, autoturisme, ambarcațiuni. În condiții similare, sînt prevăzute ședințe de tragere cu pistolul-mitralieră, cu pușca mitralieră, cu mitraliera, cu pușca semiautomată cu lunetă, de aruncare a grenadelor de mină, cu aruncătorul de grenade A.G. 7, și ședințe pentru grupele de luptă antiteroristă. Ne dăm seama că aceste instrucțiuni sporesc exigențele în formarea trăgătorilor, toate ședințele de tragere fiind subordonate specificului misiunilor, crescînd numărul tragerilor individuale și speciale, s-au introdus noi categorii de trageri, au fost sporite cerințele privind executarea focului precis, în scurt timp, în plin efort și după efort, cu toate categoriile de armament din dotare.

Este necesar ca la toate organele și unitățile, cadrele cu atribuții pe această linie, ofițerii cu organizarea-mobilizarea să acționeze ferm ca instrucția și tragerile cu armamentul din dotare să se execute în nota de exigență a Regulamentului și Instrucțiunilor la care ne-am referit.

c) Dispozițiile privind perfecționarea pregătirii cadrelor din M.I. în perioada 1986—1990.

Ele constituie documentul de bază în aplicarea cerințelor Directivei comandantului suprem pentru toate organele și unitățile. Ele cuprind obiective, direcții de acțiune și sarcini pen-

tru perfecționarea pregătirii de specialitate, militare și fizice la care ne-am referit când am analizat sarcinile ce ne revin din Directivă. Reținem atenția asupra intensificării eforturilor pentru perfecționarea planificării și evidenței, cu respectarea tematicii generale și a normelor de timp, pentru fiecare formă și categorie de pregătire.

d) Regulamentul pregătirii fizice.

Acesta statuează rolul important ce revine pregătirii fizice în cadrul întregului proces instructiv-educativ și stabilește cadrul, formele și metodele prin care se asigură o calitate nouă, superioară în pregătirea de luptă și de specialitate a efectivelor și în primul rând a cadrelor. Atenție deosebită trebuie să se acorde problemelor formării rezistenței, în condiții de efort, autoapărării, luptei corp la corp și exercițiilor fizice specifice înotului și instrucției pe schiuri.

e) Completările la Instrucțiunile-cadru privind alarmarea unităților.

În ultimii ani, exercițiile și aplicațiile tactice de alarmare s-au impus ca forme superioare de pregătire și instruire reprezentând modalități practice de traducere în viață a principiilor și cerințelor doctrinare, a prevederilor Directivei comandantului suprem, pentru întărirea continuă a capacității combative, operative și de intervenție a unităților, organelor și subunităților.

Aceste activități au contribuit la creșterea capacității organizatorice și de conducere a comandamentelor, statelor majore, grupelor de stat major, a șefilor de formațiuni și compartimente în vederea ducerii cu succes a acțiunilor specifice și de luptă în situații deosebite, pe timpul mobilizării și în eventualitatea războiului de apărare dus de întregul popor. Totodată, exercițiile de alarmare determină disciplinizarea cadrelor, creșterea răspunderii și competenței acestora în îndeplinirea atribuțiilor și sarcinilor ce le revin.

Insistăm asupra completărilor făcute prin ordinul M.I. din aprilie 1986, în care s-au stabilit norme riguroase privind aprierea sosirii cadrelor la alarmă.

Foarte importantă este și precizarea că timpul de prezentare a cadrelor la alarmă trebuie să fie cât mai scurt, sub baremele prevăzute în Instrucțiunile-cadru, în raport cu spe-

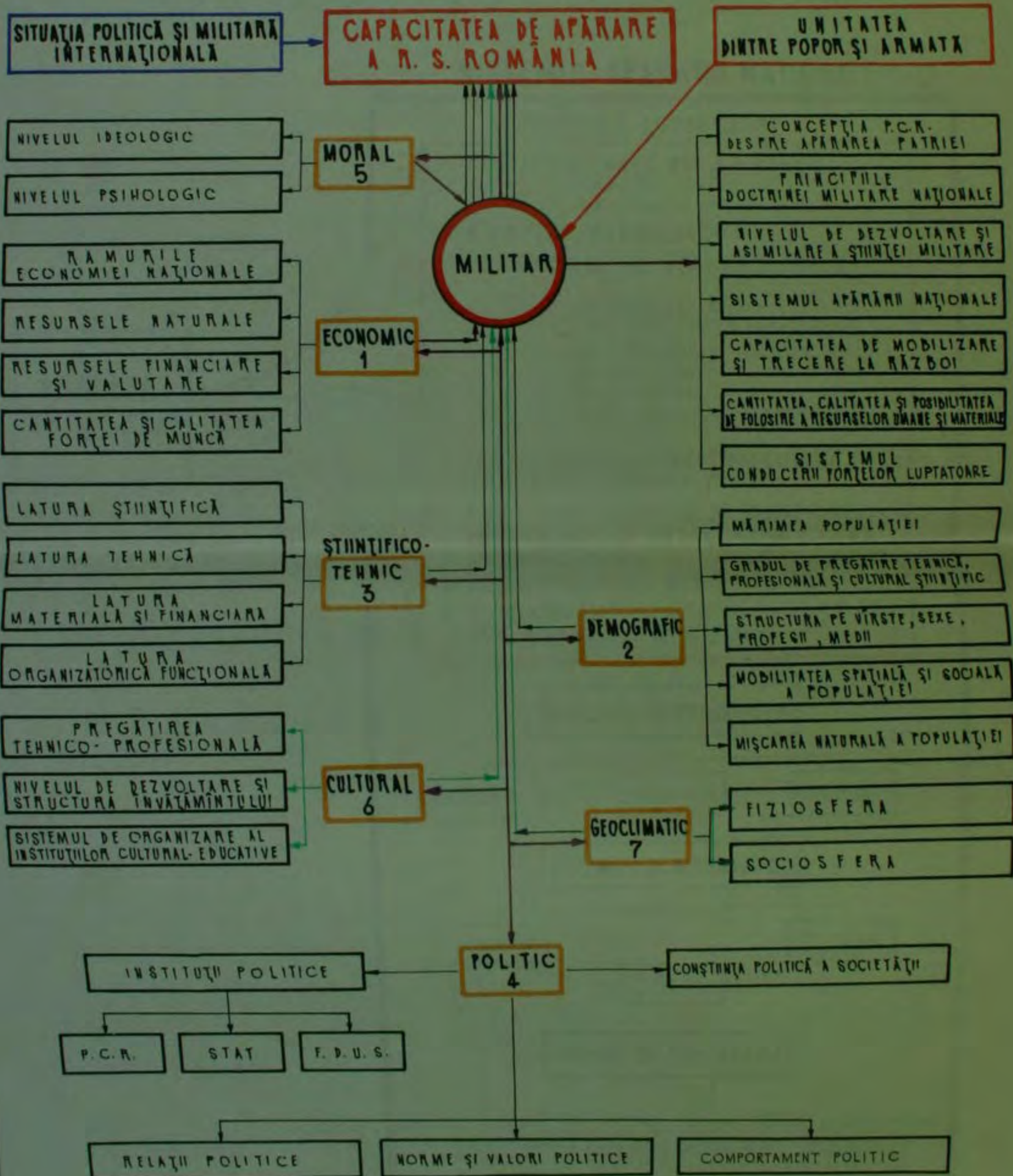
cificul unității, mărimea localității respective, și să reflecte posibilitățile maxime de înștiințare și de aducere a cadrelor la locurile de adunare.

★

În concluzie, concepția Partidului Comunist Român, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, privind întărirea capacității de apărare a patriei este reflectată și materializată în Directiva comandantului suprem, în regulamentele generale și de luptă, în instrucțiunile și dispozițiile ministrului de interne, ca instrumente de dezvoltare și perfecționare a capacității de conducere a comandamentelor și unităților. Pe această cale, principiile doctrinei militare naționale sunt transpuse în norme ale activității practice, în structuri, atribuții și reguli, a căror respectare asigură o pregătire unitară și duce la îndeplinirea cu succes a misiunilor ce ne revin.

FACTORII

PE CARE SE ÎNTEMEIAZĂ CAPACITATEA DE APĂRARE

SCHEMA

CONFLICTUALA IN RAZBOIUL DE APARARE A PATRIEI DUS DE INTREGUL POPOR

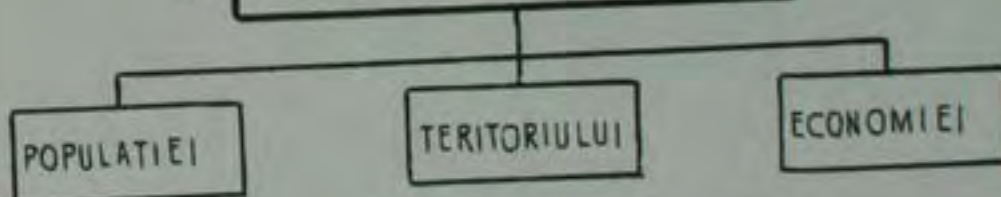
SISTEMUL APARARII NATIONALE

1. FORTELE LUPTATOARE

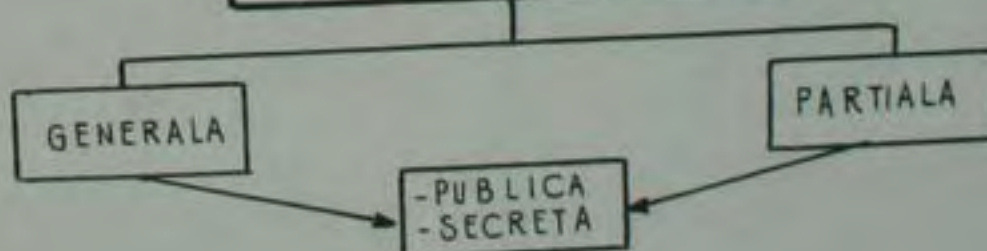
- FORTELE ARMATE ALE R.S. ROMANIA:
 - ARMATA
 - UNITATILE SI ORGANELE M.I.
- GARZILE PATRIOTICE
- FORMATIUNI DE APARARE CIVILA:
 - DE DEBLOCARE-SALVARE;
 - SANITARE - VETERINARE;
 - DE PROTECTIE ANTICHIMICA;
 - DE INSTALATII;
 - ENERGETICE;
 - CONTROLUL DOZIMETRIC;
 - ETC.
- FORMATIUNI SANITARE VOLUNTARE SI
SURORILE DE CRUCE ROSIE;
- FORMATIUNILE CIVILE DE POMPIERI;
- DETASAMENTE DE PREGATIRE MILITARA
A TINERETULUI;
- FORMATIUNI DE REZISTENTA;
- ALTE ORGANE SI ORGANIZATII CE SE
VOR STABILI PRIN LEGE

ARMATA
AGRESOARE

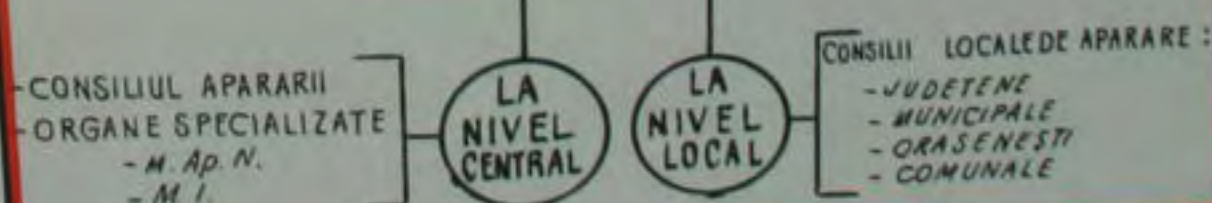
2. DIRECTIILE DE PREGATIRE A:

3. SISTEMUL DE MOBILIZARE

4. ORGANE DE CONDUCERE

DIRECTIVA COMANDANTULUI SUPREM AL FORTELOR ARMATE ALE R.S. ROMANIA PRIVIND PREGATIREA MILITARA SI POLITICA A ARMATEI IN PERIOADA 1986-1990

S-A TINUT
SEAMA DE:

- Principiile doctrinare;
- Experienta acumulata din prima directiva
- Noile orientari in politica militara

DIRECTIVA
COMANDANTULUI
SUPREM
PRIVIND PREGATIREA
MILITARA SI POLITICA
A ARMATEI IN
PERIOADA
1986-1990

S-A ELABORAT PE BAZA:

CONSTITUTIEI R.S.R.

LEGI 14 privind
organizarea apararii
nationale

ALTE ACTE NORMATIVE

1. DEZVOLTAREA CAPACITATII DE ORGANIZARE SI CONDUCERE A COMANDAMENTELOR SI UNITATILOR

- Domeniu prioritar de actiune
- Imbunatatirea activitatii de inspectii si controale
- Cooperarea si colaborarea

2. PERFECTIUNAREA PREGATIRII CADRELOR

- Aprofundarea conceptiei P.C.R. cu privire la apararea patriei
- Dezvoltarea orizontului de cultura militara
- Elaborarea unor programe unitare
- Dezvoltarea capacitatii de conceptie, analiza-sinteza

3. RIDICAREA NIVELULUI PREGATIRII DE LUPTA A TRUPELOR

- Aprofundarea principiilor doctrinei militare
- Cunoasterea si minuirea la perfectie a armamentului si ridicarea rezultatelor la tragari
- Procedee specifice de lupta
- Sarcini specifice pe genuri de arma

4. CONLUCRAREA SI COOPERAREA

- Pe baza principiilor doctrinare in timp de pace, in situatii deosebite si in timp de razboi
- Pe verticala si orizontala

5. RIDICAREA CAPACITATII DE LUPTA SI DE MOBILIZARE A COMANDAMENTELOR SI UNITATILOR

- Perfectiunarea structurii organizatorice
- Antrenarea prin exercitii de alarma si de mobilizare
- Pregatirea rezervistilor

6. CRESTEREA ROLULUI MUNCII DE PARTID A ACTIVITATII POLITICO-EDUCATIVE

- Cresterea rolului organelor si organizatiilor de partid
- Ridicarea calitatii si eficientei muncii de partid
- Cresterea si promovarea cadrelor

OBIECTIVUL FUNDAMENTAL

- CONȚINUT

- Ridicarea continuă a nivelului pregătirii militare și politice;
- Creșterea capacității combative a comandamentelor și unităților;
- Asigurarea trecerii în timp scurt de la starea de pace la cea de război

- ÎMPREUNĂ CU:

- Unitățile M.I., G.P., formațiunile de pregătire militară a tineretului, cu întregul popor.

- SĂ FIE ÎN MĂSURĂ:

- Să dea o ripostă zdrobitoare agresorului;
- Să opereze cuceririle revoluționare, integritatea teritorială, independența națională și suveranitatea R.S. România

SARCINI

7. ÎNTĂRIREA ORDINII SI DISCIPLINEI MILITARE

- Creșterea conștiinței politice
- Întreaga viață astăzi să se desfășoare pe baza regulamentelor

8. PERFECTIUNAREA ÎNVĂȚĂMINTULUI MILITAR

- Ridicarea nivelului științific și educativ al învățămîntului
- Dezvoltarea culturii militare și științifice

9. SPORIREA CONTRIBUTIEI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ÎN DOMENIUL MILITAR

- Folosirea cuceririlor tehnico-științifice
- În domeniul strategic, operativ și tactic; social-politic; tehnic și medical

10. ASIGURAREA TEHNICO-MATERIALĂ

- Înzestrarea armatei
- Îmbunătățirea asigurării tehnico-materiale
- Investiții
- Recuperarea, recondiționarea, re folosirea, prevenirea pagubelor

11. CONTRIBUTIA ARMATEI LA ACTIVITATEA ECONOMICA

- La obiectivele economiei naționale
- În gospodăriile agricole ajutătoare proprii

12. RELATIILE ARMATEI ROMANE CU ALTE ARMATE

- Colaborarea cu armatele țarilor socialiste
- Relații cu armatele altor state

Apărarea zonală.

Sarcinile unităților și organelor Ministerului de Interne privind participarea la apărarea zonală.

Cooperarea cu consiliile locale de apărare

Concepția Partidului Comunist Român privind apărarea patriei reprezintă o etapă nouă, superioară în dezvoltarea gândirii social-politice și militare românești. În viziunea partidului nostru, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, opera constructivă și apărarea națională alcătuiesc două laturi inseparabile ale procesului unitar de dezvoltare generală a patriei, un sistem de concepte, structuri și acțiuni practice menit să asigure, la nevoie, salvagardarea independenței, suveranității și integrității patriei, a muncii pașnice a poporului român.

Pornind de la adevărul de necontestat că edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea spre comunism pot fi realizate numai prin angajarea plenară, conștientă a întregului popor, într-un climat de liniște și securitate, partidul și statul nostru acordă o deosebită atenție și grijă problemelor apărării naționale.

Tezele și ideile profund novatoare ale comandantului nostru suprem cu privire la dezvoltarea artei militare românești au stat la baza elaborării și continuă să asigure perfecționarea formelor și procedeele specifice de luptă. Între ele se regăsește și apărarea zonală într-o exprimare pur națională, ca preluare a elementelor de tradiție ale apărării patriei, dar cu un conținut nou, o densă încărcătură științifică și cu o arie largă de manifestare.

1. Conceptul de apărare zonală. Locul și rolul unităților și organelor Ministerului de Interne în cadrul apărării zonale

Preocupată de găsirea modalităților de transformare a conceptelor și opțiunilor doctrinare în practica instruirii și educării trupelor, arta militară românească are în atenție cerința de a răspunde dezideratului de promovare a noului, a unei noi calități superioare în domeniul pregătirii militare. Această pregătire — așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu la Convocarea-bilanț din 1985 — „trebuie să se materializeze în capacitatea fiecărei unități de a deveni un puternic detașament de luptă în stare să desfășoare acțiuni de apărare a patriei împotriva oricărei agresiuni, în orice împrejurări, inclusiv izolat”.

Ideea aceasta doctrinară se reflectă la toate nivelurile artei militare, ea găsindu-și expresia în situațiile în care unități ale armatei și ale Ministerului de Interne, împreună cu alte forțe ale sistemului național de apărare, sînt nevoite să ducă acțiuni de luptă în condiții de izolare. Una dintre aceste situații o constituie apărarea zonală.

În spiritul prevederilor regulamentare, analiza conceptului de apărare zonală surprinde cîteva aspecte esențiale, care, în principal, se referă la :

- suprafața mare a zonelor, localizate la nivelul unor porțiuni însemnate din teritoriul unuia sau mai multor județe limitrofe și caracterul unitar și specific al terenului și elementelor de infrastructură teritorială din perimetrul acestora ;

- caracterul unitar al acțiunii și conducerea unică a tuturor forțelor și mijloacelor aparținînd elementelor sistemului de apărare națională, indiferent de subordonarea inițială, dislocate sau grupate în cadrul zonelor respective ;

- scopurile apărării zonale, care sînt hotărîtoare și diversificate, constau în : respingerea acțiunilor ofensive ale agresorului, nimicirea desantului aerian, trupelor aeromobile, grupurilor de cercetare-diversiune și elementelor teroriste ale inamicului, menținerea intactă și de lungă durată a zonelor respective.

Conceptul de apărare zonală nu trebuie însă înțeles marginal, ca o elaborare cu caracter pur teoretic. Apariția lui este determinată de o profundă și științifică investigație a modalităților practic-aplicative și metodologice de a defini posibili-

tățile de pregătire și ducere a acțiunilor pentru menținerea fermă și îndelungată a numeroaselor zone vitale de pe teritoriul național.

Apărarea zonală reprezintă un ansamblu unitar și complex de acțiuni organizate și conduse în așa fel încît să interzică pătrunderea inamicului în interiorul zonei.

Deoarece unele aspecte ale apărării zonale sînt asemănătoare sau chiar comune cu cele ale apărării teritoriale, se impune precizarea că între acestea există, totuși, deosebiri de esență, că ele nu se pot confunda. În timp ce apărarea teritorială reprezintă o componentă organizatorică a sistemului apărării naționale cu o structură bine determinată care cuprinde toate elementele, *apărarea zonală constituie o componentă acțională a războiului de apărare a patriei dus de întregul popor, un procedeu specific al acestuia.*

Apărarea zonală, ca un caz particular al apărării, se pregătește astfel încît să poată respinge în orice moment atacurile inamicului din toate direcțiile posibile. Deosebirea față de acțiunile de apărare clasice constă în faptul că, în timp ce într-o conjunctură nefavorabilă pot fi ocupate alinamente favorabile în adîncime, în cazul apărării zonale această alternativă dispăre cu desăvîrșire, unica modalitate de acțiune constînd în continuarea luptei pentru menținerea, cu orice preț a zonei.

În concluzie, *apărarea zonală reprezintă ansambluri complexe și dinamice de acțiuni militare pregătite, de regulă, din timp și desfășurate în cadrul tuturor operațiilor de către forțe ale armatei împreună cu alte componente ale sistemului național de apărare sau, în unele situații, numai de către forțe teritoriale într-o zonă cu caracteristici geografice specifice, ce include o mare suprafață din teritoriul unuia sau mai multor județe, într-o concepție unitară și sub o conducere unică, pentru respingerea ofensivei inamicului și menținerea intactă a acesteia, inclusiv prin lupta în încercuire de lungă durată.*

Potrivit principiilor și cerințelor doctrinei militare românești actuale, în cadrul forțelor noastre armate un rol important, alături de unitățile și marile unități subordonate Ministerului Apărării Naționale, îl au unitățile Ministerului de Interne.

Disponînd de o organizare și înzestrare corespunzătoare, de o înaltă capacitate combativă, unitățile și organele Ministerului de Interne sînt în măsură să îndeplinească cu succes, împreună cu celelalte componente ale sistemului apărării națio-

nale, misiunile ce le revin, atât în timp de pace, cât și în timp de război.

Datorită organizării lor în sistem teritorial, rolul acestora în cadrul apărării zonale se amplifică din mai multe considerente, printre care menționăm :

- importanța asigurării securității statului, a ordinii și liniștii publice, a apărării tuturor bunurilor din zona respectivă, în scopul creării condițiilor favorabile coordonării unitare a efortului menținerii teritoriului și nimicirii agresorului ;

- asigurarea continuității producției de apărare pentru producerea celor necesare realizării unei apărări ferme și menținerii zonelor vitale respective ;

- combaterea propagandei speciale a inamicului și a celei dușmănoase, care în cazul apărării zonale ar putea avea efecte negative ce ar putea pune în pericol posibilitatea menținerii zonei apărate ;

- asigurarea fluentei în traficul rutier, în special pe comunicațiile de aprovizionare a forțelor luptătoare ;

- descoperirea și neutralizarea actelor diversionist-teroriste, precum și prevenirea și stingerea incendiilor ;

- participarea nemijlocită la lupta împotriva inamicului care intenționează să pătrundă în zona apărată, la pregătirea antidesant a unor raioane, la nimicirea desantului aerian și trupelor aeromobile și pentru înlăturarea urmărilor atacului executat de inamic din aer, inclusiv cu armele de nimicire în masă.

Locul și rolul unităților și organelor Ministerului de Interne în cadrul apărării zonale sînt mult mai complexe datorită condițiilor specifice în care trebuie să-și îndeplinească misiunile.

În primul rînd, avem în vedere creșterea importanței tuturor obiectivelor existente și activităților ce urmează a se desfășura în apărarea zonală.

În al doilea rînd, datorită dublului caracter ce-l au aceste unități și organe ca forțe cu destinație specială subordonate Ministerului de Interne, pe de o parte, și componente ale forțelor armate, pe de altă parte.

În virtutea acestor considerente, sarcinile ce le au în cadrul apărării zonale sînt în exclusivitate axate pe sprijinirea

scopului unitar încredințat conducerii forțelor din zona respectivă. Mai mult ca în oricare altă situație, unitățile și organele Ministerului de Interne trebuie să fie în măsură să participe nemijlocit la acțiuni de cercetare, de apărare a unor obiective și platforme industriale, a altor obiective de importanță deosebită. De asemenea, cu pregătirea și înzestrarea de care dispun, pot participa la pregătirea raioanelor antidesant, la lupta împotriva desantului aerian și grupurilor de cercetare-diversiune ale inamicului, care în apărarea zonală au o pondere mult mai mare. Totodată, avînd în vedere caracterul izolat în care se duc acțiunile de luptă, unele unități și subunități ale Ministerului de Interne pot participa și la îndeplinirea altor misiuni de luptă comună, în special în situația cînd apărarea zonală evoluează pînă la lupta în incercuire de lungă durată.

Pentru creșterea eficienței locului și rolului unităților și organelor Ministerului de Interne în apărarea zonală, sînt edificatoare indicațiile comandantului nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în care se subliniază necesitatea acordării întregii atenții „... problemelor legate de întărirea capacității de apărare a țării noastre, de ridicare a nivelului de pregătire de luptă și politică a armatei, de perfecționare a activității Ministerului de Interne, pentru a putea apăra, în orice împrejurări, cuceririle noastre revoluționare, construcția socialistă, împotriva oricui ar încerca să le lezeze, pentru a fi gata în orice moment să apărăm independența și suveranitatea patriei noastre socialiste”.¹

2. Structura apărării zonale.

Sarcini ce le pot îndeplini unitățile

și organele Ministerului de Interne pentru realizarea acesteia

Ca toate acțiunile militare, și cele din apărarea zonală constituie sisteme acționale de mare complexitate și dinamism, a căror funcționalitate și eficiență sînt asigurate de organizarea elementelor componente și viabilitatea relațiilor de intercondiționare ce se stabilesc între acestea.

În scopul realizării unei eficiente structuri a apărării zonale, unitățile și organele Ministerului de Interne existente

¹ Nicolae Ceaușescu — România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 17. Editura Politică, București, 1979, p. 239—240.

în zona respectivă, prin intensificarea îndeplinirii misiunilor specifice, pot veni în sprijinul tuturor activităților ce se desfășoară pentru finalizarea componentelor structurii apărării zonale.

Intrucit toate obiectivele productive capătă importanță deosebită, în apărarea zonală se includ în mod implicit și măsuri de securitate a acestora, în special pe linia prevenirii și stingerii incendiilor și descoperirii actelor de sabotaj și diversiune.

Elementele structurii apărării zonale sînt aceleași ca în apărarea obișnuită, și anume: dispozitivul de luptă, sistemul de foc și amenajarea genistică.

Desfășurată în condiții și situații specifice, este firesc ca apărarea zonală să prezinte unele particularități care individualizează structura apărării.

a) Dispozitivul de luptă.

Dintre toate elementele de structură a apărării zonale, dispozitivul de luptă pune cel mai pregnant în evidență gradul de specialitate al apărării zonale. Principala trăsătură a dispozitivelor adoptate pentru ducerea apărării zonale o constituie marea lor varietate.

Dacă scopul rămîne comun pentru toate acțiunile de apărare zonală (menținerea intactă și de lungă durată a zonei), dispozitivele se vor diferenția de la o zonă la alta. Totuși, cu toate deosebirile, majoritatea dispozitivelor de apărare zonală au o trăsătură comună și definitorie determinată de gradul mai scăzut de accesibilitate a terenului din zona respectivă și care trebuie să asigure un înalt grad de funcționalitate în îndeplinirea misiunilor.

Potrivit prevederilor regulamentare, dispozitivul se constituie, de regulă, pe un eșalon. Este necesar, însă, să subliniem că această precizare se referă la dispozitivul apărării zonale în faza finală de luptă în încercuire de lungă durată. Pînă la această etapă dispozitivul de luptă, în funcție de teren, dezvoltarea zonei, forțele la dispoziție etc., poate fi și pe două sau chiar trei eșaloane.

În privința dispunerii forțelor și mijloacelor, cele mai multe particularități se manifestă în acțiunile inițiale de apărare, deoarece pentru etapa finală dispunerea forțelor și mijloacelor este identică cu cea din lupta în încercuire. În toate fazele luptei, în apărarea zonală trebuie să se dispună de

rezerve capabile să nimicească rapid inamicul pătruns. Această cerință este impusă de scopul fundamental al apărării zonale: menținerea zonei cu orice preț, în condițiile evitării unor pierderi mari în rîndul forțelor proprii. De asemenea, folosirea de către inamic a desantului aerian mai mult ca în alte situații obligă la realizarea unui dispozitiv care să asigure intervenția și nimicirea rapidă a desantului.

Concentrarea efortului pentru realizarea scopului principal al apărării zonale este dată de faptul că toate forțele trebuie să fie în măsură să acționeze nu numai potrivit specializării lor, ci pentru îndeplinirea oricăror misiuni.

În acest sens, sporind importanța tuturor obiectivelor din partea de teritoriu unde se organizează apărarea zonală, vor spori și măsurile de pază și apărare a acestora, ceea ce impune stabilirea unor dispozitive de luptă adecvate. În același timp, parte din unitățile și subunitățile de trupe vor fi incluse în detașamente tactice, grupări operative sau vor fi subordonate temporar unor unități ale armatei, executînd împreună cu acestea activitățile pentru realizarea tuturor elementelor structurii apărării zonale.

Caracterul independent al acțiunilor de luptă din cadrul apărării zonale, precum și înmulțirea acțiunilor inamicului de destabilizare a situației din zonă implică intensificarea, în primul rînd, a misiunilor specifice, pe toate liniile de muncă, în scopul prevenirii oricăror acte antisociale, menținerii ordinii și liniștii publice, apărării tuturor obiectivelor, bunurilor și persoanelor, asigurînd în felul acesta îndeplinirea scopului fundamental al apărării zonale — menținerea intactă a teritoriului respectiv.

b) Sistemul de foc.

Ceea ce dă măsură eficienței apărării zonale este efectul produs asupra inamicului prin loviturile executate cu totalitatea categoriilor de armament, pentru zădărnicierea atacurilor, diminuarea continuă a capacității sale de luptă și nimicirea forțelor pătrunse în interiorul apărării. În același timp, se impune o raționalizare a consumului de muniție, ca o particularitate definitorie a apărării zonale. Totuși, chiar în aceste condiții, sistemul de foc trebuie să aibă o eficiență maximă, în condiții de economicitate mare.

Sistemul de foc se organizează astfel încît să permită ducerea luptei de către fiecare unitate, subunitate și forma-

țiune în condiții de independență și chiar de izolare. Unitățile și subunitățile Ministerului de Interne, pe lângă asigurarea securității muniției din depozitele ce le-au primit în pază și apărare, vor trebui să ia măsuri pentru realizarea unui sistem de foc propriu cât mai eficient, atât în cadrul dispozitivelor proprii, cât și în situația când sint subordonate altor unități ale armatei.

c) Amenajarea genistică.

Cu toate că prin înseși caracteristicile lor, spațiile în care se organizează apărarea zonală favorizează menținerea acestora îndelungată, amplificarea avantajelor are menirea de a le transforma în adevărate fortărețe.

Pregătirea și ducerea apărării zonale presupun realizarea unui sistem amplu de lucrări de fortificații, baraje și distrugeri, precum și asigurarea unei rețele dense de comunicații. *Nevoile de amenajare genistică se amplifică substanțial față de alte acțiuni și datorită faptului că fiecare obiectiv sau raion important, subsistemele de hidroameliorații, localitățile trebuie pregătite pentru apărarea circulară.*

Pe toată durata apărării zonale, activitățile sociale și economice nu numai că nu încetează, dar în unele sectoare productive se intensifică. O pondere deosebită o vor avea activitățile de amenajare genistică a adăposturilor pentru protecția populației și de adaptare a unor spații subterane pentru funcționarea secțiilor productive sau chiar a întreprinderilor profilate pe fabricarea și repararea tehnicii de luptă, a unor piese și materiale. În aceeași categorie de lucrări sint cuprinse și spațiile de depozitare a mijloacelor materiale, pentru odihna personalului, dislocarea formațiunilor medicale și altele.

Asigurării genistice îi revin sarcini deosebite și pe linia menținerii unei înalte viabilități a comunicațiilor, trecerii peste cursurile de apă și canale, deschiderii unor noi drumuri care vor angaja numeroase forțe umane și mijloace materiale.

Având în vedere eficiența sistemului de baraje și distrugeri pentru completarea sistemului de foc în apărarea zonală, se impun organizarea și conducerea unitară a realizării acestuia.

Unitățile și organele Ministerului de Interne din teritoriul zonei respective au sarcini deosebite de alte situații, în sensul că vor intensifica executarea lucrărilor genistice ce le sint

necesare, participând și la alte lucrări. Totodată, vor intensifica acțiunile specifice pentru paza și apărarea comunicațiilor, lucrărilor de artă, adăposturilor și altor lucrări de protecție a obiectivelor și personalului. O atenție deosebită va trebui acordată pazei surselor de apă potabilă, precum și măsurilor de descoperire a noi surse de aprovizionare a forțelor și populației cu apă, în situația când se impune acest lucru. De asemenea, sporesc sarcinile de amenajare genistică a raioanelor anti-desant.

3. Conducerea apărării zonale.

**Participarea unităților și organelor Ministerului de Interne
atit la rezolvarea acesteia, cit și la asigurarea
funcționării ei continue**

Conducerea apărării zonale cuprinde ansamblul unitar de măsuri și activități care se întreprind în scopul organizării și coordonării continue a pregătirii și desfășurării acțiunilor militare de către toate elementele apărării zonale, pentru îndeplinirea cu maximă eficiență a misiunilor încredințate.

Forțele care organizează apărarea zonală, indiferent de subordonarea anterioară, acționează întrunit și după o concepție unitară.

Conform prevederilor regulamentare, pentru pregătirea și ducerea apărării zonale în mod organizat, forțele și mijloacele existente, în funcție de cantitatea lor, se constituie în detașamente tactice sau grupări operative, sub conducerea unor comandanți militari sau a consiliilor locale de apărare, în scopul desfășurării acțiunilor în mod unitar.

Conducerea se realizează din punctul de comandă dispus într-un raion potrivit caracteristicilor zonei și în raport cu dispozitivul forțelor proprii și modul probabil de acțiune al inamicului.

Pentru executarea unei conduceri neîntrerupte a forțelor și mijloacelor este necesară realizarea unui sistem de transmisiuni care să corespundă nevoilor de legătură specifice pregătirii și ducerii apărării zonale. În acest caz, sistemele de telecomunicații teritoriale aparținând diferitelor ministere, departamente și organizații economice vor fi incluse în sistemul de transmisiuni, chiar dacă funcționează independent sau sint interconectate cu celelalte elemente ale sistemului național.

Pentru realizarea unei conduceri eficiente în apărarea zonală, unitățile și organele Ministerului de Interne pot și tre-

buie să-și aducă o contribuție substanțială, mai mult ca în orice altă situație. Caracterul de independență și uneori chiar de izolare, existența limitată a mijloacelor de transmisiuni, terenul frământat în care, de regulă, se organizează apărarea zonală, misiunile multiple și diversificate ale forțelor creează greutatea ce pot fi diminuate sau chiar înlăturate prin includerea în sistemul de transmisiuni a mijloacelor de legătură de care dispun forțele Ministerului de Interne, precum și a personalului de deservire a acestora.

În ce privește exercitarea unitară a actului conducerii în apărarea zonală, unitățile și organele Ministerului de Interne au grupe operative sau reprezentanți pe lângă alte puncte de comandă, iar în situația când apărarea zonală se organizează numai cu forțe teritoriale și acțiunile sînt conduse de consiliul local de apărare, unitățile și organele Ministerului de Interne trebuie să aibă reprezentanți pe lângă acesta.

În apărarea zonală, caracterul de independență a acțiunilor de luptă impune o intensificare a măsurilor de asigurare a legăturilor necesare realizării conducerii, la care organele Ministerului de Interne au un rol important. Aceasta deoarece, prin îndeplinirea misiunilor specifice, asigură securitatea sistemelor de telecomunicații, precum și paza și apărarea unor căi de legătură ce le sînt încredințate.

Organizarea după principiul teritorial al unităților și organelor Ministerului de Interne asigură, pentru conducerea apărării zonale, culegerea datelor de pe întreg teritoriul respectiv, atît cu privire la problemele necesare luării hotărîrii, cît și asupra stării moral-politice a populației din zonă.

4. Cooperarea și conlucrarea unităților și organelor Ministerului de Interne cu consiliile locale de apărare pentru pregătirea și ducerea apărării zonale

Caracterul specific și diversificat al acțiunilor de luptă ce se desfășoară în cadrul apărării zonale implică găsirea unor soluții eficiente care să asigure rezolvarea problemelor complexe ce le ridică aceasta, mai ales că, așa cum se prevede și în regulamentele de luptă, apărarea zonală se va executa în condiții mult mai grele decît în apărarea obișnuită.

În varianta adoptării ei premeditate, pregătirea apărării zonale începe încă din timp de pace, se intensifică în perioada

de tensiune și se definitivează în momentul constituirii organului destinat să conducă nemijlocit acțiunile de luptă în cadrul zonei respective și constă într-un ansamblu de măsuri și activități cu mare specificitate ce se execută pentru realizarea în timp scurt a unei apărări stabile, ferme și active. Acest proces este puternic influențat de gradul de pregătire, încă din timp de pace, a populației, economiei și teritoriului din zona respectivă. În acest sens, trebuie să existe o strînsă conlucrare și cooperare între toate elementele sistemului local de apărare pentru analiza profundă și multilaterală a terenului din zonele și raioanele de responsabilitate în scopul stabilirii porțiunilor din teritoriul național care îndeplinesc condițiile geografice, economice, demografice etc. necesare ducerii cu succes a apărării zonale.

Unitățile și organele Ministerului de Interne, care, prin natura misiunilor specifice, trebuie să cunoască în detaliu zona de responsabilitate din toate punctele de vedere, pot prezenta consiliilor locale de apărare propuneri privind diferite aspecte ale pregătirii apărării zonale.

De asemenea, pentru stabilirea forțelor și mijloacelor necesare, unitățile și organele Ministerului de Interne vor trebui să mențină o permanentă legătură cu consiliile locale de apărare în scopul evitării cuprinderii în acestea a unor elemente ostile.

Fiind organizate după principiul teritorial, unitățile și organele Ministerului de Interne vor informa permanent consiliile locale de apărare despre situația informativ-operativă din zonele respective, precum și asupra stării moral-politice a populației.

Pe timpul stării de necesitate, cînd conducerea politico-militară stabilește deja cine va fi organul de conducere în apărarea zonală (comandamentul militar sau consiliul local de apărare) și ce subordonări se impun, unitățile și organele Ministerului de Interne își intensifică acțiunile specifice, pe toate liniile de muncă, informînd oportun consiliul local de apărare asupra problemelor care ar împiedica pregătirea și ducerea cu succes a apărării zonale.

Caracteristic pentru apărarea zonală care se organizează într-un teritoriu unde sînt și unități militare este constituirea unui comandament militar care va subordona și consiliile locale de apărare. În acest caz, unitățile și organele Ministerului de Interne vor realiza o strînsă cooperare atît cu consiliile locale

de apărare, cit și cu comandamentul militar pe linia tuturor aspectelor ce interesează pregătirea și ducerea apărării zonale.

După declanșarea agresiunii, o dată stabilit teritoriul unde se organizează apărarea zonală, pregătirea luptei se definește în raport cu condițiile concrete ce s-au conturat. Din acest moment cooperarea și conlucrarea cu comandamentul militar sau consiliul local de apărare se amplifică atât în procesul de elaborare a hotărîrilor, cit și pentru coordonarea unitară a tuturor acțiunilor de luptă ce se desfășoară în zona respectivă.

*Grupele operative și reprezentanții Ministerului de Interne*² pe lângă punctele de comandă ale conducerii apărării zonale vor participa nemijlocit la toate activitățile de elaborare a hotărîrilor, stabilind misiuni pentru unitățile și organele din subordine, asigurînd transmiterea acestora la timp și urmărind îndeplinirea lor.

★

În concluzie, apărarea zonală este un concept doctrinar relativ nou și mai puțin aprofundat în literatura de specialitate. Tema de față este departe de a detalia toate aspectele apărării zonale în cadrul războiului pentru apărarea patriei dus de întregul popor.

Problematica este complexă și se cere aprofundată în continuare. Esențial pentru unitățile și organele Ministerului de Interne este că ele au un rol important în pregătirea și, la nevoie, ducerea apărării zonale. De aceea, în întregul proces instructiv-educativ trebuie să venim cu probleme noi care să contribuie la clarificarea și aprofundarea acestui nou concept doctrinar.

² Problematica este dezbătută pe larg la capitolul VI.

III

**Locul și rolul
unităților și organelor Ministerului de Interne
în sistemul apărării naționale.**

**Forme specifice de acțiune,
conlucrare și cooperare
pentru îndeplinirea misiunilor ce le revin**

Sistemul apărării naționale, creație de excepțională valoare doctrinară a comandantului suprem al forțelor noastre armate, tovarășul Nicolae Ceaușescu, constituie materializarea concepției Partidului Comunist Român privind apărarea patriei, a cadrului organizatoric instituțional de pregătire și de întrebuințare a forțelor luptătoare, a tuturor posibilităților materiale și spirituale ale țării, potrivit concepției strategice de participare a întregului popor la apărarea patriei socialiste. El reflectă, totodată, dezideratul doctrinar fundamental al socializării apărării, faptul că „*apărarea patriei, a cuceririlor revoluționare este datoria sfîntă a întregului popor, că orice agresiune din afară, orice acte împotriva cuceririlor revoluționare trebuie să fie respinse cu participarea activă a întregului nostru popor*”¹.

În acest sistem atotcuprinzător, unitar și complex, ce include totalitatea forțelor umane, materiale și spirituale ale țării, în vederea menținerii unei permanente și ridicate capacități de apărare, unitățile și organele Ministerului de Interne, organizate, pregătite și conduse după principii și norme militare, au un loc și un rol important. Astfel, conform Legii nr. 14/1972, unitățile și organele Ministerului de Interne intră în compunerea Forțelor Armate ale Republicii Socialiste

¹ Nicolae Ceaușescu — România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 22. Editura Politică, București, 1982, p. 28—29.

România şi au misiunea să apere independenţa, suveranitatea şi integritatea teritorială a patriei, precum şi cuceririle revoluţionare ale întregului popor, aducându-şi din plin contribuţia la pregătirea populaţiei, teritoriului şi economiei pentru apărare.

Create de partidul nostru în procesul revoluţiei şi construcţiei socialiste, unităţile şi organele Ministerului de Interne dispun de o capacitate combativă ridicată, fiind în măsură să îndeplinească cu succes, împreună cu armata şi celelalte componente ale sistemului apărării naţionale, misiunile ce le revin, atât în timp de pace, cât şi în cazul unui eventual război de apărare dus de întregul popor.

A. LOCUL ŞI ROLUL UNITĂŢILOR ŞI ORGANELOR MINISTERULUI DE INTERNE ÎN SISTEMUL APĂRĂRII NAŢIONALE

O componentă importantă, de o excepţională valoare teoretică şi o deosebită însemnătate practică, a politicii partidului nostru o reprezintă concepţia sa revoluţionară privind destinaţia forţelor armate ale ţării şi, în cadrul acestora, locul, rolul şi însemnătatea unităţilor şi organelor Ministerului de Interne în procesul complex de edificare şi apărare a noii orînduirii. Supunînd unei analize ştiinţifice, profunde, realităţile interne şi internaţionale ale României socialiste, conducătorul partidului şi statului nostru a elaborat teze şi a stabilit măsuri practice pentru dezvoltarea şi modernizarea unităţilor şi organelor Ministerului de Interne, în concordanţă deplină cu sarcinile şi misiunile încredinţate, potrivit principiilor doctrinei noastre militare, cu necesităţile impuse de întărirea continuă a statului nostru, cu amplificarea rolului şi funcţiilor sale.

În viziunea doctrinară a comandantului suprem, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, unităţile şi organele Ministerului de Interne sînt constituite şi îşi desfăşoară activitatea ca un sistem administrativ de stat, o instituţie a statului nostru socialist, un instrument de forţă al poporului, care contribuie la exercitarea funcţiei statului de apărare a cuceririlor revoluţionare, a independenţei şi suveranităţii naţionale.

Necesitatea determinării locului şi rolului unităţilor şi organelor Ministerului de Interne în societatea noastră rezidă în : concepţia partidului nostru cu privire la apărarea patriei ;

natura şi caracterul unitar al orînduirii noastre sociale şi de stat ; amplul efort constructiv în care este angajat poporul nostru şi necesitatea manifestării acestuia la adăpost de uneltirile duşmanilor socialismului ; dimensiunile calitative şi cantitative ale avuţiei naţionale şi cerinţele sporite ale apărării ei împotriva acţiunilor ostile de orice natură ; creşterea rolului statului democraţiei muncitoreşti-revoluţionare ; organizarea şi conducerea activităţii economico-sociale şi spirituale a ţării, concomitent cu asigurarea deplinei sale securităţi.

Între factorii externi care fac necesară existenţa unităţilor şi organelor Ministerului de Interne, cei mai semnificativi sînt : complexitatea şi caracterul contradictoriu al evoluţiei internaţionale, care poate crea stări de pericol pentru securitatea statului nostru, pentru independenţa şi suveranitatea patriei ; recrudescenţa politicii imperialiste de forţă şi dictat, de amestec în treburile interne ale altor state ; continuarea cursei înarmărilor care fac să crească pericolul declanşării de noi războaie, inclusiv a unui război racheto-nuclear nimicitor ; proliferarea fără precedent a terorismului şi violenţei pe plan internaţional şi pericolul ce-l reprezintă acest fenomen pentru securitatea statelor ; acţiunile duşmănoase desfăşurate, pe diverse planuri, de cercurile reacţionare imperialiste împotriva ţărilor socialiste, a cauzei socialismului şi progresului.

Acţiunea directă şi conjugată a acestor factori interni şi externi relevă necesitatea logică, obiectivă a existenţei unităţilor şi organelor Ministerului de Interne, determinarea precisă a rolului acestora în societatea noastră socialistă, în cadrul sistemului apărării naţionale. Referindu-se la locul şi rolul organelor şi unităţilor Ministerului de Interne, tovarăşul Nicolae Ceauşescu arăta : „*Fără îndoială că, în sistemul statului nostru socialist, aceste organe ocupă — în conformitate cu hotărârile partidului, cu legile ţării, cu prevederile Constituţiei republicii — un loc deosebit de important, au un rol de seamă în dezvoltarea şi întărirea statului nostru socialist.*”²

Analiza locului ce-l ocupă unităţile şi organele Ministerului de Interne relevă dubla natură a acestora, de *categorie de forţe cu destinaţie specială ale Ministerului de Interne şi de componentă a forţelor armate*, situaţie ce are implicaţii asupra sistemului de raporturi cu armata — ca principală componentă a sistemului apărării naţionale şi a forţelor armate. Aceste

² Nicolae Ceauşescu — România pe drumul construirii societăţii socialiste multilateral dezvoltate, vol. 13, Editura Politică, Bucureşti, 1977, p. 654.

implicații se reflectă în conținutul, trăsăturile și specificul misiunilor ce le pot îndeplini, atât în timp de pace, cât și în eventualitatea unui război de apărare, dus de către întregul popor.

În condițiile edificării societății socialiste multilateral dezvoltate, ale actualei situații politico-militare internaționale, rolul și misiunile unităților și organelor Ministerului de Interne cunosc noi dimensiuni. Fără îndoială, forța principală a orinduirii noastre socialiste rezidă în unitatea de granit a poporului, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, în jurul Partidului Comunist Român, în frunte cu secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu care întregul popor înfăptuiește Programul partidului, politica sa generală, internă și internațională. Aceasta reprezintă garanția sigură a edificării societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră, a creșterii capacității ei de apărare. Dar, așa cum aprecia comandantul nostru suprem: „... ținând seama că pe plan internațional mai există forțe reacționare, ostile socialismului, că și în țările socialiste se mai găsesc elemente declasate, descompuse, care pentru un pumn de arginți sînt gata să-și trădeze patria, este necesar să asigurăm întărirea în continuare a organelor de apărare a statului, menținerea trează a vigilenței lucrătorilor din securitate, pentru ca, în orice împrejurare, să-și poată face cu cinste datoria față de cauza revoluției, față de cauza socialismului, față de popor”³.

Dinamica funcțiilor statului nostru socialist relevă cu pregnanță creșterea rolului acestuia în societate, amplificarea sarcinilor care privesc conducerea unitară a activității economico-sociale pentru înfăptuirea obiectivelor stabilite de partid. Totodată, așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, trebuie să avem în vedere că: „Este necesar să acționăm cu toată hotărîrea în direcția perfecționării activității organelor de justiție, a organelor de ordine internă, miliție și securitate, pentru a asigura apărarea cu fermitate a proprietății oamenilor muncii, a proprietății întregului popor, a muncii și vieții tuturor cetățenilor, a legilor țării, a cuceririlor revoluționare și independenței patriei.”⁴

³ Nicolae Ceaușescu — România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 16, Editura Politică, București, 1979, p. 592—593.

⁴ Nicolae Ceaușescu — România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 25, Editura Politică, București, 1984, p. 40.

Contribuția unităților și organelor subordonate Ministerului de Interne la întărirea potențialului de apărare al statului nostru se realizează pe două direcții principale de acțiune, deosebite ca mod de realizare, prin natura formelor și procedeele de luptă folosite pentru îndeplinirea misiunilor, dar unitare ca scop fundamental și strîns corelate cu acțiunea celorlalte forțe ale sistemului național de apărare.

Principală direcție de efort o reprezintă participarea la apărarea securității statului, asigurarea ordinii publice, apărarea proprietății socialiste și personale, a drepturilor și intereselor legale ale cetățenilor, prevenirea și descoperirea infracțiunilor și a altor acțiuni care pot aduce prejudicii capacității de apărare a patriei. Totodată, forțele existente în structura organizatorică a Ministerului de Interne, a Departamentului Securității Statului, îndeosebi unitățile de trupe sînt în măsură să participe și direct, cu forțele disponibile, independent sau în cooperare cu alte forțe, la lupta împotriva agresorului, în deplină concordanță cu strategia generală elaborată de Comandamentul suprem național.

Rolul și misiunile încredințate unităților și organelor Ministerului de Interne, fizionomia lor generală, relevă unele caracteristici principale, organizatorice și funcționale ale acestora. O caracteristică importantă o constituie organizarea lor teritorială. Fiind dispuse și îndeplinind misiuni, de regulă, într-o anumită zonă de responsabilitate, unitățile și organele Ministerului de Interne sînt integrate în sistemul local de apărare (organizat în obiectivele, raioanele și zonele cărora le asigură paza și securitatea). Legate de realizările oamenilor muncii, de teritoriul unde trăiesc, precum și de muncitorii din obiectivele și platformele industriale, de locuitorii localităților, acestea au posibilitatea de a-și aduce contribuția la efortul comun al unităților armatei și celorlalte formațiuni de apărare pentru a face „... ca fiecare localitate, fiecare întreprindere, fiecare unitate agricolă, în general, fiecare unitate economico-socială să constituie o puternică fortăreață, o puternică cetate, care să asigure, în orice împrejurări atât desfășurarea activității de producție, cât și apărarea cuceririlor revoluționare, a independenței țării”⁵.

⁵ Nicolae Ceaușescu — România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 25, Editura Politică, București, 1984, p. 342.

Unitățile și organele Ministerului de Interne *participă la asigurarea și păstrarea pe plan local a armamentului gărzilor patriotice, la instruirea detașamentelor de pregătire militară a tineretului, precum și la asigurarea bazei materiale.*

Totodată, unitățile și organele Ministerului de Interne își aduc o contribuție substanțială la activitatea economică pentru dezvoltarea patriei noastre, acționând în gospodăriile agro-zootehnice proprii, pe unele șantiere de construcții, participând la realizarea unor obiective economice, lucrări agricole ori a unor sisteme de irigații din zonele de responsabilitate.

O altă caracteristică a unităților Ministerului de Interne o constituie angajarea lor încă din timp de pace în misiuni și acțiuni de luptă specifice, pentru apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, combaterea manifestărilor și acțiunilor care afectează securitatea statului nostru, averea națională, liniștea și ordinea publică. Această caracteristică asigură unităților respective posibilitatea de a interveni, în cel mai scurt timp și cu întreaga lor capacitate de luptă, în situații deosebite sau în cazul unei agresiuni asupra teritoriului național.

Mobilitatea în acțiune este o altă caracteristică importantă a unităților și organelor Ministerului de Interne, reprezentând un factor calitativ în îndeplinirea cu succes a rolului și misiunilor ce le revin. Aceasta este asigurată de suplețea structurii organizatorice a unităților și subunităților, de înzestrarea lor cu armament și mijloace tehnice de luptă speciale, precum și de nivelul înalt de pregătire al efectivelor.

Rolul și destinația unităților Ministerului de Interne, varietatea misiunilor ce le pot îndeplini, dispunerea acestora încă din timp de pace în zone, raioane și obiective de responsabilitate, situațiile în care se pot găsi, atât în timp de pace cât și la război, determină o creștere considerabilă a *autonomiei* acestora, ele fiind capabile să ducă cu succes acțiuni de luptă specifice.

Aceste caracteristici impun o *metodologie proprie de instruire și de educare, diversificată pe grupuri și formațiuni mici, chiar individuală*, care să asigure întregului efectiv o înaltă responsabilitate în îndeplinirea ireproșabilă a îndatoririlor funcționale. Eficiența procesului instructiv-educativ se reflectă în creșterea vigilenței, fermității și a spiritului militard pentru respectarea neabătută a legalității socialiste, pre-

venirea și combaterea infracțiunilor și a oricăror fapte de natură să lezeze securitatea statului, economia națională, ordinea și liniștea publică.

Din Ministerul de Interne fac parte: securitatea, miliția, trupele de securitate și unitățile militare de pompieri, arhivele statului, penitenciarele, instituțiile militare de învățământ, alte unități și formațiuni speciale.

Ministerul de Interne are în structura sa organizatorică Departamentul Securității Statului, Inspectoratul General al Miliției, comandamente de armă, direcții centrale și unități speciale, diferite servicii, inspectorate județene și al municipiului București, instituții de învățământ și alte formațiuni.

Organele și unitățile Departamentului Securității Statului, prin funcția lor socială, prin îndatoririle care le revin în conformitate cu hotărârile partidului, cu prevederile Constituției și ale legilor țării, ocupă „... un loc deosebit de important, au un rol de seamă în dezvoltarea și întărirea statului nostru socialist”⁶. Ca instrument al puterii oamenilor muncii, al partidului și statului, organele de securitate — apreciate și considerate, totodată, de către conducerea partidului ca având o dublă calitate, de partid și de stat — sînt chemate să apere cuceririle revoluționare ale celor ce muncesc împotriva uneltirilor și acțiunilor dușmanilor construcției socialiste, munca lor reprezentînd o parte integrantă a activității generale a statului nostru.

Importanța rolului, locului și responsabilităților ce revin organelor de securitate își găsește fundamentul tocmai în caracterul politic al activității pe care o desfășoară, prin faptul că măsurile ce se iau pe linie de securitate reflectă însăși politica partidului și statului în acest domeniu și angrenează răspunderi deosebite în orice situații.

Unitățile și organele de miliție sînt constituite și funcționează pe întreg teritoriul țării, în localitățile de tip urban și rural, în stații feroviare, porturi, aeroporturi, pe marile șantiere de construcții, platforme industriale și în alte locuri impuse de nevoile muncii și au sarcina de a contribui la apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, a muncii sale pașnice de construire a socialismului, a avutului obștesc și a celui personal, a vieții, libertății și demnității persoanelor, a ordinii de drept stabilite în țara noastră.

⁶ Nicolae Ceaușescu — Cuvîntare la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne — 23 decembrie 1976.

Unitățile și organele de miliție exercită atribuțiile ce le revin, potrivit legii, și în domeniul creșterii capacității de apărare a patriei, în situații deosebite, și la mobilizare în eventualitatea unui război de apărare a patriei dus de întregul popor.

Trupele de securitate din structura Departamentului Securității Statului reprezintă componenta principală a unităților de trupe și sunt destinate îndeplinirii unui ansamblu de misiuni specifice și de luptă comună.

În raport cu destinația lor și natura misiunilor încredințate, unitățile trupelor de securitate sunt specializate, integral sau pe subunități, pentru îndeplinirea misiunilor specifice de securitate și ordine, securitate-obiective, securitate-miliție, securitate-intervenție, desant-parașutare, alpine, geniu-chimice, transmisiuni ș.a.

Unitățile militare de pompieri sunt destinate să participe la apărarea împotriva incendiilor a vieții oamenilor, a proprietății socialiste și a bunurilor personale ale cetățenilor, la prevenirea, limitarea și înlăturarea avariilor, exploziilor, calamităților naturale sau catastrofelor.

Unitățile de penitenciare înfăptuiesc politica statului în domeniul legislației executiv-penale, asigurând aplicarea regimului legal de deținere a persoanelor condamnate, arestate preventiv și a celor sancționate cu închisoare contravențională.

★

Unitățile și organele Ministerului de Interne, făurite de Partidul Comunist Român, ca forțe destinate să participe la apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, la salvagardarea independenței, suveranității și integrității teritoriale a patriei, își desfășoară întreaga activitate sub conducerea permanentă, directă și nemijlocită a partidului.

Conducerea de către partid reprezintă factorul hotărâtor în îndeplinirea cu succes a rolului ce le-a fost încredințat, în perfecționarea întregii lor activități pusă în slujba cauzei edificării societății socialiste multilateral dezvoltate în România, în integrarea lor tot mai profundă în viața social-politică a țării.

În condițiile actuale, conducerea de către partid a activității unităților și organelor Ministerului de Interne se înscrie în contextul mai larg al perfecționării activității statului socia-

list, pentru a-și îndeplini în cele mai bune condiții rolul și sarcinile ce îi revin în organizarea și conducerea unitară a economiei naționale, a întregii vieți sociale, în apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului și întărirea climatului de ordine și disciplină în societate.

*„Organele Ministerului de Interne — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — își desfășoară activitatea și răspund nemijlocit în fața partidului, în fața maselor populare, în fața poporului de felul în care își îndeplinesc misiunea de mare răspundere ce li s-a încredințat”*⁷. Rezultă din aceasta necesitatea ca organele Ministerului de Interne, în calitate de instrument al partidului și poporului, să acționeze cu răspundere comunistă pentru a îndeplini neabătut politica internă și externă a partidului.

O importanță deosebită are stabilirea de către conducerea partidului, personal de către secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a obiectivelor și liniilor directoare ale activității unităților și organelor Ministerului de Interne. Acestea dau o temeinică fundamentare politică, științifică și revoluționară muncii organelor noastre, ajutându-le să se înscrie cu exactitate și claritate și într-o largă viziune de perspectivă în coordonatele generale ale dezvoltării societății românești, ale afirmării democrației socialiste și ale perfecționării continue a activității statului socialist.

Avînd permanent în față și situînd la baza întregii lor activități hotărârile partidului, legile țării, ordinele și indicațiile comandantului nostru suprem, unitățile și organele Ministerului de Interne, toți lucrătorii înțeleg profund rolul și misiunile pe care le au în societate, ce sarcini și obiective au de îndeplinit în fiecare etapă, cum trebuie să acționeze pentru ca efortul lor să fie în deplină concordanță cu linia politică a partidului. Tocmai din aceasta rezultă spiritul de partid, principialitatea comunistă și fermitatea revoluționară, profundul patriotism și înalta răspundere față de țară și popor, care sînt puternic imprimate în întreaga lor activitate.

În raport cu fiecare etapă, cu schimbările care au loc în viața economico-socială a țării, precum și cu evoluția relațiilor internaționale, conducerea partidului stabilește structurile organizatorice și funcționale ale Ministerului de Interne și ale

⁷ Nicolae Ceaușescu — România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 24, Editura Politică, București, 1983, p. 37.

organelor sale, avînd în vedere cuprinderea tuturor problemelor aflate în competența acestora, folosirea cu maximum de eficiență a efectivelor și mijloacelor de care dispun, soluționarea operativă și la înalți parametri calitativi a sarcinilor și misiunilor încredințate.

Creșterea rolului conducător al partidului în toate domeniile și sectoarele de activitate economico-socială a determinat întărirea controlului și îndrumării de către partid a organelor și unităților Ministerului de Interne la toate nivelurile.

Pentru întreaga lor activitate, unitățile și organele Ministerului de Interne răspund în fața partidului, a organelor constituționale, în fața comandantului suprem și a poporului. Potrivit acestui principiu fundamental, „Organizațiile de partid — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — trebuie să exercite un control riguros, exigent asupra muncii din acest sector, asigurînd aplicarea întocmai a legilor și hotărîrilor partidului și statului, îndeplinirea neabătută a marilor răspunderi încredințate de popor, de societatea noastră socialistă”⁸.

Sub conducerea partidului nostru comunist, dispunînd de o înaltă capacitate de luptă și politică, integrate cu întreaga lor ființă în activitatea desfășurată de poporul nostru, unitățile și organele Ministerului de Interne sînt în măsură să-și îndeplinească cu răspundere misiunile încredințate de partid pentru că, împreună cu celelalte componente ale sistemului național de apărare și într-o strînsă unitate cu poporul, să garanteze, în orice condiții, securitatea statului nostru, independența, suveranitatea și integritatea teritorială a României socialiste.

B. CONSIDERAȚII ASUPRA MISIUNILOR CE REVIN UNITĂȚILOR ȘI ORGANELOR MINISTERULUI DE INTERNE

În raport cu locul important pe care-l ocupă în societatea noastră, cu rolul și contribuția ce o aduc la întărirea capacității de apărare a patriei, unitățile și organele Ministerului de Interne sînt pregătite și îndeplinesc un complex de misiuni.

⁸ Nicolae Ceaușescu — România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 16, Editura Politică, București, 1979, p. 594.

care pot fi clasificate și analizate după mai multe criterii, și anume: starea în care se găsește societatea noastră (starea de pace, de necesitate sau de război); categoria de forțe participante la îndeplinirea diferitelor misiuni; caracterul și fizionomia acțiunilor și durata misiunilor.

Astfel, în funcție de situația în care se găsește țara, unitățile și organele Ministerului de Interne îndeplinesc misiuni de luptă specifice în timp de pace. În situații deosebite sau pe timpul stării de necesitate, în perioada premergătoare agresiunii, în perioada inițială sau în timpul unui eventual război de apărare a patriei dus de întregul popor, misiunile de luptă specifice se completează cu cele de luptă comună, avînd ponderea și caracteristicile prevăzute în graficul anexat la sfîrșitul prezentului capitol.

Din reprezentarea grafică reiese că în timp de pace și în perioada de tensiune au prioritate misiunile specifice. Acestea se execută în conformitate cu planurile întocmite din timp, în zonele, raioanele și la obiectivele de responsabilitate.

În perioada de tensiune, curba încordării relațiilor internaționale înregistrează o creștere bruscă, inamicul probabil desfășurînd o intensă activitate de spionaj, diversiune și teroare prin toate formele și mijloacele, inclusiv terorismul de stat, violări ale spațiului aerian și apelor teritoriale, conflicte de frontieră, folosirea grupelor de cercetare-diversiune și tero-riste, precum și activizarea elementelor ostile autohtone. Pentru a realiza surprinderea, inamicul va urmări să-și mascheze posibilitățile și intențiile reale, mai ales în ceea ce privește momentul declanșării agresiunii. De aceea, se impun măsuri complexe, privind trecerea la capacitatea de luptă ridicată și completă a unităților, rezolvarea situațiilor deosebite impuse de starea de necesitate și evitarea surprinderii.

Pornind de la faptul că perioada de tensiune poate avea o durată redusă, de la cîteva zile la cîteva săptămîni, sarcinile și misiunile complexe ce vor reveni unităților și organelor noastre vor crește în intensitate și complexitate, eficiența lor fiind condiționată direct de gradul de pregătire militară, politică și de specialitate a întregului efectiv și, în primul rînd al cadrelor.

Așa cum sînt reprezentate în grafic, în perioada de tensiune, unitățile și organele Ministerului de Interne, îndeosebi unitățile de trupe participă la executarea unui număr însemnat de misiuni specifice. Concomitent cu îndeplinirea acestor

misiuni, ele vor acționa într-o concepție unitară și după un plan unic pentru asigurarea acoperirii frontierei de stat, și executarea mobilizării, precum și pentru sprijinirea evacuării unor obiective de importanță deosebită din zona de graniță ori din adâncimea operativă. În acest timp, misiunile de luptă comune vor avea un caracter de excepție și se vor executa pentru descoperirea, capturarea sau nimicirea formațiunilor de cercetare-diversiune, teroriste, elementelor de spionaj sau de cercetare în adâncime, eventual împotriva desantului aerian.

După declanșarea agresiunii, în perioada inițială a războiului, misiunile specifice își păstrează ponderea, completându-se cu altele de luptă comune ce se execută împreună cu unitățile armatei sau cu forțele apărării teritoriale în raport de situația creată la frontieră și în zona de graniță, de disponibilitatea organelor și unităților, precum și de efectivele disponibile. Pot fi și situații când unele subunități și chiar unități, să îndeplinească independent unele misiuni de luptă comune (în fișa de asigurare, în apărare, în încercuire), dar acestea trebuie considerate excepții.

Participarea unităților și organelor Ministerului de Interne la îndeplinirea unor misiuni de luptă comune crește în intensitate pe măsură ce acțiunile de luptă se duc în adâncimea tactic-operativă și pe teritoriul național vremelnice ocupat de inamic.

În adâncimea teritoriului — pe timpul ducerii războiului — misiunile de luptă comune scad ca intensitate în timp ce crește ponderea misiunilor specifice.

Această dinamică a ponderii misiunilor de luptă specifice și comune are o mare importanță pentru înțelegerea locului, posibilităților și mai ales a rolului unităților și organelor Ministerului de Interne, a modului de folosire a acestora.

În raport cu categoria forțelor participante, se relevă particularitățile misiunilor ce revin organelor de securitate și, respectiv, unităților de securitate, unităților și organelor de miliție, celor de pompieri, celorlalte unități, organe și formațiuni speciale.

Caracterul și fizionomia acțiunilor pun în evidență ponderea misiunilor de luptă specifice în raport cu cele de luptă comună.

Din punctul de vedere al duratei, misiunile de luptă specifice se clasifică în permanente și temporare.

Misiunile permanente se execută la obiectivele din raioanele și zonele de competență, în funcție de situația operativă și se îndeplinesc prin forme și procedee de acțiune specifice. **Cele temporare** sunt determinate de anumite evenimente ce au loc în viața poporului și statului nostru, precum și ca urmare a încordării situației internaționale sau producerii unor stări și fenomene negative provocate de calamități naturale sau catastrofe de mari proporții.

În concluzie, ca parte componentă a forțelor armate ale țării, unitățile și organele Ministerului de Interne sunt pregătite ca, într-o eventuală confruntare militară, să-și aducă contribuția la înfrângerea agresorului, în primul rând, prin îndeplinirea misiunilor de luptă specifice, care, prin natura și conținutul lor, se înscriu organic în complexul de măsuri și acțiuni militare, politice, economice și de altă natură, ce se vor întreprinde în mod unitar, într-un eventual război de apărare dus de întregul popor. În afara acestor misiuni, ele pot participa, cu forțele disponibile, la ducerea unor acțiuni de luptă comună în dispozitivul marilor unități ale armatei, independent sau în cooperare cu gărzile patriotice și alte componente ale sistemului apărării naționale.

În toate situațiile, îndeplinirea misiunilor de către unitățile și organele Ministerului de Interne este concepută pe baza principiului conjugării permanente a eforturilor acestora cu ale celorlalte forțe luptătoare, participante la apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, a independenței, suveranității și integrității patriei socialiste.

1. Misiunile de luptă specifice unităților și organelor Ministerului de Interne

În raport cu rolul, organizarea, înzestrarea și specificul pregătirii, unitățile și organele Ministerului de Interne îndeplinesc, în timp de pace, o gamă largă de misiuni de luptă specifice, cum sunt: participarea la apărarea securității statului; participarea la asigurarea securității conducerii superioare de partid și de stat, a conducătorilor de partid și de stat străini, pe timpul prezenței acestora în Republica Socialistă România; asigurarea pazei unor obiective de importanță deosebită pen-

tru apărarea țării și desfășurarea activității normale a statului, din economie, știință, cultură și artă etc., stabilite prin decret prezidențial; asigurarea menținerii ordinii și liniștii publice, restabilirea acesteia în caz de nevoie și respectarea regulilor de conviețuire socială; apărarea proprietății socialiste și personale; participarea la activitatea de prevenire, neutralizare și lichidare a acțiunilor elementelor teroriste pe teritoriul patriei noastre; apărarea vieților omenești și a bunurilor materiale împotriva incendiilor; participarea, în cooperare cu forțe ale sistemului național de apărare, la limitarea și înlăturarea urmărilor unor calamități naturale sau catastrofe; organizarea și executarea serviciului de pază, escortare și supraveghere a deținuților, precum și desfășurarea altor activități date în competență prin diverse acte normative.

Participarea la apărarea securității statului, prin prevenirea, descoperirea și lichidarea oricăror acțiuni dușmănoase îndreptate împotriva independenței și integrității patriei noastre este o misiune de cea mai mare importanță a unităților și organelor Ministerului de Interne.

Pentru îndeplinirea acestei misiuni, organele și unitățile de securitate, în cooperare cu celelalte unități ale Ministerului de Interne și beneficiind de sprijinul larg al oamenilor muncii, acționează permanent pentru: contracararea și neutralizarea activităților cu caracter fascist, naționalist-iredentist și de propagandă îndreptate împotriva orânduirii socialiste, cunoașterea, prevenirea și lichidarea oricăror fapte de natură să submineze economia națională și să aducă atingere securității statului; organizarea și desfășurarea activității de contrainformații, în scopul prevenirii, descoperirii și lichidării acțiunilor serviciilor de spionaj străine și a oricăror altor acțiuni îndreptate împotriva capacității de apărare a țării; participarea în cooperare cu unități ale armatei, cu gărzile patriotice și alte forțe la îndeplinirea unor misiuni speciale etc.

După cum se cunoaște, în etapa actuală, sînt tot mai puțini aceia care, lăsîndu-se ademîniți de propaganda dușmanilor înrăiți ai patriei și orînduirii noastre socialiste, ar putea să atenteze la securitatea statului, să-și manifeste ostilitatea față de realizările socialismului. Din analiza evoluției deosebit de complexe a situației internaționale, a implicațiilor pe care aceasta o poate avea asupra securității statului și capacității

de apărare a patriei, rezultă că trebuie întreprinse toate măsurile necesare pentru prevenirea și contracararea oricăror acțiuni puse la cale de cercurile reacționare și elementele dușmănoase din emigrație, de oficiile de spionaj străine, agenții acestora sau de alte elemente ostile, care pot pune în pericol securitatea statului, independența și suveranitatea patriei. De asemenea, trebuie avută în vedere asigurarea tuturor măsurilor de prevenire în cazul în care unele state imperialiste ar întreprinde, în anumite situații, grupuri extremist-teroriste sau de cercetare-diversiune pentru organizarea sau producerea unor acțiuni de distrugere vizînd obiective de mare importanță economică, militară și politico-administrativă.

Participarea la asigurarea securității conducerii superioare de partid și de stat, precum și a conducătorilor de partid și de state străine, pe timpul prezenței acestora în țara noastră se realizează prin acțiuni speciale ce cuprind măsuri de gardare și protecție antiteroristă apropiată, pază și ordine, control tehnic de securitate, siguranța circulației, precum și prin alte activități specifice, care se aplică în raport cu situația operativă, în scopul interzicerii pătrunderii elementelor cu intenții dușmănoase în apropierea obiectivelor vizate și pentru descoperirea și neutralizarea acestora.

Participarea la activitățile de prevenire, neutralizare și lichidare a acțiunilor teroriste, pe întreg teritoriul patriei, constituie, de asemenea, o misiune specifică de o importanță deosebită pentru toate organele și unitățile Ministerului de Interne. La baza organizării și desfășurării acestor activități, stă aprecierea conducerii partidului nostru, a tovarășului Nicolae Ceaușescu care arată că „...acțiunile teroriste, terorismul de stat, constituie un mare pericol pentru pacea și colaborarea internațională. Terorismul nu a constituit și nu poate reprezenta o formă a luptei politice și de eliberare națională. Este necesar însă să se înțeleagă că lichidarea terorismului presupune înlăturarea cauzelor care îl stimulează. Represiunile militare împotriva populației civile, a bărbaților, femeilor și copiilor, bombardamentele sau alte forme ale terorismului de stat, nu constituie calea de combatere a terorismului, dimpotrivă pot determina o intensificare a acestuia”⁹.

⁹ Nicolae Ceaușescu — Cuvîntare la Adunarea solemnă cu prilejul aniversării a 65 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român.

Date fiind implicațiile, gravitatea și urmările acțiunilor teroriste, România, președintele țării, se pronunță ferm împotriva acestui flagel, acționând permanent pentru întărirea legalității internaționale și adoptarea de măsuri necesare prevenirii și combaterii oricăror acte de terorism, excluderea forței și respectarea regulilor și principiilor general recunoscute ale dreptului internațional.

Datorită politicii juste și principiale adoptate de România, numeroaselor sale inițiative de pace și de colaborare internațională, țara noastră nu are diferende cu nici un stat din lume ori cu vreo organizație politică sau de rezolvat conflicte de altă natură.

Intrucât pe teritoriul României se află însă obiective aparținând unor state aflate în conflict, unele dintre acestea sînt vizate de către elemente și organizații extremist-teroriste care încearcă, din diverse motive, să acționeze împotriva lor. De aceea, se impune cu necesitate luarea tuturor măsurilor de profil pentru a preveni și zădărnici comiterea oricăror acțiuni terorist-diversioniste îndreptate împotriva unor asemenea obiective.

În acest scop, unitățile și organele Ministerului de Interne dispun de forțe specializate care execută permanent un complex de acțiuni constînd în : asigurarea controlului antiterorist și antideturnare, a pazei și apărării obiectivelor vizate de elementele și grupările extremist-teroriste, iar la nevoie neutralizarea sau lichidarea acestora ; participarea la asigurarea securității gărilor și aerogărilor de pasageri și de mărfuri, a porturilor, aeroporturilor și a aeronavelor românești ; închiderea unor direcții și descoperirea, capturarea sau lichidarea elementelor teroriste care încearcă să pătrundă pe teritoriul țării noastre ; asigurarea securității unor sectoare de comunicații pe care au loc transporturi speciale etc.

Paza obiectivelor de importanță deosebită constituie o misiune specifică permanentă, cu pondere în ansamblul misiunilor ce le îndeplinesc în timp de pace unitățile și organele Ministerului de Interne. Prin paza și apărarea acestor obiective se urmărește protecția lor împotriva acțiunilor ostile, incendiilor și stărilor negative de natură să favorizeze producerea de acte dăunătoare economiei naționale, ca și preîntîmpinarea și înlăturarea condițiilor de natură să producă pagube avutului obștesc.

Îndeplinirea acestei misiuni presupune un ansamblu de măsuri la care participă, în raport cu situația, unități, subunități și organe ale Ministerului de Interne, subunități de gărzi patriotice, formațiuni de apărare civilă și uneori subunități ale armatei, desfășurate într-o concepție unitară, în scopul prevenirii și respingerii oricăror acțiuni diversionist-teroriste sau atacuri prin surprindere, precum și pentru apărarea obiectivelor respective împotriva manifestărilor periculoase a unor elemente dușmănoase, antisociale și a altor categorii de infractori.

Asigurarea menținerii ordinii publice și a respectării regulilor de conviețuire socială constituie o misiune specifică, de mare importanță, pentru unitățile și organele de miliție, precum și pentru subunitățile de securitate-miliție. În acest scop, miliția dispune de o gamă variată de mijloace juridice, tehnice și tactice specifice. Ele își desfășoară activitatea pe întreg teritoriul țării, în special în localitățile dens populate, în locuri aglomerate, piețe, țiguri, gări, autogări și parcuri, participînd la supravegherea și controlul circulației, la rezolvarea operativă a unor situații care lezează ordinea și liniștea localităților urbane și rurale.

Apărarea proprietății socialiste și personale împotriva acțiunilor întreprinse de infractori sau alți indivizi, care lezează avutul obștesc și personal, drepturile și interesele legale ale cetățenilor, se realizează de către organele de miliție în strînsă cooperare cu organele de procuratură și justiție, cu un sprijin substanțial din partea organizațiilor socialiste de stat și cooperatiste, a subunităților de gărzi patriotice, detașamentelor de tineret, a tuturor oamenilor muncii.

Prevenirea și stingerea incendiilor, contribuind activ la apărarea avuției naționale, a tuturor valorilor materiale și spirituale făurite de poporul nostru, constituie o problemă de interes național, la a cărei realizare participă organele de stat, celelalte organizații socialiste, precum și toți cetățenii patriei. Este misiunea de bază a trupelor de pompieri, a comisiilor tehnice de prevenire și stingere a incendiilor din obiective și localități, a formațiilor civile de pompieri.

Participarea la limitarea și înlăturarea urmărilor calamităților naturale și a catastrofelor este o misiune specifică pe care unitățile și organele Ministerului de Interne o îndeplinesc

în cooperare cu unitățile armatei, gărzile patriotice, formațiile de apărare civilă și alte forțe din zonele de competență. Concomitent cu măsurile ce vizează limitarea și înlăturarea urmărilor calamităților naturale și catastrofelor, se îndeplinesc și misiuni de luptă specifice. În asemenea situații se acționează, în primul rând, pentru asigurarea securității obiectivelor de importanță deosebită și crearea tuturor condițiilor necesare desfășurării în deplină siguranță și ordine a activităților de salvare și evacuare, de transport și cazare a populației afectate, iar cu alte forțe se asigură ordinea publică în locurile și raioanele calamitate.

Organizarea și executarea serviciului de pază, escortare și supraveghere a deținuților, reeducarea acestora prin aplicarea cu fermitate a regimului legal de deținere, prevenirea sustragerii lor de la executarea pedepselor, apărarea locurilor de deținere reprezintă misiunea principală a unităților de penitenciare.

Pe timpul perioadei de tensiune și proclamării „stării de necesitate” pe întreg teritoriul țării sau parțial, în interesul apărării patriei și al prevenirii unei agresiuni prin surprindere sau pentru înlăturarea urmărilor unor calamități naturale ori catastrofe, unitățile și organele Ministerului de Interne realizează măsurile pentru ridicarea continuă a capacității de luptă a tuturor forțelor și, după caz, pentru mobilizarea parțială sau generală.

Așadar, unitățile și organele Ministerului de Interne îndeplinesc, în timp de pace, un ansamblu de misiuni și acțiuni specifice prin care își aduc contribuția la întărirea capacității de apărare a patriei, la asigurarea desfășurării în deplină siguranță a activității poporului nostru de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate în România. Ele acționează în conformitate cu principiile generale ale concepției partidului privind apărarea patriei, cu cerințele doctrinei militare naționale, cu rolul ce le este atribuit prin lege. Toate misiunile de luptă specifice au un pronunțat conținut politic, se subordonează sarcinii fundamentale de apărare a cuceririlor revoluționare ale poporului, avuției naționale, ordinii și liniștii publice și se îndeplinesc împreună cu celelalte componente ale sistemului național de apărare, cu întregul popor.

2. Misiunile unităților și organelor Ministerului de Interne într-un eventual război de apărare dus de întregul popor

În situația când declanșarea agresiunii asupra teritoriului național este precedată de o perioadă de tensiune, unele misiuni de luptă specifice ale unităților și organelor Ministerului de Interne capătă o importanță deosebită. Dintre acestea se remarcă îndeosebi: apărarea securității statului, a conducerii superioare de partid și de stat; paza și apărarea unor obiective de importanță excepțională și deosebită; prevenirea, descoperirea, neutralizarea și lichidarea formațiunilor de cercetare-diversiune și teroriste pe teritoriul țării; asigurarea ordinii și liniștii publice, iar, la nevoie, restabilirea cu fermitate a acesteia.

În această perioadă, caracterizată, de regulă, prin trecerea la starea de necesitate, unitățile și organele Ministerului de Interne își concentrează eforturile în vederea prevenirii și contracarării acțiunilor elementelor de cercetare și diversio-nist-teroriste, precum și a altor elemente ostile, trecând la paza întărită a obiectivelor speciale și a raioanelor de dislocare a acestora. În categoria obiectivelor speciale sînt incluse: sedii politico-administrative din care se asigură conducerea vieții social-economice și a activității militare în zona de responsabilitate; platforme industriale și întreprinderi în care se realizează producția specială de apărare; lucrări de artă de pe comunicații importante (poduri, tunele, viaducte etc.); rezerve de stat care sînt destinate aprovizionării populației și activității economice; surse de energie cu pondere însemnată în asigurarea desfășurării permanente a procesului de producție (hidrocentrale și termocentrale electrice, centrale atomo-nucleare și alte surse de energie); trecători și defileuri folosite permanent la efectuarea de transporturi speciale.

În perioada inițială și pe timpul războiului de apărare a patriei dus de întregul popor, acțiunile unităților și organelor Ministerului de Interne se integrează organic în efortul general al națiunii pentru apărare. Acest fapt se exprimă atît în îndeplinirea misiunilor specifice, cît și a altor misiuni de luptă comună.

Revenind la graficul cu ponderea acestor misiuni subliniem încă o dată amploarea și caracterul acțiunilor pe care inamicul probabil le poate desfășura încă de la începutul agresiunii asupra teritoriului național, precum și specificul dislocării, organizării, înzestrării și pregătirii unităților și orga-

nelor Ministerului de Interne. Pe această bază apreciem că aria misiunilor de luptă specifice nu se va restringe, ci, dimpotrivă se va extinde. În același timp, misiunile vor căpăta un grad sporit de complexitate și diversitate. Acest fapt este determinat, în primul rând, de apariția unor fenomene interne nou create de starea de război, ca și de stările de pericol ce apar pentru securitatea statului, avuția națională, ordinea de drept și liniștea publică. De asemenea, avem în vedere superioritatea în tehnica militară cu care un eventual agresor va acționa, simultan pe mai multe direcții, posibilitatea efectuării de către acesta a manevrei pe verticală, ca și desfășurarea unei intense activități de cercetare-diversiune și teroriste pe teritoriul național.

Ca urmare, unitățile și organele Ministerului de Interne vor fi intens solicitate pentru îndeplinirea unor misiuni privind: participarea la asigurarea securității statului, a conducerii superioare de partid și de stat; paza și apărarea obiectivelor de importanță excepțională și deosebită, a unor raioane cu destinație specială și trasee de comunicații; lupta împotriva grupurilor de cercetare-diversiune și teroriste, îndeosebi în adâncimea teritoriului; escortarea prizonierilor de război și paza acestora în lagăre; participarea la paza bunurilor aparținând unităților socialiste și populației pe timpul evacuării și dispersării impuse de acțiunile agresorului ș.a.

Situațiile concrete în care se pot afla unitățile și organele Ministerului de Interne într-un eventual război dus de întregul popor (în fișa de asigurare — când aceasta se organizează, în fișile de acțiune ale marilor unități tactice sau operative, în adâncimea teritoriului liber sau pe teritoriul național vremelnic ocupat de agresor), ca și prioritatea misiunilor de luptă specifice, determină o serie de particularități în ceea ce privește participarea lor la îndeplinirea unor misiuni de luptă comună.

Astfel, atât acțiunile de apărare, cit și cele ofensive se duc cu forțe reduse, iar misiunile de luptă ce se încredințează acestor unități sînt limitate în timp și spațiu corespunzător posibilităților reale. Aceste acțiuni se duc, de regulă, în zonele proprii de competență. Pentru îndeplinirea cu succes a misiunilor de luptă comună, aceste unități și subunități trebuie întărite cu armament greu și alte mijloace de luptă și sprijinite cu focul artileriei și aviației.

În funcție de zonele sau raioanele de dispunere, în situația declanșării unei agresiuni prin surprindere, o parte din

unitățile și subunitățile Ministerului de Interne, îndeosebi cele de trupe și ale miliției din zona de graniță, vor participa la acoperirea frontierei de stat și la crearea condițiilor necesare trecerii la apărare, executînd misiuni specifice și de luptă comună pentru asigurarea libertății de acțiune a marilor unități ale armatei și celorlalte forțe participante la operația de apărare. Un rol important îl vor avea în această situație și acțiunile de luptă duse împotriva formațiunilor de cercetare-diversiune, trupelor aeromobile și desantului aerian, precum și pentru paza și apărarea unor raioane cu densitate mare de obiective, de interes vital pentru apărare. Într-o reprezentare de maximă sinteză, misiunile de luptă comune sînt arătate în schema anexată.

În apărare, toate unitățile și organele Ministerului de Interne își aduc contribuția la realizarea scopurilor acesteia.

Organele și unitățile de securitate vor îndeplini un ansamblu de sarcini și misiuni specifice în deplină concordantă cu scopurile politice și militare fundamentale ale apărării patriei, subordonate unitar strategiei generale elaborate și aplicate de conducerea partidului și statului nostru.

Pornind de la faptul că, în această perioadă, inamicul, pe lângă folosirea masivă a trupelor de uscat, a aviației, a trupelor aeromobile etc. va desfășura o intensă activitate de culegere de informații, de cercetare-diversiune și extremist-teroriste, precum și de activizare a unor elemente ostile autohtone, toate în scopul slăbirii capacității de apărare a țării, organele și unitățile de securitate, independent sau în cooperare cu alte forțe, vor continua executarea în condiții speciale a misiunilor ce le revin la pace. Dintre acestea se detașează în mod deosebit activitatea informativ-operativă desfășurată corespunzător noilor condiții pentru: participarea intensă la activitatea de apărare a securității statului, a conducerii superioare de partid și de stat; prevenirea, descoperirea și lichidarea acțiunilor de atentat, precum și a celor de spionaj care sporesc ca număr și pericolozitate; prevenirea actelor de sabotaj, diversiune și subminare a economiei naționale; descoperirea, neutralizarea și lichidarea acțiunilor terorist-diversioniste; descoperirea și lichidarea oricăror acțiuni îndreptate împotriva capacității de apărare a patriei.

Unitățile și organele de miliție, concomitent cu îndeplinirea atribuțiilor specifice stabilite prin lege, concură la înde-

plinirea scopurilor apărării, conlucrând cu centrele militare și consiliile locale de apărare pentru buna desfășurare a mobilității, rechizițiilor și completării cu rezerviști.

În funcție de situația creată, ele participă în zonele de competență la : descoperirea, capturarea sau nimicirea unor grupuri de cercetare-diversiune, a altor elemente ostile și a desantului aerian al inamicului ; evacuarea populației și a bunurilor materiale din zonele amenințate ; combaterea infracțiunilor ; paza unor obiective de importanță deosebită și a unor valori culturale ; organizarea și buna desfășurare a circulației pe drumurile publice, potrivit condițiilor impuse de starea de război ; participarea, prin mijloace specifice, la lichidarea urmărilor efectelor loviturilor din aer ale inamicului, cu armele de nimicire în masă și mijloacele incendiare ; instituirea și menținerea carantinei în zona focarelor contaminate cu agenți patogeni.

Unitățile trupelor de securitate pot să participe cu forțele disponibile la ducerea unor acțiuni de luptă comună, atât în fișa de asigurare, cât și în adâncimea dispozitivelor tactice și operative pentru : organizarea și ducerea luptei de apărare pe direcții greu accesibile atacului cu tancuri în pasuri, defileuri sau porțiuni de litoral, în raioane cu un dezvoltat sistem de lucrări de hidroameliorații ; apărarea unor localități, platforme industriale, sisteme de telecomunicații și altor obiective de importanță deosebită ; participă la blocarea și nimicirea desantului aerian, trupelor aeromobile și elementelor de cercetare-diversiune ale inamicului, precum și a celor teroriste ; ducerea luptei pentru menținerea timp îndelungat a unor obiective importante în centrele de rezistență ; asigurarea unor alinamente de contraatac și la executarea acestora ; escortarea prizonierilor de război și paza lor în lagăre de zonă interioară ; participă la limitarea urmărilor atacului executat de inamic cu arme de nimicire în masă și mijloace incendiare.

Unitățile și subunitățile militare de pompieri își concentrează efortul, în special, asupra prevenirii și stingerii incendiilor la : obiectivele industriale profilate pe producția de apărare ; depozitele de mare capacitate ; obiectivele dispuse la nodurile de comunicații și punctele de tranzit ; diferite construcții și instalații speciale ; raioanele de concentrare ale unităților armatei. De asemenea, ele participă la : limitarea și înlăturarea urmărilor loviturilor din aer executate de inamic, în special cu mijloace de nimicire în masă și incendiare ;

executarea măsurilor de apărare civilă ; asigurarea cu apă a populației și a unităților militare din zonele unde s-au produs avarii la rețelele de alimentare sau unde sursele de apă au fost contaminate de inamic. În unele cazuri, subunitățile de pompieri militari pot duce acțiuni de luptă pentru apărarea unor obiective importante.

Unitățile de penitenciare, concomitent cu asigurarea spațiilor de deținere necesare în noile condiții, participă cu forță de muncă specială la executarea lucrărilor genistice în raioanele și pe aliniamentele solicitate, precum și la pregătirea pentru apărare a unor localități, concentrându-și în același timp eforturile pentru îndeplinirea planurilor de producție, în special a comenzilor pentru unitățile militare. Cele situate în zona de graniță, în raport cu situația operativă și cu evoluția operațiunilor militare, vor fi dislocate în adâncimea teritoriului, de regulă, în spațiile de cazare disponibile ale altor unități similare.

Pe teritoriul vremelnic ocupat de inamic, unele unități, organe sau subunități ale Ministerului de Interne vor continua lupta pentru nimicirea agresorului în cadrul formațiunilor de rezistență. Participarea lor la lupta de rezistență se poate efectua în următoarele situații : prin stabilirea celor care vor intra în compunerea grupărilor de forțe din zonele libere și separat a celor care vor acționa în formațiunile de rezistență ; ca urmare a rezultatului nefavorabil a unor acțiuni de luptă desfășurate în ritm rapid și prin surprindere de către agresor ; prin infiltrare în spatele frontului inamic, folosind situațiile tactice favorabile.

Formațiunile de rezistență în compunerea cărora au intrat efective ale unităților și organelor Ministerului de Interne vor acționa, de regulă, în zonele și la obiectivele de responsabilitate ce le-au revenit din timp de pace. Ele pot fi conduse de cadre specializate în munca informativă și de cercetare în adâncime.

Principalele misiuni pe care le vor îndeplini aceste formațiuni de rezistență se referă la : procurarea și transmiterea de informații despre inamic ; lovirea și nimicirea coloanelor în deplasare, a eșaloanelor ce se transportă pe calea ferată și pe căile de comunicații navale ; blocarea principalelor comunicații folosite de agresor și executarea de baraje și distrugerii pentru îngreuierea transporturilor și a manevrei trupelor ; distrugerea sau scoaterea din funcțiune a unor obiective impor-

tante (puncte de comandă, centre de transmisiuni, centre de calcul electronic, stații și centre de radiolocație, depozite militare de tot felul, instalații de lansare a rachetelor); nimicirea elementelor ostile, a poliției militare, îndeosebi a celei de antiguerilă și anumitor puncte de pază și control al inamicului; capturarea unor persoane cu funcții importante din conducerea militară și politico-administrativă a inamicului; organizarea și executarea unor acțiuni de sabotaj în întreprinderile în care se lucrează pentru inamic; demascarea propagandei inamicului; îngreuierea acțiunilor inamicului de evacuare și strămutare a populației, bunurilor materiale și valorilor culturale; eliberarea prizonierilor din coloane sau lagăre, îndeosebi a cadrelor de conducere capturate de agresor; neutralizarea mijloacelor explozive, toxice și radioactive instalate de agresor la obiective, pe itinerare și în zona lucrărilor de artă, în timpul retragerii acestuia de pe teritoriul vremelnic ocupat.

În ofensivă. Întrebuințarea unităților și organelor Ministerului de Interne se înscrie în concepția generală a acțiunilor de luptă desfășurate pentru nimicirea forțelor agresoare și izgonirea acestora de pe întreg teritoriul național.

Amploarea și caracterul misiunilor pe care le îndeplinesc aceste unități, organe și formațiuni sînt determinate de dispunerea lor față de direcțiile pe care se trece la ofensivă, de situațiile și condițiile concrete în care se pregătește și duce ofensiva. Ca și pe timpul apărării, ele vor continua să îndeplinească misiunile de luptă specifice cu majoritatea forțelor, iar cu cele disponibile pot participa la îndeplinirea unor misiuni de luptă comună.

Între misiunile specifice ce revin unităților și organelor Ministerului de Interne pe timpul ofensivei, cele mai semnificative sînt: asigurarea pazei și apărării unor sectoare importante de comunicații rutiere și feroviare, lucrări hidrotehnice și raioane speciale; participarea la restabilirea ordinii publice în localitățile eliberate, la strîngerea armamentului, mijloacelor tehnice de luptă și asanarea teritoriului eliberat de muniția și barajele de mine neexplodate.

Pe timpul ducerii ofensivei, unitățile și organele Ministerului de Interne, în cooperare sau în subordinea marilor unități ale armatei și împreună cu subunități de gărzi patriotice și alte formațiuni de apărare, pot participa la îndeplinirea următoarelor misiuni de luptă comune: ducerea unor acțiuni

ofensive cu obiectiv limitat; participarea la nimicirea rezistențelor inamicului rămase în spatele forțelor proprii; participarea la respingerea contraatacurilor (contraloviturilor) executate de inamic; ducerea unor acțiuni de apărare pentru menținerea stabilității frontului între direcțiile pe care se trece la ofensivă.

Preluarea zonelor și obiectivelor de responsabilitate din teritoriul eliberat se realizează din mișcare, concomitent cu îndeplinirea celorlalte misiuni. Reorganizarea activității unităților și organelor Ministerului de Interne în zonele de responsabilitate inițiale se desfășoară, de regulă, imediat după eliberarea acestora, realizîndu-se succesiv dispozitivele pentru paza și apărarea obiectivelor și îndeplinirea celorlalte misiuni specifice.

Unitățile și organele Ministerului de Interne dispuse în adîncimea teritoriului vor îndeplini, cu prioritate, misiunile de luptă specifice în zonele lor de responsabilitate, în cooperare cu gărzile patriotice și alte forțe ale apărării teritoriale. Efortul acțiunilor va fi orientat în scopul descoperirii, capturării sau nimicirii grupurilor de cercetare-diversiune și elementelor teroriste, menținerii ordinii publice și asigurării pazei și securității obiectivelor și raioanelor de importanță deosebită.

C. FORME SPECIFICE DE ACȚIUNE. CONLUCRARE ȘI COOPERARE PENTRU ÎNDEPLINIREA MISIUNILOR ÎNCREDINȚATE

În vederea îndeplinirii cu succes a misiunilor analizate, unitățile și organele Ministerului de Interne sînt în măsură să desfășoare concomitent acțiuni sau operațiuni speciale, în raioane, pe direcții și la obiective diferite, pe spații largi, cuprinzînd, uneori, întreaga zonă de responsabilitate.

Misiunile de luptă specifice se îndeplinesc prin forme și procedee de acțiune variate, care se bazează pe principiile generale ale luptei armate, dar se deosebesc de cele clasice prin scopurile urmărite, forțele și mijloacele angajate, precum și prin fizionomia desfășurării lor. Totodată, formele și procedeele specifice de acțiune trebuie să asigure participarea tuturor organelor și unităților Ministerului de Interne la pregătirea populației, a economiei și a teritoriului pentru apărare, precum și apărarea permanentă a secretului de stat.

Culegerea de informații ce interesează securitatea statului, centralizarea, trierea, verificarea și exploatarea oportunității și cât mai eficientă a acestora constituie una din principalele forme de acțiune. De aceea, organele de securitate și de miliție mențin o legătură permanentă și activă cu populația, acordă sprijinul necesar și beneficiază de aportul deosebit al acesteia, în organizarea și desfășurarea acțiunilor specifice.

Operațiunile și acțiunile speciale constau într-un ansamblu de măsuri și activități, dinamice și complexe desfășurate într-o concepție unitară, simultan sau succesiv, pe spații întinse, cu angajarea unor forțe și mijloace superioare, în scopul descoperirii, capturării sau nimicirii inamicului ori pentru îndeplinirea altor misiuni.

Ele pot însuma mai multe forme de acțiune specifice, organizate și conduse într-o concepție unitară, în raioane și la obiective de importanță deosebită.

Caracteristic este că la aceste operațiuni sau acțiuni speciale pot participa efective din unitățile centrale și teritoriale de securitate, miliție, din unități și subunități de trupe, gărzii patriotice și alte formațiuni de apărare. De aceea, se impune ca activitățile de conlucrare și cooperare să fie bine pregătite și temeinic coordonate. Din experiența de până acum a rezultat că realizarea acestui deziderat a asigurat îndeplinirea cu succes a misiunilor specifice.

Totodată, este necesar a se ține seama de anumite particularități în organizarea și ducerea acestor acțiuni, mai ales în teren muntos și împădurit, pe timp de iarnă și pe timp de noapte.

Conducerea acțiunilor speciale se realizează de către comandamente sau grupe operative ale M.I. din puncte de comandă de bază și înaintate. Șefii acestor comandamente sau grupe operative se numesc, de regulă, de către conducerea ministerului.

Prevenirea, cu multitudinea aspectelor sale, se constituie ca o formă permanentă de acțiune. În repetate rânduri, comandantul nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a subliniat că este necesar: „să acordăm o mai mare atenție măsurilor preventive. Principalul este de a împiedica să se comită abateri, să se încalce legea. Organele de stat să considere că au acționat bine numai atunci când au reușit să prevină infrac-

țiunile și manifestările antisociale...”¹⁰. De aceea, în întreaga noastră activitate primează prevenirea care vizează asigurarea supremației legii, pentru înlăturarea oricăror premise de eludare sau încălcare a actelor normative în vigoare.

În acest sens, popularizarea legilor și activitatea de informare permanentă a maselor largi de cetățeni trebuie să constituie una din direcțiile principale de acțiune. Pentru realizarea acestui obiectiv se utilizează metode și procedee dintre cele mai diferite: radioul, televiziunea, presa, concursurile pe tema: „Noi și legea” și altele asemenea. Totodată, trebuie asigurat sprijinul larg al populației în desfășurarea acțiunilor sub genericul „Tribuna democrației”. De asemenea, se cere să fie intensificat controlul pe fiecare linie de muncă, mai ales al cetățenilor români și străini potențial implicabili în comiterea unor infracțiuni, inclusiv în traficul și consumul de stupefiante. De asemenea, se impune să se realizeze verificarea oportunității și exigentă a sesizărilor primite de la populație sau alte surse de informare, asigurând documentarea corespunzătoare a acestora, cercetarea temeinică a locului faptei, efectuarea oportunității a expertizelor și executarea la timp și în mod amănunțit a perchezițiilor. Totodată, este indicat să se asigure cunoașterea într-o măsură cât mai mare a stărilor conflictuale dintre diferite cetățeni.

Practica a demonstrat că *procedeele punerii în dezbaterea colectivelor de oameni ai muncii a cazurilor de încălcare a legilor țării* este deosebit de eficient și, ca urmare, el este utilizat în mod tot mai frecvent.

Organizarea pe baze științifice a activității organelor de miliție în general și a fiecărui lucrător constituie, de asemenea, un alt procedeu specific activității de prevenire prin: cunoașterea în amănunt a situației reale din diferite locuri și medii, a stării infracționale și criminalității ce trebuie prevenite; asigurarea prezenței milițienești (observare, patrulare, supraveghere generală și specială); realizarea unei intervenții rapide și eficiente; contacte intensive cu populația; intimidarea infractorilor potențiali prin prezența miliției în locurile publice, pentru a crea perspectiva de a fi surprinși în flagrant și, totodată, pentru a crea populației sentimentul de siguranță; acordarea de consultații tehnice pentru realizarea autoprotec-

¹⁰ Nicolae Ceaușescu — România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 4, Editura politică, București, 1970, p. 745.

ției și organizarea unor expoziții cu materiale de protecție; întocmirea unor liste cu persoane pretabile să comită anumite infracțiuni; supravegherea posibililor delicvenți și a recidiviștilor.

O altă metodă întrebuințată de către organele de miliție pentru prevenirea comiterii de infracțiuni se referă la *asanarea orașelor de elementele parazitare* și încadrarea lor în activități utile societății, precum și la identificarea și supravegherea elementelor ce fac obiectul atenției muncii de miliție. În asigurarea ordinii și liniștii publice, organele de miliție trebuie să asigure folosirea activă a militarilor din subunitățile de securitate-miliție, a luptătorilor din gărzile patriotice și a altor forțe, pentru executarea de controale, razii și alte acțiuni milițienești.

În domeniul armelor, munițiilor și materialelor explozive se întrebuințează (ca metode eficiente) autorizarea dotării unităților socialiste cu armament, instruirea temeinică a personalului avizat a deține și purta armament și verificarea periodică a persoanelor respective.

Pentru cadrele cu funcții de conducere, cunoașterea situației operative milițienești, organizarea și îndrumarea muncii în sistemul arondării posturilor de miliție comunale și a zonării judiciare, precum și organizarea și desfășurarea controlului economic în diferite medii și obiective economice, constituie forme deosebit de eficiente pentru îndeplinirea obligațiilor ce revin organelor de miliție, potrivit legii. În acest context, se înscrie și cunoașterea de către sectoriști a stării de legalitate din obiectivele ce le sînt date în supraveghere, ori tactica executării controlului selectiv al autovehiculelor de către formațiunile de circulație, precum și asigurarea gardării unui număr mare de trenuri de marfă specializate și asigurarea ordinii și liniștii publice în stațiile de metrou.

Organizarea și asigurarea unei permanente colaborări, conlucrări și cooperări cu alte organe centrale sau teritoriale ale administrației de stat, realizarea unui permanent și operativ schimb de informații între organele de securitate și cele de miliție, cu unitățile de trupe și alte forțe ale sistemului local de apărare, constituie, de asemenea, procedee de acțiune eficiente care asigură îndeplinirea cu succes a misiunilor încredințate. Această problemă este dezbătută pe larg în capito-

lul VIII al volumului III, editat în anul 1986 sub titlul: „Cerințe doctrinare ale perfecționării pregătirii cadrelor în vederea îndeplinirii cu succes a misiunilor”.

★

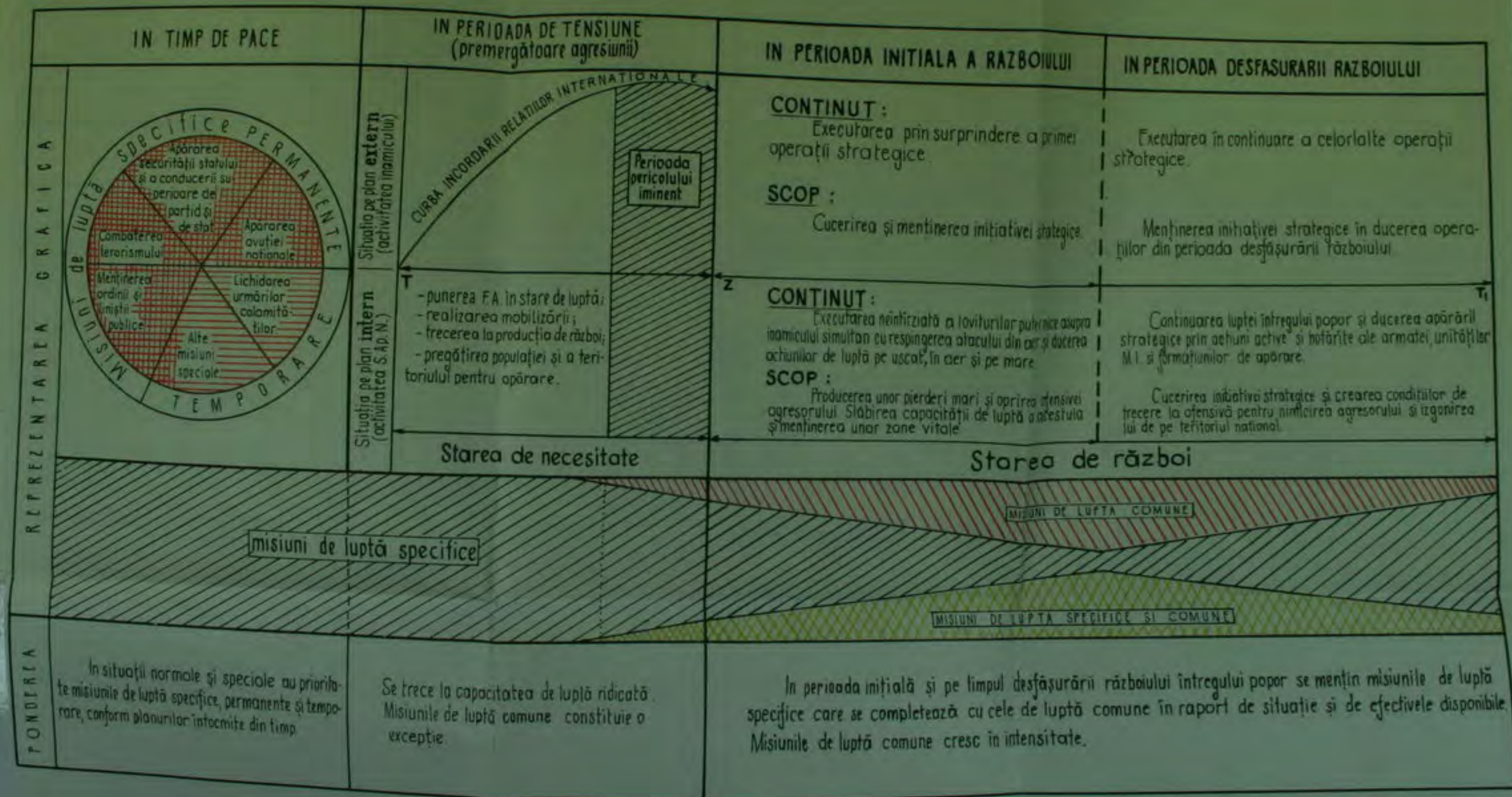
În concluzie, unitățile și organele Ministerului de Interne ocupă un loc bine definit în sistemul apărării naționale. Ele înlăptuiesc politica partidului și statului în domeniul apărării securității statului, asigurării ordinii publice, apărării proprietății socialiste și personale, a drepturilor și intereselor legale ale persoanelor, al prevenirii și descoperirii infracțiunilor. De asemenea, ca parte componentă a forțelor armate, într-un eventual război de apărare a patriei dus de către întregul popor, participă, cu forțele din subordine, la apărarea independenței, suveranității naționale, a integrității teritoriale a țării, concomitent cu intensificarea misiunilor informativ-operative și de intervenție specifice.

Succesul în îndeplinirea misiunilor, atât în timp de pace, cit și în eventualitatea unui război de apărare, este determinat de întărirea conlucrării și cooperării cu celelalte componente ale sistemului național de apărare și strîngerea permanentă a legăturii cu masele largi populare, sub conducerea permanentă a Partidului Comunist Român, centrul vital al întregii națiuni.

GRAFIC

cu

PONDEREA SI CARACTERISTICILE MISIUNILOR SPECIFICE SI DE LUPȚA COMUNA CE REVIN UNITATILOR SI ORGANELOR M.I.

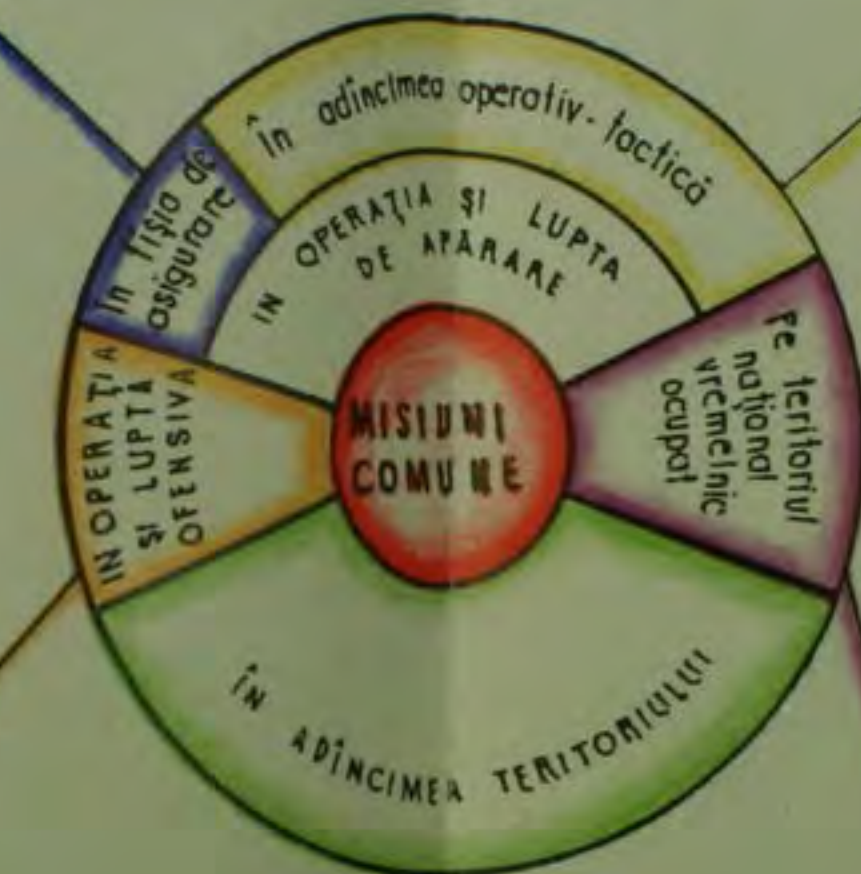
LEGENDĂ:

T - T₁ = intervale de timp
Z = momentul începerii războiului.

PRINCIPALELE MISIUNI DE LUPĂ COMUNE CE REVIN UNITĂȚILOR ȘI ORGANELOR MINISTERULUI DE INTERNE ÎN RĂZBOIUL DE APĂRARE A PATRIEI DUS DE ÎNTREGUL POPOR

Participă la realizarea dispozitivului de acoperire a frontierei de stat.
Participă la apărarea unor raioane situate pe direcțiile secundare, la flancurile descoperite și în intervalele dintre marile unități, de regulă, în teren cu obstacole naturale.
Participă la apărarea unor obiective, a unor localități și noduri de comunicații.
Concură la alimentarea cu apă în raioanele de dispunere și pe comunicații, executarea măsurilor de apărare civilă.

Apără localități, posuri, defileuri, sisteme de irigații acționând în special pe direcții greu accesibile atacului cu tancuri al inamicului, în zonele de competență.
Participă la apărarea unor centre și noduri de comunicații.
Mențin unele obiective sau aliniamente importante din teren până la sosirea marilor unități și unități ale armatei.
Participă la executarea unor riposte ofensive.
Participă la blocarea și nimicirea desantului aerian și trupelor aeromobile, grupurilor de cercetare-diversiune sau teroriste ale inamicului.
Execută acțiuni de cercetare în folosul marilor unități ale armatei.
Concură la alimentarea cu apă și la stingerea incendiilor în raioanele de concentrare, pe comunicații și la executarea măsurilor de apărare civilă.

Participă la executarea unor acțiuni ofensive pe direcții greu accesibile în intervalele dintre marile unități și acționează ca detașamente de întoarcere.
Duc acțiuni de apărare pe direcțiile pe care nu se trece la ofensivă.
Participă la respingerea ripostelor ofensive executate de către inamic.
Nimicesc rezistențele inamicului rămase în spatele forțelor proprii aflate în ofensivă.
Participă la descoperirea și neutralizarea mijloacelor incendiare, explozive, radioactive sau toxice de luptă, părăsite sau instalate de inamic la obiective și pe comunicații.
Concură la alimentarea cu apă și la acțiuni de decontaminare a personalului, terenului și tehnicii de luptă, executarea măsurilor de apărare civilă.

Participă la întărirea dispozitivelor de pază.
Participă la luptă împotriva grupurilor de cercetare-diversiune, teroriste și a desantului aerian.
Participă la acțiunile de decontaminare a personalului, terenului și tehnicii de luptă, executarea măsurilor de apărare civilă precum și la scoaterea răniților din raioanele de distrugeri.
Organizează acțiuni speciale de pază și ordine.

Participă la:
- obținerea de informații necesare grupărilor care duc lupta în încercuire și formațiunilor de rezistență;
- obținerea, completarea, confirmarea și transmiterea de informații trupelor proprii;
- capturarea de documente, armament, tehnică de luptă și militari inamici;
- scoaterea din funcțiune sau distrugerea unor obiective;
- activizarea formațiunilor de rezistență.

IV

Participarea unităților și organelor
Ministerului de Interne, împreună cu unitățile armatei,
gărzile patriotice și alte forțe,
la pregătirea raioanelor antidesant,
nimicirea desantului aerian
și formațiunilor de cercetare-diversiune,
concomitent cu indeplinirea misiunilor specifice

Doctrina militară a României socialiste, al cărei fondator este tovarășul Nicolae Ceaușescu, orientează deopotrivă demersul teoretic și acțiunea practică spre o finalitate concretă, marcată de necesitatea înțelegerii temeinice a contextului istoric și social-politic în care se desfășoară edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate, astfel încât pregătirea pentru apărarea patriei să se situeze în deplină concordanță cu exigențele unei eventuale confruntări militare.

„Făurirea noii societăți — evidenția tovarășul Nicolae Ceaușescu, comandantul suprem al forțelor armate — are loc în condiții internaționale complexe, ale existenței politicii de forță, a conflictelor militare și războaielor, a menținerii pericolului unui război mondial. În asemenea împrejurări, România socialistă are datoria să ia toate măsurile pentru dezvoltarea capacității de apărare, pentru organizarea, instruirea și inzestrarea armatei, astfel ca în orice împrejurare, aceasta să-și îndeplinească îndatorirea sacră față de popor, de a apăra cuceririle revoluționare, independența și suveranitatea sa.”¹

Un rol important în apărarea fermă a muncii pașnice a poporului nostru, a tot ceea ce s-a făurit pe pământul României revine descifrării, cu un grad cât mai înalt de precizie, a con-

¹ Nicolae Ceaușescu — România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 24, Editura Politică, București, 1983, p. 39.

figurației unui eventual război pe care țara noastră ar fi nevoită să-l poarte.

În consecință, pornind de la concepția Partidului Comunist Român privind apărarea patriei, o semnificație majoră dobîndește analiza și evaluarea conținutului și orientărilor diferitelor principii, teze și idei doctrinare vehiculate pe plan mondial cu privire la metodele și mijloacele de purtare a războaielor, utilizate în diferite conflicte militare, pentru ca pe baza concluziilor desprinse, să se elaboreze soluții eficiente de contracarare a oricărei agresiuni. Aceasta deoarece *utilizarea frecventă și masivă a trupelor de desant aerian, aeromobile și a grupurilor de cercetare-diversiune reprezintă una din modalitățile principale de înlăptuire a scopurilor agresiunii, în special împotriva țărilor mici și mijlocii.*

Declanșarea prin surprindere, fără declarație de război a conflictelor militare și folosirea pe scară largă a manevrei pe verticală, s-au constituit în factori fundamentali ai concepțiilor strategice care au stat la baza lor.

Apărarea antidesant, ca latură calitativă de bază a acțiunilor de luptă, a apărut o dată cu executarea primelor operații de desant aerian.

Numeroasele acțiuni de luptă și intervenții care au avut loc în timpul celui de-al doilea război mondial și în perioada postbelică, aplicațiile și manevrele frecvente, experimentările efectuate, precum și preocupările intense ale teoreticienilor militari au evidențiat că într-un eventual război modern, lupta împotriva trupelor de desant aerian, aeromobile și grupurilor de cercetare-diversiune reprezintă o condiție esențială a stabilității apărării la nivel strategic, operativ și tactic.

Conceptul de război de apărare a patriei de către întregul popor reprezintă, din acest punct de vedere, un element calitativ nou, care determină creșterea importanței acțiunilor desfășurate pentru nimicirea desantului aerian și a grupurilor de cercetare-diversiune în toate etapele luptei și la nivelul tuturor eșaloanelor. În acest sens, *Directiva comandantului suprem al forțelor armate stabilește, ca obiectiv important, necesitatea pregătirii temeinice a tuturor elementelor componente ale sistemului apărării naționale, pentru a fi în măsură, în orice moment, să ducă lupta împotriva unui inamic care întrebunțează trupele de desant aerian, aeromobile și grupurile de cercetare-diversiune.*

1. Principii și norme de întrebuințare a desantului aerian în concepția unor armate străine

Concepția întrebuințării desantului aerian și a grupurilor de cercetare-diversiune a apărut în unele armate străine încă din perioada primului război mondial, s-a dezvoltat considerabil pe timpul celui de-al doilea, iar în prezent se află în preocupările majorității armatelor moderne.

În urma experienței celui de-al doilea război mondial și a conflictelor armate postbelice, specialiștii militari străini sînt tot mai mult de părere că victoria într-un eventual război poate fi obținută în timp scurt și cu pierderi minime dacă se întrebunțează forțe și mijloace capabile să furnizeze comamentelor și statelor majore date și informații cu privire la sistemul militar al adversarului, starea morală a armatei, populației, potențialul economic-militar, să dezorganizeze și să scoată din luptă obiectivele importante din adîncimea teritoriului inamic și să influențeze în mod negativ activitatea organelor administrative și a conducerii politico-militare a statului atacat. În acest sens, pe măsura dezvoltării tehnicii de luptă moderne, *teoreticienii militari din tot mai multe state străine susțin necesitatea perfecționării structurilor organizatorice, concomitent cu crearea și pregătirea unor unități și mari unități special destinate, în principal, ducerii unor operații de amploare, independent sau în cooperare cu alte categorii de forțe, în adîncimea teritoriului statelor ce urmează a fi atacate.*

Ca urmare, s-au creat și sînt pregătite unități de desant aerian și aeromobile, trupe speciale și de cercetare-diversiune în majoritatea armatelor moderne, care constituie și forțe strategice la dispoziția conducerii politico-militare a țărilor respective, pentru realizarea obiectivelor politice, economice și militare în caz de criză și război, dar și pentru influențarea, încă din timp de pace, a cursului evenimentelor în diferite state sau zone ale lumii.

Specialiștii militari străini apreciază că într-un viitor război, indiferent de amploarea lui, acțiunile speciale executate în adîncimea teritoriului adversarului vor avea un rol hotărîtor, mai ales cînd se cere întrebuințarea acestora la mari distanțe. De fapt, intervenția S.U.A. în Grenada sau acțiunile engleze în insulele Malvine (Falkland) s-au desfășurat cu participarea unor unități de desant aerian și din trupele speciale

și de cercetare-diversiune. De asemenea, Franța a intervenit în Ciad cu subunități din Legiunea Străină și Divizia de desant aerian.

Unitățile de desant aerian și aeromobile, trupele speciale și de cercetare-diversiune ale unor state membre ale N.A.T.O. sunt incluse în forțele de intervenție rapidă și sunt menținute permanent în stare operativă, putând să acționeze în orice zonă de pe glob în care se consideră afectate interesele lor politice, economice și militare.

Din analiza conflictelor militare care au avut loc după cel de-al doilea război mondial și a aplicațiilor executate de forțele armate ale statelor membre ale blocului N.A.T.O. rezultă că astfel de forțe sunt pregătite ca, în caz de război, să participe la primele operații de pe teatrele de acțiuni militare unde s-au declanșat ostilitățile. Întrebuințarea lor dă posibilitatea executării în mod rapid și pe distanțe mari a unor acțiuni care influențează desfășurarea luptei și favorizează câștigarea libertății de manevră.

După cum rezultă din analiza experienței istorice, operațiile de desant aerian pot fi de lungă durată, implicând lansarea a numeroase forțe, la distanță mare, sau de scurtă durată, când desantarea se produce la distanță mică de linia frontului, în raport și cu misiunile pe care le au de împlinit.

În general, desantul aerian se întrebuințează pentru a pune stăpânire pe anumite raioane și obiective din adâncimea statului atacat care prezintă importanță și a căror cucerire favorizează acțiunile trupelor care atacă pe front. De asemenea, mai pot viza distrugerea unor instalații militare, obiective economice, lucrări de artă sau intervenția în treburile interne ale altor state, răpirea ori eliberarea unor personalități politice și militare etc.

În raport cu misiunea, terenul, distanța la care se folosesc și timpul cât trebuie să reziste, valoarea desantului aerian poate fi de la o companie până la mai multe mari unități.

Conform concepțiilor actuale ale armatelor străine, la baza întrebuințării trupelor de desant aerian stau următoarele principii:

— operațiile de desant aerian se organizează și desfășoară în condițiile existenței supremației aeriene. În acțiunile cu caracter tactic, desantul aerian poate fi întrebuințat chiar și atunci când supremația aeriană aparține adversarului. În astfel de situații desantul este parașutat, de regulă, noaptea sau în alte condiții care să surprindă inamicul, iar pentru a nu

periclita acțiunea de desantare, decolarea și zborul pe traiect se execută pe întuneric, lansarea făcându-se în zori;

— evitarea desantării în raioane unde se găsesc trupe de blindate, în special de tancuri, deoarece desantul aerian este vulnerabil la acțiunea acestora;

— desantul aerian se întrebuințează masat, prin surprindere și în timp scurt, pentru a obține eficacitatea maximă;

— pentru asigurarea desfășurării operației de desant aerian se stabilește un număr suficient de raioane de lansare, necesare desantării și reaprovizionării cu materiale a trupelor, numărul acestora crescând proporțional cu amploarea operației de desant;

— succesul operației de desant aerian depinde și de cooperarea strânsă între trupele de desant și forțele care concură la realizarea acesteia.

Din practica conflictelor militare și aplicațiilor executate, în raport cu condițiile concrete, s-a ajuns la concluzia că o companie de desant aerian poate lupta independent până la 2—4 ore; un batalion: 6—8 ore; brigada până la 3 zile; iar o divizie până la 5 zile.

În raport cu valoarea și misiunea încredințată, desantul aerian se folosește pe o adâncime de 30—50 km, pentru desantul tactic (batalion), și 80—200 km, pentru desantul operativ (brigadă, divizie).

Durata lansării este de 5—10 minute pentru companie și batalion, 1—1,5 ore pentru brigadă, și 4—6 ore pentru o divizie, iar timpul de adunare după desantare este de 15 minute pentru companie, 30—40 minute pentru batalion și 50—60 minute pentru o brigadă.

Suprafața raionului (zonei) de desantare este de 6×8 km pentru batalion, 10×12 km pentru brigadă, 15×20 km pentru divizie.

Desantarea este precedată de lansarea grupurilor de cercetare-diversiune care execută cercetarea raioanelor (zonelor) respective, precum și dirijarea de la sol a desantării.

2. Pregătirea raioanelor antidesant

Potrivit concepției noastre doctrinare, pregătirea teritoriului pentru apărare trebuie să fie astfel concepută și realizată încât să asigure, la nevoie, atât ducerea acțiunilor de luptă pentru nimicirea oricărui agresor, cât și desfășurarea

normală a activităților economice, sociale și politice ale țării. În același timp, trebuie să contribuie la reducerea pierderilor umane și materiale, să împiedice desfășurarea forțelor agresorului și folosirea de către acesta a mijloacelor de luptă, producându-i pierderi cât mai mari, limitând la maximum posibilitățile sale de a efectua cuceriri teritoriale.

Având în vedere concepția agresorului de întrebuințare a desantului aerian și a grupurilor de cercetare-diversiune, precum și pericolul pe care acestea îl prezintă pentru dezorganizarea tuturor activităților din adâncimea operativă și strategică, este necesar să se ia toate măsurile pentru contracararea acțiunilor lui probabile.

Principiile generale ale organizării luptei împotriva trupelor de desant aerian și aeromobile ale inamicului pot fi considerate următoarele :

- organizarea luptei împotriva desantului aerian este parte integrantă a activităților generale de pregătire pentru apărarea patriei ; prin urmare ea se execută, începând încă din timp de pace, concomitent cu activitatea de dezvoltare economico-socială și culturală a țării și constituie o latură importantă a preocupărilor pentru întărirea capacității de apărare a patriei ;

- la pregătirea luptei împotriva trupelor de desant aerian și aeromobile participă toate forțele sistemului național de apărare, întregul nostru popor ;

- pregătirea luptei antidesant are la bază concepția unitară de organizare a apărării naționale, la nivelul întregii țări și al fiecărei unități administrativ-teritoriale, concepție care asigură utilizarea judicioasă și eficientă a tuturor resurselor umane și materiale de care dispun forțele armate și cele de apărare teritorială ;

- transformarea tuturor localităților și unităților economico-sociale în cetăți de muncă, luptă și apărare reprezintă o premisă fundamentală de succes pentru organizarea și ducerea luptei împotriva desantului aerian al inamicului.

Un rol important în lupta împotriva desantului aerian revine unor acțiuni specifice de apărare antidesant, cu o sferă largă de cuprindere, cum sînt : amenajarea antidesant a terenului și obiectivelor pretabile, inclusiv a localităților, platformelor industriale, porturilor, nodurilor de comunicație și altele.

Din multitudinea elementelor încorporate în pregătirea teritoriului pentru apărare în condițiile războiului modern, o importanță tot mai mare revine pregătirii antidesant a raioa-

nelor și obiectivelor cele mai probabil vizate de către desantul aerian și grupurile de cercetare-diversiune.

În stabilirea raioanelor în care inamicul ar putea întrebuința desantul aerian, trupele aeromobile și grupurile de cercetare-diversiune se impune luarea în calcul a unui număr variabil de factori, dintre care cei mai importanți se referă la : caracteristicile geografice-militare ale zonelor de operații și direcțiilor operativ-tactice din cadrul acestora ; concepția probabilă de întrebuințare a desantului și încadrarea acțiunilor sale în timp și spațiu ; valoarea și momentul întrebuințării desantului și grupurilor de cercetare-diversiune.

Din analiza acestor factori rezultă că raioanele cele mai probabile de folosire a desantului și grupurilor de cercetare-diversiune se pot găsi pe toată adâncimea teritoriului nostru național, cu prioritate în zonele de frontieră și în apropierea unor obiective vitale, în trecători și defileuri, la trecerile permanente peste cursurile de apă sau în nodurile orografice.

Prin pregătirea antidesant a acestor raioane se înțelege ansamblul de lucrări specifice în scopul de a împiedica sau stînjiți parașutarea sau debarcarea, de a interzice sau îngreui manevra acestuia după desantare, a-i produce pierderi mari, precum și pentru a proteja forțele proprii.

Măsurile de pregătire antidesant a raioanelor probabile desantării constau într-o diversitate de lucrări și activități ce pot fi executate de toate forțele componente ale sistemului apărării naționale. În principal acestea pot fi : plantarea unor cîmpuri de mine și fugase incendiare ; plantarea de prăjini și pari ascuțiți ; săparea unor șanțuri ; instalarea de obstacole care să facă imposibilă aterizarea avioanelor, planoarelor sau elicopterelor ; fumizarea și producerea ceții artificiale în raioane și în lungul șoselelor ce pot fi folosite pentru aterizarea aparatelor de zbor ; producerea unor incendii ; folosirea barajelor de tot felul ; pregătirea unor capcane antidesant etc.

Amenajarea antidesant include, de asemenea, unele lucrări de pregătire a obiectivelor importante, dintre care enumerăm : camuflarea și pregătirea acestora pentru distrugere ; instalarea armamentului pentru apărarea apropiată ; amenajarea unor lucrări care să limiteze sau să interzică accesul persoanelor străine.

Realizarea tuturor acestor măsuri impune structurarea înfăptuirii lor pe etape, astfel : încă din timp de pace ; în perioada de tensiune ; pe timpul stării de necesitate ; în peri-

oada inițială a războiului și pe timpul ducerii operației de apărare strategică. În astfel de condiții se impune definitivarea pregătirii antidesant a raioanelor și obiectivelor probabile în care urmează a fi întrebuințate trupele de desant aerian și grupurile de cercetare-diversiune, ca și luarea tuturor măsurilor necesare pentru a face imposibilă cucerirea în timp scurt a unor obiective importante care pot exercita o influență hotărâtoare în desfășurarea acțiunilor viitoare.

Această activitate este deosebit de complexă și reclamă executarea unui volum mare de lucrări într-un timp foarte scurt, cu un consum mare de materiale și forță de muncă și reprezintă, totodată, mobilul pentru care acțiunile de pregătire antidesant a raioanelor și obiectivelor probabile folosirii desantului și grupurilor de cercetare-diversiune ocupă un rol important în contextul pregătirii teritoriului pentru apărare încă din timp de pace.

Acțiunile întreprinse pot fi ridicate la cote valorice de înaltă eficiență prin completarea lor cu misiuni stabilite forțelor special destinate acestui scop, pregătite, antrenate cu mult timp înaintea începerii acțiunilor de luptă sau chiar pe timpul ducerii lor.

Luată încă din timp de pace, pe baza concepțiilor probabile de acțiune ale inamicului, a importanței pe care o prezintă în diferite raioane și obiective, aceste măsuri pot fi cuprinse în planuri care să răspundă nevoilor de pază, apărare și intervenție într-o situație tactic-operativă susceptibilă aplicării în diferite variante². În felul acesta se pot realiza încă din timp de pace pregătirea unitară, perfecționarea laturilor organizatorice ale cooperării și colaborării tuturor forțelor sistemului apărării naționale care participă la nimicirea desantului aerian și a grupurilor de cercetare-diversiune.

3. Participarea unităților și organelor Ministerului de Interne la pregătirea raioanelor antidesant

De la bun început este necesar să subliniem că participarea lor se face în mod diferențiat în zonele de competență, în funcție de specificul misiunilor și atribuțiilor ce le revin.

² A se vedea schemele de la sfârșitul acestui capitol (N.A.).

În cele ce urmează ne vom referi la principalele activități pe care le pot desfășura pe arme, în ordinea de prioritate enunțată în regulamentele de luptă.

Unitățile trupelor de securitate pot participa cu forțele disponibile, ce nu sînt angajate în misiuni permanente, la pregătirea antidesant a unor raioane printr-o multitudine de activități care constau în :

- asigurarea pazei și apărării unor obiective și instalații importante care nu sînt asigurate cu pază militară în timp de pace ;
- intensificarea controlului tehnic de securitate la obiectivele de importanță deosebită pe care le au în pază ;
- amenajarea antidesant a unor obiective pretabile desantării și pregătirea lor pentru lupta de apărare ;
- asigurarea pazei și apărării unor raioane cu destinație specială, comunicații și transporturi de importanță deosebită ;
- ducerea unor acțiuni pentru capturarea sau nimicirea grupurilor de cercetare-diversiune, a spionilor și a unor agenți infiltrați, precum și împotriva altor elemente ostile ;
- executarea unor lucrări de amenajare genistică a unor raioane cu subunitățile de specialiști (plantarea unor cîmpuri de mine și fugase chimice ; instalarea de baraje de orice fel) ;
- pregătirea unor ambuscade sau capcane antidesant ;
- pregătirea pentru distrugere a unor obiective și instalații ;
- completarea sistemului de observare, supraveghere și înștiințare ;
- lupta împotriva țintelor aeriene care zboară la joasă înălțime.

Unitățile de pompieri, concomitent cu îndeplinirea misiunilor specifice, au posibilitatea să :

- intensifice controlul tehnic de specialitate la obiectivele de importanță deosebită pentru prevenirea avariilor, exploziilor, incendiilor și a altor acte de diversiune ;
- participe la executarea unor lucrări de amenajare genistică pe platformele sau obiectivele în care sînt dispuse ;
- participe la realizarea măsurilor de mascare prin executarea unor perdele de fum sau pregătirea unor incendii artificiale în raioanele ce pot fi folosite pentru aterizarea aparatelor de zbor.

Unitățile și organele de miliție pot participa la pregătirea antidesant a unor raioane sau obiective cu specialiști piro-tehnici, de arme-muniții, ingineri și tehnicieni puși la dispoziție de consiliile locale de apărare, prin mobilizarea populației la efectuarea lucrărilor respective și folosirea forței de muncă speciale. Astfel, pot fi realizate obstacole antidesant în unele raioane sau obiective dinainte stabilite care să cuprindă cimpuri de mine cursă, amenajarea unor sectoare de comunicație, pregătirea pentru distrugerea unor lucrări de artă etc.

Organele de securitate, prin specificul muncii pe care o desfășoară, pot contribui la completarea sistemului de observare și supraveghere a tuturor activităților ce se desfășoară pentru pregătirea antidesant a raioanelor.

Responsabilitățile pentru pregătirea fiecărui raion, obiectiv sau lucrare antidesant se stabilesc la nivelul consiliilor locale de apărare, pe etape, încă din timp de pace, se continuă în perioada de tensiune sau pe timpul stării de necesitate, finalizarea lor urmînd să se facă în perioada inițială a războiului și pe timpul ducerii operației de apărare.

4. Misiunile ce revin unităților și organelor Ministerului de Interne pe timpul participării la lupta împotriva desantului aerian

Cerințele apărării teritoriale, în care unitățile și organele M.I. au atribuții și misiuni specifice, privesc și participarea lor la ducerea acțiunilor de luptă pentru nimicirea desantului aerian, astfel :

Unitățile trupelor de securitate, care execută următoarele :

- întăresc paza obiectivelor aflate în apropierea raioanelor de desantare sau pe direcțiile de acțiune ale desantului aerian ;
- participă la punerea în stare operațională a lucrărilor de distrugeri în vederea scoaterii din funcțiune, la ordin, a obiectivelor stabilite ;
- pregătesc ambuscade, capcane și alte forme specifice de acțiune pentru hărțuirea desantului aerian ;
- participă la nimicirea grupurilor de cercetare care pregătesc desantarea ;

— execută paza și apărarea unor lucrări de artă și sectoare de comunicații de pe itinerarele de deplasare a forțelor principale ce intervin ;

— completează informațiile privind compunerea, dispunerea, caracterul și amploarea acțiunilor inamicului pe baza propriului sistem de cercetare și observare ;

— asigură unele alinamente de desfășurare și introducere în luptă a forțelor proprii ;

— participă la nimicirea grupurilor rătăcite ale inamicului rămase înapoia forțelor principale ;

— participă cu forțele disponibile la blocarea și nimicirea desantului aerian.

Unitățile de pompieri participă la :

— stingerea incendiilor declanșate de către aviația și artileria inamicului pe timpul pregătirii și executării desantării ;

— capturarea sau nimicirea grupurilor de cercetare-diversiune infiltrate pe platformele industriale pe care se găsesc dispuse ;

— lupta împotriva desantului aerian, în raioanele (obiectivele) din responsabilitate acționînd la flancuri sau pe direcții secundare.

Organele de miliție participă la :

— întărirea pazei aeroporturilor, pistelor de decolare practicate pe anumite porțiuni ale căilor de comunicații rutiere sau altor obiective aflate în atenția desantului aerian ;

— pregătirea în vederea scoaterii din funcțiune, la ordin, a aeroporturilor, barajelor și ecluzelor, nodurilor hidrotehnice sau altor lucrări de artă, în scopul creării unor raioane sau zone inundate ;

— completarea sistemului de observare și înștiințare al zonelor teritoriale și a populației ;

— sprijinirea aplicării măsurilor luate de consiliile locale de apărare pentru transformarea unor localități în cetăți de muncă, luptă și apărare care se circumscriu efortului de potențare a întregului sistem antidesant ;

— completarea sistemelor de baraje, participarea la punerea în stare operațională a lucrărilor de distrugeri pentru întîrzierea sau împiedicarea acțiunilor desantului aerian spre obiective importante, după ce a fost parașutat sau debarcat ;

— executarea de recunoașteri și pregătirea, împreună cu alte forțe, a unor ambuscade antidesant în diferite variante.

5. Lupta împotriva desantului aerian

Conform principiilor doctrinei noastre militare, desantul aerian trebuie nimicit imediat ce a fost descoperit. Războiul de apărare a patriei dus de întregul popor, prin legitățile sale specifice, impune în mod obiectiv un asemenea mod de acțiune, date fiind potențialul lui agresiv și pericolul pe care-l prezintă pentru stabilitatea apărării.

Având în vedere aceste cerințe, analizând operațiile de desant aerian din diferite conflicte militare și din experiența aplicațiilor executate, pentru nimicirea desantului aerian și a grupurilor sale de cercetare trebuie parcurse mai multe etape:

- descoperirea, capturarea sau nimicirea grupurilor de cercetare care acționează în folosul desantului;
- cercetarea și lovirea sistematică a inamicului pe timpul pregătirii acțiunilor de desant aerian;
- lovirea desantului pe traiectul de zbor;
- lovirea pe timpul desantării;
- nimicirea desantului după lansare.

Folosirea desantului aerian este precedată de infiltrarea pe diferite căi a grupurilor de cercetare care au misiunea de a verifica raionul (obiectivul) unde urmează să acționeze desantul aerian și a transmite datele referitoare la caracteristicile terenului, forțele existente etc., precum și pentru dirijarea, de la sol, a lansării sau debarcării și executarea unor lucrări de distrugeri sau alte acțiuni de diversiune pentru izolarea raionului și culegerea unor informații.

Descoperirea, urmărirea, capturarea sau nimicirea acestor grupuri de cercetare diminuează mult sau chiar pot duce la zădărnicierea acțiunii desantului aerian. De aceea, toate componentele sistemului apărării naționale trebuie să fie permanent pregătite pentru îndeplinirea unor astfel de misiuni.

Unitățile și organele Ministerului de Interne pot participa, în cooperare cu alte forțe, la descoperirea, capturarea sau nimicirea acestora. De fapt, nimicirea desantului aerian începe cu descoperirea și nimicirea elementelor de cercetare și pregătire a desantării care se lansează cu câteva ore înainte, în unul sau mai multe puncte ale raionului de desantare.

Datorită pierderilor suferite, în special pe timpul transportului și desantării, distanțelor mari între unități (subunități) și greutăților în conducerea lor, imediat după lansare, desantul aerian se găsește într-o situație grea, fapt ce impune exploa-

tarea rapidă a acestui moment prin acțiuni rapide și hotărâtoare, atât în interiorul, cât și din exteriorul raionului de desantare. De regulă, primele forțe care pot interveni în cel mai scurt timp împotriva desantului sunt forțele teritoriale existente în raionul respectiv (unitățile și subunitățile de securitate, miliție, gărzile patriotice și alte formațiuni de apărare). Acestea trebuie să atace imediat și cu intensitate maximă pentru a nu le permite orientarea, regruparea și intrarea organizată în luptă, o atenție deosebită acordându-se neutralizării mijloacelor antiblindate. Ulterior, vor participa la nimicire și unități ale armatei, pe măsura ajungerii lor în raionul respectiv.

Dacă desantul aerian a reușit să se regrupeze, acțiunile forțelor proprii trebuie să se desfășoare astfel încât să fracționeze dispozitivul lui de luptă, creând condiții favorabile nimicirii lui pe părți, folosind o diversitate de procedee de luptă, care să ducă la hărțuirea continuă, crearea unei stări de nesiguranță, în final, silindu-l să renunțe la scopurile propuse.

La baza participării cu succes a organelor și unităților M.I. la acțiunile de luptă împotriva desantului aerian stă activitatea de pregătire temeinică, multilaterală, fundamentată pe însușirea și aplicarea riguroasă a cerințelor doctrinei, pe cunoașterea aprofundată a organizării, înzestrării și concepției de întrebuintare în luptă a unităților de desant ale inamicului. Contracararea acțiunilor de desant ale inamicului presupune găsirea unor forme și procedee de pregătire și ducere a luptei care să determine, prin aplicarea lor, înfrângerea agresorului cu forțe minime și consumuri reduse de materiale.

În acest sens, se impune ca încă din timp de pace comandanții unităților și organelor M.I. să adopte măsuri care să vizeze în principal:

- studierea în detaliu a zonelor de responsabilitate și stabilirea, împreună cu celelalte componente ale sistemului local de apărare, a raioanelor favorabile folosirii de către agresor a desantului aerian și grupurilor de cercetare-diversiune;
- estimarea valorii inamicului ce poate fi folosit în fiecare raion;

- participarea la pregătirea antidesant a acestor raioane în deplină concordanță cu conceptul apărării teritoriale;

- stabilirea și pregătirea forțelor (unităților și subunităților) în vederea intervenției rapide și hotărâtoare pentru nimi-

circa grupurilor de cercetare ale inamicului, a altor grupuri înarmate ostile.

Angajarea imediată și intensificarea permanentă a luptei antidesant, chiar din momentul începerii desantării, constituie una din condițiile esențiale ale succesului. Intrarea în acțiune a forțelor se face pe baza ordinului consiliului local de apărare sau din proprie inițiativă, potrivit planurilor elaborate din timp. De aceea, prin planurile de cooperare cu celelalte forțe teritoriale, comandantii unităților și organelor M.I. trebuie să cunoască responsabilitățile în ceea ce privește amenajarea unor raioane sau obiective antidesant, cele la care pot participa nemijlocit, supravegherea acestor raioane, conducerea forțelor și problemele de asigurare materială.

Cind sînt indicii suficienți asupra intențiilor inamicului de a folosi desantul aerian, forțele teritoriale, în rîndul cărora intră și unitățile și organele M.I., conform planurilor de cooperare, trec din timp la apărarea raionului respectiv, pentru respingerea desantului aerian.

Înșușindu-și misiunea și analizînd situația creată în zonele de competență, comandantii organelor și unităților M.I. raportează președintelui Consiliului județean de apărare propuneri privind: obiectivele ce pot fi vizate de inamic și modul de organizare a pazei și apărării nemijlocite a acestora; forțele și mijloacele disponibile ce pot participa la respingerea desantului aerian; măsurile de securitate și ordine în zona de competență; problemele de conducere și cooperare cu celelalte forțe. Concomitent, iau măsuri suplimentare de pază și apărare a sediiilor proprii.

Forțele de intervenție în care pot intra și subunități ale M.I. trebuie să atace imediat, atît inamicul parașutat (debarcat), cît și mijloacele lui de transport, cu intensitate maximă, pentru a nu le permite orientarea, regrouparea și intrarea organizată în luptă.

Ținînd seama de faptul că parașutarea (debarcarea) se execută în mai multe variante, este necesar să se asigure continuitatea focului la sol, atît asupra inamicului parașutat (debarcat), cît și asupra inamicului din aer, din valurile ce urmează.

Pentru nimicirea desantului aerian care a reușit să se regrupeze este necesară intervenția forțelor teritoriale și unităților militare, care, prin manevre ingenioase, trebuie să izoleze pe cît posibil subunitățile și unitățile desantate, să le fracționeze și să le nimicească pe părți.

În situația că nu se dispune de la început de forțele și mijloacele necesare care să asigure un raport de forțe favorabil nimicirii în timp scurt a desantului aerian, acestea vor fi permanent angajate și hărțuite, pentru a li se limita libertatea de acțiune și a li se interzice realizarea dispozitivului de apărare circulară, organizarea sistemului de foc și mai ales realizarea amenajării genistice a raioanelor ocupate, creînd astfel condiții favorabile pentru nimicirea lor imediat ce se vor face disponibile forțele necesare în acest scop.

Acțiunile ofensive pentru nimicirea desantului aerian se vor desfășura pe direcții convergente, cu impetuositate, pentru a ajunge cît mai repede în centrul dispozitivului desantului aerian, a-i angaja rezervele și a-i interzice executarea ripostelor ofensive pentru refacerea apărării circulare. În acest timp, organele de miliție, cu formațiunile specializate, execută serviciul de comenduire și îndrumare a circulației, participă la paza și apărarea lucrărilor de artă de pe itinerarele de deplasare a unităților care intervin și furnizează informații privind compunerea de luptă și dispunerea inamicului, precum și despre caracterul acțiunilor întreprinse de acesta.

În situația că, după desantare, inamicul trece la acțiuni ofensive în vederea cuceririi altor raioane sau obiective din adîncimea dispozitivului de apărare, forțele care au acționat inițial își concentrează eforturile pentru interzicerea direcției respective și apărarea obiectivelor vizate de inamic, iar cele care afluesc vor nimici din mișcare inamicul trecut în grabă la apărare.

6. Măsuri de prevenire și zădărnîcire a acțiunilor grupurilor de cercetare-diversiune

Organizate eterogen, de la țară la țară, în grupuri de 5—14 militari, în subunități și unități specializate, ce intră în componența diferitelor eșaloane sau ca „forțe speciale”, elementele de cercetare-diversiune pot viza diferite obiective: depozite militare și de stat; aeroporturi, porturi, lucrări de artă; posturi de radio și televiziune; instalații ale sistemului electroenergetic; elemente ale sistemului de aprovizionare cu apă și combustibil; întreprinderi industriale cu profil militar ș.a. De asemenea, pot fi folosite și în sprijinul acțiunilor de desant aerian.

În ce privește dotarea, aceste elemente posedă, în funcție de misiunea primită, armament, aparatură și materiale de la cele clasice pînă la cele mai sofisticate: pumnale; armament de infanterie cu sau fără amortizoare de zgomot; aparatură radio; mine surpriză mascate sub aparența unor obiecte pașnice; materiale de propagandă; documente de identitate false etc. În marea majoritate a cazurilor, cercetașii-diversioniști acționează îmbrăcați civil sau în ținută de milițieni, ceferiști, pădurari sau oricum altfel, pot vorbi la perfecție limba noastră, inclusiv dialectul local, posedînd documente în aparență legale.

Pentru descoperirea oportună, capturarea sau nimicirea elementelor de cercetare-diversiune o importanță deosebită o are controlul populației civile din raioanele sau obiectivele vizate. În acest scop, în cooperare cu alte forțe, organele de miliție pot desfășura următoarele activități:

- patrularea în localități sau în împrejurimile acestora la ore diferite;

- cunoașterea, înregistrarea și controlul documentelor de liberă trecere specifice zonei respective;

- instituirea restricțiilor de circulație la anumite ore și în anumite raioane.

La punctele obligatorii de trecere, îndeosebi la posturile de control a circulației de pe comunicații este recomandat ca, pe lângă agenții de circulație, să existe echipe de siguranță, gata în orice moment să intervină cu foc.

Avînd în vedere că elementele de cercetare-diversiune pot amplasa prin metode simple, chiar și în mijloacele de transport în comun, bombe artizanale. De aceea, orice pachet suspect de care șoferii sau însoțitorii nu au cunoștință trebuie semnalat, verificat și anihilat cu repeziciune.

În scopul evitării capturării de către elementele de cercetare-diversiune a documentelor secrete, din locurile de păstrare sau pe timpul transportului, se impune ca în toate obiectivele să se ia măsuri severe pentru asigurarea securității lor prin introducerea unor sisteme eficace de alarmare.

Deplasările diferitelor cadre cu funcții de conducere trebuie mascate cu grijă pentru a se evita răpirea lor în scopul smulgerii unor informații prețioase.

Măsurilor pentru prevenirea și diminuarea efectelor acțiunilor grupurilor de cercetare-diversiune trebuie să li se mai adauge alte activități, cum sînt:

- întărirea pazei principalelor obiective economice ce pot fi vizate de inamic;

- educarea întregii populații în scopul informării oportune asupra pazei într-o anumită zonă a unor persoane necunoscute;

- mascarea activităților importante împotriva elementelor de cercetare-diversiune ale inamicului.

Acțiunile de căutare, localizare, capturare sau nimicire a grupurilor de cercetare-diversiune ale inamicului se desfășoară de către subunitățile de trupe și de miliție prin mijloace specifice de muncă și, după caz, prin acțiuni directe, împreună cu alte forțe, concomitent cu îndeplinirea misiunilor specifice.

După primirea informațiilor referitoare la prezența elementelor de cercetare-diversiune într-un anumit raion se trece cu rapiditate la capturarea sau nimicirea lor. Principalele forme de acțiune împotriva acestora sînt: observarea și supravegherea raioanelor și obiectivelor importante; cercetarea; blocarea; încercuirea; ambuscada și urmărirea.

Formele de acțiune care necesită efective mici pot fi executate și de către subunitățile și organele de miliție.

Cele care necesită efective mari, precum și participarea altor forțe (subunități de securitate sau ale armatei, gărzi patriotice, detașamente de tineret, alte componente ale apărării teritoriale), se organizează de către comandantul acțiunii sau operațiunii respective. Sînt și cazuri cînd asemenea acțiuni sînt conduse de organul de miliție județean (municipal), care să ia în subordine unele forțe teritoriale (subunități de intervenție, gărzi patriotice și alte formațiuni de apărare).

Observarea și supravegherea (cercetarea prin supraveghere) raioanelor probabile de acțiune ale elementelor de cercetare-diversiune ale inamicului se execută prin patrulă, posturi de control ale circulației și posturi de observare.

Cercetarea se execută în scopul delimitării cu precizie a raioanelor de acțiune, a descoperirii, capturării sau nimicirii elementelor de cercetare-diversiune. În funcție de valoarea inamicului semnalat, compania (plutonul) execută cercetarea unui raion cu blocarea parțială sau totală a acestuia, pe direcții paralele, concentrice, divergente sau de întîlnire. Cînd raionul a fost blocat, se execută, de regulă, cercetarea pe direcțiile paralele, de unde urmează să se acționeze într-un singur sens cu legătură de vedere și foc între ele. În situația cînd raionul

este mare, iar cercetarea lui într-un singur sens nu se poate termina până la căderea întinericului, se execută cercetarea pe direcții de întâlnire; când efectivele sînt dispuse la depărtare mai mare și radial față de raionul respectiv, cercetarea se execută pe direcții concentrice, inițial, fără legătură de vedere și de foc între ele; dacă efectivele sînt grupate în interiorul raionului cercetarea se execută pe direcții divergente. Lărgimea fișiei și ritmului de cercetare al subunităților sînt variabile, stabilindu-se în raport cu valoarea elementelor inamice, natura terenului și condițiile meteo, astfel:

Detalii	Teren șes	Teren deluros	Teren muntos împădurit
Plutonul	1 000—1 500 m	500—1 000 m	300— 400 m
Compania	2 500—3 500 m	1 500—2 500 m	1 000—1 200 m
Ritmul mediu de cercetare poate fi:	2,5—3 km/h	1,5—2 km/h	1—1,5 km/h

Pentru coordonarea deplasării subunităților se stabilesc aliniamentele pe linii caracteristice din teren (creste, văi, drumuri), precizîndu-se ora ajungerii pe acestea, menținîndu-se o strînsă legătură între militari și subunități.

Blocarea urmărește închiderea căilor de sustragere ale inamicului respectiv și izolarea raioanelor în care a fost semnalat. Se realizează prin dispunerea de posturi, patrule și pichete de blocare pe un aliniament concentric stabilit în funcție de posibilitățile în timp și spațiu ale grupurilor de cercetare-diversiune, caracterul terenului și forțele la dispoziție. La realizarea dispozitivului de blocare pot participa și gărzile patrioțice, precum și alte forțe ale apărării teritoriale.

Aliniamentul ales pentru blocare trebuie să ofere posibilități de observare, de tragere și de intervenție pentru capturarea sau nimicirea inamicului. Dispozitivul trebuie să asigure legătura de foc și de vedere între elementele de blocare, precum și posibilitatea intervenției rapide a rezervei pe direcțiile cele mai probabile de sustragere ale inamicului.

Incercuirea este forma de acțiune cea mai eficientă pentru capturarea sau nimicirea elementelor de cercetare-diversiune sau altor grupuri înarmate ostile prin care se urmărește închi-

derea căilor de sustragere, izolarea lor într-un loc limitat, capturarea sau nimicirea acestora printr-un atac hotărît și prin surprindere, ținînd seama că elementele de cercetare-diversiune nu luptă pentru menținerea pozițiilor ocupate și, ca atare, vor folosi toate posibilitățile pentru ruperea luptei și retragerea pe direcțiile favorabile în vederea regrupării ulterioare și continuării misiunii primite.

Urmărirea poate începe cînd inamicul a rupt lupta, s-a retras ca urmare a unei acțiuni de cercetare ori a unui atac nereușit sau cînd a părăsit raionul în care a fost semnalat pe una sau mai multe direcții.

Ambuscada se organizează, de regulă, pe direcțiile de infiltrare a inamicului spre raioanele de lansare (debarcare) sau pe timpul deplasării spre raionul de regrupare și constă în așteptarea acestuia într-un loc pretabil, pregătît din timp, urmărind capturarea sau lichidarea lui prin surprindere. Condiția esențială pentru organizarea ambuscadei constă în cunoașterea precisă a direcției de infiltrare (deplasare) a inamicului, a timpului și locului de lansare (debarcare), pentru neutralizarea acestuia înainte de regrupare.

★

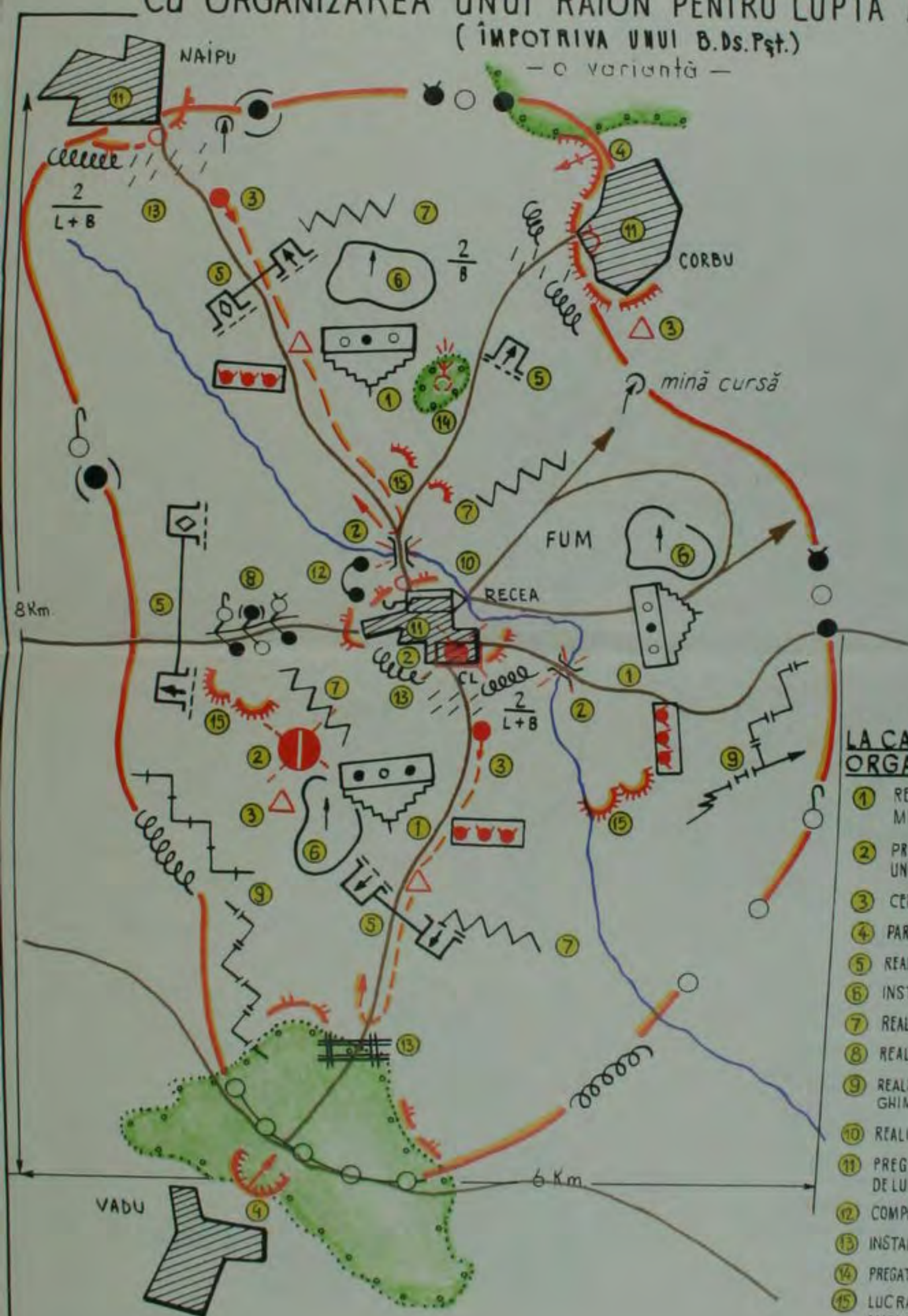
Față de pericolul pe care-l prezintă desantul aerian și grupurile de cercetare-diversiune se impune ca, încă din timp de pace, să fie luate măsuri eficiente de perfecționare continuă a pregătirii tuturor categoriilor de forțe care participă la nimicirea lor, dovedindu-se suplețe și capacitate de adaptare la o mare varietate de situații.

Imperativul perfecționării continue a pregătirii cadrelor impune studiu continuu și multilateral, promovarea și cultivarea disponibilităților pentru creativitate în materializarea cerințelor și principiilor doctrinei noastre militare, pentru contracararea acțiunilor tuturor forțelor speciale, în caz de necesitate, și în eventualitatea unui război de apărare a patriei dus de întregul popor.

SCHEMA

CU ORGANIZAREA UNUI RAION PENTRU LUPTA ANTIDESANT (ÎMPOTRIVA UNUI B.Ds.Pst.)

— o variantă —

MISIUNI LA CARE POT PARTICIPA ORGANELE ȘI UNITĂȚILE M.I.

- ① REALIZAREA UNOR CÎMPURI DE MINE ȘI FUGASE;
- ② PREGATIREA PENTRU DISTRUGERE A UNOR OBIECTIVE;
- ③ CERCETAREA ȘI SUPRĂVEGHEREA RAIONULUI
- ④ PARTICIPAREA LA REALIZAREA UNOR Amb. A.Ds.
- ⑤ REALIZAREA UNOR CAPCANE A.Ds.;
- ⑥ INSTALARE PRAJINI A.Ds.;
- ⑦ REALIZAREA DE ESCARPE ȘI CONTRAESCARPE;
- ⑧ REALIZAREA DE ABATIZE;
- ⑨ REALIZAREA UNOR REȚELE DE SIRMĂ GHIMPATĂ (ELECTRIFICATĂ);
- ⑩ REALIZAREA UNOR PERDELE DE FUM;
- ⑪ PREGATIREA LOCALITĂȚILOR CA GETĂȚI DE LUPTĂ, MUNCĂ ȘI APĂRARE;
- ⑫ COMPLETAREA SISTEMULUI DE ÎNȘTIINTĂRE;
- ⑬ INSTALAREA ALTOR BARAJE;
- ⑭ PREGATIREA DECLANSĂRII UNOR INCENDII.
- ⑮ LUCRĂRI GENISTICE PENTRU AMPLASAREA MIJLOACELOR DE FOC

SCHEMA

CU MODUL DE ACTIUNE PENTRU NIMICIREA Ds. Aer.

— o variantă —

MISIUNI

- ① - MASURI SUPLEMENTARE DE PAZA SI APARARE A LOCALITATILOR SI SEDIILOR PROPRII;
- ② - NIMICIREA UNOR Gp. Cc. CARE PREGATESC DESANTAREA;
- ③ - EXECUTAREA INDRUMARII CIRCULATIEI;
- ④ - PAZA SI APARAREA UNOR LUCRARI DE ARTA;
- ⑤ - ASIGURAREA UNOR ALINIAMENTE SI FLANCURI ALE FORTELOR PRINCIPALE;
- ⑥ - OBSERVAREA INAMICULUI SI FURNIZAREA INFORMATIILOR;
- ⑦ - PARTICIPAREA LA NIMICIREA Ds. Aer.
- ⑧ - APARA UNELE DIRECTII SECUNDARE.

1 cm. = 200 m.

Apărarea civilă —

componentă a sistemului apărării naționale.

Rolul și misiunile organelor și unităților

Ministerului de Interne

în sprijinul apărării civile,

în timp de pace, la mobilizare și război

Apărarea civilă a apărut, în primele sale forme, ca urmare a extinderii fenomenelor distructive ale întrebuițării armamentului și utilizării substanțelor toxice de luptă împotriva populației și animalelor, avînd ca scop reducerea pierderilor de vieți omenești, bunuri materiale și valori culturale. Ulterior, această formă de organizare și pregătire a populației, adoptată de majoritatea statelor lumii, s-a perfecționat permanent, în funcție de creșterea puterii distructive a diferitelor tipuri de arme și diversificarea efectelor produse de acestea, într-o strînsă legătură cu dezvoltarea economico-socială a țărilor respective.

În România, prima formă de organizare a apărării civile a fost instituită în anul 1929, prin aprobarea și publicarea instrucțiunilor provizorii pentru organizarea protecției populației civile contra gazelor de luptă. Perfecționarea conținutului instrucțiunilor provizorii și a activităților de apărare a populației este urmată de apariția, în anul 1933, a Regulamentului apărării pasive contra atacurilor aeriene, denumire sub care este cunoscută apărarea civilă pînă în anul 1952, cînd este înființată apărarea locală antiaeriană, iar conținutul apărării civile a fost îmbunătățit în raport cu noile realități politice, economico-sociale și unele fenomene produse pe teritoriul țării.

Elaborarea doctrinei militare naționale, creație de inestimabilă valoare a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a marcat trecerea într-o etapă calitativ superioară a pregătirii pentru apărare a întregului popor, a economiei și teritoriului, trecere marcată de adoptarea Legii nr. 14/1971 privind organizarea apărării naționale a Republicii Socialiste România și ulterior a altor norme legale.

Pe baza indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, a experienței acumulate și corelării dialectice cu ansamblul dezvoltării economico-sociale a patriei noastre socialiste, la 24 martie 1978, a fost elaborată Legea nr. 2 privind apărarea civilă în Republica Socialistă România, prin care sînt stabilite organizarea, misiunile, locul și rolul apărării civile în cadrul sistemului apărării naționale.

În contextul doctrinei militare naționale privind războiul de apărare a patriei dus de întregul popor, APĂRAREA CIVILĂ, parte componentă a sistemului național de apărare, cuprinde ansamblul măsurilor tehnico-organizatorice și activitățile ce se desfășoară în vederea pregătirii populației, economiei și teritoriului pentru desfășurarea normală a activităților economice, politice și sociale, precum și pentru protecția cetățenilor și a bunurilor materiale de orice natură, în timp de război și în alte situații speciale¹.

Noțiune de mare diversitate și complexitate, apărarea civilă este cuprinsă practic în toate domeniile apărării țării, în timp de pace, în situații deosebite și în timp de război. Întregul sistem al apărării civile are la bază concepția Partidului Comunist Român cu privire la apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, a independenței, integrității teritoriale și suveranității României și asigură participarea, prin forme specifice, a întregii populații la apărarea patriei socialiste.

¹ În contextul literaturii de specialitate, prin situații speciale se înțeleg: proclamarea stării de necesitate, declararea mobilizării, producerea unor calamități naturale sau fenomene meteorologice cu urmări periculoase pentru viața oamenilor, animalelor și existența bunurilor, stări de pericol privind contaminarea populației și animalelor, descoperirea și neutralizarea munițiilor rămase neexplodate.

A. APĂRAREA CIVILĂ COMPONENTĂ A SISTEMULUI APĂRĂRII NAȚIONALE

1. Organizarea apărării civile în Republica Socialistă România²

Structura organizatorică a apărării civile este reglementată de prevederile Legii nr. 2/1978, Decretul nr. 430/1978 și Instrucțiunile privind organizarea și înzestrarea formațiilor, comisiilor și statelor majore de apărare civilă, elaborate de Ministerul Apărării Naționale.

La baza organizării apărării civile stau principiile:

- conducerea de către organele și organizațiile de partid a tuturor activităților;
- teritorial-administrativ și al locului de muncă;
- cooperării subunităților de specialități și formațiuni diferite.

În vederea asigurării condițiilor optime pentru îndeplinirea misiunilor și măsurilor de apărare civilă, în strînsă legătură cu celelalte măsuri pentru apărarea patriei, conducerea de partid și de stat a încredințat funcția de șef al apărării civile în Republica Socialistă România, ministrului apărării naționale. Acesta are obligația de a îndruma și controla întreaga activitate de apărare civilă, în concordanță cu prevederile legale, hotărârile Consiliului Apărării Republicii Socialiste România și ordinele comandantului suprem al forțelor armate.

Activitatea de pregătire în vederea îndeplinirii misiunilor și aplicării măsurilor specifice se realizează prin Comandamentul Apărării Civile, căruia i se subordonează toate unitățile militare de apărare civilă, inclusiv statele majore de apărare civilă județene și al municipiului București, constituite ca organe militare de specialitate ale șefilor apărării civile.

Miniștrii, conducătorii organelor și instituțiilor centrale și locale de stat, președinții comitetelor și birourilor executive ale consiliilor populare, conducătorii unităților socialiste sînt șefii apărării civile din unitățile respective, teritorial-administrative, economice etc.

² A se vedea schema nr. 1 de la sfîrșitul prezentului capitol (N.A.).

La ministere, comitetele și birourile executive ale consiliilor populare, precum și la unitățile socialiste se constituie state majore, comisii și formații de apărare civilă. Statele majore sînt organe de bază, de specialitate ale șefilor apărării civile, destinate pentru îndrumarea și coordonarea pregătirii și activității de apărare civilă desfășurată de către formații și populație.

Comisiile de apărare civilă de specialitate se organizează pentru coordonarea activității formațiilor de apărare civilă, precum și pentru studierea și aplicarea măsurilor de profil pe diferite specialități (deblocare-salvare, sanitară, protecție anti-chimică, adăpostire, transmisiuni — alarmare, pază — ordine, prevenirea și stingerea incendiilor, energetică, zooveterinară, transport, asigurare materială și altele), la unele ministere, la județe, municipii, orașe cu peste 20 000 locuitori și unitățile socialiste cu peste 3 000 persoane încadrate.

Formațiile de apărare civilă reprezintă forțele principale de intervenție pentru ducerea acțiunilor de limitare și lichidare a urmărilor atacurilor din aer, ca și pentru limitarea și înlăturarea urmărilor provocate de calamități naturale sau catastrofe. Formațiile se organizează în raport cu nevoile de intervenție și cu posibilitățile existente în unitățile teritorial-administrative sau economice respective.

În structura organizatorică a formațiilor de apărare civilă sînt constituite subunități de mărime și valoare diferite: batalioane, companii, plutoane și grupe. Nucleul de bază al formațiilor de apărare civilă îl constituie grupa de specialitate.

Formațiile de apărare civilă se organizează la județe și în localități, precum și la unitățile socialiste de stat, cooperatiste și obștești, care au peste 100 persoane încadrate.

În cartierele de locuit din municipii și orașe se organizează pe străzi, grupe de blocuri și cvartale, grupe de apărare civilă de cartier.

În caz de război, la nevoie, în cadrul fiecărui județ se constituie cîte un batalion militar de apărare civilă, avînd drept scop asigurarea intervenției pentru limitarea și lichidarea urmărilor atacurilor cu arme de nimicire în masă sau clasice, în timp scurt și în mod organizat. Batalionul militar de apărare civilă este dotat cu tehnică de intervenție cu randament sporit și poate îndeplini misiuni independente sau în cooperare cu celelalte componente ale sistemului apărării naționale.

2. Misiunile principale ale apărării civile

În stabilirea misiunilor principale ale apărării civile, partidul și statul nostru au pornit de la aprecierea realistă a modului de ducere a războiului de apărare a patriei, în condițiile actuale, cînd agresorul are posibilități multiple de a lovi în orice punct al teritoriului țării obiective și localități, folosind mijloace de atac perfecționate, de mare precizie, cu diferite tipuri de încărcături, ce pot provoca distrugerii de amploare în centrele politico-administrative, pe platformele și în obiectivele industriale importante.

În ce privește misiunile apărării civile în timp de pace, prin cadrul legal adoptat în anul 1978, s-a asigurat amplificarea măsurilor tehnico-organizatorice și a activităților avînd ca scop principal protecția populației și a bunurilor, în caz de calamități naturale, catastrofe sau incendii de mari proporții.

La mobilizare și pe timp de război, ponderea o dobîndesc acțiunile de intervenție pentru limitarea și lichidarea urmărilor atacurilor din aer, iar alături de acestea acțiunile pentru protecția persoanelor și asigurarea funcționării obiectivelor cu producție specială.

În conformitate cu prevederile legale în vigoare, în actuala etapă de dezvoltare economico-socială a țării noastre, apărării civile îi revin următoarele misiuni principale:

Pregătirea pentru apărarea civilă a cetățenilor și a formațiilor de apărare civilă se realizează pe baza prevederilor Directivei comandantului suprem și a planurilor tematice elaborate de Comandamentul Apărării Civile, aprobate de ministrul apărării naționale. În cadrul organelor și unităților Ministerului de Interne, pregătirea se realizează pe baza tematicii de pregătire militară și fizică a cadrelor, elaborată de Direcția Organizare-Mobilizare, aprobată de ministrul de interne, precum și prin participarea efectivelor la aplicațiile și exercițiile conduse de consiliile locale de apărare.

Protecția cetățenilor împotriva efectelor armelor de nimicire în masă și ale armelor obișnuite, prin mijloace individuale, adăpostire, dispersare — evacuare. Această misiune se îndeplinește prin crearea din timp de pace, menținerea în stare de funcționare și completarea în timpul stării de necesitate,

a fondului de adăpostire, care cuprinde rețeaua punctelor de comandă, adăposturile pentru populație și personalul muncitor, precum și prin organizarea din timp, a dotării populației cu mijloace individuale de protecție, a dispersării și evacuării cetățenilor, în caz de nevoie, pe bază de planuri, în diferite situații și variante.

Protecția bunurilor materiale de orice natură, prin dispersare, evacuare, mascare, camuflare și alte măsuri tehnice și organizatorice care să contribuie la asigurarea funcționării neîntrerupte a unităților economice în situații speciale care se materializează prin măsuri și activități asemănătoare cu cele pentru protecția populației, urmărindu-se în mod deosebit protecția instalațiilor unicate, stațiilor pilot, obiectivelor cu producție specială și cu valori de importanță excepțională.

Prevenirea populației și a personalului muncitor din localități și unități socialiste asupra pericolului atacurilor din aer, prin înștiințare și alarmare se realizează prin stabilirea semnalelor unice de înștiințare și alarmare, organizarea sistemelor de înștiințare și alarmare și asigurarea funcționării lor neîntrerupte.

Limitarea și lichidarea urmărilor atacurilor din aer, participarea la restabilirea capacităților de producție a unităților socialiste se înfăptuiește prin organizarea acțiunilor de intervenție ale forțelor de apărare civilă, în cooperare cu celelalte componente ale sistemului apărării naționale și prin conducerea unică a acestora la nivel național și teritorial-administrativ.

Identificarea, neutralizarea și asanarea terenului de muniția rămasă neexplodată se materializează prin intervenția specialiștilor și subunităților pirotehnice.

Participarea unităților militare și formațiilor de apărare civilă la acțiunile de localizare și înlăturare a urmărilor provocate de calamități naturale și catastrofe se realizează prin elaborarea măsurilor specifice de prevenire, limitare și înlăturare a efectelor distructive ce pot fi provocate de acestea, ca și prin organizarea și pregătirea intervenției tuturor forțelor în asemenea situații.

Trecerea la aplicarea măsurilor de apărare civilă și îndeplinirea misiunilor specifice ale acesteia, la nivel național, se hotărăsc de Consiliul Apărării Republicii Socialiste România, la propunerea ministrului apărării naționale. La nivelul unităților teritorial-administrative și economice de stat, aplicarea măsurilor se hotărăște de șefii apărării civile din cadrul lor.

3. Locul și rolul apărării civile în cadrul sistemului apărării naționale

Pregătirea populației pentru a participa la aplicarea măsurilor de apărare civilă a luat o amploare tot mai mare după cel de-al doilea război mondial, constituind una din preocupările de bază ale conducerilor politico-militare a majorității statelor, fapt caracterizat prin antrenarea unui număr tot mai mare de persoane, de ambele sexe și de diferite vârste, în cadrul procesului de însușire a cunoștințelor și deprinderilor necesare pentru desfășurarea intervențiilor specifice.

Importanța pe care o acordă partidul și statul nostru apărării civile este ilustrată de legislația în vigoare, de faptul că această formă specifică a pregătirii pentru apărare este organizată la nivel național pe baza unei legi și a mai multor decrete, de aria de cuprindere a populației, întregii economii și a teritoriului patriei.

Prin misiunile sale principale, modul de îndeplinire a acestora, caracterul complex și unitar la nivel național, apărarea civilă poate fi apreciată ca unul dintre factorii de asigurare logistică, menit să contribuie la îndeplinirea scopului strategic al războiului de apărare a patriei dus de întregul popor. Totodată, prin organizarea sa pe principiul teritorial-administrativ și al locului de muncă, aceasta se încadrează în apărarea teritorială și zonală, având un rol important în asigurarea desfășurării normale a tuturor activităților în timp de război, dar și în timp de pace, în cazul producerii calamităților naturale sau catastrofelor.

Rolul apărării civile rezultă din misiunile acesteia și încadrarea lor în timp, fapt ce poate fi rezumat, în esență, în asigurarea protecției vieții oamenilor, proprietății socialiste și a bunurilor de orice natură împotriva efectelor distructive ale urmărilor calamităților naturale, catastrofelor sau atacurilor executate de inamic cu arme de nimicire în masă, mijloace incendiare sau obișnuite.

**B. ROLUL ȘI MISIUNILE ORGANELOR
ȘI UNITĂȚILOR MINISTERULUI DE INTERNE
ÎN SPRIJINUL APĂRĂRII CIVILE,
ÎN TIMP DE PACE, LA MOBILIZARE ȘI RĂZBOI**

1. Considerații generale³

Organele și unitățile Ministerului de Interne sînt organizate pe baza principiului teritorial-administrativ, îndeplinesc atribuții specifice date în competență prin lege și au obligația, ca la producerea unor situații de apărare civilă, concomitent cu intensificarea îndeplinirii misiunilor permanente, să-și adapteze metodele și mijloacele de lucru la situația nou creată, în scopul apărării securității statului, asigurării ordinii publice, apărării proprietății socialiste și personale, a drepturilor și intereselor legale ale persoanelor.

Avînd în vedere concepția de acțiune și misiunile ce revin organelor și unităților Ministerului de Interne, putem aprecia că acestea vor desfășura activități în sprijinul apărării civile, în principal, sub două forme:

— intensificarea misiunilor specifice permanente ce au tangență cu aplicarea măsurilor de apărare civilă în diferite situații;

— îndeplinirea unor misiuni și sarcini specifice intervențiilor de apărare civilă.

În ce privește ponderea misiunilor și sarcinilor prezentate, trebuie menționat faptul că, în toate situațiile, misiunile specifice permanente vor rămîne pe primul loc, chiar în condițiile în care țara se confruntă cu situații de apărare civilă complexe, grele, ce impun eforturi deosebite și de lungă durată.

Sub aspectul participării la acțiunile de intervenție subliniem că organele și unitățile Ministerului de Interne desfășoară activități la sediile proprii, concomitent cu participarea la acțiunile similare din zonele lor de responsabilitate sau de pe teritoriul lor de competență.

Indiferent de perioada și situația de apărare civilă care se poate produce sau s-a produs, șefii organelor și comandanții unităților Ministerului de Interne sînt obligați să ia o serie

de măsuri, să organizeze și să conducă îndeplinirea unor misiuni cu caracter general privind protecția personalului și bunurilor unității, precum și pentru participarea efectivelor subordonate la acțiunile de intervenție pe linia apărării civile pe teritoriul lor de competență.

**2. Măsuri ce se iau în cazul avarierii sediilor
sau adăposturilor în care se află personalul propriu**

Personalul din serviciul de zi concomitent cu aplicarea planurilor proprii, asigură precizarea locurilor în care s-au produs distrugerii sau avarii și amplasarea acestora, raportînd comandantului situația concretă.

Cadrele aflate în unitate și primele cadre care vin de la domiciliu vor fi organizate pentru ducerea acțiunilor de salvare a personalului propriu și acordarea primului ajutor medical.

Grupele și echipele specializate în lucru cu aparatura dozimetrică și chimică din dotare vor executa cercetarea de radiație, chimică și bacteriologică, în perimetrul unității și în apropierea acesteia, în funcție de rezultatele constatate stabilindu-se măsurile de protecție ce trebuie respectate.

În funcție de situația creată se asigură evacuarea răniților și a celor contaminați, la locurile stabilite pentru acordarea asistenței medicale și decontaminare.

Personalul propriu, împreună cu forțele și mijloacele prevăzute să intervină din afara unității, execută acțiunile de limitare și lichidare a urmărilor atacului aerian, de localizare, și înlăturare a urmărilor calamității naturale sau catastrofei.

O atenție deosebită se va acorda salvării, recuperării și evacuării, în locurile dinainte stabilite, a armamentului, documentelor arhivei, tehnicii, aparaturii și celorlalte materiale din dotare. În unele situații, cînd se iau măsuri de prealarmare în caz de calamități naturale sau catastrofe, în funcție de pericolul ce-l prezintă pentru sediul propriu, măsurile de evacuare se pot lua anticipat.

Dacă sediul sau teritoriul propriu au fost contaminate, se iau măsuri pentru decontaminarea lor, folosindu-se mijloacele din dotare sau mijloace improvizate.

O activitate deosebit de importantă în asemenea situații o constituie refacerea capacității de acțiune a unității (completarea stocurilor de materiale, alimente și medicamente, reorga-

³ A se vedea schema nr. 2 de la sfîrșitul prezentului capitol (N.A.).

nizarea efectivelor pe compartimente, subunități și schimburi, restabilirea sistemului de legături), în vederea îndeplinirii unor noi misiuni.

În funcție de situațiile prevăzute în Planul de acțiune în cazuri de calamități naturale, catastrofe sau atac din aer, pentru executarea cu succes a misiunilor prezentate, șefii organelor și comandanții unităților vor solicita statelor majore de apărare civilă corespondente, intervenția forțelor specializate, care, împreună cu personalul propriu și mijloacele la dispoziție, vor acționa pentru salvarea persoanelor, limitarea și lichidarea efectelor produse în perimetrul sediilor proprii și în apropierea acestora.

3. Măsuri ce se iau în cazul producerii calamităților naturale, catastrofelor sau atacului din aer și afectării obiectivelor de pe teritoriul de competență sau din zona de responsabilitate

Se iau de urgență măsuri pentru documentarea imediată și continuă, la fața locului, prin toate mijloacele și posibilitățile asupra situației create în zonele (locurile) afectate, transmiterea operativă la eşaloanele superioare a datelor și informațiilor obținute cu privire la urmările produse, precum și pentru participarea din primele momente la acțiunile pentru salvarea și protecția persoanelor și acordarea primului ajutor celor care au avut de suferit ori pentru sprijinirea organelor de specialitate în executarea evacuării, transportului și cazării persoanelor afectate.

Concomitent cu stabilirea limitelor zonelor sau raioanelor în care s-au produs distrugerii și sînt semnalate victime, se asigură securitatea documentelor secrete de stat și de serviciu din principalele obiective.

Se intensifică măsurile pentru asigurarea ordinii publice în zonele calamitate (lovite) și desfășurarea circulației, acordînd prioritate deplasării subunităților de pompieri, unităților militare, formațiilor de apărare civilă, sanitare și de Cruce Roșie.

Șefii și comandanții, ajutați de grupele operative de stat major și statele majore subordonate, analizează situația creată, stabilesc forțele și mijloacele proprii necesare pentru participarea la limitarea și lichidarea urmărilor atacurilor din aer, a calamităților naturale sau catastrofelor, pentru cunoașterea

situației persoanelor din zona afectată, transmit ordinele necesare subordonaților, întocmesc și transmit rapoartele stabilite de eşaloanele superioare. Sprijină conducătorii obiectivelor pentru luarea măsurilor necesare în vederea salvării, protecției și pazei utilajelor, agregatelor și bunurilor materiale aflate în pericol și restabilirea, în cel mai scurt timp, a activităților normale în unitățile socialiste care au avut de suferit.

La cererea consiliilor locale de apărare, participă cu efective din unitățile de securitate și din instituțiile militare de învățămînt, în limita aprobărilor date de conducerea ministerului, la acțiunile de limitare și lichidare a urmărilor calamităților naturale, catastrofelor sau atacului din aer, asigură cunoașterea în detaliu, prin mijloace specifice, a stării de spirit a populației, a comportării elementelor aflate în atenția organelor de securitate și de miliție și iau măsurile necesare pentru prevenirea și combaterea oricăror acțiuni ostile sau infracționale.

La ordin, organele și unitățile Ministerului de Interne îndeplinesc și alte misiuni în sprijinul apărării civile, folosind efectivele pe baza hotărîrilor Consiliului Apărării și dispozițiilor ministrului de interne.

4. Sarcini și misiuni specifice organelor și unităților Ministerului de Interne pe timpul aplicării măsurilor de apărare civilă în diferite situații

Concomitent cu măsurile, sarcinile și misiunile cu caracter general, prezentate la punctele 2 și 3, organele și unitățile Ministerului de Interne sînt obligate să-și reorganizeze activitatea efectivelor subordonate, asigurînd îndeplinirea unor sarcini specifice armelor, în diferite situații de apărare civilă, astfel :

a) Organele și unitățile de miliție.

Stabilesc și raportează primele date și informații privind situația existentă în locurile afectate, prin efectivele aflate în serviciu (agenți de ordine, de circulație, sectoriști, patrulare auto, personalul din serviciul de zi etc.) și sprijină formațiile specializate în acțiunile de salvare a oamenilor și bunurilor aflate în pericol, de identificare a victimelor și sinistralilor și stabilesc situația persoanelor dispărute.

Asigură condițiile corespunzătoare pentru desfășurarea activității în locurile (zonele) afectate, a circulației autovehiculelor și pietonilor, stabilesc cu prioritate traseele pentru mijloacele care acționează în locurile (zonele) afectate și asigură menținerea ordinii publice în localitățile și zonele afectate de atacurile din aer, calamități naturale sau catastrofe.

Asigură paza obiectivelor date în răspundere, conform legii, controlează și îndrumă executarea pazei unităților socialiste, stabilesc măsurile legale ce se impun pentru apărarea bunurilor cetățenilor și participă la realizarea măsurilor stabilite de consiliile locale de apărare pentru normalizarea activităților economice, social-politice și de altă natură din zonele afectate.

Participă la mobilizarea populației aptă de muncă și a mijloacelor de transport și tehnice, în vederea folosirii lor la acțiunile de limitare și lichidare a efectelor atacurilor din aer, calamităților naturale sau catastrofelor, la aplicarea altor măsuri de apărare civilă, stabilite de consiliile locale de apărare, supraveghează locurile de salvare și recuperare a bunurilor, pentru prevenirea furturilor din avutul obștesc sau personal și asigură paza locurilor de depozitare a bunurilor recuperate.

Asigură respectarea reglementărilor legale privind aprovizionarea populației, iau măsuri împotriva persoanelor care stochează sau speculează bunuri de consum, intensifică acțiunile specifice în obiectivele și locurile afectate, unde se păstrează sau gestionează fonduri materiale și financiare și supraveghează inventarierea lor.

Intensifică măsurile de prevenire și combatere a elementelor turbulente, recalcitrante, care, prin acțiunile lor, lezează ordinea publică, acționează pentru restabilirea ordinii publice, combaterea panicii în rândul populației și ia măsuri de prevenire a infracțiunilor și a altor manifestări antisociale, adaptându-și formele și metodele de muncă la condițiile nou create.

Asigură respectarea de către cetățeni și unitățile socialiste a regulilor și măsurilor de apărare civilă stabilite de organele competente, instruirea specială a unor cadre și dresajul unor cîini de serviciu, care să participe la depistarea și salvarea supraviețuitorilor de sub dărîmături și avalanșe sau din alte locuri afectate.

În caz de accident nuclear, participă la organizarea și executarea pazei în zona obiectivului nuclear, zona de evacuare a populației și asigură îndrumarea circulației conform măsurilor stabilite de Comandamentul republican de intervenție.

Pentru participarea la organizarea și desfășurarea acțiunii de dispersare și evacuare a cetățenilor și bunurilor materiale, organele și unitățile de miliție întocmesc planuri de măsuri proprii cu sarcinile ce le revin în cadrul acțiunii de dispersare- evacuare a cetățenilor și bunurilor materiale, precum și în situația evacuării populației din zonele inundabile în cazul distrugerii unor baraje și lucrări hidrotehnice sau din zonele ce pot fi puternic contaminate radioactiv, în caz de accident nuclear : elaborează planurile de pază și apărare pentru localități (clădiri), ca și de evacuare a organelor locale de partid și de stat.

În cadrul acțiunilor de dispersare- evacuare, execută sarcini cum sînt : organizarea și realizarea măsurilor de pază și ordine, pentru a preveni panica și alte fenomene negative : dirijarea circulației pe timpul adunării, îmbarcării, transportului, debarcării și repartiției populației ; asigurarea pazei bunurilor materiale pe timpul evacuării și în localitățile de destinație : luarea în evidență a persoanelor dispersate sau evacuate. Pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin pe timpul participării la acțiunile de evacuare, organele de miliție procedează astfel :

— **în raioanele (punctele) de adunare și de îmbarcare :**

- iau măsuri pentru asigurarea ordinii pe timpul sosirii cetățenilor ce urmează a fi dispersați sau evacuați ;
- sprijină acțiunile de constituire a acestora pe eșaloane și localități și de îmbarcare în mijloacele de transport ;
- acționează pentru prevenirea furturilor sau altor fapte antisociale și împiedică formarea aglomerațiilor de cetățeni și mijloace de transport ;
- iau în evidență persoanele ce se dispersează sau evacuează.

— **pe timpul executării transporturilor :**

- iau măsuri pentru efectuarea deplasării mijloacelor auto în deplină siguranță.

— **în punctele de debarcare, primire și repartiție :**

- asigură păstrarea ordinii, liniștii publice și dirijarea circulației ;
- iau în evidență persoanele dispersate sau evacuate și sprijină activitatea de cartiruire și hrănire.

Şefii milițiilor județene vor lua măsuri corespunzătoare pentru desfășurarea activității de miliție în localitățile de dispersare-evacuare, întărind la nevoie cu efectivele necesare organele din localitățile respective.

În cazul evacuării populației ca urmare a inundațiilor sau producerii accidentelor nucleare, concomitent cu măsurile de participare la evacuarea populației și animalelor din zona de pericol, se stabilesc măsuri pentru paza bunurilor în perimetrul închis, interzicerea accesului altor persoane în acesta, cu excepția personalului de intervenție, ca și pentru varientarea circulației rutiere.

La transmiterea mesajului de prealarmă aeriană și a semnalelor pentru alarma aeriană și încetarea alarmei, în afara măsurilor ce se iau la sediile proprii, organele și unitățile de miliție vor executa următoarele :

— **la prealarmă aeriană :**

— intensificarea activității de asigurare a ordinii publice, aplicarea măsurilor stabilite de consiliile locale de apărare și Comandamentul Apărării Civile privind respectarea de către populație a regulilor de protecție a oamenilor și a bunurilor materiale ;

— prevenirea producerii unor aglomerări de cetățeni sau mijloace de transport pe teritoriul localităților, în special în apropierea platformelor industriale și obiectivelor importante și aplicarea restricțiilor de circulație a vehiculelor și pietonilor ;

— combaterea încercărilor de provocare a panicii în rîndul populației.

— **la alarma aeriană :**

— urmărirea încetării activităților publice și îndrumarea populației spre cele mai apropiate adăposturi ;

— interzicerea circulației pietonilor și autovehiculelor, cu excepția celor aparținînd salvării, pompierilor, unităților militare și formațiilor de apărare civilă ;

— intensificarea activității de pază și ordine, prevenirea producerii unor acțiuni ce pot turbura liniștea publică, a spargerilor, furturilor și altor fapte antisociale ;

— prevenirea panicii în rîndul populației ;

— urmărirea respectării măsurilor de apărare civilă stabilite pe plan local.

— **la încetarea alarmei aeriene :**

— asigurarea condițiilor de circulație corespunzătoare situației create, sprijinirea descongestionării în timp scurt a principalelor artere de circulație și introducerea restricțiilor ce se impun ;

— sprijinirea formațiilor de apărare civilă pentru identificarea, delimitarea, marcarea și raportarea la cei în drept a zonelor (raioanelor) în care s-au produs distrugerii și dirijarea forțelor și mijloacelor destinate pentru intervenție către aceste locuri ;

— participarea la realizarea dispozitivelor de pază și ordine pe perimetrul de siguranță al zonei afectate și interzicerea accesului spre acesta ;

— sprijinirea acțiunilor de salvare și evacuare a răniților și persoanelor contaminate către punctele de prim-ajutor, de triere, de acordare a asistenței medicale și de decontaminare a personalului ;

— participarea la mobilizarea populației aptă de muncă, a mijloacelor de transport și tehnice, în vederea folosirii lor în acțiunile de limitare și lichidare a efectelor atacurilor din aer, precum și la aplicarea măsurilor de apărare civilă stabilite de consiliile locale de apărare ;

— supravegherea locurilor de salvare și recuperare a bunurilor, pentru prevenirea sustragerilor din avutul obștesc sau personal și paza locurilor de depozitare a bunurilor recuperate ;

— sprijinirea acțiunilor de identificare și localizare a muniției rămasă neexplodată și organizarea pazei locurilor respective, pînă la neutralizarea ei de către organele de specialitate.

b) Unitățile și subunitățile de pompieri.

Participă cu forțe și mijloace la localizarea și lichidarea incendiilor provocate de atacul din aer, la acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor calamităților naturale sau catastrofelor, pentru salvarea oamenilor și valorilor materiale și execută cercetarea amănunțită a zonelor afectate privind caracterul, felul și amploarea avariilor provocate și în mod deosebit a incendiilor declanșate, stabilind itinerarele de afluire, măsurile de siguranță, forțele și mijloacele necesare pentru intervenție și elementele de cooperare cu celelalte organe și unități destinate să acționeze în zonele respective.

Participă la executarea de deblocări, demolări și înlăturarea dărămăturilor, la evacuarea apei din subsoluri, canale tehnologice și din alte puncte de importanță deosebită ale unităților socialiste și sprijină acțiunea de alimentare cu apă a populației și a instalațiilor tehnologice din întreprinderile afectate.

Acordă asistență tehnică de specialitate conducătorilor unităților socialiste pentru prevenirea izbucnirii incendiilor pe timpul repunerii în funcțiune a instalațiilor tehnologice avariate.

Iau măsuri pentru cunoașterea de către personalul în drept a planurilor obiectivelor și clădirilor unităților socialiste, precum și ale imobilelor de locuit, în vederea îndeplinirii misiunilor de prevenire și stingere a incendiilor, de intervenție în caz de atac din aer, calamități naturale sau catastrofe și urmăresc ca, prin modul de folosire a construcțiilor și modificărilor ce li se aduc, să nu se afecteze rezistența la foc a acestora și să nu se creeze pericol de incendiu.

Asigură reorganizarea formațiilor civile de pompieri descompletate și sprijină pregătirea lor, în vederea participării la acțiunile de stingere a incendiilor provocate de atacurile din aer, la limitarea și înlăturarea urmărilor calamităților naturale sau catastrofelor.

Asigură instruirea specială a tuturor militarilor și în mod deosebit a cîte unei subunități din fiecare companie de pompieri, pentru a fi în măsură să execute acțiuni de salvare a oamenilor de sub dărămături, de la înec și înălțimi, în condițiile prăbușirii sau avarierii grave a construcțiilor și instalațiilor, să acționeze pentru evacuarea valorilor materiale și culturale din locuri greu accesibile, pentru stingerea incendiilor la mari înălțimi, în tuneluri și canale tehnologice și în alte condiții grele.

În situațiile în care se trece la evacuarea populației și bunurilor materiale, asigură respectarea normelor de prevenire și stingere a incendiilor în localitățile de dispersare-evacuare.

În caz de accident nuclear, intervin conform planurilor întocmite din timp, pentru salvarea persoanelor și stingerea incendiilor în zona unității nucleare și evacuarea populației.

La transmiterea mesajului de prealarmă aeriană și semnalelor pentru alarma aeriană și încetarea alarmei, execută următoarele sarcini și misiuni specifice :

— la prealarmă aeriană :

— aducerea în stare de intervenție a subunităților și formațiilor civile de pompieri, pregătirea mijloacelor de intervenție din înzestrare și a substanțelor de stingere ;

— verificarea legăturilor cu principalele obiective ce pot fi lovite din aer ;

— dispersarea unor forțe și mijloace tehnice de luptă în zona unităților economice deosebit de importante și vulnerabile sau în raioane de așteptare din care se poate asigura o intervenție oportună și eficace.

— la alarma aeriană :

— urmărirea evoluției situației aeriene din zona de responsabilitate ;

— executarea cercetării zonei (raionului) în care au apărut incendii ;

— intervenția, în cel mai scurt timp, la obiectivele unde s-au declanșat incendii în urma atacului aerian ;

— sprijinirea cu forțe și mijloace a acțiunilor formațiilor civile de pompieri din unități socialiste și localități.

— la încetarea alarmei :

— continuarea acțiunilor pentru lichidarea incendiilor declanșate în urma atacului aerian ;

— participarea la depistarea și salvarea victimelor blocate sub dărămături, acordarea primului ajutor medical și evacuarea acestora ;

— decontaminarea personalului, terenului, tehnicii de luptă, echipamentului și altor bunuri materiale ;

— aplicarea măsurilor sanitaro-antiepidermice ;

— restabilirea capacității de luptă a subunităților, completarea rezervelor de apă, a mijloacelor și substanțelor de stingere, în vederea ducerii unor noi acțiuni ;

— acordarea asistenței tehnice de specialitate, pe linia prevenirii incendiilor, conducătorilor de obiective, pentru repunerea în funcțiune a instalațiilor avariate.

c) Unitățile și subunitățile trupelor de securitate.

Participă împreună cu organele de securitate și de miliție, subunitățile de pompieri și alte forțe, conform planurilor de cooperare, la acțiunile de prevenire, neutralizare și lichidare.

dare a elementelor teroriste și diversioniste, la menținerea și restabilirea ordinii publice în localități și în locurile afectate, la paza bunurilor evacuate, stingerea incendiilor, precum și la îndeplinirea unor misiuni speciale.

Pe baza ordinelor sau aprobării eșaloanelor superioare, participă cu forțe și mijloace la lichidarea urmărilor atacurilor din aer, calamităților naturale sau catastrofelor, pentru salvarea oamenilor și a bunurilor materiale și intensifică paza și apărarea obiectivelor date în competență prin lege, precum și a unor valori importante stabilite de conducerea ministerului.

Organizează și asigură paza unor raioane cu destinație specială, căi de comunicații și transporturi de importanță deosebită.

Asigură pregătirea specială a unor subunități în a doua specialitate și dotarea lor cu mijloacele necesare, în vederea participării la executarea cercetării unor clădiri, subsoluri, canale și a căilor de acces către imobilele (locurile) avariate, pentru salvarea supraviețuitorilor, evacuarea victimelor și bunurilor materiale.

Efectivele din unitățile de securitate participă la executarea unor misiuni în cadrul acțiunilor de dispersare-evacuare a populației și bunurilor, la ordinul sau cu aprobarea conducerii ministerului.

La prealarmă aeriană, alarma aeriană și încetarea alarmei, unitățile și subunitățile de securitate execută sarcinile generale, în obiectivele, secțiile sau locurile în care îndeplinesc misiunile specifice permanente.

d) Unitățile de penitenciare.

Organizează, conform dispozițiilor superioare, detașamente de lucru din rândul deținuților, care vor putea fi folosite pentru înlăturarea dărîmăturilor, deblocarea căilor de acces sau la alte acțiuni asemănătoare, în zonele sau la obiectivele afectate de atacuri din aer, calamități naturale sau catastrofe.

Pun în aplicare modul de acțiune și măsurile stabilite de eșaloanele superioare pentru diferite situații de apărare civilă, intensificînd măsurile de pază și regim în scopul prevenirii acțiunilor ostile în grup sau evadărilor și asigurării protecției personalului propriu și deținuților.

e) Brigada transporturi feroviare, serviciile și formațiunile subordonate.

Execută sarcinile și misiunile generale ale unităților Ministerului de Interne și sarcinile specifice ale organelor și unităților de miliție (prezentate la punctul a), adaptate la domeniul lor de competență și activitate.

f) Serviciul sanitar al Ministerului de Interne.

Asigură înființarea, la ordin, a spitalelor de urgență prevăzute cu cadre medicale active, care să poată intra oportun în funcțiune, pentru a satisface cazurile de urgență în Capitală și în județele grav afectate.

Pentru îndeplinirea sarcinilor și misiunilor stabilite, organele și unitățile Ministerului de Interne vor folosi, pe lângă personalul propriu, efectivele destinate în sprijin sau subordonate și vor coopera cu celelalte forțe din sistemul de apărare local.

★

Analizînd sarcinile și misiunile ce sînt îndeplinite de organele și unitățile Ministerului de Interne în sprijinul apărării civile, putem concluziona că acestea sînt implicate profund în realizarea și urmărirea respectării măsurilor de apărare civilă, în mod deosebit datorită similitudinii unor misiuni permanente, a căror executare se intensifică pe timpul diferitelor situații de apărare civilă.

Unele misiuni cum sînt : menținerea și restabilirea ordinii publice, paza și apărarea unor obiective de importanță deosebită, stingerea incendiilor, descoperirea, urmărirea, capturarea sau nimicirea elementelor de cercetare-diversiune și teroriste, îndrumarea circulației și altele dobîndesc pe timpul situațiilor de apărare civilă o amploare deosebită, ca urmare a intensificării acțiunilor elementelor ostile, a instituirii unor restricții și a condițiilor dificile în care se desfășoară munca specifică și intervențiile.

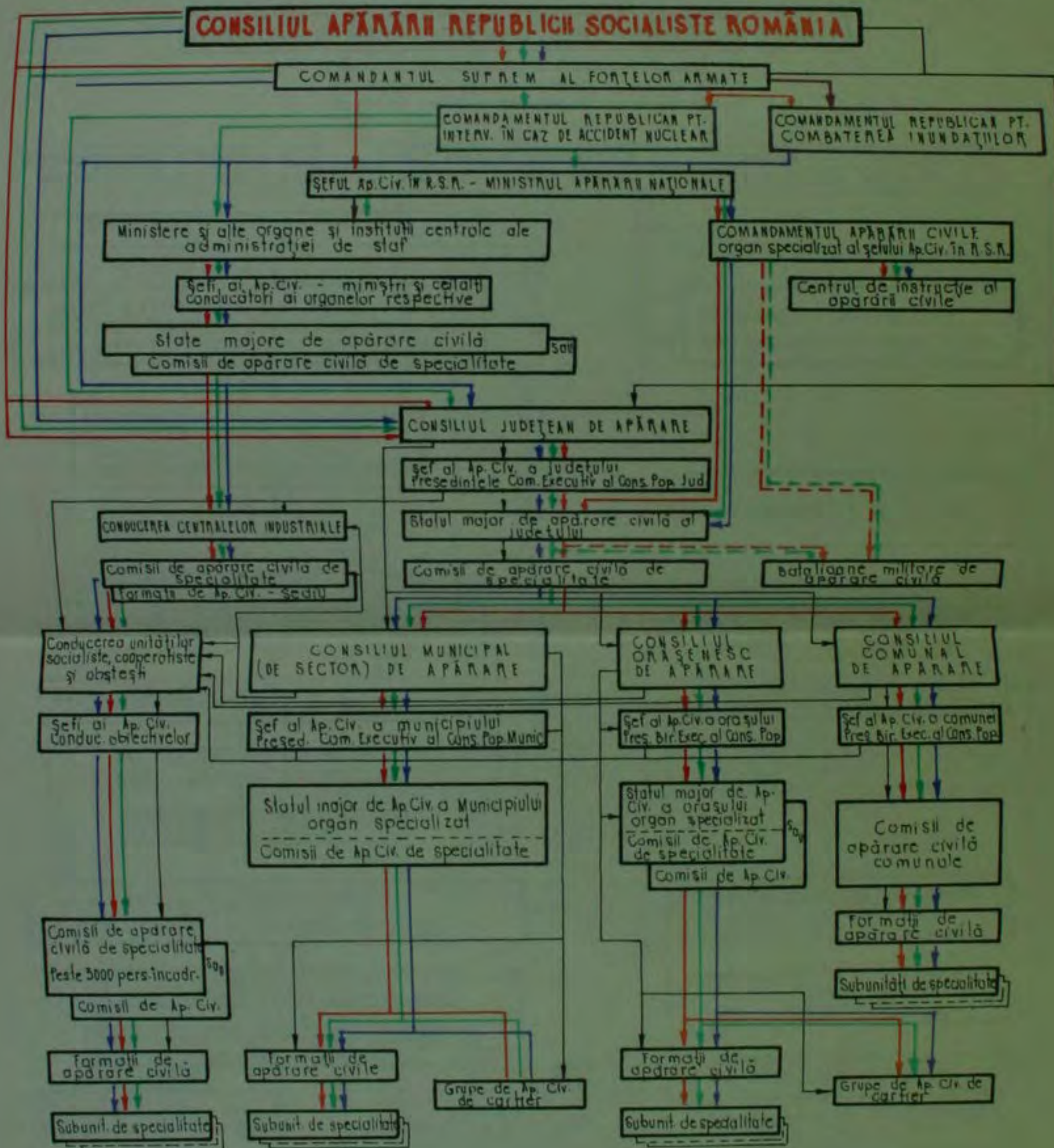
Avînd în vedere faptul că majoritatea efectivelor organelor și unităților vor fi angajate la îndeplinirea misiunilor specifice permanente, ca și faptul că misiunile în sprijinul apărării civile se execută simultan cu cele permanente, se impune organizarea și pregătirea în detaliu, din timp, a principalelor acțiuni.

vități și misiuni ce se execută, pe baza Planului de acțiune în cazuri de calamități naturale, catastrofe sau atac din aer, urmărindu-se folosirea cu maximă eficiență a cadrelor și militarilor în termen, subunităților de gărzi patriotice, comisiilor tehnice și formațiilor civile de pompieri, a detașamentelor de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei și grupelor de sprijin.

Totodată, se impune executarea din timp a recunoașterilor la cele mai importante obiective ce pot fi afectate în asemenea situații, ca și executarea întocmai a activităților de pregătire pe linia apărării civile stabilite prin dispozițiunile ministrului de interne și Regulamentul de organizare și conducere a activităților de apărare civilă în unitățile Ministerului de Interne.

Contribuția cadrelor și militarilor în termen din Ministerul de Interne la acțiunile de combatere a urmărilor inundațiilor din anii 1970 și 1975, pentru înlăturarea efectelor puternicului seism din 1977, pentru combaterea secetei, stingerea incendiilor de proporții și lichidarea urmărilor avariilor tehnice industriale, ca și măsurile luate, pe baza experienței dobândite, pentru perfecționarea acestor activități, dau garanția îndeplinirii și în viitor a sarcinilor și misiunilor de mare răspundere încredințate organelor și unităților noastre pe linia apărării civile.

ORGANIZAREA ȘI CONDUCEREA APĂRĂRII CIVILE ÎN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

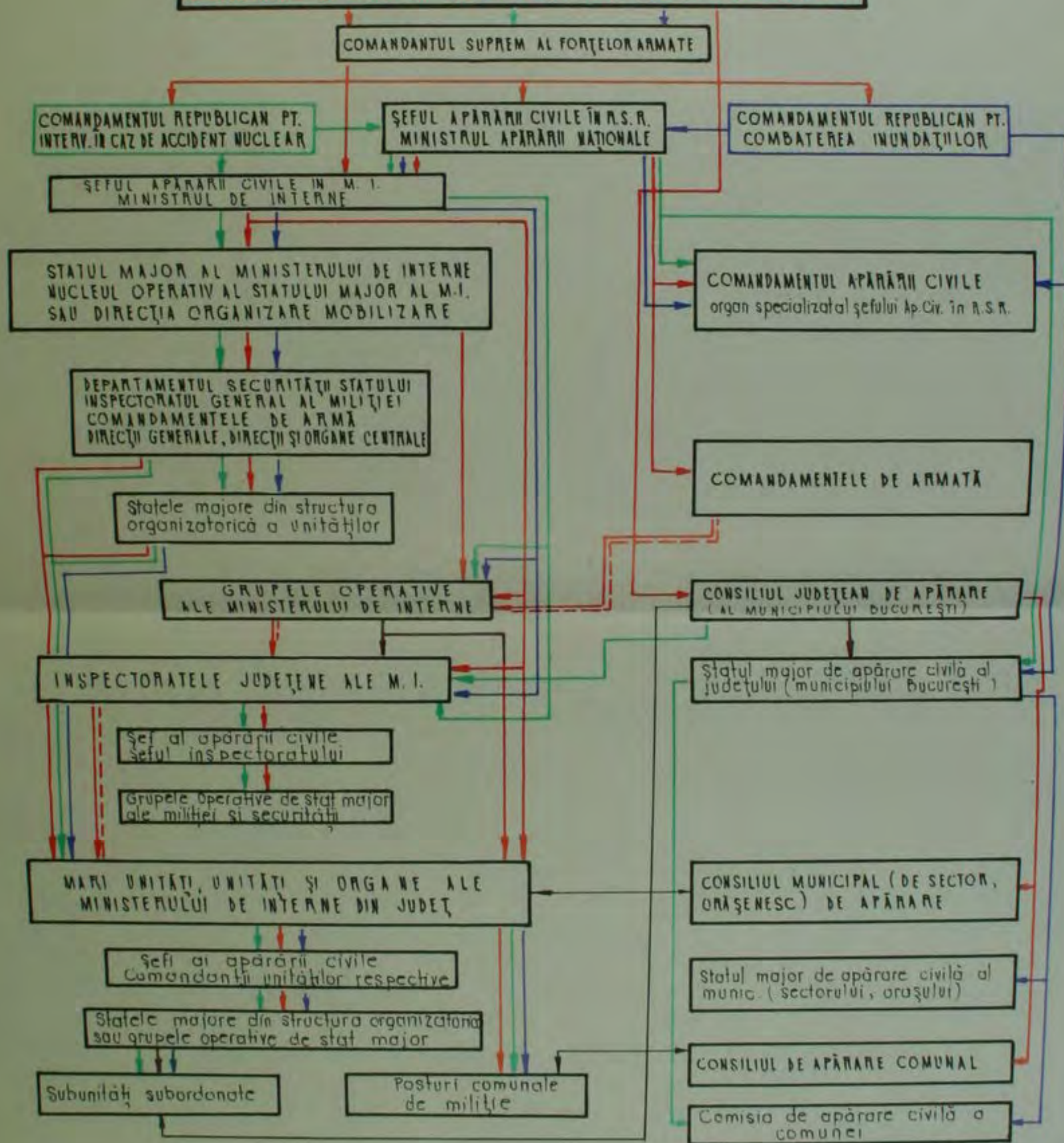

Legendă

- SUBORDONARE DIRECTĂ, IERARHICĂ ȘI PERMANENTĂ
- - - SUBORDONARE DIRECTĂ DUPĂ CONSTITUIREA PRIN MONUZARE
- SUBORDONARE ÎN CAZ DE INUNDAȚII
- SUBORDONARE ÎN CAZ DE ACCIDENT NUCLEAR
- SUBORDONARE TERITORIALĂ

ORGANIZAREA ȘI CONDUCEREA APĂRĂRII CIVILE ÎN MINISTERUL DE INTERNE

CONSILIUL APĂRĂRII REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Legendă

- SUBORDONARE PERMANENTĂ, DIRECTĂ ȘI IERARHICĂ
- == SUBORDONARE OPERATIVĂ
- SUBORDONARE ÎN CAZ DE INUNDAȚII
- SUBORDONARE ÎN CAZ DE ACCIDENT NUCLEAR
- SUBORDONARE TERITORIALĂ

VI

**Activitatea grupei operative
a Ministerului de Interne
pentru conducerea unităților și organelor
ce acționează în cadrul apărării zonale,
în vederea participării la nimicirea desantului aerian,
trupelor aeromobile și formațiunilor
de cercetare-diversiune,
concomitent cu îndeplinirea misiunilor specifice**

Întemeindu-se pe o evaluare riguroasă a legităților evoluției sistemului social-global, inclusiv a celor specifice fenomenului militar, secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, fundamentează principiul conducerii de către partid a operei de făurire a societății socialiste într-o manieră originală, îmbinând principiul conducerii unitare cu autoconducerea muncitorească și autogestiunea economico-financiară.

Conducerea unitară a tuturor activităților implicate în întărirea capacității de apărare a patriei este imperios cerută de specificul războiului în general, de caracteristicile luptei de apărare dusă de întregul popor, de particularitățile funcționale ale sistemului național de apărare și ale subsistemelor sale de conducere.

1. Grupa operativă a Ministerului de Interne, organism de conducere a unităților și organelor ce acționează în cadrul apărării zonale

Potrivit doctrinei noastre militare conducerea generală a forțelor în sistemul apărării naționale se constituie pe baza unor principii care vizează comanda și coordonarea unică a acțiunilor tuturor forțelor luptătoare la diferite nivele și eșaloane.

În acest sens, toate unitățile militare și formațiunile de apărare, care îndeplinesc misiuni de luptă comune într-o fișie sau zonă de operații, se subordonează comandantului marii unități operative al armatei.

Unitățile și organele Ministerului de Interne din fișia de operații a marilor unități operative sau de pe teritoriul apărării zonale îndeplinesc, de regulă, misiuni specifice, care în timp de război sporesc ca număr și amploare. În situațiile când dispun de forțe și mijloace care nu sînt angajate în îndeplinirea misiunilor specifice, acestea pot participa, temporar și pe direcții secundare, la executarea unor misiuni de luptă comună, subordonîndu-se comandantului marii unități operative în fișia sau zona căreia acționează.

Pentru realizarea unei conduceri unitare și oportune a tuturor forțelor și mijloacelor din fișia marii unități operative, pe lângă statul major al acesteia, funcționează temporar grupe operative de marină, grăniceri, apărare civilă, aviație etc., ce asigură conjugarea eforturilor și coordonarea acțiunilor de luptă ale armelor pe care le reprezintă. În același mod, pentru conducerea acțiunilor unităților și organelor de securitate, miliție, pompieri, penitenciare ș.a. dispuse în zonele de operații ale armatei sînt destinate grupe operative ale Ministerului de Interne cu atribuții și competențe ce se stabilesc prin ordinul de constituire a acestora.

Grupele operative ale Ministerului de Interne s-au instituit ca o reflectare a concepției de participare eficientă a forțelor și mijloacelor proprii în cadrul apărării tactice, operative sau zonale, pentru conducerea unitară a acțiunilor unităților și organelor din fișile sau zonele respective care participă la misiuni specifice și de luptă comună.

Necesitatea constituirii grupelor operative ale Ministerului de Interne în diferite zone de operații este determinată de: numărul sporit și amploarea misiunilor specifice din competența organelor de securitate, unităților și organelor de miliție, ale unităților de trupe, de asigurare tehnică, materială și medicală, precum și a altor unități și formațiuni speciale; spațiul mare pe care se duc acțiuni în cadrul apărării zonale, cuprinzînd mai multe județe; nevoile de organizare a cooperării între unitățile și organele Ministerului de Interne, precum și cu unitățile luptătoare din cadrul sistemului național de apărare; amploarea acțiunilor agresorului la obiectivele economico-sociale, militare și în raioane importante din teren; participa-

rea la lupta comună împotriva inamicului de cercetare-diversiune, desantului aerian, trupelor aeromobile și elementelor teroriste ale inamicului.

Grupele operative destinate să conducă acțiunile specifice și de luptă comună ce revin unităților și organelor Ministerului de Interne într-o fișie de operații sau o zonă de apărare se constituie prin ordinul ministrului de interne și, de regulă, pot avea următoarea compunere:

- șeful grupei operative, care reprezintă pe ministrul de interne în zona de operații, poate fi un cadru din conducerea ministerului sau un șef de unitate centrală;

- doi-trei locuitori ai șefului grupei operative, care pot fi cadre de conducere din comandamentele de armă sau unitățile centrale, și primesc, de regulă, răspunderi pe linia specialității lor;

- șeful de stat major al grupei operative, numit dintr-o unitate centrală;

- un număr de compartimente de lucru pe profile de muncă, cum sînt: informații, miliție, antiterorism, trupe, operații, transmisiuni, asigurare materială tehnică și medicală precum și ofițeri de legătură.

Pentru a putea funcționa în orice condiții, a exercita comanda unică a forțelor subordonate și a fi asigurată împotriva atacurilor inamicului este necesar ca grupa operativă să dispună de unele forțe și mijloace proprii sau puse la dispoziție de comandamentul pe lângă care funcționează astfel:

- o subunitate pentru paza și apărarea sediului grupei, care poate funcționa în cadrul comandamentului respectiv sau pe lângă un organism sau unitate a Ministerului de Interne;

- mijloace de transmisiuni fir și radio pentru legături cu unitățile proprii, cele cu care cooperează și cu comandamentul pe lângă care acționează;

- o grupă de cercetare chimică și de radiație;
- personal pentru asigurare materială și tehnică;
- curieri pentru poșta specială;
- mijloace de transport pentru oameni și materiale;
- o subunitate de intervenție.

Situația informativ-operativă concretă și acțiunile desfășurate de agresor pot determina sporirea sau reducerea numărului compartimentelor (echipelor) ce se constituie în cadrul unei grupe operative, adaptîndu-i compunerea în așa fel încît să-și poată realiza rolul de organism de conducere unitară a acțiunilor specifice și de luptă comună.

Experiența aplicațiilor executate pînă în prezent, în cooperare cu comandamente și unități ale armatei, cu componente sau formațiuni din sistemul național de apărare, demonstrează că grupele operative ale Ministerului de Interne se trimit pe lîngă comandamentele de armă. După opinia noastră nu se exclude posibilitatea constituirii unor grupe operative și pe zone geografice, cum ar fi Capitala țării, Dobrogea, Munții Apuseni, Banatul etc., sau în unele cazuri, pe lîngă unele comandamente de armă (C.A.A.T., grăniceri sau apărare civilă).

Din practica organizării și conducerii unor acțiuni speciale se cunoaște că, prin ordinul ministrului de interne, se constituie comandamente de conducere pentru fiecare din acestea. Ele se încadrează în termenul generic de „comandament de acțiune” care în fond îndeplinește rolul și atribuțiile unei grupe operative a Ministerului de Interne pentru conducerea acțiunii respective. Este însă necesar să precizăm că nu trebuie să se confunde *grupa operativă a M.I. cu grupa operativă de stat major*, care, conform reglementărilor în vigoare, se constituie la unitățile care nu au în structură organe de stat major. De aceea, apreciem că aceasta din urmă ar fi mai corect să fie denumită „grupă de stat major”.

Comandamentele (grupele operative) constituite pentru conducerea acțiunilor speciale sînt organizate pe grupe (echipe), structurate pe profile de muncă, pe activitățile ce se desfășoară, precum și la obiectivele la care se concentrează forțe mai numeroase. Au fost și cazuri cînd unele acțiuni speciale s-au desfășurat în mai multe județe, ceea ce a necesitat ca în grupa operativă a M.I. să fie cuprinse, pe lîngă cadre din unitățile centrale și comandamentele de armă, și alte cadre de la inspectoratele județene respective.

Atribuțiile grupei operative a M.I. sînt prevăzute, în general, în regulamentul activității de stat major. Considerăm totuși că, pentru buna desfășurare a activității de conducere a acțiunilor specifice și de luptă comună, este necesar să ne referim la două situații mai importante ale activității grupei operative.

Pentru elaborarea hotărîrii este necesar să se execute :

— cunoașterea, în părțile ce o privesc, a principalelor elemente din hotărîrea comandamentului pe lîngă care funcționează, și a măsurilor stabilite de statul major al acestuia pentru îndeplinirea hotărîrii ;

— informarea comandantului mării unități operative despre misiunile specifice pe care le desfășoară unitățile și organele M.I. din subordine și acțiunile inamicului ;

— prezentarea datelor despre capacitatea de luptă a unităților, posibilitățile de participare la acțiunile de luptă comună, conținutul ordinelor și dispozițiilor primite de la Ministerul de Interne ;

— participarea la elaborarea documentelor operative (de luptă) care privesc implicarea unităților și organelor proprii și la activitățile specifice organizate de statul major al mării unități operative ;

— raportarea la conducerea ministerului a modului cum s-a hotărît întrebuintarea unităților și organelor Ministerului de Interne în acțiuni specifice și, eventual, la unele misiuni de luptă comună.

Pentru comanda și coordonarea participării unităților și organelor din subordine la îndeplinirea misiunilor specifice și de luptă comună se cere :

— să studieze posibilitățile și misiunile organelor și unităților subordonate și să raporteze conducerii ministerului concluziile rezultate și propunerile de folosire a acestora ;

— să pună la dispoziția comandantului mării unități operative datele și informațiile despre agresor furnizate de organele M.I., care se folosesc pentru pregătirea și ducerea luptei de apărare ;

— să organizeze participarea unităților și subunităților subordonate la îndeplinirea misiunilor specifice și de luptă comună, repartizarea forțelor și mijloacelor pe misiuni, asigurarea materială și tehnică pentru fiecare acțiune ;

— să coordoneze misiunile specifice și de luptă comună ale unităților și organelor care, temporar, duc acțiuni în subordinea unor mari unități de arme întrunite ;

— să organizeze manevra de forțe și mijloace în zona de apărare pentru acordarea sprijinului de care au nevoie unitățile subordonate în executarea misiunilor ;

— să formuleze cereri asupra celor necesare îndeplinirii misiunilor în care sînt angrenate forțele subordonate, pentru sprijin cu foc, legături, mijloace tehnice, materiale, asistență medicală, hrănire și să urmărească rezolvarea acestora ;

— să raporteze la Ministerul de Interne situația operativă din zonă, evenimentele cu care se confruntă, acțiunile la care participă unitățile subordonate și rezultatele obținute.

Situațiile concrete și modul de acțiune al agresorului, precum și alți factori interni și externi pot completa atribuțiile ce vor fi îndeplinite de către grupa operativă a M.I., reducându-le sau amplificându-le, dar cele enumerate mai sus sînt obligatorii. Alte activități pe care grupa operativă le va desfășura vor rezulta și din cuprinsul problemelor la care ne vom referi în continuare.

2. Conducerea unităților și organelor proprii care acționează în cadrul apărării zonale, pentru îndeplinirea misiunilor specifice și de luptă comună, de către grupa operativă a M.I.

După cum se cunoaște, apărarea zonală se desfășoară pe plan local și cuprinde teritoriul mai multor județe limitrofe, de regulă, dintr-o regiune zonală a țării, în care forțele, indiferent de subordonare, acționează întrunit, după o concepție unitară, pentru respingerea acțiunilor ofensive ale agresorului și nimicirea acestuia, pentru menținerea unor spații vitale, cu obiective de mare valoare pentru stabilitatea apărării. În concepția ducerii luptei de apărare zonală se va urmări realizarea succesivă a zădărnicii pătrunderii inamicului, lupta în încercuirea de lungă durată, purtată de toate componentele sistemului național și local de apărare, care va căpăta în final caracterul luptei de rezistență.

Avînd în vedere concepția inamicului probabil de a întrebuița desantul aerian, trupele aeromobile, grupurile de cercetare-diversiune și elementele teroriste, pericolul ce-l reprezintă acțiunile lor pentru dezorganizarea activităților din adîncimea operativă și strategică, opinăm că grupa operativă a M.I. trebuie să-și concentreze atenția în mod deosebit asupra acestor forțe.

Fără a repeta datele despre apărarea zonală, prelucrate detaliat în capitolul doi al acestui volum, sintetizăm, în continuare, principalele misiuni specifice ce se îndeplinesc de către unitățile și organele ministerului nostru în cadrul apărării zonale :

— organizarea și executarea acțiunilor speciale de securitate și ordine, la activitățile și în locurile unde participă conducerea superioară de partid și de stat ;

— apărarea securității statului prin toate formele și mijloacele de muncă ;

— asigurarea ordinii publice, apărarea proprietății socialiste și personale, a drepturilor și intereselor legale ale organizațiilor de stat și obștești ;

— descoperirea, capturarea sau nimicirea grupurilor de cercetare-diversiune, elementelor teroriste și altor grupuri ostile ;

— întărirea securității și pazei obiectivelor speciale, de importanță deosebită și a celor economice pentru producția de apărare date în competență ;

— prevenirea și stingerea incendiilor, în special pe platformele industriale și la obiectivele militare ;

— securitatea transporturilor aeriene, navale, pe căile ferate și rutiere, atît în stații (gări, aerogări, porturi, triaje), cît și pe trasee ;

— paza, păstrarea și conservarea arhivei de interes național în locurile de pază sau cele de evacuare ;

— asigurarea unor surse de apă potabilă pentru aprovizionarea populației și trupelor din zonă ;

— evacuarea populației, animalelor și bunurilor materiale din localitățile și raioanele periclitate ;

— escortarea prizonierilor de război și paza acestora în lagărele de zonă interioară ;

— reorganizarea regimului de detenție în locurile ce se stabilesc și participarea la lucrările speciale.

Grupa operativă a M.I., cu organizarea și înzestrarea de care dispune și cu competențele cu care a fost investită, trebuie să pregătească temeinic și să sprijine unitățile și organele proprii din zonă pentru îndeplinirea cu eficiență maximă a misiunilor specifice ce le revin.

În acest sens, apreciem că au o mare însemnătate pentru executarea acestor misiuni : cunoașterea permanentă a acțiunilor la care participă unitățile din subordine ; organizarea cooperării între unitățile (subunitățile) proprii și cu alte formațiuni locale de apărare ; concentrarea eforturilor pentru îndeplinirea misiunilor de care depinde stabilitatea apărării ; manevra oportună și rapidă de forțe și mijloace.

În situația când unele unități, organe și subunități de pe teritoriul unde se organizează apărarea zonală nu sînt angajate în executarea misiunilor specifice și se află dislocate în fișia unei unități pot participa la îndeplinirea unor misiuni de luptă comună, subordonîndu-se temporar acesteia.

În continuare, prezentăm succint principalele misiuni de luptă comună la executarea cărora pot participa unitățile și organele M.I., independent sau în cooperare cu alte forțe ale apărării zonale :

- apărarea unor localități, platforme industriale și obiective economice, defileuri sau porțiuni de litoral, acționînd în special pe direcții greu accesibile atacului cu tancuri al inamicului ;

- participarea la lupta împotriva desantului aerian, trupelor aeromobile și speciale ale inamicului ;

- asigurarea securității unor obiective importante pentru mărirea stabilității dispozitivului de apărare al mării unități ;

- participarea la lichidarea urmărilor atacului executat de inamic cu armele de nimicire în masă și mijloacele incendiare, precum și la măsurile de apărare civilă ;

- participarea la executarea unor contraatacuri și altor reacții ofensive ;

- instituirea și menținerea carantinei în zona focarelor contaminate ;

- nimicirea inamicului aerian care acționează la înălțimi mici.

În selectarea misiunilor de luptă comună și formularea propunerilor de participare a unităților, subunităților și organelor M.I. la îndeplinirea lor, grupa operativă trebuie să manifeste discernămint și spirit de prevedere, avînd mereu în atenție prioritatea acțiunilor și misiunilor specifice, precum și realizarea unor rezerve de forțe la dispoziție în diferite raioane din zona de apărare. Totodată, grupa operativă trebuie să acorde atenție sporită culegerii de date și informații despre existența unor grupuri de cercetare-diversiune și teroriste, precum și despre obiectivele și personalitățile vizate de către acestea și să prezinte propuneri pentru desfășurarea acțiunilor în vederea capturării sau nimicirii lor, împreună cu celelalte forțe ale apărării zonale.

3. Concluzii și învățăminte

**din acțiunile grupelor operative ale M.I.
pentru conducerea unităților și organelor subordonate
în cadrul unor misiuni și aplicații**

În aprecierea posibilităților de care dispun unitățile și organele din subordinea unei grupe operative a M.I. dispuse în fișia de apărare a armatei sau în apărarea zonală, pentru îndeplinirea misiunilor permanente și participarea la acțiunile de luptă comună, trebuie să avem în vedere, între altele, pe de o parte, valoarea forțelor probabile ale inamicului specific și, pe de altă parte, forțele ce sînt la dispoziția grupei operative neangajate în îndeplinirea misiunilor specifice. De asemenea, este necesar să se țină seama că, pentru ducerea cu succes a acțiunilor de neutralizare și lichidare a formațiunilor de cercetare-diversiune, a forțelor speciale și grupurilor teroriste, este necesar să se realizeze un raport de forțe de 5/1, față de 2—3/1 cit este nevoie în acțiunile de luptă comună.

Dacă avem în vedere că într-o zonă de operații agresorul poate acționa succesiv cu 60—80 grupuri de cercetare-diversiune, împotriva cărora se impune să se acționeze cu forțe de valoarea unui pluton pentru fiecare grup, rezultă un număr similar de plutoane de intervenție sau detașamente mixte, care sînt necesare pentru capturarea sau lichidarea lor.

Într-o situație ipotetică, grupa operativă a M.I., avînd angajate în misiuni specifice circa 60% din forțe, poate avea la dispoziție circa 20—30 plutoane de intervenție ale unităților din subordine. Rezultă necesitatea ca, la acțiunile împotriva grupurilor de cercetare-diversiune, să participe și alte forțe ale marilor unități ale armatei, gărzile patriotice special dotate și instruite, alte formațiuni ale apărării teritoriale sau zonale.

Pentru grupa operativă a M.I. acțiunile împotriva inamicului de cercetare-diversiune și a grupurilor teroriste au prioritate deoarece ele constituie un pericol iminent pentru securitatea obiectivelor, a raioanelor și comunicațiilor de importanță excepțională, pentru ordinea din zona de apărare, care în esență înseamnă stabilitatea apărării.

Urmărind permanent rezolvarea acestei probleme, este necesar ca șeful grupei operative să informeze oportun pe comandantul mării unități operative, să prezinte propuneri privind repartizarea acțiunilor pe unități și organe și să transmită la timp dispoziții către subordonați.

Învățămintele rezultate din îndeplinirea unor misiuni, ca și de la aplicațiile comune, demonstrează că formele și procedeele de acțiune ce se vor folosi împotriva acestui inamic specific trebuie să se distingă printr-un pronunțat caracter preventiv dus de către forțele din subordinea grupei operative în vederea descoperirii, capturării sau nimicirii lui înainte de a-și pune în aplicare planurile sale.

Acest lucru se poate realiza nu prin desfășurarea unor acțiuni și operații de durată mare, cu forțe numeroase și dispozitive compacte, ci prin acțiuni desfășurate cu subunități și formațiuni mici, care să permită acoperirea antidiversionistă și antiteroristă a obiectivelor și raioanelor vulnerabile, descoperirea rapidă a acestora, interceptarea căilor și direcțiilor de mișcare și executarea oportună a manevrei de neutralizare și lichidare a inamicului.

Iată de ce grupa operativă a M.I. nu trebuie să opteze pentru forme de acțiune complexe, ci să adopte forme și procedee de luptă simple în care să predomină posturile, patrulele, echipajele, ambuscadele, incursiunile, raidurile, apoi blocarea, cercetarea, urmărirea sau încercuirea. Dispozitivele adoptate vor fi suple, cu o mare mobilitate, realizate în principiu pe direcțiile și în raioanele cele mai probabile de acțiune ale inamicului specific.

În funcție de dispunerea unităților, subunităților și organelor de securitate, de miliție și ale trupelor pe teritoriul zonei de apărare, de gradul de angajare a acestora în executarea misiunilor specifice, participarea la acțiunile de luptă împotriva grupurilor de cercetare-diversiune, desantului aerian și trupelor aeromobile, precum și a elementelor teroriste se caracterizează astfel :

— în zona de graniță vor predomina acțiunile posturilor și patrulelor care vor acționa, de regulă, prin cercetare, supraveghere, observare, pînă și ambuscade. Majoritatea elementelor de dispozitiv vor avea caracter mixt : subunități de miliție, de grăniceri, de gărzi patriotice și subunități ale armatei ;

— în fișiile marilor unități tactic-operative se vor folosi forme de acțiune mai complexe, ca acțiunile tactice și operațiile speciale, duse împreună cu subunități ale armatei, de gărzi patriotice și alte formațiuni de apărare ;

— în adîncimea teritoriului vor predomina acțiunile informativ-operative, de cercetare, supraveghere și control, pentru

descoperirea intențiilor inamicului, hărțuirea lui, urmărirea și trecerea cu rapiditate la operații de capturare și nimicire a acestuia.

Pentru apărarea unor localități, platforme industriale sau a altor obiective importante, grupa operativă va trebui să analizeze și să prezinte propuneri cu privire la participarea forțelor din subordine în vederea blocării și nimicirii inamicului respectiv, folosind apărarea de scurtă durată și uneori atacul limitat ca obiectiv și timp.

În concluzie, grupele operative ale Ministerului de Interne vor avea un rol important în zona de apărare pentru comanda și coordonarea forțelor din subordine, în primul rînd, pentru îndeplinirea misiunilor specifice în ordinea lor de prioritate și pentru participarea la acțiunile de luptă comune. Misiunile ce se vor executa sînt o prelungire a celor executate în timp de pace, cu o sporire a intensității lor în perioada premergătoare agresiunii și după declanșarea acesteia. Ca urmare, se impune necesitatea folosirii grupelor operative încă la acțiunile speciale executate în timp de pace, cristalizarea atribuțiilor și perfecționarea lucrului acestora pentru conducerea unităților, organelor și forțelor care li se vor subordona operativ și temporar.

VII

**Considerații privind acțiunile miliției județene,
împreună cu alte forțe,
pentru reorganizarea activităților
în zona de competență eliberată,
reinstalarea administrației de stat,
revenirea populației evacuate
și punerea în funcțiune
a obiectivelor economico-sociale**

Apărarea patriei socialiste de către întregul popor ocupă un loc central în politica militară a partidului și statului nostru, făcând parte din edificarea socialismului și comunismului pe pământul României.

Așa după cum este cunoscut, războiul întregului popor — concept strategic fundamental al doctrinei militare românești — reprezintă riposta hotărîtă, militară, politică, ideologică, diplomatică și de altă natură dată oricărui agresor care ar atenta la independența, suveranitatea și integritatea teritorială a țării, în care vor fi angajate, într-un efort unitar, toate resursele umane, materiale și spirituale ale poporului român.

Pornind de la conținutul acestui concept și ținînd seama de caracterul unui eventual conflict armat ce i-ar putea fi impus statului nostru din partea unui agresor care dispune de o evidentă superioritate în efective, armament și tehnică militară, scopul urmărit — apărarea patriei — se va îndeplini numai printr-o ripostă hotărîtoare și globală dată agresorului. Aceasta se va realiza prin participarea nemijlocită la ducerea acțiunilor militare a întregii populații integrată în sistemul apărării naționale, prin folosirea tuturor resurselor materiale și spirituale ale țării, concretizate prioritar printr-o mare diversitate de forme și procedee ale luptei armate duse de către întregul popor.

În prima etapă a războiului întregului popor, după mobilizarea tuturor forțelor și mijloacelor și realizarea dispozitivului de apărare strategică crește rezistența opusă agresorului, precum și amploarea acțiunilor de luptă, în cadrul cărora ripostele ofensive își sporesc frecvența și puterea, urmărindu-se oprirea înaintării inamicului, cîștigarea inițiativei și crearea condițiilor favorabile pentru trecerea la ofensivă generalizată, în vederea nimicirii și izgonirii acestuia în afara frontierei și refacerii integrității teritoriului național.

În războiul de apărare dus de întregul popor, organele și subunitățile de miliție, împreună cu celelalte componente ale apărării teritoriale și ale sistemului apărării naționale, se pot afla: în fișile de operații ale armatei executînd misiuni specifice și de luptă comună în zonele de competență; pe teritoriul național ocupat de inamic, participînd la lupta de rezistență; în zone libere sau luptînd la încercuire, împreună cu unitățile armatei și celelalte componente ale sistemului apărării naționale; în adîncimea teritoriului (zonă interioară) pe raza unuia sau a mai multor județe.

Pe timpul ofensivei strategice generalizate, organele și subunitățile de miliție din adîncimea teritoriului execută misiunile specifice caracteristice acestei etape și pregătesc reintrarea în zonele lor de responsabilitate pe măsura eliberării lor.

Revenirea organelor și subunităților de miliție în zonele de competență pe care le-au avut înainte de declanșarea agresiunii este o activitate de perspectivă și complexă ce trebuie minuțios pregătită și temeinic asigurată.

Activitățile pregătitoare privind executarea deplasării se organizează din timp, pe măsură ce forțele armate dezvoltă cu succes ofensiva. De regulă, reintrarea în zonele de responsabilitate inițiale se desfășoară imediat după eliberarea acestora de către diviziile din eșalonul întii, trecîndu-se îndată la îndeplinirea misiunilor specifice.

Situația din zonele eliberate se prezintă, de cele mai multe ori, deosebit de complexă. Ca urmare a acțiunilor de luptă, a folosirii pe scară largă a aviației, rachetelor și loviturilor de înaltă precizie ale inamicului, numeroase localități și obiective sînt devastate, cu imense distrugerii și incendii, iar în zone mari sînt plantate cîmpuri de mine, mine cursă și surpriză etc. Căile de comunicație și de transport sînt puternic avariate și supuse permanent unor atacuri aeriene sau terestre din partea forțelor care se retrag și a unor elemente lăsate special în

spatele frontului, ceea ce impune luarea măsurilor de siguranță pe timpul organizării și executării deplasărilor. În urma retragerii inamicului pot rămîne fabrici, uzine, instalații, lucrări de artă, material rulant, clădiri etc. mai mult sau mai puțin afectate. Totodată, rămîn în depozite sau izolat diferite categorii de armament și muniții, clădiri, sectoare de comunicații minate, care, nedescoperite ori neanihilate la timp, pot produce mari distrugerii de materiale, precum și victime omenești.

Aspecte complexe vor apărea pe timpul înapoierii populației evacuate, deoarece în rîndul ei se pot infiltra infractori, colaboraționiști, spioni, dezertori, speculanți, falsificatori și chiar elemente terorist-diversioniste care vor încerca să producă panică, nesiguranță, turburarea ordinii, să comită acte de sabotaj, teroriste etc.

Ținînd seama de prevederile reglementărilor în vigoare și de necesitatea prezentării într-o succesiune firească a activităților pe care trebuie să le desfășoare organele și subunitățile de miliție, în cooperare cu celelalte componente ale sistemului apărării naționale, pentru revenirea în zonele de competență, vom prezenta în continuare un scenariu al activităților și problemelor ce urmează a fi rezolvate în astfel de situații.

Pornind de la o situație probabilă (una din multiplele variante posibile) s-a considerat că forțele apărării teritoriale, inclusiv organele și subunitățile de miliție din Județul SATU NOU, dispus în zona de graniță, au participat în urmă cu 8 luni la acțiunile specifice și de luptă comună împotriva agresorului, încă de la frontieră, în fișia de operații a armatei.

Ulterior, la ordinul conducerii ministerului, transmis prin șeful Grupei operative a Ministerului de Interne, Miliția județului SATU NOU și-a regrupat forțele și mijloacele (cca 70% din capacitatea combativă) și s-a dislocat în adîncimea teritoriului, în Județul BAIA, la distanță de cca 300 km. Aproximativ 10% din efectivele Miliției județului SATU NOU au rămas în mișcarea de rezistență în zona de responsabilitate.

Din efectivele rămase la dispoziție, dislocate în Județul BAIA, aproximativ jumătate se află la reședință, iar celelalte la organele orășenești și la posturile de miliție.

La „Z-4” zile șeful Miliției județene SATU NOU primește ordin ca pînă la „Z ora 17.00” să treacă la reorganizarea activităților în zona de competență ce va fi eliberată.

Şeful Miliției județului SATU NOU, după primirea ordinului, desfășoară următoarele :

- informează pe președintele Consiliului local de apărare al Județului SATU NOU, care se află dislocat în Județul BAIA, despre ordinul primit, propunând : modul de regrupare a efectivelor, itinerarele de bază, de rezervă și sectoarele de varientare ; orele la care se poate executa deplasarea ; mijloacele de transport ; orele la care se poate executa deplasarea ; mijloacele de transport (auto sau pe calea ferată) ce vor fi folosite ; măsurile de asigurare de luptă ; stabilirea priorităților etc. ;

- dă ordin pentru adunarea la locul, data și ora stabilite, a tuturor cadrelor, inclusiv cele răspândite pe raza județului ;

- constituie, precizează dotarea și instruieste grupa de recunoaștere, pază și legătură. Aceasta va fi compusă, de regulă, dintr-un locțiitor al șefului miliției județene, câte un cadru din principalele compartimente de muncă, un medic și personalul necesar asigurării pazei ;

- destină 1—2 ofițeri care să facă parte din grupa de recunoaștere a Consiliului local de apărare (consiliul județean).

Instruirea grupei de recunoaștere, pază și legătură se finalizează cu darea ordinului șefului miliției județene pentru executarea misiunii care, în principal, va cuprinde :

- situația operativă din zonă : concluzii referitoare la activitatea inamicului, a elementelor dușmănoase autohtone, a grupurilor inamice rămase pe teritoriul eliberat etc. ;

- compunerea grupei, dotarea cu armament și muniție și mijloacele de transport puse la dispoziție ;

- ora începerii deplasării, itinerarele de bază și de rezervă, eventual punctele de varientare, zonele mai periculoase, perioadele de restricții pe anumite tronsoane, prioritățile de deplasare și altele ;

- ora, locul și persoanele cu care se va lua legătura la ajungerea în Județul SATU NOU ;

- asigurarea și realizarea legăturilor pe timpul deplasării la și din municipiul SATU NOU, orele și modalitatea prezentării rapoartelor.

Grupa de recunoaștere, pază și legătură trece la acțiune executând :

- recunoaște itinerarele de deplasare până la și în județul SATU NOU, starea căilor de comunicație, a lucrărilor de artă, modificările survenite, posibilitățile de varientare, locurile dificile de trecere, zonele infectate cu substanțe

toxice sau chimice, zonele minate, locurile favorabile organizării ambuscadelor sau atacurilor asupra coloanelor etc. ;

- ia legătura cu membrii Consiliului local de apărare, cadrele de miliție, securitate și din trupele de securitate care au făcut parte din formațiunile de rezistență și culege date ce interesează pentru buna desfășurare a acțiunii de revenire în zona de competență ;

- verifică starea clădirilor proprii, dacă pot fi folosite integral sau parțial, proporția eventualelor avarii, iar în caz de nevoie posibilitatea repartizării temporare a altor imobile, precum și situația obiectivelor economico-administrative mai importante ;

- stabilește posibilitățile de cazare, hrănire și de acordare a asistenței medicale, la nevoie, pe măsura sosirii efectivelor în localitățile de reședință.

Pentru milițiile orășenești se vor constitui grupe de recunoaștere, pază și legătură separate care, în principal, vor desfășura aceleași activități.

După primirea raportului de informare de la grupa de recunoaștere, pază și legătură, șeful miliției județene analizează situația, iar pe baza datelor concrete stabilite, împreună cu Consiliul local de apărare, dă ordinul pentru executarea deplasării, care trebuie să cuprindă :

- situația operativă existentă în momentul dării ordinului deplasării și ordinul grupei operative a Ministerului de Interne, în baza căruia se execută deplasarea ;

- repartitia personalului, documentelor și materialelor pe eşaloane, dacă este cazul, pe mașini (vagoane) ;

- locurile de imbarcare a efectivelor și materialelor, ca și de constituire a coloanei ;

- itinerarele de deplasare, de bază și de rezervă, tronsoane de varientare (în cazul deplasării auto), haltele, viteza de marș, distanța dintre mașini etc. ;

- punctele de la care organele subordonate continuă deplasarea independent către sediile proprii ;

- măsurile de asigurare de luptă ce se vor lua pe timpul deplasării (organizarea observării, siguranței și a legăturii în cadrul coloanei) ;

- locurile pretabile de atac ale elementelor de cercetare-diversiune, ostile sau teroriste asupra coloanelor și măsurile ce se iau pentru contracararea acțiunilor acestora ;

— modul de acțiune pe timpul deplasării în cazul unui atac aerian, terestru sau în situația intrării într-un raion infectat chimic sau radioactiv;

— unele precizări referitoare la aducerea ulterioară a familiilor cadrelor în localitățile de reședință;

— mijlocul de transport folosit, locul în coloană, modul de raportare și înlocuitorul la comandă.

Pe măsura reînălării în sediile proprii se vor pune în aplicare planurile de pază și apărare și planurile protecției personalului și bunurilor materiale împotriva loviturii din aer. În cazul cînd sediile sînt improprii pentru a fi folosite, iar reînălarea are loc în alte imobile, aceste planuri se vor întocmi și pune în aplicare în cel mai scurt timp pentru asigurarea desfășurării activităților în noile condiții.

După reînălare, organele și subunitățile de miliție trec imediat cu toate efectivele și cu eficiență sporită la îndeplinirea misiunilor specifice.

Împreună cu celelalte elemente ale apărării teritoriale, participă la descoperirea și strîngerea armamentului, munițiilor și materialelor de război rămase de la inamic în diferite locuri (raioane, depozite, localități) ori dispersat. Depistează persoanele care dețin ilegal astfel de materiale și ia măsuri pentru confiscarea acestora. Totodată, participă la descoperirea, capturarea sau lichidarea grupurilor de cercetare-diversiune și teroriste sau altor elemente ale inamicului semnalate în zona de responsabilitate.

Una din problemele prioritare o constituie includerea în baza de lucru, descoperirea și anihilarea colaboraționiștilor care se ascund sau încearcă să treacă la inamic.

În continuare, organele de miliție :

— asigură un control sever pe căile de comunicații, gări, autogări și puncte aglomerate cu efective sporite, dirijează și îndrumă circulația rutieră în strînsă cooperare cu organele de resort ale armatei, în special pe timpul efectuării unor transporturi de importanță deosebită;

— organizează, participă și execută frecvent razii, controale și acțiuni milițienesti în localitățile eliberate, împreună cu subunitățile de gărzi patriotice și alte forțe;

— intensifică acțiunile informativ-operative pentru combaterea infracțiunilor de speculă, în special, cu produse agro-alimentare, articole de îmbrăcăminte, medicamente, pentru

prevenirea furturilor din sectorul de stat, cooperatist și personal, a traficului cu mijloace de plată străine, punerea în circulație a banilor falși etc.;

— împreună cu alte organe și organizații, participă la mobilizarea populației pentru executarea unor lucrări urgente în folosul forțelor armate și pentru punerea în funcțiune, în cel mai scurt timp, a obiectivelor economico-sociale;

— participă la lichidarea efectelor atacului executat de inamic cu aviația, rachetele și mijloacele de înaltă precizie;

— întreprind măsuri urgente pentru repararea și punerea în stare de funcționare a clădirilor și instalațiilor proprii, în cazul cînd acestea au suferit avarii pe timpul ducerii acțiunilor de luptă.

După ajungerea în județul SATU NOU se pun la dispoziție două plutoane de securitate-miliție care vor fi folosite pentru menținerea ordinii și liniștii publice, paza și supravegherea unor raioane, direcții și obiective de interes milițienesc, precum și pentru executarea altor misiuni specifice.

Pentru reînălarea administrației de stat și repunerea în funcțiune a obiectivelor economico-sociale în zona de responsabilitate, organele și subunitățile de miliție desfășoară următoarele activități :

— participă la organizarea și executarea deplasării în deplină siguranță a personalului și bunurilor materiale aparținînd organelor de partid și de stat locale pe timpul reînălării acestora în sediile proprii;

— organizează, controlează și asigură, după caz, paza și apărarea sediilor unde își desfășoară activitatea organele de partid și de stat;

— asigură securitatea bunurilor materiale, depozitelor obiectivelor economice, instalațiilor, utilajelor etc. care au fost abandonate de inamic pe timpul retragerii;

— acordă sprijinul pe timpul transporturilor și repunerea în funcțiune, cît mai operativ, a obiectivelor (instalațiilor) de importanță deosebită, care sînt readuse din raioanele unde au fost evacuate, precum și a celor neevacuate ce au suferit avarii și intensifică măsurile de asigurare a pazei și controlului accesului în acestea;

— intensifică acțiunile de prevenire, combatere și limitare a posibilității sustragerilor de bunuri, de orice fel, din obiectivele economice de stat și cooperatiste;

— sprijină organele de partid, ale administrației de stat și sanitare în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu ce le revin, specifice acestei perioade ;

— intensifică activitățile informativ-operative pentru descoperirea la timp a sabotajelor și semnalează imediat orice abateri de la desfășurarea normală a proceselor de producție.

În funcție de situație și necesități, vor îndeplini, la ordin, și alte misiuni specifice acestei etape.

Pe timpul reîntoarcerii populației în localitățile de domiciliu, organelor și subunităților de miliție le revin, în principal, următoarele sarcini :

— stabilesc și repartizează echipele (echipajele) care vor asigura supravegherea locurilor de îmbarcare, prevenirea sustragerilor, menținerea ordinii și liniștii publice, dirijarea circulației pe timpul deplasărilor etc. ;

— întreprind măsuri de prevenire a aglomerărilor sau blocărilor căilor de circulație de către populația care se reîntoarce în localitățile de domiciliu, neorganizat, cu mijloace proprii, prin dirijarea acesteia pe alte itinerare decât cele folosite de armată ;

— împreună cu Consiliul local de apărare, stabilesc măsuri de cartiruire a celor rămași fără locuințe, cazarea lor în școli, cămine, internate sau alte imobile disponibile, ca și pentru acordarea asistenței medicale etc. ;

— intensificarea muncii informativ-operative și a acțiunilor milițienești pentru prevenirea furturilor, contrabandei, jafurilor, spargerilor, speculei cu diferite produse sau descoperirea autorilor în cazul când acestea s-au produs, ca și pentru identificarea și reținerea dezertorilor, teroriștilor, traficanților, foștilor colaboraționiști, trădătorilor, sabotajilor și a tuturor celor care, într-o formă sau alta, încalcă legislația și ordinea de drept.

Problematika cuprinsă în acest scenariu este prevăzută în tematica de pregătire a cadrelor de miliție pentru anii următori. Ea trebuie completată în raport cu eșalonul la care se studiază și îmbunătățită cu situații adaptate la specificul și particularitățile fiecărei zone de competență în scopul creșterii capacității combative a organelor și subunităților de miliție.

VIII

**Participarea organelor și unităților
Ministerului de Interne, împreună cu forțe
ale apărării teritoriale,
la limitarea și înlăturarea urmărilor atacului inamic
cu arme de nimicire în masă și mijloace incendiare,
în condițiile desfășurării cu succes a operației ofensive,
dusă de forțele noastre armate**

Terminarea în urmă cu peste 40 de ani a celui mai nimicitor război pe care l-a cunoscut omenirea modernă a consemnat apariția unei noi arme (cea nucleară), ale cărei urmări dezastruoase au nimicit orașele Hiroșima și Nagasaki. S-a dorit, atunci, să se dea un avertisment omenirii și să se demonstreze că teroarea nu s-a încheiat. De atunci și până acum armele nucleare s-au dezvoltat și modernizat, încât pot ucide locuitorii planetei de nenumărate ori. Situația este cu atât mai gravă cu cât marea majoritate a armamentului nuclear se află în Europa.

**1. Considerații privind întrebuințarea
de către un eventual agresor a armelor de nimicire în masă
și mijloacelor incendiare**

Potrivit concepției armatelor străine moderne, operația de apărare oferă celui care o duce condițiile cele mai prielnice de întrebuințare a armelor de nimicire în masă și incendiare, calibrul, felul exploziilor, natura și momentul folosirii stabilindu-se în raport cu scopurile care se urmăresc. Referindu-ne la arma nucleară, reținem că divizia poate primi ca întărire sau în sprijin 3—10 lovituri nucleare de 10—120 kt fiecare, corpul de armată 10—80 lovituri de 60—300 kt, iar armata 30—250 lovituri variind între 100—2 000 kt fiecare.

Aceste lovituri pot fi executate cu artileria, rachetele de diferite tipuri și aviația. Locul de dispunere a acestor mijloace este determinat de distanța până la obiectivele respective, ținând cont de bătaia lor.

În vederea evitării descoperirii și nimicirii lor, mijloacele de atac nuclear sînt amplasate în condiții de mascare deosebite.

Planificarea întrebuintării armei nucleare, stabilirea numărului de lovituri necesare distrugerii unor obiective depind de natura și mărimea obiectivelor, gradul de distrugere ce se urmărește a fi realizat, mijloacele de atac nuclear aflate la dispoziția eșalonului care urmează a le întrebuinta și efectele distructive ce se pot obține în raport cu calibrul muniției.

În vederea reducerii ritmului operației ofensive, pot fi lovite rezervele din adîncime în raioanele de concentrare sau pe timpul afluirii lor în vederea introducerii în bătălie ori pentru pregătirea contraloviturilor. Asemenea obiective se lovesc, de regulă, cu explozii aeriene joase.

Pentru consolidarea unor alinamente sînt prevăzute a se întrebuinta lovituri nucleare la suprafață în vederea obținerii unui înalt grad de contaminare radioactivă.

Deosebit de grave sînt urmările întrebuintării armelor nucleare în localități unde efectele acestora produc nenumărate pierderi de vieți omenești și distrugeri deosebite.

Arma chimică, în concepția armatelor străine, se folosește în apărare pentru reducerea ritmului ofensivei, împiedicarea manevrelor, interzicerea unor puncte obligatorii de trecere, precum și pentru scoaterea din funcțiune a unor obiective militare sau economice.

Deși substanțele toxice de luptă nu sînt bariere materiale reale, ele constituie obstacole deosebite în calea ofensivei, deoarece obligă la întrebuintarea mijloacelor de protecție, ca și la ocolirea unor zone, încetinind astfel ritmul ofensivei.

Varietatea mare a substanțelor toxice care se pot întrebuinta, ca și concentrația care se realizează la un moment dat, pot avea urmări începînd cu scoaterea temporară din luptă și pînă la efecte mortale fulgerătoare.

Această armă este preconizată a se folosi mai ales cînd locul amplasării unor obiective vizate nu se cunoaște cu pre-

cizie. Fluiditatea gazului toxic pus în libertate pe direcția vîntului are posibilitatea afectării obiectivelor ascunse.

Substanțele toxice pot fi întrebuintate și pentru desăvîrșirea sau exploatarea succesului obținut prin folosirea altor mijloace.

Efectele acestora depind, în principal, de tipul și concentrația substanțelor folosite, natura obiectivului, gradul de protecție și de instruire al trupelor (populației), durata atacului și alți factori.

Este arma care se poate întrebuinta prin întreaga gamă de muniție existentă începînd cu aruncătoarele și artileria. Numai o patrulă de aviație poate pulveriza substanțe toxice de tip „V” pe o suprafață de aproximativ 30 km² și crea un nor toxic pe circa 240 km². Dacă raionul respectiv include un oraș cu o densitate a populației de 5 000 locuitori pe km², în lipsa unei pregătiri corespunzătoare, pot fi produse pierderi de pînă la 140 000 persoane. În toate cazurile întrebuintarea armei chimice depinde de existența condițiilor meteorologice favorabile.

Arma biologică este preconizată a se folosi de către inamic, separat sau combinat cu arma chimică, în special pentru nimicirea personalului aflat în grupări de luptă în încercuire, raioane de dispunere a rezervelor, mari centre economice ș.a.

Este una din cele mai odioase arme și se poate întrebuinta printr-o mare varietate de mijloace din înzestrarea tuturor categoriilor de forțe, inclusiv prin acțiuni de diversiune. Un singur avion poate infecta la o ieșire aproximativ 60 000 km². Este o armă ascunsă, greu de depistat și de combătut.

Mijloacele incendiare sînt utilizate în special în sprijinul trupelor de uscat și vizează: scoaterea din funcțiune a punctelor de comandă, cazematelor și altor lucrări de fortificații; distrugerea depozitelor de muniție, carburanți, lubrifianți; incendierea parcurilor de autovehicule, hangarelor de avioane, centrelor de transmisiuni, stațiilor de radio-locatie, precum și a bazelor aeriene sau navale.

În retragere, inamicul poate incendia centrele urbane, obiectivele economice și tot ce poate îngreua ducerea operației ofensive sau repunerea în exploatare a unor întreprinderi.

Apărătorul poate întrebuinta armele incendiare pentru împiedicarea folosirii desantului maritim sau aerian, distrugînd instalații portuare, păduri etc.

Posibilitățile întrebuințării acestei arme sînt multiple. O baterie de obuziere de 105 mm poate incendia 9 000—10 000 m². Aproximativ 10—15% din totalul muniției de artilerie și aviație poate fi cu amestecuri incendiare. Se pot folosi pentru incendiere 25—50% din mijloacele de artilerie și 10—15% ieșiri-avion ale aviației tactice.

În concepția teoreticienilor militari străini, metoda incendiării masive a devenit o formă de luptă determinantă în desfășurarea acțiunilor militare, deoarece pe lângă distrugerile considerabile în domeniul material, asupra factorului uman se asigură dublul efect de nimicire și panică, fenomen cu serioase implicații psihologice. De aceea, specialiștii militari occidentali au adoptat noțiunea de „operație incendiară ca formă specifică de ducere a războiului modern”.

Prezentînd în linii mari posibilitățile întrebuințării armelor de nimicire în masă de către inamic, nu putem neglija o altă latură, cea a stărilor de pericol similare.

O dată cu dezvoltarea pe teritoriul țării noastre a industriei chimice, petrochimice și a energiei nucleare și, implicit, a transportului de toate felurile a unor produse de această natură, a apărut posibilitatea producerii unor accidente tehnologice sau de transport, care pot avea consecințe deosebit de grave pentru populația din zonă și, eventual, asupra trupelor din zonele de operații. Această stare de pericol este amplificată pe timp de război prin activitatea directă a inamicului care va acționa, în acest sens, cu întreaga gamă de forțe și mijloace, inclusiv diversiunea și atacul terorist.

Exemplificăm consecințele unor asemenea avarii prin câteva cazuri ce au avut loc în timp de pace, astfel: la Londra în 1956 a avut loc o emanație de bioxid de sulf, rezultînd 5 000 de intoxicații; în localitatea Bhopal din India, în 1984, a fost scăpată în atmosferă o mare cantitate de izocianat de metil care a ucis 2 500 persoane și a afectat sănătatea altor câteva zeci de mii, fiind considerată cea mai gravă catastrofă chimică produsă vreodată; la Zărnești, în 1939, a avut loc avarierea unor recipiente cu clor, rezultînd 600 victime; la Întreprinderea de medicamente București, a avut loc, în 1979, o scurgere masivă de amoniac dintr-un vagon cisternă. Intervenția pentru neutralizarea acestuia a fost de lungă durată

și deosebit de grea. La acestea, putem adăuga accidentele nucleare care au avut loc în unele țări și urmările lor deosebit de grave, pe mari arii geografice.

Exemplele date vin să demonstreze amplificarea și diversificarea misiunilor unităților și organelor Ministerului de Interne, precum și a celorlalte forțe ale apărării teritoriale chemate să coopereze pentru prevenirea extinderii focarelor de distrugere existente, prin avariile ce pot avea loc în obiectivele chimice, nucleare sau de altă natură.

2. Caracteristicile raioanelor de distrugere provocate de inamic cu arme de nimicire în masă și incendiare și unele principii ale intervenției pentru limitarea și înlăturarea urmărilor atacului din aer

Amploarea intervenției pentru limitarea și înlăturarea atacurilor din aer cu arme de nimicire în masă și incendiare depinde, în primul rînd, de natura și caracterul urmărilor acestora. În vederea organizării și conducerii acțiunilor forțelor de intervenție, în raport cu specificul atacurilor au fost definite raioanele (zonele) unde s-au executat loviturile din aer, astfel: *ale exploziilor nucleare; contaminate cu substanțe toxice de luptă; contaminate cu mijloace bacteriene; de distrugeri și incendii*. Acestea au unele trăsături specifice, în funcție de care se stabilesc modalitățile și procedeele de acțiune, forțele și mijloacele necesare intervenției.

Cele mai caracteristice trăsături ale raioanelor (zonelor) amintite sînt următoarele:

Raionul exploziei nucleare se caracterizează prin amploarea efectelor distructive combinate, numărul mare de răniți și contaminați, marea diversitate de leziuni provocate acestora, numărul mare de incendii de masă, distrugeri de diferite grade provocate construcțiilor, adăposturilor, rețelelor de tot felul etc. Enumerarea urmărilor situează aceste raioane ca fiind cele mai complicate din punct de vedere al acțiunilor de limitare și înlăturare a efectelor produse, al forțelor și mijloacelor necesare intervențiilor.

Raionul (zona) contaminat(ă) cu substanțe toxice de luptă poate cuprinde suprafețe întinse, un număr mare de oameni,

animale și bunuri materiale contaminate, solicită forțe și mijloace specializate, aparatură, tehnică și procedee de intervenție adecvate.

Raionul contaminat cu mijloace bacteriene este caracterizat prin îmbolnăvirea în masă a oamenilor și animalelor, după perioada de incubatie specifică fiecărei boli infecto-contagioase, păstrarea îndelungată a proprietăților de contaminare a unor agenți patogeni, dificultăți în identificarea bolilor apărute, ceea ce determină în consecință aplicarea unor măsuri complexe de profilaxie, carantină și lichidare, în special a celor de natură medico-sanitară.

Raionul (zona) incendiilor de masă poate fi provocat de atacul cu arma nucleară sau bombe clasice combinate cu mijloace incendiare. Temperaturile înalte pe suprafețe mari pot provoca furtuni de foc, intoxicarea oamenilor și animalelor cu fum și gaze toxice rezultate ca produși de ardere. În asemenea raioane pot fi bombe neexplodate sau cu acțiune întârziată care pot exploda ca urmare a incendiilor. Pot avea loc prăbușiri în urma slăbirii rezistenței elementelor portante ale clădirilor, distrugerea instalațiilor, utilajelor și agregatelor. Este necesară intervenția masivă a forțelor de pompieri, apărare civilă, sanitare, precum și a altor specialități.

Din cele prezentate rezultă complexitatea și amploarea acțiunilor de limitare și înlăturare a urmărilor loviturilor din aer. Indiferent de natura și caracterul raioanelor (zonelor) de distrugere sau contaminare, acțiunile de limitare și lichidare a urmărilor atacurilor din aer se execută, în prima urgență, în scopul salvării oamenilor și bunurilor materiale, asigurării condițiilor de restabilire a conducerii și de reluare a proceselor de producție întrerupte.

Pentru a sublinia însă amploarea și caracterul complex al misiunilor de limitare și înlăturare a urmărilor atacului prin aer, este necesar să arătăm că ele comportă executarea unor acțiuni specifice cum sunt: determinarea naturii și caracterului atacului din aer prin cercetarea generală și specială a obiectivelor lovite; căutarea și scoaterea victimelor din adăposturile și construcțiile distruse, avariate sau blocate, de sub dărâmături și din raioanele (zonele) contaminate; acordarea primului ajutor și a ajutorului medical răniților și contaminațiilor; prevenirea, limitarea și combaterea contaminării chimice, radioactive și bacteriologice a oamenilor, animalelor și bunurilor; localizarea și stingerea incendiilor; neutralizarea și

distrugerea muniției sau obiectelor truate rămase neexplodate; localizarea și înlăturarea avariilor la rețelele de alimentare cu apă, energie electrică, gaze, aburi; înlăturarea dărâmăturilor care blochează adăposturile și căile de acces; restabilirea capacităților de producție și a rețelilor de alimentare de orice natură, inclusiv a celor de telecomunicații; salvarea bunurilor materiale de valoare, paza acestora și asigurarea populației sinistrate cu cele necesare traiului.

Pentru asemenea intervenții sunt necesare forțe și mijloace numeroase, dotate cu tehnica adecvată și temeinic pregătite.

Prin reglementările existente, la acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor atacurilor din aer, în afara unităților militare și formațiunilor de apărare civilă, în raport cu amploarea și natura loviturilor, mai intervin: organele și unitățile M.I.; gărzile patriotice; formațiunile de pregătirea ținutului pentru apărarea patriei și cele de Crucea Roșie; detașamentele cu destinație specială organizate pe lângă unele întreprinderi, pentru acțiuni de intervenție la rețele și centrale electrice, mine, rețele de telecomunicații, de căi ferate, drumuri, poduri, de alimentare cu apă, gaze, aburi, petrol etc.; personal muncitor al organizațiilor socialiste, studenți, elevi și ceilalți cetățeni apti de muncă constituiți în detașamente. Acestor forțe trebuie să li se precizeze locul, sectorul, obiectivul, misiunile ce le au de îndeplinit și, cînd este posibil, durata îndeplinirii misiunilor.

În terminologia de specialitate s-a convenit ca prin „sector de intervenție” să se definească o parte din teritoriul unei localități sau zone lovite. Prin „obiectiv (punct) de intervenție”, locul unde se execută nemijlocit acțiuni de deblocare, salvarea victimelor, decontaminarea de orice natură și alte lucrări specifice. Mai multe puncte de intervenție alcătuiesc un „raion de intervenție”.

Măsurile generale se execută într-o anumită succesiune, în raport cu gradul de urgență. Forțele, pregătite din timp, se desfășoară și intră în acțiune, succesiv sau simultan, cînd este posibil.

Intrucît în raioanele de distrugere pot acționa unități, formațiuni și alte categorii de cetățeni, însumind efective de mii de oameni și zeci sau sute de mijloace tehnice, căile de acces fiind, de regulă, limitate, acțiunile de intervenție urmînd a se desfășura rapid și cît mai eficient, de mare importanță este organizarea serviciului de îndrumare a circulației. În acest scop, se impune să conlucreze, într-o concepție unitară, orga-

nele de miliție, subunitățile de securitate-miliție, gărzile patriotice și detașamentele de tineret, prin posturi și patrulare de îndrumare și dirijare a circulației.

Pentru buna desfășurare a activităților de limitare și înlăturare a urmărilor atacurilor din aer, încă din timp de pace, sînt întocmite planuri de cooperare verificate periodic prin exerciții și aplicații.

În vederea folosirii eficiente a forțelor destinate intervenției se vor avea în atenție următoarele principii :

- pregătirea și stabilirea conducerii într-o concepție unitară, încă din timp de pace, a forțelor preconizate a se folosi ;
- cunoașterea detaliată de către fiecare organ, unitate, formațiune a locului și rolului său în acțiunile pe care le are de îndeplinit ;

- asigurarea măsurilor de înștiințare, alarmare și mascare pentru evitarea surprinderii ;

- concentrarea efortului pentru salvarea victimelor și restabilirea, în cel mai scurt timp, a capacităților de producție ;

- dispersarea forțelor și mijloacelor în scopul evitării aglomerărilor și asigurării protecției personalului și tehnicii ;

- economisirea forțelor și mijloacelor, prin întrebuintarea acestora pe urgențe și schimburi ;

- realizarea și menținerea cooperării neîntrerupte între toate forțele care participă la acțiunile de intervenție, cu cele care duc operația ofensivă de eliberare ;

- organizarea și executarea oportună a manevrei de forțe și mijloace, în scopul mutării efortului principal de pe o direcție pe alta, în funcție, de nevoi ;

- manifestarea permanentă a grijii pentru menținerea capacității de intervenție a tuturor categoriilor de forțe și mijloace, pentru a fi în măsură să ducă acțiuni de lungă durată, în orice condiții, timp sau anotimp ;

- asigurarea acțiunilor de intervenție în condițiile pericoului permanent al repetării atacului inamic cu arme de nimicire în masă, mijloace incendiare sau acțiuni ale grupurilor de cercetare-diversiune sau teroriste.

Pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor ce revin organelor și unităților noastre, un rol important îl au grupele operative ale Ministerului de Interne care trebuie să cunoască permanent forțele și mijloacele de care dispun și să conducă (coordoneze) executarea de către acestea a ordinelor condu-

cerii ministerului și îndeplinirea hotărîrilor consiliilor locale de apărare, adaptînd formele și metodele de acțiune la specificul situațiilor concrete.

3. Îndeplinirea misiunilor specifice de către organele și unitățile M.I., în cooperare cu forțe ale apărării teritoriale, pentru intervenție în focarele de distrugere din fișia de operații

În condițiile ducerii războiului întregului popor pentru eliberarea teritoriului național vremelnic ocupat, organelor și unităților M.I., aflate în fișia de ofensivă a trupelor, le revin sarcini și misiuni deosebite.

În astfel de situații, ele sînt chemate să îndeplinească cu prioritate atribuțiile specifice, să acționeze uneori, la ordin, cu o parte din forțele disponibile la executarea unor misiuni, cu caracter limitat, în folosul marilor unități operative în fișia cărora se găsesc și să participe în toate cazurile la limitarea și înlăturarea urmărilor loviturilor din aer ale inamicului. Volumul misiunilor este, deci, extrem de mare.

Forțele disponibile ale unităților și organelor Ministerului de Interne pot fi unele rezerve ale acestora care se află în zonele lor de responsabilitate în fișiiile marilor unități operative, precum și unele organe și unități care au fost retrase din teritoriile ocupate de inamic și care sînt puse temporar la dispoziția unităților M.I. din zona operațională.

Fîind organizate în profil teritorial, organele și unitățile de securitate, miliție, pompieri, unitățile militare de apărare civilă, gărzile patriotice, formațiunile de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei și alte elemente ale sistemului apărării naționale, destinate a coopera pentru limitarea și înlăturarea efectelor armelor de nimicire în masă și incendiare, vor putea întregi, prin misiunile pe care le îndeplinesc, asigurarea acțiunilor operative și de luptă ale marilor unități ale armatei, sprijinind astfel operația ofensivă.

Potrivit reglementărilor existente, conducerea acțiunilor de limitare și înlăturare a efectelor atacurilor din aer ale inamicului, pe teritoriul național, se realizează de către consiliile locale de apărare. Între acestea și unitățile armatei în fișia cărora se găsesc trebuie să existe o strînsă conlucrare și cooperare.

În condițiile ducerii operației ofensive, pentru conferirea unui cadru unitar de efort și pentru coordonarea îndeplinirii misiunilor, președintele consiliului local de apărare trebuie să cunoască, prin șefii protecției antichimice ai marilor unități din fișie, organizarea și planificarea de către aceștia a misiunilor asigurării chimice a operațiilor, stabilindu-se la nivelul consiliului de apărare, într-o strînsă cooperare, locul și rolul unităților și subunităților de protecție antichimică, de apărare civilă, al organelor și unităților M.I., gărzilor patriotice etc., în sprijinul operației.

Participînd la recunoașteri, reprezentanții consiliilor locale de apărare vor trebui să rețină datele stabilite de către comandamentele marilor unități referitoare la posibilitățile inamicului de a întrebuița arma nucleară și felul exploziilor (la suprafața pămîntului, aeriene etc.), arma chimică (tipul substanțelor toxice de luptă), arma biologică, mijloacele incendiare, precum și momentele probabile de trecere la utilizarea acestora de către inamic, în raport cu etapele importante din ducerea operației.

La nivel județean se vor avea în vedere cunoașterea detaliată a teritoriului în care se duce operația ofensivă, situația meteorologică a zonei (microclimatul), pentru a putea informa comandamentul armatei despre raioanele favorabile acumulării aerului infectat cu substanțe toxice de luptă, persistența acestora, factorul de protecție al construcțiilor, precum și despre mijloacele și posibilitățile existente în zonă și care pot fi folosite la realizarea protecției împotriva infectării radioactive sau cu substanțe toxice de luptă, atât pentru populație, cît și pentru trupe. De asemenea, se vor indica obiectivele (instalațiile) industriale care, prin natura procesului de producție, au stocate substanțe radioactive sau toxice industriale, precum și consecințele lovirii sau distrugerii acestora de către inamic, în vederea asigurării măsurilor de protecție suplimentară a efectivelor care acționează în vecinătatea unor astfel de obiective.

Misiunile, sarcinile și obligațiile ce revin organelor și unităților Ministerului de Interne pe linia cunoașterii și aplicării măsurilor de apărare civilă sînt precizate în Regulamentul privind organizarea și conducerea activităților de apărare civilă în unitățile Ministerului de Interne, structurate pe categorii de activități și arme.

Cînd sînt dispuse în fișia operativă a marilor unități de arme întrunite, pentru limitarea și înlăturarea urmărilor atacului inamic cu armele de nimicire în masă sau incendiare, organele și unitățile M.I. execută următoarele :

a) **Organele de securitate :**

— intensifică activitatea informativ-operativă corespunzătoare locului unde se găsesc pentru a obține și prezenta, la ordin, date referitoare la intențiile inamicului de a trece la întrebuițarea armelor de nimicire în masă, momentul probabil al începerii folosirii lor, locurile de dispunere a mijloacelor de atac inamice, ale punctelor de comandă importante, nodurile de transmisiuni, manevrele de forțe și mijloace în adîncimea dispozitivului de apărare inamic, precum și alte date care le sînt solicitate ;

— desfășoară activități pentru depistarea și neutralizarea elementelor de cercetare-diversiune, teroriste, grupurilor de militari inamici rămași în fișia de ofensivă și a oricăror elemente dușmănoase care ar intenționa să acționeze asupra elementelor dispozitivului operativ sau pentru a realiza ori amplifica raioanele de distrugeri prin aruncarea în aer a unor obiective în care se găsesc stocate substanțe toxice industriale sau culturi microbiene ;

— asigură cunoașterea în permanență a situației din obiectivele economice afectate de atacul inamic în care s-a întrerupt parțial sau total activitatea economică și posibilitățile reintrării lor în funcțiune, cu prioritate a celor cu producție specială ;

— acționează, împreună cu celelalte unități și organe ale Ministerului de Interne, cu conducătorii și specialiștii din obiectivele afectate, pentru salvarea oamenilor, limitarea urmărilor atacului, recuperarea materialelor toxice, explozive sau radioactive, armamentului și munițiilor, a unor utilaje sau instalații vitale pentru economie, precum și a marilor valori din patrimoniul național ;

— în obiectivele chimice, petrochimice, siderurgice, energetice și la depozitele rezervelor de stat, asigură prevenirea producerii unor fenomene negative, iar în cazul cînd acestea au fost afectate, se îngrijesc de evitarea oricăror evenimente pe timpul probelor tehnologice de repunere în funcțiune ;

— inițiază măsuri specifice complexe pentru a determina diplomații și ziariștii străini să informeze cu obiectivitate guvernele și popoarele lor despre atrocitățile săvârșite de inamic și desfășurarea războiului drept de eliberare;

— întreprinde măsuri pentru asigurarea securității documentelor secrete de stat, a celor de interes economic, științific, arhivistic sau din patrimoniul național; în cazul în care unele obiective deținătoare au fost afectate de către atacul aerian inamic, se îngrijesc de recuperarea și păstrarea lor în siguranță;

— asigură contrainformativ unitățile Ministerului Apărării Naționale și ale Ministerului de Interne și iau toate măsurile menite să descopere și să înlăture orice acțiuni care ar putea aduce prejudicii activității de apărare a țării;

— când este cazul, împreună cu organele de procuratură, miliție și pompieri, execută cercetarea cauzelor care au generat unele stări de pericol.

b) Organele de miliție:

— stabilesc și raportează primele date și informații despre situația creată ca urmare a atacului inamic cu arme de nimicire în masă sau incendiare, prin efectivele aflate în serviciu (agenți de ordine, de circulație, sectoriști, patrulare etc.);

— participă la evacuarea populației din teritoriile afectate, la instituirea și menținerea carantinei în zonele focarelor de contaminare cu agenți patogeni;

— participă la asigurarea căilor de comunicații necesare realizării manevrelor marilor unități din dispozitivul operativ;

— sprijină unitățile militare de apărare civilă, organele sanitare și unitățile de pompieri în acțiunile de salvare a victimelor din zonele focarelor de distrugere și transportarea acestora la unitățile spitalicești;

— asigură aplicarea măsurilor de camuflare a luminilor, de pază, ordine și îndrumarea circulației pe timpul alarmelor aeriene, dispersarea sau evacuarea cetățenilor și îndrumarea acestora spre adăposturi;

— stabilesc și asigură căile de acces necesare autovehiculelor speciale și mijloacelor tehnice grele care intervin în focarele de distrugere pentru deblocarea adăposturilor, dezafectarea comunicațiilor și înlăturarea pericolului de prăbușire pe

care îl reprezintă clădirile înalte afectate sau unele instalații tehnologice;

— sprijină unitățile militare specializate pentru descoperirea, dezamorsarea sau evacuarea bombelor ori proiectilelor de artilerie neexplodate din raioanele de distrugeri;

— mențin ordinea și liniștea publică în localitățile și zonele afectate;

— asigură paza militară a punctelor de lucru din raioanele afectate și a obiectivelor date în răspundere conform legii;

— participă la mobilizarea populației apte de muncă și a mijloacelor tehnice de transport sau deblocare în vederea folosirii lor la acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor atacului, precum și la aplicarea altor măsuri de apărare civilă stabilite de comisiile locale de apărare;

— supraveghează punctele de lucru unde se execută acțiuni de salvare și recuperare a bunurilor pentru prevenirea sustragerilor și asigură paza locurilor de depozitare a acestora;

— intensifică acțiunile specifice în obiectivele sau locurile afectate unde sînt păstrate sau gestionate fonduri materiale sau financiare și iau măsuri de supraveghere a inventarierii acestora sau, la nevoie, pentru recuperarea lor;

— acționează pentru prevenirea și combaterea manifestărilor antisociale și a infracțiunilor de orice natură pe căile rutiere, feroviare, în localitățile și obiectivele afectate, adaptîndu-și formele și metodele de muncă la condițiile situației concrete;

— intensifică măsurile de combatere a elementelor turbulente, recalcitrante care, prin manifestările lor, lezează ordinea publică; acționează pentru prevenirea panicii în rîndul populației;

— țin evidența victimelor și persoanelor dispărute în urma atacului inamic și actualizează documentele de evidență a populației;

— participă la depistarea supraviețuitorilor rămași sub dărîmături prin folosirea ciinilor de serviciu special instruiți încă din timp de pace;

— asigură aducerea la îndeplinire a măsurilor stabilite de către consiliile locale de apărare pentru normalizarea activităților social-economice și de altă natură în zonele afectate.

c) Unitățile trupelor de securitate :

— asigură închiderea raioanelor de distrugeri și participă cu unele forțe la acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor atacului aerian inamic ;

— participă, împreună cu organele de securitate și ale miliției, la descoperirea, neutralizarea sau lichidarea elementelor diversionist-teroriste ori de altă natură, care ar încerca să amplifice urmările atacului aerian sau să producă noi focare de pericol prin distrugerea unor obiective ori instalații tehnologice în care se găsesc produse toxice industriale sau explozive ;

— asigură paza unor obiective deosebite aflate în zonele afectate și a comunicațiilor importante destinate manevrelor operative ale marilor unități, precum și pentru intervenția forțelor și tehnicii destinate să acționeze în focarele de distrugere ;

— participă la menținerea ordinii publice în raioanele afectate, la paza sau evacuarea bunurilor și la stingerea incendiilor ;

— organizează și asigură paza și apărarea unor raioane cu destinație specială, precum și a unor transporturi de importanță deosebită ;

— intervin cu subunitățile pregătite din timp de pace în a doua specialitate, pentru cercetarea unor clădiri, subsoluri, canale tehnologice și alte căi de pătrundere greu accesibile spre locurile unde se pot afla victime sau bunuri de mare valoare.

d) Unitățile militare de pompieri :

— execută cercetarea amănunțită a zonelor afectate de atacul aerian, pentru a determina caracterul, felul și amploarea avariilor provocate și în mod deosebit a incendiilor declanșate, stabilesc forțele și mijloacele strict necesare intervenției, itinerarele de afluire, măsurile de siguranță și în cooperare cu celelalte forțe destinate intervenției în asemenea situații, acționează pentru limitarea și înlăturarea urmărilor atacului aerian ;

— acționează cu forțele și mijloacele adecvate pentru localizarea și lichidarea incendiilor, în special pe căile de pătrundere spre adăposturile blocate de dărîmături, pentru a crea culoare de pătrundere a forțelor specializate de intervenție ;

— intervin cu subunitățile de salvatori pentru depistarea și evacuarea oamenilor din locurile greu accesibile aflate sub dărîmături sau la înălțimi mari ;

— participă la deblocarea adăposturilor, salvarea victimelor, evacuarea bunurilor și înlăturarea dărîmăturilor ;

— asigură realizarea măsurilor de apărare împotriva inundațiilor, la evacuarea apei din subsoluri, în special unde sînt persoane blocate, canale tehnologice și alte puncte vitale ale obiectivelor ;

— sprijină acțiunea de alimentare cu apă a forțelor de intervenție, a populației, precum și a unor instalații tehnologice importante ;

— acordă asistență tehnică de specialitate conducătorilor unităților socialiste pentru prevenirea avariilor sau izbucnirea incendiilor pe timpul probelor tehnologice de reintrare în funcțiune a instalațiilor avariate ;

— exploatează și pun la dispoziția organelor în drept planurile obiectivelor, instalațiilor și imobilelor de locuit avariate, cu locurile de amplasare în subsoluri a canalelor tehnologice și traseele instalațiilor de iluminat, gaze, apă, canalizare, precum și locurile unde se pot închide sau debransa respectivele instalații ;

— urmăresc permanent ca, pe timpul acțiunii de deblocare, să nu fie afectate unele elemente de rezistență ale clădirilor avariate, care ar putea avea urmări grave, atît pentru victimele aflate sub dărîmături, cît și pentru forțele de intervenție ;

— organizează pe schimburi forțele proprii de intervenție și ale celorlalte formații civile de pompieri pentru asigurarea continuității acțiunilor în punctele de lucru din focarele de distrugere ;

— sprijină formațiunile sanitare în acordarea primului ajutor și evacuarea victimelor ;

— participă cu forțe și mijloace la tratarea sanitară a personalului, dezactivarea tehnicii, dezinfectarea unor porțiuni de comunicații, clădiri, precum și a unor bunuri de valoare ;

— cooperează cu unitățile de drumuri pentru dezafectarea unor căi de acces și amenajarea trecerilor ;

— asigură realizarea străpungerilor necesare pentru refu-larea aerului proaspăt în adăposturile blocate ermetic ;

— organizează și asigură cu tehnica din dotare iluminarea zonelor de distrugeri, în special pe căile de pătrundere spre adăposturile blocate ;

— asigură, la punctele de lucru, rezerve de mijloace de protecție individuală, aparate izolante, de inhalat oxigen și celelalte materiale din dotare pentru salvarea oamenilor și acordarea primului ajutor;

— participă la nevoie, împreună cu organele de procuratură, securitate și miliție, la efectuarea unor cercetări.

e) Unitățile de penitenciare :

— participă, la ordin, cu unele forțe și numai în locuri sigure, la acțiunea de limitare și înlăturare a urmărilor atacului inamic cu armele de nimicire în masă sau incendiare, desfășurând activități de deblocare pe comunicații și de realizare a trecerilor;

— execută, la nevoie, lucrări sau amenajări destinate cazării sinistraților, precum și la adăposturile necesare forțelor de intervenție sau populației în cazul pericolului repetării atacului aerian.

Cooperarea organelor și unităților Ministerului de Interne cu marile unități operative, unitățile și formațiunile de apărare civilă, gărzile patriotice, formațiunile de tineret pregătite pentru apărarea patriei și cu celelalte forțe populare, destinate a îndeplini misiuni în focarele de distrugere provocate de inamic prin folosirea armelor de nimicire în masă și incendiare în fișa de ofensivă, se realizează în raport cu specificul și posibilitățile acestora, concretizându-se în : acțiuni cu caracter limitat în sprijinul ofensivei pentru îndepărtarea frontului și crearea condițiilor prielnice intervenției în vederea limitării și lichidării urmărilor atacului aerian ; informarea reciprocă asupra evoluției situației aeriene ; înștiințarea oportună despre pericolul repetării atacului aerian ; asigurarea pazei și ordinii pe timpul alarmelor aeriene ; ocuparea adăposturilor neafectate ; aplicarea măsurilor de camuflare a luminilor, de mascare a unor obiective importante ; dispersarea și evacuarea populației ; paza punctelor de comandă ; construirea, amenajarea sau reamenajarea adăposturilor ; realizarea unor măsuri de asigurare a acțiunilor de intervenție privind observarea, cercetarea, asigurarea pazei și ordinii în sectoarele și obiectivele de intervenție ; paza unor bunuri materiale recuperate, serviciul de comenduire și îndrumare a circulației, siguranța depla-

sării forțelor de intervenție ; descoperirea, capturarea sau nimicirea colaboraționiștilor sau agenturii inamice destinată a dirija prin semnalizare atacurile aeriene ; participarea în comun la limitarea și înlăturarea urmărilor atacurilor aeriene, la refacerea rețelelor de apă, canal și energie electrică, în vederea normalizării situației și reluării treptate a activităților economice și sociale.

Analiza situațiilor și condițiilor în care se vor purta acțiunile operative pe timpul ducerii războiului de apărare a patriei de către întregul popor conduce la necesitatea obiectivă a cooperării permanente a tuturor elementelor din sistemul apărării naționale, a întregului popor, la respingerea agresorului, ca deziderat al efortului comun pentru eliberarea patriei.

Ținând seama de posibilitățile diferite ale categoriilor de forțe chemate să participe la ducerea operației ofensive de eliberare, concomitent cu acțiunea pentru limitarea și înlăturarea urmărilor atacului inamic cu armele de nimicire în masă sau incendiare, cooperarea în zonele operaționale și în adîncimea teritoriului creează condiții favorabile punerii în valoare, la momentul potrivit, a întregului potențial național de apărare.

În concluzie, reținem că, datorită complexității și diversității situațiilor create ca urmare a atacurilor din aer ale inamicului cu armele de nimicire în masă sau incendiare, consiliile locale de apărare, unitățile și formațiunile de apărare civilă, organele și unitățile M.L., ca și celelalte componente ale sistemului apărării naționale destinate să îndeplinească misiuni în focarele de distrugere, trebuie să dovedească o deosebită preocupare pentru cunoașterea permanentă a situației, analizarea justă și rapidă a acesteia, luarea în timp util a hotărîrilor și transmiterea misiunilor cu operativitate subordonaților.

Îndeplinirea cu succes a unor misiuni de o asemenea amploare și urgență poate fi posibilă numai printr-o strînsă cooperare a tuturor forțelor nominalizate, care trebuie să desfășoare activități de pregătire a efectivelor proprii și a populației încă din timp de pace și să acționeze într-o concepție unitară, pe baza unor planuri comune.

**Gărzile patriotice
și formațiunile de pregătire militară a tineretului.
Rolul și misiunile lor
în războiul de apărare
a patriei dus de întregul popor**

În lumina concepției Partidului Comunist Român privind apărarea patriei, în cazul unui război, nu numai armata, ci toate forțele disponibile, toți cetățenii trebuie să lupte activ, cu arma în mână, pentru apărarea țării, a independenței și suveranității naționale.

În doctrina noastră militară formațiunile de apărare materializează principiul fundamental al concepției P.C.R. potrivit căruia apărarea patriei constituie cauză și operă a întregului popor.

Veacuri de-a rîndul, poporul român a fost nevoit să se opună cu arma în mână forțelor copleșitoare, să poarte războaie pe care nu le-a dorit și nu le-a provocat.

Alături de forțele noastre armate, din care fac parte și unitățile Ministerului de Interne, formațiunile populare existente astăzi, așa cum sînt gărzile patriotice și formațiunile de pregătire militară a tineretului, înglobează practic toate forțele națiunii și le găsim pretutindeni, pe întreg teritoriul, în localități urbane și rurale, în întreprinderi și instituții. Ele desfășoară o activitate permanentă de pregătire militară a populației în timp de pace, pentru a lupta cu arma în mână în caz de agresiune, intervenind oricînd apare o stare de urgență, împreună cu celelalte componente ale sistemului apărării naționale.

**A. GĂRZILE PATRIOTICE,
COMPONENTĂ A SISTEMULUI APĂRĂRII NAȚIONALE
LOCUL ȘI ROLUL GĂRZILOR PATRIOTICE**

Derivînd din îndelungata experiență a poporului nostru de a îmbina munca pașnică cu lupta pentru apărarea gliei străbune și a ființei sale naționale, gărzile patriotice sînt unități de luptă înarmate ale oamenilor muncii de la orașe și sate, fac parte din sistemul apărării naționale și sînt constituite în scopul întăririi capacității de apărare a patriei.

Organizarea și pregătirea lor pentru luptă reflectă una din tezele fundamentale ale concepției partidului nostru, potrivit căreia, în actuala etapă istorică, apărarea țării nu constituie numai o funcție a statului, ci a fost socializată la scara întregii națiuni, devenind un drept și o obligație generală, cauză și operă a întregului popor.

Denumirea de „gardă patriotică” semnifică totalitatea unităților și subunităților luptătoare formate din oameni ai muncii, existente într-o întreprindere, instituție, organizație economică, comună, oraș sau municipiu. Garda patriotică, deci, poate fi constituită din una sau mai multe subunități sau unități, în funcție de numărul de cetățeni cuprinși în pregătirea pentru apărare.

Ca unități de luptă înarmate ale oamenilor muncii, constituite în scopul întăririi capacității de apărare a patriei, gărzile patriotice își găsesc o largă și diversificată întrebuințare în pregătirea populației, economiei și teritoriului pentru apărare, atît în timp de pace și în situații deosebite, cît mai ales în cadrul războiului de apărare a patriei dus de către întregul popor.

În timp de pace, gărzile patriotice reprezintă una din formele principale prin care partidul și statul nostru asigură organizarea și desfășurarea pregătirii întregii populații, apte de efort militar.

Pregătirea de luptă și politică a gărzilor patriotice este organizată pe ani calendaristici, se desfășoară în raport cu condițiile de relief și climă ale țării noastre, cu specificul localităților și obiectivelor aflate în sfera lor de responsabilitate pentru că acestea să devină adevărate cetăți de muncă, luptă și apărare. În întregul proces de pregătire accentul principal se pune pe încheierea subunităților și unităților, pe sporirea

capacității lor de luptă și menținerea ei în permanență la un grad ridicat, pe călirea lor fizică și morală pentru a putea îndeplini în timp scurt, independent sau în cooperare cu unități sau subunități ale Ministerului de Interne și armatei, orice misiune li s-ar încredința.

Pe timpul desfășurării mobilizării gărzile patriotice participă la realizarea măsurilor de asigurare de luptă și materială a unităților și subunităților ce se mobilizează, concomitent cu participarea lor, împreună cu forțele armate și celelalte formațiuni de apărare la : acoperirea sau întărirea pazei frontierei ; lichidarea urmărilor loviturilor din aer ale inamicului ; apărarea obiectivelor de importanță operativ-strategică de pe întreg teritoriul țării ; descoperirea, blocarea și lichidarea desantului inamic, a grupurilor de cercetare-diversiune și teroriste.

Pe timpul desfășurării agresiunii, gărzile patriotice au o largă și variată întrebuințare în toate situațiile ce se pot crea, pentru îndeplinirea unor misiuni de luptă, atît independent, cît și în cooperare cu unități ale Ministerului de Interne, armatei și alte formațiuni de apărare, sub conducerea consiliilor locale de apărare sau în subordinea marilor unități și unităților forțelor armate. Rolul și destinația lor sînt determinate de mărimea, înzestrarea și experiența de luptă, ca și de locul unde se găsesc în ansamblul acțiunilor de luptă : în eșalonul întîi operativ, înapoia zonei acțiunilor de luptă sau în adîncimea teritoriului, în spatele dispozitivului trupelor inamice, pe teritoriul național vremelnice ocupat sau în zonele libere.

Gărzile patriotice din zona acțiunilor de luptă intră, de regulă, în compunerea grupărilor de forțe și mijloace destinate pentru pregătirea și ducerea luptei și participă la apărarea întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor economice și localităților de origine.

Rolul gărzilor patriotice dispuse în adîncimea operativă este determinat de dubla lor funcționalitate (producție, apărare), constînd în realizarea, pe ansamblul teritoriului, a producției de bunuri materiale, concomitent cu apărarea localităților și întreprinderilor față de atacurile executate de inamic.

Gărzile patriotice rămase pe teritoriul vremelnice ocupat de inamic duc acțiuni pentru a produce agresorului importante pierderi materiale și umane care, amplificate de starea de panică și nesiguranță permanentă, să ducă la diminuarea

puterii militare a acestuia, la schimbarea raportului de forțe în favoarea trupelor noastre, creînd astfel condiții pentru eliberarea teritoriului național.

Locul și rolul gărzilor patriotice în sistemul apărării naționale determină, la rîndul lor, principiile și modul lor de organizare.

1. Principiile și modul de organizare al gărzilor patriotice

Potrivit legii, din gărzile patriotice pot face parte cetățenii Republicii Socialiste România, muncitori, țărani, intelectuali, bărbați pînă la vîrsta de 60 ani și femei pînă la 55 ani, fără deosebire de naționalitate, cei care doresc putînd activa și peste aceste limite de vîrstă. Cadrul organizatoric este astfel deschis pregătirii militare a tuturor oamenilor muncii.

Compunerea de luptă a gărzilor patriotice se exprimă prin numărul subunităților din structura organizatorică și cantitatea de armament, tehnică de luptă și materiale de care dispun și, în principiu, cuprinde subunități și unități de diferite specialități și state majore. Baza organizatorică o constituie subunitățile de pușcași (plutoane, companii, batalioane).

Capacitatea de luptă a gărzilor patriotice este dată de posibilitățile acestora de a desfășura acțiuni de luptă încununate de succes și se exprimă prin: nivelul de organizare, completare cu efective și înzestrare cu armament, mijloace tehnice de luptă și materiale de tot felul; gradul de pregătire de luptă al luptătorilor, de pregătire și închegare a statelor majore, starea moral-politică a luptătorilor; tăria fizică; experiența de luptă și gradul de antrenament; aptitudinile de conducere ale comandanților; pregătirea de mobilizare și posibilitățile de a intra repede în acțiune; starea disciplinară.

Gărzile patriotice sînt organizate pe principiul teritorial și al locului de muncă, în funcție de importanța obiectivelor care intră în responsabilitatea lor și nevoile de apărare a patriei.

Principiul teritorial asigură încadrarea structurii organizatorice a gărzilor patriotice în cea a unităților teritorial-administrative — județe, municipii (sectoare ale municipiului București), orașe și comune —, în raport cu așezarea, dezvoltarea și posibilitățile acestora.

Principiul locului de muncă determină constituirea de gărzi patriotice în toate întreprinderile și instituțiile. Organizate într-o concepție unitară, gărzile patriotice își desfășoară activitatea sub conducerea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a comandantului suprem al forțelor armate, iar pe plan local, a organelor locale ale partidului și a consiliilor locale de apărare.

Organizarea, pregătirea și folosirea gărzilor patriotice în luptă se aprobă de Consiliul Apărării Republicii Socialiste România. Pentru îndrumarea și conducerea nemijlocită a instruirii și acțiunilor gărzilor patriotice, la Comitetul Central al Partidului Comunist Român, la organele locale de partid și la unele unități economice funcționează state majore, constituite din ofițeri activi și de rezervă.

În pregătirea gărzilor patriotice se aplică principiul îmbinării în mod organic a procesului de muncă cu activitatea de pregătire pentru apărarea patriei. „Gărzile patriotice, arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, *îmbină în mod minunat munca pașnică de construcție a socialismului, de dezvoltare economico-socială a țării cu misiunea nobilă de apărare a cuceririlor revoluționare, de apărare a patriei, de asigurare a muncii și vieții poporului nostru. Ele sînt o formă prin care se asigură pregătirea largă, de fapt a întregului popor, pentru a putea da o ripostă hotărîtoare oricui ar încerca să încalce frontierele patriei, să pună în pericol sau să atenteze la cuceririle revoluționare, la independența patriei.*”¹

Întreaga activitate de instruire a gărzilor patriotice se desfășoară pe baza prevederilor Directivei comandantului suprem care, în concordanță cu strategia dezvoltării economico-sociale, cu cerințele etapelor pe care le parcurge țara noastră, stabilește obiectivele fundamentale și direcțiile de acțiune menite să ducă la continua perfecționare a pregătirii de luptă a gărzilor patriotice, la asigurarea tuturor condițiilor pentru trecerea, în timp scurt, și în mod organizat, la îndeplinirea misiunilor ce le revin.

Pregătirea de luptă a gărzilor patriotice se desfășoară pe baza documentelor de partid și de stat, a Directivei, a orientărilor și indicațiilor comandantului suprem.

¹ Nicolae Ceaușescu — România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 20, Editura Politică, București, 1981, p. 51.

În stabilirea conținutului și structurii pregătirii de luptă se au în vedere ca principii de bază : cerințele actuale și de perspectivă privind pregătirea statelor majore și comandanților gărzilor patriotice ; legarea mai strânsă a procesului instructiv-educativ al acestora de cel al unităților armatei și Ministerului de Interne și generalizarea experienței pozitive acumulate ; antrenarea gărzilor patriotice pentru a acționa atât independent, cât și în subordinea unităților forțelor armate sau în cooperare cu acestea, în cele mai complexe condiții ale războiului întregului popor.

Așa cum subliniază Directiva comandantului suprem, în întregul proces de instrucție, accentul principal se pune pe încheierea de luptă a subunităților de gărzi patriotice și creșterea capacității lor combative pentru a îndeplini ireproșabile misiunile încredințate.

Cerințele doctrinei noastre militare referitoare la conținutul și structura sistemului național de apărare direcționează cadrul organizatoric al gărzilor patriotice, în raport cu rolul, misiunile și gradul de înzestrare al acestora cu armament și mijloace tehnice de luptă. În condiții de pace, structura organizatorică a gărzilor patriotice cuprinde : subunități de pușcași, arme și asigurare. Pentru sprijinirea activității organelor de miliție au fost constituite subunități special destinate în acest scop.

2. Misiunile gărzilor patriotice

Ca unități revoluționare de luptă înarmate ale oamenilor muncii, gărzile patriotice pot îndeplini o gamă largă de misiuni, participând activ la întărirea capacității de apărare a patriei, la obținerea victoriei în războiul întregului popor.

În analiza acestor misiuni se folosesc, de regulă, următoarele criterii principale :

- a) starea de pace, situații deosebite sau condiții de război ;
- b) formele de bază ale acțiunilor de luptă.

În timp de pace, gărzile patriotice, în raport cu destinația lor, participă împreună cu celelalte componente ale sistemului apărării naționale la îndeplinirea următoarelor misiuni :

- a) înlăturarea urmărilor calamităților naturale, catastrofelor, accidentelor grave feroviare, rutiere, aeriene, navale, exploziilor și incendiilor ;

- b) apărarea avutului obștesc și personal ;

- c) menținerea ordinii și liniștii publice pe teritoriul localităților urbane și rurale respective, prevenirea manifestărilor antisociale și a încălcărilor legislației ;

- d) descoperirea, urmărirea și capturarea persoanelor care încalcă regimul de frontieră ;

- e) urmărirea și prinderea evadaților, a infractorilor periculoși, a persoanelor urmărite pentru cercetări sau a celor care se sustrag de la executarea pedepselor ;

- f) întărirea pazei și apărării obiectivelor social-economice, aerodromurilor, aerobazelor aviației utilitare, porturilor fluviale și maritime, a unor depozite și poduri de importanță deosebită ;

- g) descoperirea și neutralizarea unor elemente teroriste sau dușmănoase care pun în pericol securitatea obiectivelor ;

- h) asigurarea măsurilor de ordine, pază și securitate pe timpul vizitelor de lucru ale conducerii superioare de partid și de stat ;

- i) îndrumarea circulației pe drumurile publice și asigurarea pazei unor comunicații rutiere și feroviare pe care se execută transporturi speciale ;

- j) asigurarea măsurilor de ordine cu prilejul desfășurării unor activități cultural-sportive.

În situații deosebite, gărzile patriotice execută misiuni pe timpul stării de necesitate, desfășurării mobilizării sau acoperirii. Aceste misiuni sînt determinate de nevoile de apărare a patriei, a ordinii publice sau securității statului. În cadrul acestora, preponderente sînt cele cu privire la :

- a) paza și apărarea obiectivelor de importanță deosebită ;

- b) cercetarea și supravegherea unor raioane sau obiective, a direcțiilor, aliniamentelor și căilor de acces spre acestea în scopul descoperirii, capturării sau nimicirii elementelor teroriste sau de cercetare-diversiune ;

- c) executarea controlului la intrările și ieșirile din localități pentru menținerea ordinii și liniștii publice ;

- d) strîngerea manifestelor, răspîndite de inamic, depistarea și demascarea colportorilor de zvonuri, a panicarilor și instigatorilor ;

- e) întărirea pazei și apărării frontierei ;

- f) supravegherea spațiului aerian pentru descoperirea aeronavelor inamice.

Pe timpul desfășurării mobilizării, gărzile patriotice participă la :

- a) anunțarea rezerviștilor, asigurarea pazei și ordinii la locurile de adunare a rezerviștilor ;
- b) executarea siguranței raioanelor de mobilizare împotriva elementelor de cercetare-diversiune, a desantului aerian și a tintelor aeriene care zboară la mică înălțime ;
- c) paza punctelor obligatorii de trecere spre raioanele de mobilizare și a transporturilor de materiale ;
- d) însoțirea grupurilor de rezerviști din locurile de mobilizare spre punctele de primire ale unităților.

În condiții de război, gărzile patriotice pot participa la :

In apărare :

- a) paza întărită a frontierei și ducerea acțiunilor de luptă în zona de frontieră ;
- b) apărarea localităților, întreprinderilor, instituțiilor, platformelor industriale și a altor obiective importante în scopul transformării lor în adevărate bastioane inexpugnabile pentru agresor ;
- c) apărarea unor raioane, aliniamente, direcții, puncte obligatorii de trecere ;
- d) paza și apărarea unor obiective din dispozitivul trupelor proprii ;
- e) cercetarea, hărțuirea și uzarea inamicului, lupta împotriva blindatelor, trupelor aeromobile, grupurilor de cercetare-diversiune și a elementelor teroriste ;
- f) apărarea antiaeriană a localităților ;
- g) paza și escortarea prizonierilor de război ;
- h) asigurarea evacuării populației și a bunurilor materiale

In ofensivă :

- a) ducerea acțiunilor cu obiectiv limitat, pentru asigurarea intervalelor și flancurilor ;
- b) nimicirea inamicului din raioane mai slab apărate și cucerirea unor aliniamente favorabile ;
- c) recucerirea localităților, paza și apărarea acestora, concomitent cu reluarea activităților de producție ;
- d) nimicirea grupurilor izolate și a inamicului încercuit în raioanele rămase în adâncimea dispozitivului trupelor proprii ;

- e) blocarea și nimicirea desantului aerian și a grupurilor de cercetare-diversiune ale inamicului ;
- f) asigurarea regrupării unor mari unități (unități) ;
- g) paza și apărarea unor puncte obligatorii.

3. Principiile de întrebuințare în luptă a gărzilor patriotice

Organizarea luptei gărzilor patriotice este determinată de o serie de factori din care menționăm : valoarea inamicului și caracterul acțiunilor sale ; valoarea și gradul de înzestrare a subunităților de gărzi patriotice ; importanța direcțiilor, raioanelor și obiectivelor de apărare ; caracterul terenului ; nivelul de pregătire al luptătorilor și statelor majore ; modul de sprijinire a acțiunilor de luptă ale gărzilor patriotice de către unitățile forțelor armate.

De regulă, unitățile de gărzi patriotice îndeplinesc misiunile de luptă în cadrul localităților (obiectivelor) din care provin sau în apropierea acestora, în locuri greu accesibile atacului cu tancuri ale inamicului. Ele desfășoară acțiuni de luptă independent sau în subordinea marilor unități și unităților armatei sau Ministerului de Interne.

Întrebuințarea în luptă a gărzilor patriotice este determinată de posibilitățile de înzestrare și de asigurare materială a acestor formațiuni de apărare, fiind favorizată de pregătirea din timp a localităților ca cetăți de muncă, luptă și apărare. Forma de luptă principală a gărzilor patriotice o constituie apărarea dinamică și activă a obiectivelor încredințate. Ele participă și la acțiuni cu caracter ofensiv, îndeosebi la contraatacuri și contralovituri, însă numai pe distanțe și durate limitate.

Pe timpul luptei ofensive gărzile patriotice pot acționa pe distanțe diferite față de localitățile (obiectivele) din care provin, după cum urmează :

- a) subunitățile de pușcași (companii, batalioane) până la 10—15 km ;
- b) subunitățile de arme, subordonate unităților militare, până la aliniamentul misiunii următoare a eșalonului căruia i se subordonează ;
- c) brigada și gruparea de gărzi patriotice, până la 10—40 km, pe care îi poate parcurge prin luptă în 1—3 zile.

În raport cu valoarea lor, unitățile și subunitățile de gărză patriotice primesc fișii, raioane sau puncte de sprijin ca și unitățile militare echivalente, cu deosebirea că dezvoltarea frontală și adîncimea acestora sînt mai mici, date fiind posibilitățile lor limitate.

Gărzile patriotice pot desfășura acțiuni de luptă în mod independent, împreună cu alte formațiuni de apărare, sub conducerea consiliilor locale de apărare sau în subordinea unităților și marilor unități militare.

Subunitățile de gărză patriotice care intră în subordinea unităților sau marilor unități militare se nominalizează și, după caz, se precizează și perioada de timp sau misiunea pentru care se subordonează. De regulă, gărzile patriotice subordonate marilor unități (unități) militare intră în compunerea elementelor de dispozitiv al acestora și sînt incluse în calculul densităților și raportului de forțe.

Pe timpul luptei gărzile patriotice se aprovizionează cu materiale necesare din surse puse la dispoziție de consiliile locale de apărare și, la cerere, după epuizarea posibilităților existente pe plan local, din depozitele unităților militare.

Conducerea în luptă a gărzilor patriotice este exercitată de comandantul mării unități (unității) militare, ajutat de o grupă operativă a gărzilor patriotice ce are calitatea unui stat major de armă. În același timp, păstrează relații de subordonare față de consiliile locale de apărare pentru soluționarea unor probleme de asigurare tehnico-materială și medicală.

Pe teritoriul sau în zonele în care nu acționează unități militare, organizarea și conducerea acțiunilor de luptă ale gărzilor patriotice se execută de către consiliile locale de apărare, avînd ca organe de specialitate statele majore ale acestora.

4. Colaborarea,

conlucrarea și cooperarea gărzilor patriotice
cu organele și unitățile Ministerului de Interne

Concepția partidului și statului cu privire la apărarea patriei de către întregul popor nu poate fi materializată pe deplin decît cu condiția ca acțiunile tuturor forțelor combinate să fie organizate și să se desfășoare sub o conducere unică.

Existența unor forțe cu structuri, roluri și misiuni diferite în ansamblul sistemului de apărare națională impune cu acuitate, încă din timp de pace, desfășurarea unor activități în comun.

Dezvoltarea și perfecționarea continuă a colaborării, conlucrării dintre gărzile patriotice, unitățile militare și celelalte formațiuni de apărare constituie o necesitate obiectivă, o cerință a doctrinei noastre militare, un factor determinant în îndeplinirea la un nivel calitativ superior a obiectivelor și sarcinilor ordonate prin Directiva comandantului suprem.

„Este necesar, arăta comandantul nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ca unitățile militare să colaboreze strîns cu gărzile patriotice, cu detașamentele de pregătire militară a tineretului. Se impune ca întreaga organizare a pregătirii militare să țină seama de existența acestor formațiuni populare, să se organizeze o largă colaborare cu ele, acțiuni comune chiar în timpul instrucției și aplicațiilor...”²

În cadrul acestei colaborări, unitățile militare sprijină, în mod constant, pregătirea militară a gărzilor patriotice și celorlalte formațiuni de apărare, folosind în acest scop forme și procedee variate dintre care pregătirea și desfășurarea în comun a unor exerciții, aplicații și antrenamente de stat major au un rol preponderent.

Situațiile tactice care se creează solicită o colaborare activă între comandamentele militare, grupele operative și reprezentanții celorlalte categorii de forțe, asigurînd conjugarea tuturor eforturilor, valorificarea la maximum a gîndirii, capacității și experienței colective în vederea găsirii soluțiilor optime de rezolvare.

Activitățile de pregătire a gărzilor patriotice în comun cu celelalte forțe se desfășoară pe baza planurilor de colaborare ce se întocmesc în acest sens și care vizează conducerea într-o concepție unitară a tuturor acțiunilor.

Toate măsurile ce se întreprind vizează materializarea cerințelor doctrinare la condițiile concrete în care se acționează în scopul creșterii forței de luptă a tuturor componentelor sistemului național de apărare.

² Nicolae Ceaușescu — România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 4, Editura Politică, București, 1970, p. 71.

În cele ce urmează, ne vom referi la unele aspecte ale colaborării și conlucrării gărzilor patriotice cu organele și unitățile Ministerului de Interne.

În timp de pace, această colaborare are în vedere următoarele direcții :

a) participarea organelor și unităților Ministerului de Interne și a gărzilor patriotice la combaterea urmărilor calamităților naturale, catastrofelor, exploziilor, incendiilor și altor situații deosebite ;

b) executarea în comun a unor aplicații tactice de specialitate, antrenamente sau alte activități de pregătire ;

c) îndeplinirea în comun a unor misiuni pentru :

- apărarea obiectivelor economice, instituțiilor care concentrează mari valori culturale, istorice și a lucrărilor de artă împotriva eventualelor acțiuni de diversiune ;
- prevenirea unor stări de pericol ce pot avea ca efect explozii, incendii, distrugeri sau degradări de instalații, utilaje, mașini sau alte bunuri materiale ;
- realizarea măsurilor de pază și securitate cu prilejul unor activități la care participă conducerea de partid și de stat ;
- prevenirea, descoperirea și neutralizarea unor acte dușmănoase, teroriste, de dezordine și a altor acțiuni ostile statului ;
- apărarea secretului de stat și de serviciu ;
- respectarea normelor legale care reglementează regimul obiectelor și materialelor ce prezintă pericol public, de incendii sau explozii ;
- prevenirea evaziunii din țară a unor persoane și a trecerilor ilegale a frontierei de stat.

În raport cu specificul armelor, organelor și unităților Ministerului de Interne colaborarea, conlucrarea și cooperarea cu gărzile patriotice se realizează diferit, corespunzător misiunilor pe care sînt chemate să le îndeplinească.

Organele de miliție, împreună cu gărzile patriotice cooperează, pentru :

— asigurarea ordinii și liniștii publice pe teritoriul localităților urbane și rurale ;

— realizarea măsurilor de ordine cu prilejul manifestațiilor cultural-sportive și demonstrațiilor oamenilor muncii ;

— asigurarea pazei bunurilor întreprinderilor și instituțiilor, a culturilor și produselor agroalimentare pe timpul campaniilor agricole ;

— îndrumarea circulației pe drumurile publice în perioadele de trafic intens și în locurile aglomerate ;

— respectarea normelor legale privind regimul armelor, munițiilor, materialelor explozive și substanțelor toxice.

Unitățile trupelor de securitate cooperează cu gărzile patriotice pentru :

— asigurarea pazei obiectivelor speciale și de importanță deosebită ;

— asigurarea pazei și apărării unor sectoare de comunicații rutiere sau feroviare pe care se execută transporturi speciale ;

— pregătirea comandanților unităților și subunităților de gărzi patriotice.

Unitățile militare de pompieri cooperează cu gărzile patriotice pentru îndeplinirea următoarelor misiuni :

— pregătirea gărzilor patriotice în vederea executării unor acțiuni de prevenire și stingere a incendiilor ;

— participarea gărzilor patriotice la localizarea și lichidarea incendiilor, limitarea și înlăturarea urmărilor calamităților naturale și catastrofelor, salvarea oamenilor și a bunurilor materiale.

În condițiile în care întreaga activitate a organelor și unităților Ministerului de Interne are un profund caracter preventiv, pentru asigurarea climatului necesar muncii pașnice a popoului, se impun intensificarea participării luptătorilor din gărzile patriotice la astfel de acțiuni, diversificarea formelor și metodelor de colaborare care să asigure o contribuție mai substanțială a acestora la îndeplinirea unora din sarcinile și misiunile ce revin organelor și unităților Ministerului de Interne.

Pregătirea luptătorilor din subunitățile de gărzi patriotice destinate să sprijine activitatea organelor noastre se execută sub conducerea comandanților (șefilor) de unități, după tematicile stabilite pe plan local de inspectoratele județene ale Ministerului de Interne, de comun acord cu statele majore județene ale gărzilor patriotice. Tematica de pregătire a luptătorilor acestor subunități se axează în special pe problemele specifice misiunilor la care sînt chemați să participe, insistînd

du-se pe pregătirea acestora pentru a sesiza singuri orice încălcare a legii și să acționeze, din proprie inițiativă, atunci când situația o impune.

Pentru continua îmbunătățire a acestei activități este necesar ca, prin planurile de colaborare, să se stabilească din timp situațiile sau evenimentele cu ocazia cărora va fi necesară participarea subunităților de gărzi patriotice, obiectivele și locurile unde intervin, precizându-se misiunile ce le îndeplinesc.

B. ROLUL, MISIUNILE ȘI PRINCIPIILE DE ÎNTREBUINȚARE A FORMAȚIUNILOR DE PREGĂTIRE A TINERETULUI PENTRU APĂRAREA PATRIEI

Detașamentele de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, ca și celelalte formațiuni de apărare, împletesc strâns munca din sfera producției de bunuri materiale și spirituale și din procesul de învățământ cu efortul de a se pregăti să fie oricând în măsură să participe, împreună cu întreaga națiune, la străjuirea cuceririlor revoluționare, a integrității teritoriale, suveranității și independenței patriei.

1. Organizarea, conducerea și conținutul activității de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei

Formațiunile de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei cuprind pionieri și școlari începând cu clasa a V-a, pe toată durata școlarizării, elevii școlilor profesionale, ucenicii și ceilalți tineri (băieți și fete), cetățeni ai Republicii Socialiste România, în vîrstă de pînă la 20 ani.

Conducerea activității de pregătire se exercită de Uniunea Tineretului Comunist și Organizația Pionierilor, cu sprijinul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne, Ministerului Educației și Învățămîntului, Ministerului Sănătății, Statului Major al Gărzilor Patriotice de la C.C. al P.C.R. și al altor organe centrale.

Pentru coordonarea tuturor factorilor cu atribuții în pregătirea tineretului pentru apărarea patriei au luat ființă Comandamentul Central și comandamentele locale ale pregătirii

tineretului pentru apărarea patriei, primul la C.C. al U.T.C., celelalte la comitetele U.T.C. județene, municipale, orașenești, al municipiului București și ale sectoarelor acestuia.

În vederea sprijinirii activităților de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, la nivelul Ministerului de Interne, funcționează Comisia centrală de coordonare, condusă de un adjunct al ministrului, iar la nivel județean, colective de coordonare, conduse de locțiitorul șefului miliției județene.

Pregătirea militară a tineretului se desfășoară în centre de pregătire, iar în cadrul acestora tinerii sînt organizați în detașamente și grupe.

Centrele de pregătire funcționează pe lîngă întreprinderi, instituții, organizații economice sau unități de învățămînt. Detașamentele se constituie pe schimburi și brigăzi de producție, secții, servicii, clase, ani de învățămînt, sate sau comune, astfel încît să cuprindă un efectiv de pînă la 60 tineri. În funcție de numărul de tineri și de condițiile locale, centrul de pregătire poate avea unul sau mai multe detașamente. Grupele sînt formate dintr-un efectiv de pînă la 12 tineri.

Centrele de pregătire și detașamentele sînt conduse de ofițeri, maiștri militari sau subofițeri din rezervă, comandanți instructori și instructori uteciști, selecționați din rîndul personalului unităților socialiste, al școlilor generale și liceelor pe lîngă care funcționează centrul de pregătire.

Anul de pregătire pentru tinerii din unitățile de învățămînt coincide cu anul școlar, iar pentru cei din întreprinderi, instituții și comune cu anul calendaristic, însumînd 40 de ore anual.

Potrivit cerințelor doctrinei noastre militare, pregătirea tineretului pentru apărarea patriei este organizată și se desfășoară pe cicluri de instruire, cuprinzînd pregătirea militară generală, de specialitate în cadrul cercurilor tehnico-aplicative și taberelor organizate pe diferite profiluri, activități politico-educative și participarea la exerciții și aplicații tactice executate în comun cu unitățile militare, gărzile patriotice și celelalte formațiuni de apărare.

În cadrul pregătirii militare generale, organizată și desfășurată diferențiat pe categorii de vîrstă și ocupații, se asigură dobîndirea unui minimum necesar de cunoștințe din domeniile: tactică militară (acțiunile individului, echipei, patrului, grupei); instrucția tragerii; topografie militară și orientare turistică; educație sanitară; pregătire de apărare civilă; pregătire fizică; educație rutieră; regulamente.

2. Misiunile și principiile de întrebuințare a formațiunilor de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei

Prin Hotărîrea Secretariatului Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 12 octombrie 1979 s-au stabilit misiunile și principiile de întrebuințare a formațiunilor de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, atât în timp de pace, cât și în războiul de apărare a patriei dus de întregul popor.

În determinarea rolului și misiunilor ce revin formațiunilor de pregătire militară a tineretului trebuie să avem în vedere posibilitățile reale ale acestora și cunoștințele reduse de care dispun.

Tinerii din formațiunile de pregătire militară pot acționa fie pe grupe și detașamente, corespunzător structurii lor organizatorice, fie individual sau constituiți pe echipe, patrulare, în raport cu misiunile încredințate. De regulă, formațiunile de pregătire militară a tineretului vor fi întrebuințate împreună cu celelalte componente ale sistemului apărării naționale și în subordinea acestora, pe baza hotărîrii consiliilor locale de apărare.

Formațiunile de pregătire militară a tineretului pot participa, împreună cu organele și unitățile Ministerului de Interne, unitățile armatei și gărzile patriotice, la îndeplinirea a numeroase misiuni cum sînt :

- asigurarea ordinii și liniștii publice și apărarea avutului obștesc ;
- combaterea manifestărilor antisociale și de încălcare a legilor ;
- prevenirea și înlăturarea urmărilor unor calamități naturale, catastrofe și incendii ;
- întărirea pazei și securității unităților socialiste și a altor obiective importante ;
- cercetarea și informarea oportună despre apariția unor elemente teroriste și de cercetare-diversiune ale inamicului ;
- observarea și supravegherea spațiului aerian pentru descoperirea aeronavelor inamice ;
- executarea serviciului de curieri și agenți, de comen-
duire și îndrumare a circulației ;
- realizarea de baraje neexplozive și de diferite lucrări
genistice ;

— realizarea măsurilor de asigurare materială și medicală a subunităților militare, gărzilor patriotice și celorlalte forma-
țiuni de apărare ;

— trierea, transportul și evacuarea răniților și a popu-
lației civile, acordarea primului ajutor.

În funcție de pregătirea de specialitate dobîndită în cer-
curile tehnico-aplicative, tinerii pot fi folosiți ca servanți la
armamentul automat de infanterie, la materialul de artilerie,
ca telefoniști și radiotelegrafiști, pentru realizarea diferitelor
mijloace de luptă cu posibilități locale, pentru decontaminarea
personalului, terenului și tehnicii de luptă, la misiuni de pază
și ordine, prevenire și stingere a incendiilor, asigurarea pazei
și apărării obiectivelor, precum și la îndeplinirea altor misiuni
specifice ce revin organelor și unităților Ministerului de
Interne.

Numai în situații cu totul deosebite și după o instruire
prealabilă tinerii pot fi folosiți pentru completarea efectivelor
unităților militare și gărzilor patriotice.

★

Perfecționarea organizării și pregătirii pentru luptă a
gărzilor patriotice și formațiunilor de tineret, îmbinată armo-
nios cu munca productivă și cu învățătura, precum și colabo-
rarea, cooperarea strînsă și permanentă a acestora cu celelalte
componente ale sistemului apărării naționale contribuie la ridi-
carea necontenită a capacității de apărare pentru salvagardarea
suveranității, independenței și integrității teritoriale a patriei.

X

Asigurarea materială, tehnică și medicală
a organelor și unităților Ministerului de Interne
care participă, împreună cu subunități ale armatei,
gărzi patriotice și alte formațiuni de apărare,
la nimicirea desantului aerian
și a grupurilor de cercetare-diversiune

Asigurarea materială tehnică și medicală este parte componentă a asigurării acțiunilor de luptă și constituie un atribut al comandanților, șefilor de state majore (grupe de stat major), șefilor serviciilor de asigurare tehnico-materială (similari), medicilor șefi ai unităților Ministerului de Interne.

Măsurile de asigurare materială, tehnică și medicală se organizează pe baza hotărârii comandantului și dispozițiilor eșalonului superior și se execută în orice situație, pe orice timp și stare a vremii.

Asigurarea materială reprezintă totalitatea măsurilor și activităților organizate, planificate și desfășurate într-o concepție unitară în scopul aprovizionării la timp și fără întrerupere a trupelor, precum și subunităților de gărzi patriotice și a celorlalte formațiuni de apărare în vederea desfășurării cu succes a acțiunilor de luptă.

Asigurarea tehnică cuprinde ansamblul de măsuri, activități și operații, care se organizează și execută în scopul menținerii în permanență a unui înalt grad de completare cu autovehicule, precum și a unei stări tehnice de întreținere bună a acestora.

Asigurarea medicală cuprinde totalitatea activităților și măsurilor referitoare la : acordarea primului ajutor ; evacuarea răniților și bolnavilor pentru acordarea ajutorului medical,

spitalizarea și recuperarea lor; prevenirea și combaterea îmbolnăvirilor, în special a bolilor contagioase; aprovizionarea cu materiale sanitare și farmaceutice.

1. Factorii care influențează asigurarea materială, tehnică și medicală

Datorită compunerii eterogene a unităților și organelor Ministerului de Interne și complexității misiunilor ce le îndeplinesc, organizării și înzestrării lor în mod diversificat, asigurarea materială, tehnică și medicală pe timpul pregătirii și ducerii luptei antidesant și a grupurilor de cercetare-diversiune este influențată de mai mulți factori, dintre care subliniem următorii:

- se găsesc permanent în misiune de luptă, ceea ce face ca stocurile de materiale să fie la nivelul prevăzut în tabelele de înzestrare, iar plinurile la autovehicule să fie în permanență complete;

- sînt constituite pe principiul teritorial, cu zonă de responsabilitate, fapt ce face ca aprovizionarea cu materiale să se facă în cea mai mare parte de la organele economice locale, pe bază de repartiții;

- necesitatea aprovizionării și transportului unor mari cantități de material lemnos, materiale de construcții și alte materiale pentru pregătirea antidesant a raioanelor probabile;

- timpul scurt la dispoziție pentru pregătirea raioanelor antidesant, care necesită un volum mare de lucrări și un mare consum de materiale și forță de muncă;

- caracterul eterogen al forțelor participante, unități, subunități și organe ale Ministerului de Interne, gărzi patriotice și alte formațiuni de apărare, ceea ce obligă organele de asigurare materială, tehnică și medicală să cunoască în permanență nevoile acestora și să acționeze pentru rezolvarea lor la timp.

2. Organizarea serviciilor

Organizarea serviciilor trebuie astfel concepută încît să asigure o bună folosire a forțelor și mijloacelor, o manevră rapidă, o conducere fermă și neîntreruptă, precum și reducerea vulnerabilității față de acțiunile inamicului.

Disponerea și deplasarea formațiunilor de servicii se face ținîndu-se seama de misiuni, teren, dispozitiv de luptă, rețeaua de drumuri, modul probabil de acțiune al inamicului.

Avînd în vedere caracterul, amploarea și durata acțiunilor de luptă pentru nimicirea desantului aerian și a grupurilor de cercetare-diversiune, pentru asigurarea materială, tehnică și medicală a forțelor participante se va constitui un *eșalon de materiale*, compus din mașini încărcate cu muniții, carburanți-lubrifianți, alimente și alte materiale care se va dispune în raionul punctului de comandă al desfășurării acțiunilor. Acesta va ocupa o suprafață de 1—1,5 km² cu intervale între mașini de cel puțin 50 m, iar între mașinile încărcate cu muniție și carburanți-lubrifianți de 200—300 m.

Celelalte elemente ale formațiunilor de servicii continuă să-și desfășoare activitatea în unități pentru asigurarea materială a acestora în vederea îndeplinirii altor misiuni și sarcini ce le revin.

Șeful serviciului de asigurare tehnico-materială va preciza comandantului *eșalonului de materiale* raionul de dispunere, itinerarul de deplasare, ora cînd se prevede a intra în funcțiune, modul de ținere a legăturilor.

Deplasarea *eșalonului de materiale* se face cu aprobarea comandantului care conduce desfășurarea acțiunilor de luptă.

Drumurile de aprovizionare și evacuare de bază și de rezervă se stabilesc de către comandantul forțelor luptătoare, la propunerile făcute de către șeful *eșalonului de materiale*. Acestea se determină în raport cu dispunerea formațiunilor de servicii, locul subunităților în dispozitivul de luptă, pe direcția unde acționează forțele principale, urmărindu-se să aibă trasee cît mai scurte și pe cît posibil să fie ferite de observatorii inamicului. Drumul trebuie să asigure legătura cu garnizoana de reședință, raionul de dispunere al *eșalonului de materiale* și punctele de aprovizionare.

Pentru a asigura continuitate în executarea aprovizionărilor și evacuărilor se stabilește un drum de aprovizionare de rezervă.

La executarea serviciului de comenduire și îndrumare a circulației se folosesc organele de miliție, subunități de gărzi patriotice și detașamente de pregătire militară a tineretului. Pentru aceasta se stabilesc posturi de îndrumare a circulației și agenți de circulație.

Asigurarea acțiunilor formațiunilor de servicii cuprinde totalitatea măsurilor ce se iau în scopul de a le menține în stare de operativitate, a le da posibilitate să-și desfășoare activitatea fără întrerupere, la timp și în mod organizat, a le feri de cercetarea și atacurile prin surprindere ale inamicului, precum și pentru a le preveni despre atacul cu armele de nimicire în masă și a le proteja împotriva efectelor acestora.

Eșalonul de materiale fiind dispus în raionul punctului de comandă, formațiunile de servicii vor beneficia de măsurile de asigurare de luptă ale acestuia.

Atunci când este dispus în afara raionului punctului de comandă, șeful eşalonului de materiale este obligat să ia măsuri de asigurare a acțiunilor, cum sînt : cercetarea, protecția împotriva armelor de nimicire în masă și a mijloacelor incendiare, apărarea antiaeriană, siguranța și mascarea raionului.

3. Aprovizionarea cu materiale

În raport cu situațiile create se impune analiza necesarului și a existentului de materiale, pe compartimente de activitate și acoperirea deficitelor.

Lupta împotriva desantului aerian și a grupurilor de cercetare-diversiune solicită mari cantități de muniții, carburanți-lubrifianți, alimente și materiale de toate felurile.

Sursele de aprovizionare a unităților și organelor Ministerului de Interne diferă în funcție de misiunea primită, dispozitivul de luptă adoptat și de distanța pînă la care se desfășoară acțiunile de luptă. Ele pot rămîne în locul de dispunere permanentă a unității, se pot disloca în zona de responsabilitate sau în imediata apropiere a raionului în care se desfășoară acțiunile de luptă.

În majoritatea situațiilor, sursa principală de aprovizionare cu materiale a unităților și organelor o constituie depozitele centrale și teritoriale ale Ministerului de Interne, pentru muniții, echipament, materiale tehnice și sanitare. Pentru alimente, carburanți-lubrifianți și alte materiale se folosesc depozitele și întreprinderile aparținînd organizațiilor economice de stat și cooperatiste pe baza repartițiilor comunicate de către organele centrale și Consiliul local de apărare. Aprovizionarea cu aceste materiale se face nemijlocit în zona de acțiune (responsabilitate) a unităților.

Subunitățile de gărzi patriotice și alte formațiuni de apărare care participă, împreună cu unitățile și organele Ministerului de Interne, la nimicirea desantului aerian și a grupurilor de cercetare-diversiune, se aprovizionează cu materiale necesare de la sursele de aprovizionare puse la dispoziție de către consiliile locale de apărare. La cerere, acestea se pot aproviziona, pe timp limitat, din depozitele unităților Ministerului de Interne, dar numai după ce au folosit toate posibilitățile pe plan local. Muniția și materialele cu specific militar se aprovizionează din sursele militare de teritoriu sau de campanie.

Stocurile de materiale se realizează în vederea aprovizionării neîntrerupte a trupelor în acțiunea de nimicire a desantului aerian inamic și a grupurilor de cercetare-diversiune, ca și pentru îndeplinirea celorlalte misiuni ce revin unităților și organelor Ministerului de Interne. Ele trebuie să fie complete la toate felurile de materiale, conform prevederilor normelor și tabelelor de înzestrare.

Eșalonarea materialelor la toate categoriile de forțe care luptă, trebuie mărită, atît prin crearea de stocuri suplimentare asupra lor, atunci cînd situația impune, cît și prin asigurarea în permanență a unor categorii de materiale din sursele economice locale. Valoarea acestor stocuri este în funcție de durata probabilă a misiunii, posibilitățile de transport, caracteristicile terenului și compunerea de luptă.

Pe timpul ducerii acțiunilor de luptă, completarea stocurilor se va face pe măsură ce acestea se consumă. Regimul de hrănire se stabilește de către comandantul forțelor luptătoare în funcție de situația tactică, misiunile ce le au de îndeplinit și durata acestora, la propunerea șefului serviciului de asigurare tehnico-materială.

Normele de consum constituie un element principal în aprovizionarea rațională și planificată a trupelor, fapt ce influențează pozitiv desfășurarea acțiunilor de luptă.

Normele de consum pentru muniție și carburanți-lubrifianți se stabilesc prin dispozițiunile eşalonului superior, pe zile sau misiuni, în raport cu locul, rolul și misiunile organelor și unităților, valoarea inamicului și caracteristicile terenului.

Normele de consum pentru fiecare subunitate în parte se stabilesc de către comandantul forțelor luptătoare, la propunerea șefului de stat major (grupele de stat major) și a șefului serviciului de asigurare tehnico-materială (similari), ținînd cont

de locul și rolul acestora în cadrul dispozitivului de luptă, fără a depăși însă cantitativ norma ordonată de eşalonul superior.

Pentru subunitățile de gărzi patriotice și formațiunile civile de apărare subordonate în scopul nimicirii desantului aerian și a grupurilor de cercetare-diversiune, normele de consum la muniție, carburanți și celelalte materiale cu specific militar se stabilesc de către comandantul forțelor luptătoare căreia i se subordonează, iar celelalte materiale se consumă după dispozițiile consiliilor locale de apărare.

Pentru diferențierea normelor de consum la carburanți-lubrifianți se folosește relația :

$$N.C._{(plinuri)} = \frac{P_p}{R_a} = \frac{D \cdot K_1 \cdot (1, 2) \cdot A}{400 (250)} ;$$

N.C. = norma de consum în plinuri ;

P_p = parcursul planificat ;

R_a = raza de acțiune, care se ia 400 km pentru automobile și 250 km pentru blindate ;

D = distanța măsurată pe hartă ;

K₁ = coeficientul de manevră în luptă ;

K₂ = coeficientul de sinuozitate pentru deplasarea pe drumuri ;

A = coeficientul de anotimp.

4. Transporturile de materiale

În cadrul desfășurării acțiunilor de luptă, cele mai importante activități ale serviciilor constau în organizarea, planificarea și executarea transporturilor de materiale. Aceste activități trebuie să se desfășoare cu respectarea judicioasă a regulilor stabilite privind folosirea eficientă a mijloacelor, asigurarea pazei, apărării, protecției și mascării mijloacelor de transport, pe timpul deplasării sau în locurile de încărcare (descărcare), precum și cu aplicarea prevederilor regulamentare privind deplasarea autovehiculelor izolate sau în coloană.

Transporturile de materiale se execută, de regulă, cu mijloacele din înzestrarea unităților și organelor Ministerului de Interne. La baza organizării și planificării transportului de materiale stau :

- dispozițiunile pentru servicii ale eşalonului superior ;
- hotărîrea comandantului ;
- cererile de transport primite de la șefii compartimentelor de aprovizionare ;

— existentul în mijloace de transport ;

— alte mijloace primite de la reparat sau din zonă ;

— timpul la dispoziție pentru executarea transporturilor.

Activitatea de planificare și organizare a transportului de efective și materiale începe o dată cu primirea misiunii de luptă de către unitate. Planificarea transporturilor se întocmește pentru fiecare zi de pregătire a luptei și, orientativ, pentru prima zi de luptă.

Transporturile de materiale necesare gărzilor patriotice sînt asigurate cu mijloacele proprii. Urgența în executarea transporturilor depinde de rolul, locul în dispozitivul de luptă, deficitele existente la subunități, precum și de existentul în materiale la depozitul unității.

5. Conducerea serviciilor

Conducerea serviciilor ca parte integrantă, inseparabilă a conducerii acțiunilor de luptă cuprinde totalitatea activităților desfășurate pentru asigurarea la timp a trupelor cu cele necesare desfășurării cu succes a acțiunilor de luptă și traiului.

Conducerea în bune condiții a serviciilor impune, printre altele, coordonarea neîntreruptă a activității acestora cu activitatea statului major (grupelor operative de stat major), obținerea și studierea neîntreruptă a datelor referitoare la situația formațiunilor de servicii, a surselor de aprovizionare. De asemenea, impune informarea permanentă a subordonaților, darea la timp a dispozițiilor pentru servicii, controlul și îndrumarea permanentă a formațiunilor pentru asigurarea materială a acțiunilor de luptă.

Atît pe timpul pregătirii, cît și pe timpul ducerii acțiunilor de luptă pentru nimicirea desantului aerian și a grupurilor de cercetare-diversiune, activitatea de conducere a serviciilor se desfășoară pe baza hotărîrii comandantului și a dispozițiilor pentru servicii ale eşalonului superior.

Intrucît timpul la dispoziție pentru trecerea la nimicirea desantului aerian și a grupurilor de cercetare-diversiune este scurt, șeful serviciului de asigurare tehnico-materială (similari) și medicul unității, după informarea făcută asupra misiunii și primirea dispozițiilor eşalonului superior, trebuie să fie în măsură ca, pe timpul însușirii misiunii și analizei situației de către comandant, să raporteze datele și propunerile de servicii necesare luării hotărîrii. Acestea se referă la :

- sursele de aprovizionare din zonă ;
- drumurile de aprovizionare și evacuare ;
- raionul de dispunere a formațiunilor de servicii (eșalonul de materiale) ;
- gradul de asigurare materială ;
- normele de consum ;
- nevoile și posibilitățile de transport ;
- modul de organizare a transportului ;
- regimul de hrănire ;
- evacuarea răniților și bolnavilor ;
- forțele și mijloacele cu care se realizează măsurile de asigurare de luptă ;
- concluzii.

Pe baza hotărârii comandantului și a dispozițiilor pentru servicii ale eşalonului superior, șeful serviciului de asigurare tehnico-materială întocmește dispozițiile pentru servicii. Acestea cuprind :

- sursele de aprovizionare ;
- drumurile de aprovizionare și evacuare ;
- raionul de dispunere și data instalării ;
- stocurile de materiale ce trebuie realizate și data pînă cînd ;
- normele de consum la carburanți-lubrifianți și muniții ;
- modul de organizare și executare a transporturilor de materiale ;
- asigurarea tehnică și medicală ;
- măsurile de asigurare a acțiunilor de luptă ;
- locul și data instalării punctului de comandă-servicii ;
- data și cînd se înaintează raportul pentru servicii.

Dispozițiile pentru servicii se înscriu în jurnalul activităților serviciilor și se semnează de către comandant și șeful serviciului de asigurare tehnico-materială (similari).

După darea dispozițiilor, șeful serviciului de asigurare tehnico-materială (similari) organizează și execută recunoașteri de servicii, printr-o grupă de recunoaștere formată din ofițeri (subofițeri, maiștri militari) de la servicii și medicul unității. La recunoașteri se va stabili :

- locul de instalare al fiecărui element din compunerea formațiunilor de servicii și măsurile de asigurare de luptă ;
- drumurile de acces în cadrul raionului ;
- legăturile cu organele locale pentru cunoașterea surselor de aprovizionare și apă potabilă.

Pentru conducerea activității de servicii, de regulă, se întocmesc următoarele documente :

- dispozițiunile pentru servicii ;
- planul asigurării de servicii ;
- harta de lucru a șefului serviciului de asigurare tehnico-materială (similari) ;
- raportul pentru servicii ;
- jurnalul activității serviciilor ;
- planul cu măsurile de asigurare a acțiunilor de lucru și luptă în raionul de dispunere a formațiunilor de servicii și punctului de comandă servicii ;
- planul de activități în care se include și planificarea transporturilor.

Pentru asigurarea continuității conducerii serviciilor, la punctul de comandă se numește un ofițer de la servicii, pentru menținerea legăturii, subordonat șefului serviciului de asigurare tehnico-materială.

★

Pornind de la faptul că acțiunile de luptă împotriva desantului aerian și a grupurilor de cercetare-diversiune trebuie să înceapă în timp cât mai scurt, este necesar să se acorde cea mai mare importanță asigurării din timp a subunităților cu muniție, carburanți-lubrifianți, alimente și alte materiale necesare ducerii luptei. Aceasta impune atît din partea comandantului, cît și a celorlalți factori de conducere, să ia toate măsurile pentru completarea stocurilor de materiale, astfel încît să dispună din punct de vedere material de independență pe perioada ducerii acțiunilor de luptă timp de 2—3 zile.

De asemenea, din modul de desfășurare a acțiunilor de luptă dinamice și specifice pentru lichidarea desantului aerian și a grupurilor de cercetare-diversiune se desprinde necesitatea constituirii unor eşaloane de materiale, care să asigure, în mod operativ, aprovizionarea trupelor. Totodată, se impune cunoașterea în permanență a consumurilor și pierderilor la muniții, carburanți și alte materiale, pentru a se completa cu oportunitate și a menține circuitele normale de aprovizionare.

Asigurarea legăturilor prin radio, fir și agenți a formațiunilor de servicii cu punctul de comandă este una din con-

dițiile de bază care permite ca efortul material conjugat cu cel uman să ducă la obținerea succesului.

Șefii compartimentelor de asigurare materială (similari) de la unitățile și organele Ministerului de Interne trebuie să aibă permanent în atenție studierea și cunoașterea din timp de pace a zonei de responsabilitate și a raioanelor probabile de desantare și de acțiune a grupurilor de cercetare-diversiune. În acest scop, este necesar să se întocmească documentare și monografii care să cuprindă : caracteristicile geografice ale zonei ; localitățile existente și densitatea populației ; rețeaua de drumuri, căi ferate, canale de navigație ; capacitățile de producție, depozitele ; spațiile de cazare și hrănire pe plan local ; rețeaua sanitară etc. Ele pot sprijini, la nevoie, asigurarea materială, tehnică și medicală a efectivelor unităților și organelor Ministerului de Interne angajate în luptă pentru lichidarea desantului aerian și a grupurilor de cercetare-diversiune.

EXERCIIU TACTICE

Participarea miliției județene (municipale),
 împreună cu organe și subunități
 ale Ministerului de Interne,
 gărzi patriotice, alte forțe
 la apărarea unei platforme industriale
 și hărțuirea inamicului,
 concomitent cu îndeplinirea misiunilor specifice

Din punct de vedere teoretic, problematica privind transformarea localităților și obiectivelor economico-sociale în cetăți de muncă, luptă și apărare a fost tratată în volumul III al culegerii de lecții cu tematică militară, publicată în titlul : „Cerințe doctrinare ale perfecționării pregătirii cadrelor în vederea îndeplinirii cu succes a misiunilor”, editată în anul 1986.

1. Noțiuni generale

Intrucât *platformele industriale* prezintă unele particularități, se impune a le enumera pe cele mai semnificative, pentru a se ține seama la întocmirea concepțiilor exercițiilor tactice, astfel :

- sînt componente ale localităților ;
- de regulă, sînt dispuse la periferia localităților ;
- cuprind mai multe fabrici, uzine, institute de cercetare, clădiri destinate activității administrativ-gospodărești, locuri pentru depozitarea materiei prime și a celei finite ; rampe de încărcare-descărcare etc.

a) Apărarea platformelor industriale trebuie analizată în contextul localității în care sînt dispuse acestea și al așezărilor apropiate, ele constituind puncte tari pe care se sprijină întregul sistem al apărării.

Avind în vedere cele menționate considerăm necesar să evidențiem unele probleme legate de participarea organului de miliție județean (municipal) la apărarea unei platforme industriale, astfel :

- participarea se va face în condițiile creșterii în amploare, dinamică și complexitate a misiunilor specifice ;

- îndeplinirea cu succes a misiunilor va avea la bază valorificarea în continuare a activităților informativ-operative ;

- cunoașterea în detaliu a punctelor vitale de care depinde buna desfășurare a activităților de producție va asigura intervenția în mod operativ pentru zădărnicierea eventualelor acțiuni ale inamicului ;

- avind în vedere misiunile primite, în deplină concordanță cu posibilitățile reale la momentul respectiv, în organizarea și desfășurarea acțiunilor de luptă se vor avea în vedere următoarele principii : concentrarea eforturilor ; unitatea acțiunilor de luptă ; economia forțelor și mijloacelor ; cooperarea neîntreruptă ; surprinderea și evitarea surprinderii ; manevra de forțe și foc ;

- în raport cu situația informativ-operativă, efectivele la dispoziție și dispunerea sediului propriu față de platforma industrială, miliția județeană (municipală) poate primi un sector sau o direcție pentru interzicerea acțiunilor inamicului ;

- amenajarea genistică a punctelor de sprijin va consta în pregătirea pentru apărarea clădirilor mai rezistente, executarea de șanțuri de tragere și baraje de tot felul ;

- în organizarea sistemului de foc se va avea în vedere combinarea focului frontal cu cel de flanc, etajat și încrucișat al tuturor categoriilor de armament din dotare.

Respectarea principiilor regulamentare privind organizarea luptei pe platformele industriale, în contextul particularităților menționate, va permite miliției județene să-și îndeplinească misiunile primite, încadrându-se în efortul general de transformare a localităților, obiectivelor economice în adevărate cetăți de muncă, luptă și apărare.

Referitor la hărțuire trebuie spus că aceasta este o componentă de bază a conceptului doctrinar al războiului de apărare a patriei dus de către întregul popor. În ce privește locul și rolul hărțuirii, în contextul purtării unui război popular, apreciem că în ansamblul luptei duse de către partea beligerantă, care este supusă agresiunii de către un inamic

superior pe multiple planuri, hărțuirea invadatorului constituie o necesitate obiectivă, obligatorie pentru a-i diminua potențialul militar și moral și a-l determina să renunțe la agresiune și să se retragă.

Sintetizind definiția și conținutul conceptului de hărțuire din diferite publicații de specialitate și din regulamentele de luptă apreciem că aceasta constituie un ansamblu de acțiuni duse de unitățile armatei și ale Ministerului de Interne, formațiunile de apărare și populația civilă, de întregul popor, prin atacuri repetate, focul armamentului de toate categoriile, baraje și distrugeri, acte de diversiune și de nesupunere etc. împotriva agresorului. Aceste acțiuni vor fi de scurtă durată și de mică amploare, declanșate prin surprindere, într-o concepție unitară, menită să producă pierderi umane și materiale cât mai mari inamicului, să-i slăbească acestuia forțele și mijloacele, să-i dezorganizeze conducerea, să-i creeze o stare permanentă de nesiguranță, să-i contracareze unele activități de luptă sau de asigurare etc.

Acest concept al hărțuirii are la bază configurația geografică a tuturor județelor, resursele materiale și umane existente, experiența trecutului nostru de luptă.

Miliția județeană, concomitent cu îndeplinirea misiunilor specifice, poate participa în anumite situații, pe teritoriul de competență, la acțiunile de hărțuire a inamicului, în cooperare cu alte forțe ale apărării teritoriale, pe căile de acces către localități, pentru zădărnicierea acțiunilor desantului aerian, pe timpul ducerii luptei de apărare a platformelor industriale și a localităților, în cadrul luptei la încercuire, precum și pentru ieșirea din încercuire.

Din complexitatea procedeeleor și acțiunilor de luptă pentru hărțuirea inamicului, apreciem că miliția județeană (municipală) poate participa la :

- realizarea, cu sprijinul organelor locale și unităților militare din zonă, a unor baraje pe căile de acces, în fața limitei dinainte a apărării și în interiorul localității (instalarea de mine surpriză, baricade, baraje de sîrmă, colți antitanc, capcane etc.) ;

- pregătirea pentru distrugere sau distrugerea în caz de nevoie, la ordin, a unor lucrări de artă și alte obiective pentru

a îngreua înaintarea inamicului (poduri, viaducte, porțiuni de cale ferată, baraje hidrotehnice, rampe și stații de cale ferată, depozite etc.);

— organizarea de ambuscade;

— supravegherea permanentă în vederea obținerii de informații asupra caracterului acțiunilor inamicului (posturi de observare, pînde, patrulare de cercetare etc.).

Pentru organizarea și desfășurarea acestui exercițiu pe hartă și în teren, prezentăm în continuare planul de desfășurare și schema concepției.

2. Plan de desfășurare al exercițiului tactic pe hartă și în teren cu miliția județeană „TELEAJEN” (o variantă)

TEMA :

Participarea miliției județene, împreună cu organe și subunități ale Ministerului de Interne, gărzii patriotice, alte forțe, la apărarea unei platforme industriale și hărțuirea inamicului, concomitent cu îndeplinirea misiunilor specifice.

PARTICIPĂ :

— La alarmă : toate cadrele de la reședința miliției județene, subunitatea de intervenție și compartimentele comune.

— La exercițiul tactic : ofițerii de la organul de miliție județean, grupa operativă de stat major, comandanții subunităților de intervenție.

DURATA :

7 ore (etapa I — 4 ore ; etapa a II-a — 3 ore).

LOCUL :

Platforma industrială „TELEAJEN” (Fabrica de confecții).

SCOPURI :

— Verificarea stadiului de pregătire pentru ieșirea la alarmă a cadrelor miliției județene și a capacității de acțiune a subunităților destinate pentru intervenție.

— Antrenarea locțiitorilor șefului miliției, grupei operative de stat major și a comandanților subunităților de intervenție în a organiza și conduce acțiunile efectivelor din subordine pentru participarea la apărarea unei platforme industriale.

— Învățarea de către ofițerii miliției județului a procedeelelor de hărțuire a inamicului și a modului de participare, în cooperare cu celelalte forțe, la nimicirea acestuia.

Nr. crt.	Activitatea executanților	Timp	Activitatea conducătorului exercițiului
0	1	2	3
1	Verificarea stadiului pregătirii pentru luptă prin alarma de exercițiu	Urgența I 40' Urgența a II-a 75'	— Declanșează exercițiul de alarmare — Urmărește activitatea personalului de serviciu la alarmă, sosirea cadrelor pe urgențe și în timpul stabilit
ETAPA I — Conținut : Participarea miliției județene la apărarea unui obiectiv din cadrul platformei industriale. — Durata : 4 ore.			
1	Trecerea situației pe hartă (plan)	30'	— Creează situația generală
	Însușirea misiunii și analiza situației	30'	— Ascultă date și propuneri de la locuitori și șefii de compartimente
	Trecerea dispozitivului de apărare pe hartă (plan)	60'	— Face precizări privind executarea misiunilor
2	Executarea recunoașterilor pe platforma industrială a municipiului	120'	— Face precizări privind îndeplinirea misiunii în teren
	Actualizarea dispozitivelor de pe hartă conform concluziilor stabilite în teren		— Dezbate cu participanții aspectele caracteristice ale organizării apărării unei întreprinderi economice
			— Concluzionează asupra modului de rezolvare a situației create
ETAPA A II-A — Conținut : Participarea miliției județene la hărțuirea inamicului care acționează în zona de competență, concomitent cu îndeplinirea misiunilor specifice. — Durata : 3 ore.			
1	Trecerea situației pe hartă	30'	— Creează situația că inamicul urmează să

0	1	2	3
2	Materializarea pe hartă (plan) a măsurilor ce le preconizează pentru hărțuirea inamicului	60'	pătrundă pe direcția _____ ori pe direcția _____ — Precizează misiunile ordonate de grupa operativă a M.I.
3	Raportează propunerile de participare la hărțuirea inamicului	90'	— Verifică măsurile organizate pe plan (hartă) de participanți — Dezbate cele mai caracteristice măsuri și trage concluziile ce se impun
Bilanțul modului de desfășurare a exercițiului tactic.			

3. SCHEMA

ORGANIZAREA SI DESFASURAREA EXERCITIULUI TACTIC

"PARTICIPAREA MILITIEI JUDETENE IMPREUNA CU ORGANE SI SUBUNITATI ALE M.I., ARMATEI, GARZI PATRIOTICE SI ALTE FORTE LA APARAREA UNEI PLATFORME INDUSTRIALE SI LA HARTUIREA INAMICULUI, CONCOMITENT CU INDEPLINIREA MISIUNILOR SPECIFICE"

- o variantă -

**Acțiunea postului de miliție,
împreună cu grupa de sprijin,
luptători din gărzile patriotice
și detașamente de pregătire militară a tineretului,
pentru apărarea sediului propriu**

O însemnătate deosebită pentru apărarea țării o are cerința doctrinară fundamentată de comandantul nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, potrivit căreia toate localitățile (orașele, comunele, satele), întreprinderile și celelalte unități economico-sociale trebuie să devină adevărate cetăți de muncă, luptă și apărare.

Sediile posturilor de miliție, ca elemente componente ale localităților, constituie obiective importante care trebuie pregătite temeinic pentru apărare, spre a fi în măsură să ducă, izolat sau în cadrul unor dispozitive de apărare de mai mare amploare, acțiuni de luptă, inclusiv în condiții de încercuire.

1. Noțiuni generale

a) **Obligațiile șefului postului de miliție pentru pregătirea luptei de apărare :**

- să amenajeze clădirea pentru apărare circulară ;
- să organizeze observarea și sistemul de foc, punând accentul pe focul încrucișat de-a lungul străzilor, focul etajat, focul pumnal, pe folosirea grenadelor defensive și antitanc ;
- să creeze în clădiri rezerve de muniție (în special de grenade de mână defensive și antitanc), alimente, materiale sanitare și apă potabilă, precum și materiale de stins incendiile ;
- să stabilească măsuri concrete pentru stingerea incendiilor provocate de inamic în clădiri sau în afara lor ;
- să stabilească măsuri concrete pentru conducerea focului subunităților.

b) Pregătirea sediului postului de miliție pentru apărare.

Postul de miliție apără un punct de sprijin care poate cuprinde 1—3 clădiri. În subordinea postului de miliție acționează frecvent grupa de sprijin, luptători din gărzile patriotice și tineri din detașamentele de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei. De regulă, grupa de sprijin se compune din 6—12 luptători. Postul de miliție mai poate lua în subordine o grupă pînă la un pluton de gărzii patriotice, în funcție de valoarea subunității existente în localitate și pînă la o grupă de tineri din detașamentele de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei.

Pregătirea unei clădiri pentru apărare constă în :

- consolidarea pereților și planșeurilor, blocarea ferestrelor și ușilor cu cărămidă sau saci cu nisip ori pămînt, crearea de creneluri și ambrazuri pentru executarea focului cu mitralierele, puștile mitraliere și aruncătoarele de grenade antitanc ;

- blocarea scărilor interioare și ușilor cu diferite baraje, folosind cu predilecție minele surpriză improvizate ;

- executarea de spărturi în ziduri și în planșee pentru observare și realizarea legăturii între etaje ;

- pregătirea demisolului pentru dispunerea mijloacelor de foc, a subsolurilor ca adăposturi și amenajarea unor ieșiri din acestea.

Subsolurile mai rezistente din clădirile de piatră se amenajează ca adăposturi care să asigure protecția luptătorilor împotriva efectelor armelor clasice sau incendiare.

Pentru stingerea incendiilor se pregătesc cîngi, rîngi, găleți și alte unelte. Clădirile se curăță de obiectele ușor inflamabile, pardoselile se acoperă cu nisip și se creează rezerve de apă și nisip.

Clădirile incluse în punctul de sprijin al postului de miliție trebuie să aibă legătură de vedere și de foc între ele și să fie unite prin șanțuri de comunicație.

Căile de acces se acoperă cu baraje. În intervalele dintre subunități se construiesc baraje antitanc și antiinfanterie, explozive sau neexplozive.

Sistemul de foc trebuie pregătit, astfel încît toate căile de acces spre punctul de sprijin să fie observate și bătute cu focul de flanc și încrucișat al armamentului de infanterie.

Majoritatea forțelor și mijloacelor postului de miliție se dispun la etajele inferioare și la demisoluri. Pe clădiri, în

poduri sau la etaje se instalează observatori, mijloace de foc izolate și lunetiști.

Unele mitraliere pot fi instalate și la etaje sau în poduri. Aruncătoarele de grenade antitanc și aruncătoarele de flăcări se instalează la demisoluri sau parter. Pentru schimbarea pozițiilor de tragere se execută spărturi în zidurile împrejmuitoare și în pereții clădirilor.

c) Ducerea luptei.

Nimicirea inamicului pe căile de acces și interzicerea infiltrării acestuia în localitate se execută cu focul întregului armament al postului de miliție. Mijloacele de foc instalate la etajele superioare ale clădirilor de la marginea localității execută focul și asupra rezervelor inamicului care se apropie de localitate.

Inamicul pătruns în clădire se nimicește cu foc la gura țevii, cu grenade de mînă, prin lupta corp la corp și prin acțiunea minelor surpriză care trebuie să fie plantate în toate încăperile din clădire. Lupta se cere să fie îndrjită și să se ducă pentru fiecare etaj și încăpere.

Cînd postul de miliție a fost izolat de celelalte forțe ale apărării, șeful postului de miliție trebuie să organizeze și să ducă lupta în încercuire, menținînd cu dirzenie punctul de sprijin. Pentru revenirea la trupele proprii, personalul aflat în postul de miliție va folosi cu precădere șanțurile de comunicație, clădirile și, eventual, rețelele de canalizare, desprinzîndu-se de inamic la ordinul comandantului eșalonului superior.

2. Organizarea exercițiului

Loc de desfășurare :

Poligonul de antrenament ALBEȘTI.

Durată :

5 ore.

Participanți :

Postul de miliție ALBEȘTI ; grupa de sprijin ; 1/Pl. 1001 Mtr. G.P. și o grupă de tineri din Dt. P.T.A.P.

Scop :

— a învăța pe subofițerii de la postul de miliție, în calitate de comandanți de subunități, să pregătească și să conducă lupta de apărare ;

— încheierea acțiunilor de luptă ale postului de miliție în pregătirea și ducerea luptei de apărare a sediului, împreună cu grupa de sprijin, luptători din gărzile patriotice și tineri din detașamente de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei.

Probleme de urmărit :

- primirea și însușirea misiunii ;
- realizarea dispozitivului de luptă ;
- organizarea sistemului de foc ;
- amenajarea punctului de sprijin și realizarea sistemului de baraje ;
- asigurarea materială, tehnică și medicală ;
- lovirea inamicului pe căile de acces ;
- respingerea inamicului în fața limitei dinainte a apărării ;
- nimicirea inamicului pătruns în punctul de sprijin.

Asigurarea materială :

Armamentul individual pe efectiv ; măști contra gazelor ; pachete de decontaminare individuală ; complete de protecție nr. 1 ; saci cu nisip ; cărămizi ; butoi pentru apă ; lopeți mici de infanterie pe efectiv ; truse sanitare ; cartușe de manevră ; tirnăcoape ; lopeți mari ; mine improvizate ; ținte ; manechine ; luminări fumigene ; petarde unice ; cartușe de semnalizare ; busole ; binocluri ; grenade defensive de exercițiu ; 2 radiotelefoane portabile.

3. Situația tactică la 28.03.

a) Inamicul a executat lovituri puternice cu aviația asupra unor obiective economice și centre politico-administrative importante de pe teritoriul județului. Concomitent, a infiltrat grupuri de cercetare-diversiune și a lansat manifeste cu conținut dușmănos. Are posibilitatea să ajungă pe teritoriul județului peste aproximativ 3—4 zile.

b) Miliția județului TELEAJEN, în colaborare cu celelalte forțe ale sistemului local de apărare, a angajat o parte din populația județului TELEAJEN pentru lichidarea efectelor atacului din aer al inamicului, concomitent cu luarea măsurilor pentru menținerea ordinii publice, descoperirea, capturarea sau nimicirea grupurilor de cercetare-diversiune și combaterea infracțiunilor pe toate liniile de muncă.

c) Postul de miliție ALBEȘTI se află în curs de trimitere a resurselor umane și materiale la unitățile militare.

— populația comunei ALBEȘTI participă la pregătirea pentru apărare a localității ;

— Pl. 1001 Mtr. G.P., după ce a participat la ducerea unor acțiuni pentru descoperirea, capturarea sau nimicirea unor elemente de cercetare-diversiune la vest de râul MARE, se află în curs de regrupare la marginea de nord a pădurii CERBUL.

d) La 28.03 07.00, șeful Postului de miliție ALBEȘTI primește prin curier următoarea misiune :

„Intensificați acțiunile informativ-operative pentru descoperirea, capturarea sau nimicirea elementelor de cercetare-diversiune și, luând în subordine grupa de sprijin, grupa 1 din plutonul 1001 Mtr. G.P. și grupa 1 din Dt. P.T.A.P., amenajați pentru apărare punctul de sprijin : consiliul popular, postul de miliție, 50 m înapoia postului de miliție, cu misiunea de a nimici mijloacele de foc și personalul inamicului care atacă în fișia de tragere : dreapta — copacul izolat — moara ; stînga — colțul gardului — 100 m stînga, Silozul.

Gata de luptă la ora 20.00.”

4. Ordin de luptă al șefului Postului de miliție ALBEȘTI — 28.03 10.00

a) Repere :

- R.1. — Silozul ;
- R.2. — Podul peste râul MARE ;
- R.3. — Biserica ;
- R.4. — Uzina electrică ;
- R.5. — Oficiul P.T.T.R. ;
- R.6. — Monumentul eroilor.

b) **Inamicul**, folosind aviația, a produs pagube umane și materiale pe teritoriul județului, are posibilitatea să acționeze cu grupuri de cercetare-diversiune și să ajungă în forță pe teritoriul județului peste 3—4 zile.

c) **Miliția județului TELEAJEN**, concomitent cu indeplinirea misiunilor specifice permanente și participarea la descoperirea, capturarea și nimicirea unor elemente de cercetare-diversiune, trece la organizarea pentru apărare de lungă durată a tuturor sediilor organelor subordonate.

d) **Postul de miliție ALBEȘTI** intensifică acțiunile informativ-operative pentru descoperirea, capturarea sau nimicirea elementelor de cercetare-diversiune și luind în subordine grupa de sprijin, 1/Pl. 1001 Mtr. G.P. și 1/Dt. P.T.A.P. ALBEȘTI, ocupă, organizează și apără punctul de sprijin: consiliul popular, postul de miliție, 50 m înapoia postului de miliție cu misiunea de a nimici mijloacele de foc și personalul inamicului care atacă în fișa de tragere: dreapta — copacul izolat — moara; stînga — colțul gardului — 100 m, stînga reper 1.

Sector de tragere complementar stînga, marginea de est a pădurii CERBUL.

Sector de foc concentrat la podul de peste riul MARE.

Limita dinainte a barajului general trece pe la: exclusiv oficiul P.T.T.R., exclusiv uzina electrică, exclusiv casa de cultură.

e) **Grupa 1**, constituită din 4 luptători din grupa 1 mitraliere (Ionescu Ion, Vasile Marin, Iordache Iulian și Manu Victor) și 4 luptători din grupa de sprijin (Iancu Vasile, Petre Tudor, Trifu Dumitru și Pavel Mihai), comandată de ajutorul șefului de post, plut. Vasile Ion, împreună cu 5 tineri din 1/Dt. P.T.A.P. ALBEȘTI, ocupă, organizează și apără o poziție de tragere de bază în clădirea Consiliului popular, cu misiunea de a nimici mijloacele de foc și personalul inamicului care atacă în fișa de tragere de bază: dreapta — copacul izolat — moara; stînga — panoul — reper 2.

Sector de tragere complementar stînga, copacul rotat de la marginea pădurii CERBUL.

Grupa 2, constituită din 4 luptători din grupa 1 mitraliere (Vaida Dorel, Iuga Victor, Pop Ion și Pandeale Dumitru) și 4 luptători din grupa de sprijin (Georgescu Valerică, Popa

Adrian, Dumitrescu Adrian și Pință Florin), comandată de ajutorul șefului de post, serg. maj. Nechifor Ion, împreună cu 5 tineri din 1/Dt. P.T.A.P. ALBEȘTI, ocupă, organizează și apără o poziție de tragere de bază în clădirea postului de miliție cu misiunea de a nimici mijloacele de foc și personalul inamicului care atacă în fișa de tragere: dreapta — colțul din dreapta al sediului postului de miliție — marginea de sud-est a cimitirului; stînga — colțul gardului — 100 m stînga, reper 1.

Sector de tragere complementar stînga, marginea de est a pădurii CERBUL.

Grupa 3, constituită din 2 luptători din grupa 1 mitraliere (Voicu Ilie și Virlan Dumitru) și 4 luptători din grupa de sprijin (Grigore Ilie, Petrescu Ion, Purcărea Vasile și Duman Viorel), comandată de ajutorul șefului de post, serg. maj. Dumitru George, ocupă, organizează și apără o poziție de tragere de bază: 25 m stînga consiliul popular — 25 m dreapta postul de miliție, cu misiunea de a nimici mijloacele de foc și personalul inamicului care atacă în fișa de tragere: dreapta — indicatorul de circulație — reper 3; stînga — grupul de boscheți — colțul de nord al pădurii CERBUL. Poziția de tragere de rezervă: sediul I.A.S.

Sector de tragere complementar stînga, reper 1.

La semnalul „TUNELUL” se va deschide focul în sectorul de foc concentrat.

Indicarea obiectivelor se va face prin serii de cartușe trasoare pe direcția obiectivelor.

În cazul pătrunderii inamicului la unul din flancuri, grupa 3, sprijinită de grupele 1 și 2, va ocupa poziția de tragere de rezervă. Schimbarea poziției de tragere de bază cu cea de rezervă se va face la semnalul „RACUL”.

f) **Norme de consum:**

— în pregătirea luptei, 0,2 U.F.;

— în ducerea luptei, 0,8 U.F.

g) **Gata de luptă** la ora 20.00.

h) **Caracteristici de lucru radio:**

— indicative:

— Postul de miliție

— Grupa 1

— „VICTORIA”

— „VICTORIA 1”

- Grupa 2 — „VICTORIA 2“
- Grupa 3 — „VICTORIA 3“
- canal de lucru :
 - de bază — 1 ;
 - de rezervă — 3.

i) Semnale :

- de înștiințare :
 - atac chimic — „SENZAȚIA“ ;
 - atac aerian — „AER“ ;
 - atac terestru — „TIGRUL“.
- de conducere :
 - deschiderea focului în zona barajului general „FULGERUL“.

j) Mă găsesc la sediul postului de miliție.

k) Înlocuitor la comandă plt. Vasile Ion.

5. DESFASURAREA EXERCITIULUI

PROBLEME DE ÎNVĂȚAT (ACTIVITĂȚI CE SE EXECUTĂ)	TIMPUL	S C H E M A	ACTIVITATEA CONDUCĂTORULUI EXERCITIULUI
Moment organizatoric	15'	<p>a) Locaș individual de tragere din poziția în picioare cu toate categoriile de armament de infanterie. Volumul pământului rezultat din săpătură 0,650 m³. Timp de executare cu lopată mică - un om în 90'.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Anunță tema, scopul și problemele de învățat; - face orientarea; - Prezintă situația creată.
PREGĂTIREA LUPTEI DE APARARE Primirea și înșusirea misiunii.	30'		<ul style="list-style-type: none"> - Dă ordinul de luptă anexat; - Verifică modul de precizare a misiunilor la subordonați și dacă sunt cunoscute de toți luptătorii.
Realizarea dispozitivului de luptă.	30'		<ul style="list-style-type: none"> - Urmărește și îndrumă modul de dăre a comenziilor și realizarea dispozitivului de luptă.
Organizarea sistemului de foc.	25'		<ul style="list-style-type: none"> - Urmărește activitatea comandantilor de grupe pentru organizarea sistemului de foc; - Verifică pregătirea armamentului pentru trageri în condiții de vizibilitate redusă.
Amplasarea punctului de sprijin și realizarea sistemului de baraje.	90'		<ul style="list-style-type: none"> - Verifică executarea corectă, în volum complet și în borem a lucrărilor de amenajare genistică, pregătirea clădirii pentru apărare și construirea barajelor.

Probleme de învățat (activități ce se execută)	Timp afectat	S C H E M A	Activitatea conducătorului exercițiului
Asigurarea materială, tehnică și medicală.	25'	 <p>Legendă</p> <ul style="list-style-type: none"> - Mitralieră - Puscă mitralieră - Limita dinainte a barajului general de foc - Cîmp de mine antinfanterie și antitanc comandat - Cîmp de mine antinfanterie și antitanc - Baricadă - Obstacol puțin vizibil - Colți antitanc din lemn - S.F.C. P.Mil. - Sectorul de foc concentrat al Postului de miliție - Poziția de tragere de bază a grupei 1-a - Poziția de tragere de bază a grupei 3-a - Poziția de tragere de bază a grupei 2-a - Poziția de tragere de rezervă a grupei 3-a - Post de miliție - Casa de cultură - Mr. - Moară de apă 	<ul style="list-style-type: none"> - Urmărește depozitarea corectă a materialelor ce constituie rezerva.
DUCEREA LUPTEI DE APARARE Lovirea inamicului pe căile de acces.	20'		<ul style="list-style-type: none"> - Dă semnalul pentru apariția inamicului; - Urmărește conducerea focului de către comandantii de grupe, modul de indicare a obiectivelor și acțiunea luptătorilor.
Respingerea atacului inamicului în fața limitei dinainte a apărării.	20'		<ul style="list-style-type: none"> - Dă semnalul pentru apariția unui nou aliniament de ținte; - Urmărește conducerea focului pentru realizarea barajului general și interzicerea apropiării rezervelor inamicului.
Nimicirea inamicului pătruns în punctul de sprijin.	15'		<ul style="list-style-type: none"> - Dă semnalul pentru apariția inamicului; - Urmărește respectarea de către toți luptătorii a măsurilor de protecție și siguranță; - Urmărește și îndrumă modul de ducere a luptei corp la corp.
Analiza exercitiului.	30'	<p>Legendă</p> <ul style="list-style-type: none"> - Mitralieră - Puscă mitralieră - Limita dinainte a barajului general de foc - Cîmp de mine antinfanterie și antitanc comandat - Cîmp de mine antinfanterie și antitanc - Baricadă - Obstacol puțin vizibil - Colți antitanc din lemn - S.F.C. P.Mil. - Sectorul de foc concentrat al Postului de miliție - Poziția de tragere de bază a grupei 1-a - Poziția de tragere de bază a grupei 3-a - Poziția de tragere de bază a grupei 2-a - Poziția de tragere de rezervă a grupei 3-a - Post de miliție - Casa de cultură - Mr. - Moară de apă 	<ul style="list-style-type: none"> - Verifică armamentul și materialele; - Reamintește tema, scopurile și situația tactică inițială; - Face aprecieri asupra acțiunii pentru fiecare problemă de învățat; - Trasează sarcini pentru viitor.

III

Modul de acțiune al plutonului de miliție în ambuscadă pentru capturarea sau nimicirea unui grup înarmat

Ambuscada constituie unul din procedeele principale de luptă prin care se obțin adeseori efecte deosebite asupra adversarului. Scopul său este de a captura sau nimici prin surprindere personalul și tehnica de luptă a inamicului.

1. Noțiuni generale

Ambuscada constă în dispunerea forțelor și mijloacelor din timp și în cel mai desăvârșit secret, într-un raion (loc) favorabil astfel încât să limiteze posibilitățile de ripostare ale inamicului, să asigure lovirea simultană și prin surprindere cu foc de toate categoriile, combinat cu distrugeri, baraje și urmat de un atac hotărât pentru desăvârșirea nimicirii acestuia. Se utilizează pe larg în lupta de apărare (în fișia de asigurare, în păduri, munți, localități), în acțiunile de cercetare și, mai ales, în lupta de rezistență, în cadrul războiului de apărare dus de întregul popor.

Succesul ambuscadei depinde de hotărîrea luptătorilor, ingeniozitatea concepției, modul de dispunere și întrebuințare a forțelor și mijloacelor de foc.

Privită prin caracteristica ei esențială — lovirea prin surprindere a inamicului în momentul cînd acesta nu este desfășurat pentru luptă — ambuscada poate fi identificată în numeroase lupte purtate de-a lungul secolelor de poporul nostru împotriva invadatorilor.

În anii celui de-al doilea război mondial, ambuscadele au fost pe larg folosite. În ansamblul luptelor și ciocnirilor armate desfășurate de forțele insurecționale române, în august 1944,

ambuscadele au constituit unul din procedeele eficace de nimicire și capturare a coloanelor de trupe germane.

Experiența dobândită duce la concluzia că ambuscada va ocupa o pondere însemnată într-un eventual război de apărare a patriei dus de întregul popor. Dispozitivele de luptă ale subunităților care vor organiza ambuscade vor prezenta o mare diversitate, iar constituirea lor va fi influențată de natura și valoarea probabilă a forțelor împotriva cărora se organizează acțiunea, de configurația reliefului și existența acoperirilor.

2. Principii și norme regulamentare privind organizarea ambuscadelor

— Ambuscada se execută în toate formele acțiunilor de luptă care constă în dispunerea mascată a efectivelor și mijloacelor de foc pe direcția de deplasare a inamicului pentru capturarea sau nimicirea acestuia.

— Ambuscada se organizează din timp, pe bază de informații precise asupra direcției de mișcare a inamicului la un punct obligatoriu de trecere.

— Raionul (locul) de executare a ambuscadei trebuie să asigure condiții pentru ocuparea dispozitivului în cel mai deplin secret și mascarea acestuia, pentru realizarea surprinderii inamicului.

— La alegerea raionului (locului) de instalare a ambuscadei se vor avea în vedere următoarele :

- să se dețină informații precise privind direcția de mișcare și intențiile inamicului ;
 - să fie un punct obligatoriu de trecere într-un teren accidentat (acoperit), pentru a înlesni atacul de la mică distanță ;
 - să permită interceptarea direcției pe care inamicul (infractorii) ar putea să se retragă ;
 - să excludă posibilitatea sprijinirii inamicului intrat în ambuscadă de către alte elemente dușmănoase.
- În raport cu valoarea inamicului (infractorilor) și caracteristicile terenului se desprinde concluzia că subunitățile care vor organiza ambuscade nu vor depăși, ca valoare, nivelul unui batalion întărit, regula constituind-o ambuscadele executate de subunități mai mici (companii, plutoane, uneori chiar grupe).

— Dispozitivul de luptă al subunității se constituie în funcție de natura și valoarea probabilă a inamicului, configurația terenului și existența acoperirilor. Dispozitivul poate fi : în formă de arc de cerc (cu deschiderea în direcția din care vine inamicul) ; liniar, pe una sau ambele laturi ale drumului de deplasare a inamicului ; în triunghi cu vârful înapoi. În cazul când inamicul se retrage în locuințe, sălășuri, magazine etc se realizează încercuirea obiectivului.

- Dispozitivul ambuscadei se compune, de regulă, din :
 - una-două grupe (echipe) de captură-nimicire ;
 - una-două grupe (echipe) de siguranță, instalate la extremitățile dispozitivului cu misiunea de a interzice ieșirea infractorilor din ambuscadă ;
 - grupări de foc, cu misiunea de a neutraliza inamicul și de a sprijini cu foc grupele (echipele) de captură-nimicire și siguranță ;
 - grupe (echipe) de rezervă ;
 - punctul de comandă.

3. Modul de acțiune în ambuscadă

— În vederea realizării dispozitivului, comandantul execută recunoașterea locului de dispunere a ambuscadei, își definește modul de acțiune și dă ordinul de luptă în care se indică :

- tăria probabilă a inamicului și direcția de unde se așteaptă ;
- misiunea fiecărei grupe (echipe) și locul său în dispozitiv ;
- modul de acțiune a grupelor (echipelor) pentru îndeplinirea misiunilor în diferite variante ;
- organizarea observării și mascării ;
- modul de realizare a legăturii și conducerii.

Comandantul este obligat să organizeze sistemul de foc, să stabilească codul de semnale pentru înștiințare și acțiune, pentru deschiderea și încetarea focului, direcțiile de tragere, restricțiile în executarea focului și măsurile de siguranță pentru protecția reciprocă.

În vederea capturării sau nimicirii inamicului acesta este lăsat să intre în dispozitivul ambuscadei, iar la semnalul comandantului, grupele (echipele) de captură-nimicire acționează rapid și prin surprindere.

De regulă, inamicul va fi capturat fără a se deschide focul de către grupele (echipele) de captură-nimicire.

Urmărirea inamicului, care a reușit să iasă din dispozitivul ambuscadei, se execută de către grupele (echipele) de rezervă.

Cînd prin dispozitivul ambuscadei trec alte persoane, comandantul ia măsuri pentru identificarea lor fără a demasca locul acesteia.

Noaptea sau în condiții de vizibilitate redusă, cînd nu există certitudine asupra identității persoanelor care au pătruns în dispozitivul ambuscadei, comandantul poate folosi somațiile regulamentare, luînd măsuri de identificare a persoanelor suspecte. În cazul cînd cei somați nu se supun și încearcă să fugă, folosind întinericul sau răspund cu foc, comandantul ordonă iluminarea terenului și, în funcție de situație, deschiderea focului pentru nimicirea acestora.

În situația cînd ambuscada se organizează la unele obiective (locuri izolate, sălașe, magazii etc.), grupele (echipele) de captură-nimicire se dispun în interior, iar celelalte afară, în anumite puncte, pentru a realiza încercuirea obiectivului și a intercepta direcțiile favorabile de sustragere a inamicului. Dacă obiectivul este locuit, comandantul ambuscadei va interzice locatarilor părăsirea lui, organizînd supravegherea atentă a acestora și obligîndu-i să desfășoare activitate obișnuită. Cînd grupele (echipele) de captură-nimicire nu pot fi dispuse în interiorul obiectivului și nici în apropierea acestuia, comandantul realizează dispozitivul ambuscadei mai larg. La semnalul comandantului, grupele (echipele) de captură-nimicire se apropie fără zgomot și pătrund prin surprindere în obiective, sub protecția grupelor (echipelor) de siguranță, și acționează cu repeziciune asupra inamicului pentru a-l captura și nimici.

4. Organizarea exercițiului

— Participanți: ofițeri și subofițeri din organele de miliție, subofițeri de la posturile de miliție, agenți de ordine, sectoriști, agenți de circulație, luptători din grupele de sprijin.

— Timp: 6 ore.

— Asigurarea materială: 6 radiotelefoane, 4 binocluri, 4 busole, 1 pistol de semnalizare, 70 cartușe de manevră, 5 car-

tușe semnalizare, cătușe, călușe, frînghii, costume de mascare și salopete pentru marcarea infractorilor etc.

— Organizarea exercițiului:

— comandantul de pluton alege un teren care să ofere condiții favorabile pentru organizarea și executarea ambuscadei (acoperiri pentru dispunerea mascată a dispozitivului, posibilități de observare și executare a focului cu armamentul din dotare, căi de acces pentru ocuparea și părăsirea ambuscadei etc.);

— instruirea ofițerilor și subofițerilor care vor marca inamicul se va face, de regulă, înaintea executării exercițiului;

— pentru prevenirea unor eventuale accidente este necesar ca grupele (echipele) de captură-nimicire să nu execute foc sub distanța de 15—20 m;

— ofițerii și subofițerii plutonului vor fi temeinic pregătiți, punîndu-se un accent deosebit pe perfecționarea deprinderilor în lupta corp la corp, folosirea armamentului și materialelor din dotare, organizarea observării și a sistemului de foc.

5. Desfășurarea exercițiului

Deplasarea plutonului în raionul acțiunii:

Comandantul plutonului dă ordin pentru deplasarea în raionul acțiunii, indicînd itinerarul și dispozitivul de deplasare, misiunea militarilor destinați să facă siguranța, modul de acțiune în cazul întîlnirii infractorilor, semnalele de legătură și conducere pe timpul deplasării, locul său în dispozitiv și înlocuitorul la comandă.

Darea ordinului de luptă către comandantul de pluton. Realizarea dispozitivului, organizarea observării, sistemului de foc și a legăturilor:

Comandantul dispune plutonul într-un loc mascat cu măsuri de siguranță, iar el se deplasează, împreună cu comandantii de grupă, în apropierea locului de organizare a ambuscadei și dă ordinul de luptă.

Situația tactică :

Un grup de 4—6 infractori periculoși, care s-au sustras executării pedepsei penale, urmează să se deplaseze din direcția POIANA FLORILOR spre CHEILE BRADULUI, VI. PIETREI, CABANA MOȘNEAGULUI, în scopul de a săvârși și alte fapte antisociale, de turburare gravă a ordinii și liniștii publice.

Avem informații că infractorii se vor deplasa pe itinerarul respectiv în dimineața zilei de 15.04 11.00.

Infractorii dispun de un pistol mitralieră cu două încărcătoare a 30 cartușe și două arme de vânătoare cu țeștile rețezate și cu muniția respectivă.

Plutonul de miliție organizează o ambuscadă la CHEILE ARSE, pe drumul POIANA FLORILOR, CHEILE BRADULUI, cu misiunea de a captura sau nimici grupul de infractori semnalat.

Grupa 1 organizează două echipe de captură-nimicire care se dispun la RÎPA GALBENĂ, și la cabana TREI BRAZI, cu misiunea de a captura sau nimici infractorii.

Grupa a 2-a organizează două echipe de siguranță care se dispun la pod și CHEILE BRADULUI, cu misiunea de a interzice afluirea altor elemente în dispozitivul ambuscadei și de a împiedica retragerea inamicului.

Grupa a 3-a organizează un post de observare, la pomii izolați, două echipe de foc dispuse pe marginea pădurii BALĂCEANCA la 100 m sud, care se dispun spre RÎPA GALBENĂ și respectiv 200 m nord-est podul de peste râul CÎLNIC, cu misiunea de a observa infractorii și a sprijini echipele de captură.

Grupa a 4-a, rezervă, se dispune la un loc cu punctul de comandă în măsură să intervină în caz de nevoie în special spre CABANA MOȘNEAGULUI.

Punct comandă cota 852,0.

Semnale :

— declanșarea atacului pentru capturarea sau nimicirea infractorilor : executați „FLACĂRA” — serii de rachete verzi în direcția respectivă ;

— încetarea focului de către echipele de foc, una rachetă roșie cu 3 stele ;

— urmărirea inamicului pe direcția..., una rachetă verde cu o stea trasă pe direcția de retragere a infractorilor.

Modul de acțiune : infractorii sînt lăsați să intre în dispozitivul ambuscadei, după care echipele de captură se deplasează mascat și acționează prin surprindere pentru capturarea sau nimicirea lor.

În situația că infractorii deschid focul, echipele de captură-nimicire sînt sprijinite cu foc de celelalte echipe. Dacă o parte din infractori reușesc să se retragă din ambuscadă, se trece la urmărirea lor de către echipele cele mai apropiate.

Legătura între grupe și echipe se realizează prin radio-telefon și agenți.

5. Acțiunea plutonului pentru capturarea sau nimicirea infractorilor

Comandantul de pluton dă semnalul pentru apariția „infractorilor” și urmărește acțiunea ambuscadei. Aceștia sînt lăsați să intre în dispozitiv. Echipele de captură-nimicire se deplasează mascat, atacă prin surprindere „infractorii” pe care îi capturează sau nimicesc. În situația cînd echipele de captură-nimicire sînt primite cu foc, acțiunea lor va fi sprijinită de către grupările de foc.

Dacă unii „infractori” au reușit să iasă din dispozitivul ambuscadei, echipele care au avut contactul cu aceștia, împreună cu rezerva, trec la urmărire, pentru a-i captura și nimici.

În încheiere, se execută bilanțul exercițiului cu întregul efectiv.

S C H E M A

CU DISPOZITIVUL SI MODUL DE ACTIUNE AL AMBUSCADEI

F A R A S C A R A

**Modul de acțiune a postului (patrului) de miliție,
împreună cu grupa de sprijin,
luptători din gărzile patriotice
și detașamente de pregătire militară a tineretului,
pentru descoperirea, capturarea sau nimicirea
unui grup de cercetare-diversiune**

**1. Considerații asupra modului de acțiune
a postului (patrului) de miliție
pentru descoperirea, capturarea sau nimicirea
unui grup de cercetare-diversiune**

Postul de miliție sau o patrulă organizată de către miliția municipală sau orășenească poate primi o misiune de căutare și descoperire a unui grup de cercetare-diversiune sau autohton înarmat, atât pe timp de pace, cât și în perioada de tensiune, premergătoare agresiunii sau pe timpul războiului de apărare a patriei dus de întregul popor. În cazul în care s-a realizat contactul cu inamicul căutat și raportul de forțe sau situația este favorabilă, postul (patrula) de miliție, împreună cu luptătorii din gărzile patriotice și cu grupa de sprijin, poate trece la capturarea sau nimicirea diversioniștilor. De asemenea, este obligatorie declanșarea acțiunii de capturare sau nimicire atunci când există pericolul pierderii contactului cu cei descoperiți și urmăriți, chiar dacă nu se realizează toate condițiile favorabile. În situația în care inamicul a preluat inițiativa, postul (patrula) de miliție cu forțele din subordine va folosi orice mijloace pentru menținerea contactului și hărțuirea atacatorilor, până la sosirea în sprijin și a altor forțe (miliție, securitate sau trupe).

În acțiunea de descoperire, capturare sau nimicire, postul (patrula) de miliție poate adopta mai multe forme ale acțiunii-

lor de luptă specifice unităților și organelor noastre : cercetarea, blocarea, încercuirea, urmărirea sau ambuscada.

Pentru descoperirea unui grup de cercetare ce a fost semnalat (care acționează) în raionul său de responsabilitate, postul (patrula) de miliție poate adopta *cercetarea prin supraveghere, pe direcții paralele sau convergente.*

Pentru cercetarea prin supraveghere folosind grupa de sprijin, luptători din gărzile patriotice și chiar tineri din detașamentele de pregătire militară, postul (patrula) de miliție își constituie dispozitivul în așa fel încît să permită cercetarea continuă a raionului, supravegherea permanentă a principalelor obiective, comunicații și căi de acces, precum și posibilitatea intervenției rapide în cazul descoperirii inamicului. Dispozitivul se compune din posturi de observare, posturi de control, pînde, patruli de cercetare, punctul de comandă și rezerva.

Închiderea localității, controlul persoanelor pe comunicații și la diferite obiective se realizează concomitent, pe toată durata acțiunii.

Mijloacele de legătură se repartizează în special patrulilor de cercetare și pîndelor, iar pentru recepționarea semnalelor optice ale celorlalte posturi, se destină observatori la punctele de comandă care se instalează pe locuri dominante, balize, în copaci etc.

Asigurarea continuității acțiunii se realizează prin rularea continuă, dinamică și variată în serviciu a posturilor și patrulilor pe baza unei planificări, în așa fel încît în misiune să se găsească permanent 2/3 din efectiv, restul fiind în rezervă și la odihnă.

Celelalte procedee de cercetare se folosesc în funcție de situația creată și mai ales de caracteristicile terenului din raionul acțiunii.

Pe timp de noapte, se realizează blocarea raionului în special pe direcțiile principale de ieșire sau de intrare, fiind obligatorie organizarea minuțioasă a observării, ascultării și a focului în condiții de vizibilitate redusă.

Pe direcțiile de blocare, posturile și patrulele se dispun în locuri care permit o bună mascare, observare și legătură între ele.

Patrulele se deplasează înapoia aliniamentului de blocare, executînd opriri în locuri favorabile pentru observare, ascultare sau pîndă. Pentru legătura cu elementele de dispozitiv.

patrula se apropie, în ascuns, de locul acestora, se oprește la o anumită distanță astfel încît să nu le demaște, iar comandantul patrului și postului se deplasează unul spre celălalt pentru luarea legăturii ; în acest timp, componenții patrului execută observarea terenului.

Persoanele necunoscute, care se apropie de aliniamentul blocat, se rețin, procedîndu-se conform ordinilor comandantului care conduce acțiunea.

Inamicul care încearcă să iasă din raionul blocat este lăsat să se apropie și capturat prin surprindere.

În cazul cînd inamicul a reușit să iasă din raionul blocat, sau cînd se retrage în interiorul acestuia, se trece imediat la urmărirea, capturarea sau nimicirea lui.

Urmărirea se execută în așa fel încît să se mențină contactul cu inamicul și să se realizeze manevra rapidă de interzicere a direcțiilor de retragere pentru ca, în final, să-l încercuiască și să-l nimicească.

Încercuirea constă în realizarea unui dispozitiv circular, continuu și cît mai dens de forțe și mijloace în jurul inamicului (obiectivului sau locului de ascundere), cu scopul de a-l determina să se predea, a-l captura sau nimici.

Dispozitivul trebuie să asigure încercuirea inamicului în raionul (obiectivul) semnalat și crearea celor mai avantajoase condiții pentru capturarea sau nimicirea sa.

Dispozitivul se compune din : grupa (echipa) de încercuire ; grupa (echipa) de asalt ; grupa de foc ; rezerva și punctul de comandă.

Cerința esențială a reușitei acțiunii de încercuire o constituie temeinica și minuțioasa pregătire a acesteia, însușirea de fiecare militar participant a misiunii ce-i revine și a modului de acțiune.

Realizarea dispozitivului se execută simultan, fără zgomot, de regulă, pe timp de noapte sau în condiții de vizibilitate redusă, respectîndu-se cu strictețe regulile de mascare.

După realizarea încercuirii, inamicul este somat prin voce să se predea, folosind expresia : „Predați-vă, sînteți încercuiți”. Dacă nu răspunde, se execută foc de avertisment.

În cazul cînd, la somație, inamicul nu se opune, i se cere să iasă din obiectiv (locul de ascundere), cite unul, fără arme și cu brațele ridicate, după care este escortat într-un loc apropiat și sigur, unde este percheziționat și pus sub pază.

Imediat, grupa (echipa) de asalt organizează cercetarea locului unde a fost ascuns inamicul și a terenului înconjurător.

În situația în care inamicul refuză să se predea și ripostează folosind armamentul, la ordinul comandantului acțiunii, se deschide focul de către componentii dispozitivului de încercuire și din grupa (echipa) de foc. Sub sprijinul acestora, grupa (echipa) de asalt se apropie, de adăposturile inamicului și, fără a se expune focului său, prin acțiuni rapide și hotărâte, folosind armamentul, grenadele și alte mijloace, trece la capturarea sau nimicirea lui.

Inamicul care încearcă să iasă din încercuire este capturat de elementele din grupa (echipa) de încercuire sau rezervă, iar când acesta opune rezistență este nimicit.

Ambuscada poate fi adoptată de postul (patrula) de miliție, împreună cu grupa de sprijin și luptători din gărzile patriotice, în situația când descoperă inamicul pe timpul deplasării, debarcării, parașutării și, prin dispunerea mascată a forțelor pe direcția cea mai favorabilă, îl atacă prin surprindere pentru capturarea sau nimicirea lui.

Pentru descoperirea la timp a grupurilor de cercetare-diversiune, șefii posturilor de miliție trebuie ca, încă din timp de pace, să cunoască temeinic întregul teritoriu de competență, acordând atenție deosebită locurilor favorabile desantării sau debarcării și ascunderii, ca și părților vulnerabile ale obiectivelor importante.

Totodată, în pregătirea grupei de sprijin, subunității de gărzii patriotice specializate în acțiuni de securitate și miliție și a unor componente din detașamentul de pregătire a tinerețului pentru apărarea patriei trebuie să se pună accent pe cunoașterea inamicului probabil, formarea deprinderilor și calităților de luptători, necesare adoptării formelor de luptă specifice descoperirii, capturării sau nimicirii teroriștilor, diversioniștilor și elementelor dușmănoase autohtone.

În perioada de tensiune și mai ales în perioada premergătoare agresiunii, este necesar să se intensifice observarea și munca informativă pentru a se semnală orice început de desantare sau orice apariție suspectă pe teritoriul de competență al postului (patrulei) de miliție.

2. Cerințe ale organizării și desfășurării unui exercițiu tactic cu postul (patrula) de miliție

— însușirea temeinică a formelor acțiunilor de luptă specifice ce trebuie adoptate în acțiunea de descoperire, capturare sau nimicire a inamicului de cercetare-diversiune și cunoașterea modului de acțiune al acestuia în diferite situații;

— pregătirea minuțioasă a ședinței; pe baza scopurilor propuse și a timpului la dispoziție este necesar să se acorde atenție deosebită pregătirii teoretice a conducătorului, asigurării materiale, întocmirii documentelor necesare desfășurării, conducerii și organizării efectivelor participante;

— organizarea desfășurării temei;

— expunere cu probleme doctrinare și regulamentare;

— studiu și dezbateri;

— lucrul pe scheme (hărți 1 : 25 000);

— lucru practic în teren (sau exercițiu demonstrativ).

3. Desfășurarea exercițiului se poate executa conform planului alăturat

V

Postul (patrula) de miliție,
împreună cu grupa de sprijin,
luptători din gărzile patriotice
și detașamente de pregătire militară a tineretului,
în paza și apărarea unui sector de comunicație

PARTICIPANȚI :

Subofițeri de miliție de la posturile comunale (de pază-ordine, circulație etc.).

DURATA :

7 ore : 1 oră expunere, 2 ore studiu dirijat și 4 ore activități practice (1 oră la sală lucru pe schemă, 3 ore în teren).

LOC :

Sectorul de comunicație cuprins între cabana CERBUL și podul peste riul MIC.

SCOP :

A perfecționa deprinderile subofițerilor de miliție în organizarea și executarea pazei și apărării unui sector de comunicație, folosind cu eficiență sporită forțele de sprijin și cooperare, caracteristicile terenului, armamentului și mijloacelor din dotare și locale, forme și procedee de acțiune specifice și de luptă comună.

ASIGURARE MATERIALĂ :

- planșe cu schema comunicației (pe nr. participanților) ;
- creioane colorate, tablă neagră și cretă colorată ;
- binocluri (2—3) ;

- armamentul din dotare (cu pistoale mitralieră);
- banderole de culori diferite pentru marcarea : gr. sprijin, G.P., Dt. P.T.A.P. și inamic, pe numărul participanților; fanioane și fluier pentru semnale; bastoane de cauciuc; cătușe.

BIBLIOGRAFIE :

- Regulamentul Trupelor de Securitate — partea I (art. 12—15 : 115—153 ; 266—285 și 356—362).
- Filmul didactic : „Operațiunea A” (numai episodul cu paza și apărarea unui sector de comunicație).

PROBLEME TEORETICE :

a) Paza și apărarea unor sectoare de comunicații pe timpul când se execută transporturi speciale se asigură în scopul zădărnirii acțiunilor inamicului îndreptate împotriva acestora, al capturării sau nimicirii lui.

Organele de miliție organizează și răspund, de regulă, de paza și apărarea sectoarelor de comunicații de pe raza localităților de competență.

Posturile (patrurile) de miliție pot folosi, în asemenea misiuni, grupa de sprijin, 1—2 plutoane de gărzi patriotice, precum și detașamente de pregătire militară a tineretului.

De regulă, paza sectoarelor de comunicație din afara localităților, în zonele acoperite și în locurile cele mai probabile de atac al inamicului, se execută de subunități ale trupelor de securitate sau chiar ale armatei.

b) În funcție de importanța comunicației și a transporturilor ce se execută, datele cunoscute despre inamic, caracteristicile terenului, starea timpului și anotimpului, tăria forțelor și mijloacelor proprii paza și apărarea se pot realiza prin :

- gărzi, instalate în obiectivele și lucrările de artă importante de pe comunicația respectivă;
- pichete de blocare sau de închidere;
- posturi și patruri.

Sectoarele ce se repartizează posturilor (patrurilor) de miliție pot fi de la 2 pînă la 10 km.

c) Dispunerea elementelor de dispozitiv trebuie să se facă în ascuns, cît mai variat și să asigure observarea circulației, legătura de vedere și de foc, în scopul descoperirii, capturării sau nimicirii inamicului pe timpul apropierii de comunicație.

La capetele podurilor, viaductelor, pasarelelor, lîngă pilonii de susținere, la intrarea în pasaje și la gurile de aerisire, se instalează posturi de santinelă, după executarea cercetării de geniu.

La obiectivele importante de pe traseu (sedii politico-administrative, hoteluri, magazine etc.) și în porțiunile sensibile (parcuri, instalații cu grad sporit de pericol și altele), se instalează posturi și patruri de pază și legătură, de-a lungul comunicației sau lateral, la distanțe de pînă la 150 m, pentru a asigura continuitate în supravegherea întregului sector de comunicație.

d) După primirea și însușirea misiunii, șeful postului de miliție (comandantul patrului) analizează situația, avînd în vedere :

- durata misiunii și ora realizării dispozitivului;
- caracteristicile căii de comunicație;
- acțiunile probabile ale inamicului;
- sectoarele și porțiunile de teren sensibile;
- misiunile de cooperare cu organele de securitate și cu forțele care sînt în paza sectoarelor vecine;
- posibilitățile de legătură și conducere a forțelor din subordine;
- necesarul de materiale.

Luînd hotărîrea asupra modului în care își va îndeplini misiunea, șeful postului (patrului) de miliție trebuie să precizeze :

- numărul, tăria pichetelor, patrurilor, posturilor, rezervelor, locul de dispunere și modul de acțiune pe variante;
- obiectivele și porțiunile de pe traseu la care se instalează paza;
- direcțiile și obiectivele care trebuie supravegheate în mod deosebit;
- modul de cooperare și realizare a conducerii.

Recunoașterea se execută înaintea instalării pazei sau pe timpul realizării dispozitivului.

Punctul de comandă va fi instalat, de regulă, la postul de miliție, la obiectivele de pe comunicație care au mijloace de transmisiuni (stații C.F.R., cantoane), dublîndu-se legătura cu posibilități proprii.

e) Pe timpul executării misiunii, posturile și patrulele observă cu atenție toate activitățile ce se desfășoară în împrejurimile locurilor de serviciu, cercetează acoperirile din imediata vecinătate a comunicației, interzic apropierea persoanelor străine de comunicație, verifică starea acesteia și raportează despre orice defecțiune constatată.

În cazul descoperirii inamicului, se acționează pentru capturarea sau nimicirea acestuia, conform misiunii primite.

SITUAȚIA TACTICĂ :

La 03.07 08.00 șeful postului de miliție primește următorul ordin :

În ziua de 03.07 între 12.00—15.00 pe comunicația SLĂNIC—MARGINEA urmează să se execute un transport special.

În scopul zădărnirii oricăror acțiuni ostile îndreptate împotriva acestuia, miliția județului asigură paza și apărarea comunicației.

Postul de miliție CERBU, cu forțele disponibile, grupa de sprijin (10 luptători), un pluton de pușcași (3 grupe a 10 oameni) și un detașament de 30 de tineri, asigură paza și apărarea sectorului de comunicație între cabana CERBU și podul de peste riul MIC în perioada ordonată, acordând atenție deosebită locurilor obligatorii de trecere, celor din apropierea obiectivelor importante și a parcului comunal.

Forțele primite în sprijin vor fi puse la dispoziție începând cu ora 10.15 de către Consiliul comunal de apărare CERBU. La nord răspunde Miliția municipiului SLĂNIC, la sud Postul de miliție ULMU.

Luați măsuri de asigurare a securității sectorului de comunicație în perioada ordonată, acordând atenție deosebită locurilor obligate de trecere, celor din dreptul obiectivelor importante și parcului comunal. Postul de miliție cu 3 subofițeri, poate folosi grupa de sprijin, de 10 oameni, 1 Pl. al G.P. cu 3 grupe și 1 of. P.T.A.P. cu 30 tineri.

Punctul de comandă al acțiunii : la Miliția municipiului SLĂNIC.

Rapoarte : la realizarea dispozitivului și apoi din 2 în 2 ore.

Realizarea dispozitivului : la 03.07, 11.00.

Organizarea exercițiului

ORGANIZAREA EXERCITIULUI poate fi executată conform planului de desfășurare a schemei alăturate.

PLAN DE DESFĂȘURARE

ACTIVITATEA CONDUCTORULUI EXERCITIULUI	TIMP	S C H E M A	ACTIVITATEA EXECUTANTILOR
<ul style="list-style-type: none"> - Dă misiunea; - Înminează schemele cu sectorul de comunicație; 	10'		<ul style="list-style-type: none"> - Studiază schema primită și analizează situația creată;
<ul style="list-style-type: none"> - Solicită participanților să analizeze și să raporteze: - Lungimea sectorului de comunicație; - obiectivele și porțiunile sensibile; - forțele la dispoziție: - 1 gr. sprijin 10 oameni; - 1 Pl. G.P. înarmat; - 1 Dt. P.T.A.P. - 30 tineri; - 3 subofițeri miliție. 	30'		<ul style="list-style-type: none"> - Stabilește elementele principale: - lungime sector 8,8 Km. - din care 2 Km. prin localitate, cca. 1 Km. în apropierea unor păduri, un pod metalic, 2 intersecții mari.
<ul style="list-style-type: none"> - Prezintă semnele convenționale necesare 	10'		<ul style="list-style-type: none"> - repetă își însușește) semnele convenționale)
<ul style="list-style-type: none"> - Ordonează să se stabilească posturile și patrulele necesare - mai mulți participanți. 	30'		<ul style="list-style-type: none"> - 3 p. santinelă; - 2 p. obs. (P.T.A.P.); - 5 patrulare; - 1 subof. mil. + 2 P.T.A.P. - 4 G.P. x 2 P.T.A.P. - 18 posturi pază G.P. - 4 posturi pază gr. sprijin; - 2 posturi circulație; - 2 rz; - 6 gr. sprijin; - 1 S.P.T.A.P.
<ul style="list-style-type: none"> - Împreună cu participanții completează schema cu dispozitivul de pază și apărare al comunicației 	20'		<p>Astfel:</p> <p>SECTOR 1 (3,1 Km.)</p> <p>Pl. G.P. (- gr. 2 și 3)</p> <p>Pl. P.T.A.P. (- 5 tineri)</p> <p>SECTOR 2 (1,6 Km. gr. sprijin)</p> <p>SECTOR 3 (2,1 Km.)</p> <p>- gr. 2 G.P.</p> <p>SECTOR 4. (2 Km.)</p> <p>- gr. 3 G.P.</p>
<ul style="list-style-type: none"> - Numește 1-2 subofițeri să raporteze cum s-a organizat paza și apărarea sectorului de comunicație. 	10'		
<ul style="list-style-type: none"> - Numește 3-4 subofițeri care să raporteze misiunile elementelor de dispozitiv: - compunere; - dispunere; - zonă (sector) de responsabilitate (itinerar de deplasare) - mod de acțiune în diferite situații. 	50'		<p>Spre exemplu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - p. pază nr. 12, compus dintr-un luptător din G.P. dispus la intersecția drum. I.A.S. cu soseaua pe partea de S.E.; - interzice apropierea de sosea oricărei persoane; - sector de responsabilitate cuprins între colțul de Nr. I.A.S. și pomul izolat de la N.p.d. din; - reține orice persoană suspectă și interzice orice altă activ. asupra comunicației.

ACTIVITATEA CONDUCATORULUI EXERCITIULUI		S C H E M A	ACTIVITATEA EXECUTANTILOR
- Numeste 1-2 subofiteri să execute orientarea în teren.	5'		- Orientarea se execută de la locul de dispunere al P.O. Nr. 2.
- Ordonă organizarea subunității pe elementele participante: <ul style="list-style-type: none"> - post miliție; - gr. sprijin; - Pl. G.P. și - Pl. P.T.A.P. precum și 2-3 subofiteri care să marcheze acțiunile inamicului	5'		- 3 subofiteri vor marca efectivele postului de miliție; - 7 subofiteri vor marca cetățenii din grup de sprijin; - 25 subofiteri vor marca Pl. G.P. (3 gr. x 8 + 1 cad. Pl.) În cazul în care participanții sunt mai puțini, se organizează numai echipele care ar face parte din Pl. G.P.
- Numeste prin rotație câte un subofiter să treacă în rolul șefului de post și să instaleze dispozitivul stabilit și să ordone misiunile elementelor de dispozitiv; - Urmărește ca prin acest rol să treacă mai mulți participanți, fiecare dînd câte 1-2 misiuni.	50'		- Se execută numai în sectorul 1, între cabana „Cerbul” și podul peste riul „Mare” (inclusiv santinela nr. 1) de la sud la nord (ca în condiții reale).
- După instalarea dispozitivului, dă semnalul pentru acțiunea „inamicului”: - apropierea unui cetățean din comună; - apropierea unei persoane suspecte; - apropierea unei persoane înarmate. - Urmărește rezolvarea corectă a situațiilor.	35'		- Aproximarea persoanelor suspecte: P.O. Nr. 1 semnalează la șeful postului care blochează accesul spre comunicație; - somează și reține persoana suspectă; - conduce persoana la P.C. G.P. - Continuă misiunea.
- Stringe efectivele - scurt bilanț.	5'	SCARA : 1 cm = 200 m.	

**Modul de acțiune a unității de penitenciare,
împreună cu organe de miliție,
subunități de securitate
și alte forțe, pentru
apărarea locului de detenție
împotriva atacului grupurilor de cercetare-diversiune,
urmărirea, capturarea sau nimicirea acestora**

Politica Partidului Comunist Român de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate, oglindită și în elaborarea conceptului privind războiul de apărare a patriei dus de întregul popor, a contribuit la realizarea unei noi calități superioare, inclusiv în domeniul apărării localităților, a platformelor economice, a fiecărui obiectiv în parte.

Folosind din plin bogăția de idei din gândirea militară a comandantului nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, referitoare la modalitățile de ripostă ale națiunii noastre împotriva oricărui agresor care ar atenta la independența, integritatea și suveranitatea patriei noastre și exploatând experiența acumulată de unele țări după al doilea război mondial în a-și apăra independența împotriva unor atacuri imperiale, organizarea și pregătirea luptei împotriva forțelor speciale și de cercetare-diversiune ale unui eventual agresor capătă o importanță deosebită. Succesul în acțiunile de luptă împotriva unor asemenea forțe poate fi asigurat numai dacă inamicul va fi studiat sub toate aspectele încă din timp de pace.

Instruirea unităților și organelor Ministerului de Interne, conlucrarea și cooperarea cu celelalte forțe din sistemul național, local sau teritorial al apărării au un rol determinant în neutralizarea rapidă a grupurilor de cercetare-diversiune sau a altor forțe speciale ale inamicului.

În raport cu situația concretă, la fel ca celelalte unități și penitenciarele participă, cu forțele și mijloacele de care dispun, la efortul general pentru nimicirea inamicului de cercetare-diversiune, îndeplinind în continuare sarcinile specifice sau altele pe care le primesc în funcție de efectivele și situația informativ-operativă din zona de dispunere a fiecăruia.

1. Scurtă prezentare a grupurilor de cercetare-diversiune

Apărute în timpul celui de-al doilea război mondial în armatele Germaniei, Japoniei, Italiei, Statelor Unite, Angliei și în număr mai mic în alte state, trupele de cercetare-diversiune erau constituite ad-hoc în vederea executării unor misiuni care vizau obiective de importanță deosebită în adîncimea teritoriului inamic, pentru ca mai târziu, în special după anul 1950, mai multe state să-și constituie în cadrul forțelor armate proprii, unități și subunități de cercetare-diversiune de sine stătătoare, cu organizare, regulamente și sistem propriu de pregătire.

După unele concepții militare, aceste forțe sînt destinate ducerii unor acțiuni speciale de cercetare și diversiune, incluse în denumirea generică de război „special” sau „neconvențional”.

În acest concept sînt cuprinse totalitatea acțiunilor de diversiune politică, militară, economică și psihologică îndreptate împotriva unuia sau mai multor state, acțiuni ce se duc în ascuns sau deschis (exclusiv în timp de război), în scopul subminării și răsturnării regimului politic din țara vizată și al instaurării unui guvern corespunzător intereselor statului agresor.

După cum este cunoscut, grupurile de cercetare-diversiune se compun dintr-un număr variabil de militari (10—14) specializați în diferite domenii ale ducerii acțiunilor diversioniste. De regulă, un grup are în compunere un comandant și un ajutor al acestuia, precum și o serie de specialiști pentru acțiuni de luptă și cercetare, confecționare și mînuire de mine și explozivi, transmisiuni, servicii și sanitari, acțiuni de luptă antiguerrilă și altele.

Înzestrarea acestor subunități este dependentă de destinația și misiunile ce trebuie îndeplinite, armamentul și materialele din dotare fiind de greutate redusă, eficiente, simple în exploatare și funcționare, începînd de la arme albe și pistoale și culminînd cu rachete antitanc portabile.

Trebuie evidențiat faptul că, în anumite situații, grupurile de cercetare-diversiune pot fi înzestrate cu armament și tehnică de luptă aflate în dotarea forțelor inamice, capturate sau sustrase din depozite, presupunînd o cunoaștere prealabilă a funcționării și folosirii lor. Militarii din aceste subunități stăpînesc la perfecție tehnica saltului cu parașuta și a aterizării la punct fix, precum și a luptei corp la corp, avînd fiecare dintre ei o bună condiție fizică.

În general, militarii grupurilor de cercetare-diversiune acționează în ținută civilă sau adecvată zonei obiectivelor vizate ori în ținută identică cu cea a militarilor, poliției sau organizațiilor paramilitare din statul pe teritoriul căruia își desfășoară activitatea subversivă.

De obicei, înainte sau concomitent cu acțiunile de cercetare-diversiune, militarii din aceste subunități contactează unele grupuri sau indivizi dispuși să colaboreze cu ei în realizarea scopurilor propuse.

Obiectivele urmărite de inamicul de cercetare-diversiune prin atacul asupra penitenciarului pot fi:

- procurarea de armament, muniție, mijloace auto și alte materiale;
- eliberarea deținuților și constituirea unor grupuri inarmate din rîndul acestora, în vederea folosirii lor în acțiunile ostile următoare;
- luarea de ostateci din rîndul cadrelor noastre, ocuparea dispozitivelor de apărare de pe perimetru, baricadarea și constituirea în puncte de rezistență sau de sprijin pînă la finalizarea acțiunii întreprinse.

2. Despre paza și apărarea locurilor de detenție

Dispozitivul de pază al unui penitenciar trebuie să asigure zădărnicierea evadării deținuților și a legăturii acestora cu persoane străine, precum și interzicerea pătrunderii neautorizate în locurile de deținere a oricăror persoane străine de unitate, descoperirea, capturarea sau neutralizarea lor.

Documentul pe baza căruia se organizează și execută paza și apărarea unui loc de detenție este *planul de pază și apărare*.

Dispozitivul de pază al unui loc de deținere este constituit din : posturi de santinelă ; posturi de pază cu cîini ; posturi de control ; posturi de observare ; patrulare ; posturi de pază cu deținuți.

Mijloacele tehnice și genistice corespunzătoare asigură executarea în bune condiții a serviciului de pază de către elementele enumerate. În acest sens, amintim pe cele mai obișnuite dintre ele, cum sînt : telefoane, sonerii, interfoane, lansatoare de rachete, foișoare, garduri de sîrmă, ziduri, locașe de tragere, reflectoare mobile cu dispozitive de aprindere sau manevrare din foișor sau de la sol etc. Esențial este ca toate aceste mijloace să fie în permanentă stare de funcționare și folosirea lor să fie însoțită la perfecție prin instruire și antrenamente periodice.

Dispozitivul de apărare în care se include și dispozitivul de pază este mai complex și mai dens din punctul de vedere al forțelor și mijloacelor, precum și al dispunerilor în scopul asigurării continuității pazei în condițiile unui atac din exterior sau altor evenimente care ar periclita securitatea locului de detenție, realizînd respingerea atacatorului, neutralizarea sau nimicirea acestuia.

În acest sens, vor fi recunoscute și amenajate din timp o serie de clădiri (dependințe), atît din interiorul, cît și din exteriorul locului de deținere, cu o poziție dominantă în care la nevoie, pot fi instalate posturi de observare, dotate cu radiotelefoane portabile, în măsură să transmită tot timpul informații despre inamic, sau să dirijeze focul elementelor din pază asupra acestuia.

În aceste puncte dominante pot fi instalate, în cazul unui atac din exterior, și mitraliere sau puști mitraliere.

Tot în cadrul sistemului de apărare trebuie prevăzute și alte măsuri, cum ar fi :

- amenajarea din timp a unor creneluri practicate în zidul împrejmuitoare al locului de deținere, pentru observare și executarea focului ;

- stabilirea locurilor (intrărilor) de rezervă, pentru accesul cadrelor în unitate, în cazul unui atac din exterior, folo-

sindu-se la nevoie scări de frînghie sau alte mijloace aruncate din interior, pentru escaladarea zidului în incintă, a celor chemați la alarmă ;

- amenajarea genistică, din timp, a terenului din jurul locului de deținere, pentru facilitarea manevrei rapide și în ascuns a mijloacelor și forțelor.

În linii mari, *un dispozitiv de pază și apărare* a unui penitenciar trebuie să asigure :

- continuitatea pazei și apărării în timp și spațiu, supravegherea împrejmuirilor locului de deținere, a terenului înconjurător și a căilor de acces ;

- realizarea unei densități de forțe și mijloace mai mari pe direcțiile și punctele vulnerabile ;

- legătura de vedere și foc între posturi și patrulare cu accent deosebit pe direcțiile probabile de acțiune a elementelor dușmănoase ;

- trecerea rapidă de la dispozitivul de pază la dispozitivul de apărare al locului de deținere ;

- conducerea fermă și cooperarea neîntreruptă cu alte forțe care participă la paza și apărarea locului de deținere.

3. Modul de acțiune a unității de penitenciar pentru paza și apărarea locurilor de detenție, împotriva atacului grupurilor de cercetare-diversiune, urmărirea, capturarea sau nimicirea acestora

Măsurile ce trebuie luate pentru respingerea cu succes a unui atac diversionist-terrorist, din exterior, asupra unui penitenciar, capturarea sau nimicirea atacatorilor și asigurarea integrității obiectivului depind de situația concretă în care se acționează :

- dacă atacul se produce în timpul programului de lucru sau atunci cînd, datorită unor împrejurări (activități de pregătire, gospodărești etc.), majoritatea cadrelor se află în unitate ;

- în cazul că atacul se produce în afara orelor de program și o treime din cadre se află la domiciliu (avem în vedere că ne aflăm în situația nr. 3) ;

- cînd comandantul se află în unitate și preia conducerea acțiunilor de la început ;

— cînd comandantul nu se află în unitate, comanda fiind preluată pînă la sosirea acestuia de către ofițerul la permanentă sau ofițerul de serviciu ;

— cînd atacul se desfășoară pe timp de noapte sau pe timp de zi ;

— dacă atacul a fost declanșat prin surprindere ori cînd sînt informații că este posibil ca penitenciarul să fie atacat întrucît în zonă a fost parașutat un grup de cercetare-diversiune și s-au luat anticipat unele măsuri etc.

În dezvoltarea acestei teme ne vom axa pe măsurile ce trebuie luate în situația cea mai complexă, respectiv cînd atacul se produce prin surprindere, noaptea, cînd o treime din personal (inclusiv comandantul) nu se află în unitate.

În acest context, considerăm că modul de acțiune trebuie să fie următorul :

a) Subofițerii aflați în serviciul de pază pe perimetru :

În momentul producerii atacului — la auzul focurilor de armă sau la observarea inamicului ce se apropie de perimetru cu intenții vădite de atac — acționează în cadrul grupării de închidere, în conformitate cu prevederile planului de pază și apărare, respectiv :

— dau alarma prin mijloacele la dispoziție ;

— ocupă locașurile de tragere sau, după caz, unde există zid împrejmuitoare, coboară din foișor și folosesc crenelurile ;

— atît santinelele care se află pe direcția principală de atac a elementelor de cercetare-diversiune, cît și cele de la posturile învecinate care au cîmp de vedere și foc, acționează cu armamentul din dotare asupra inamicului ;

— subofițerii din rezervă ocupă șanțurile de tragere pregătite din timp, pe direcțiile cele mai amenințate.

În privința subofițerilor care se află în componența patrului și posturilor de observare, aceștia se dispun grupat în ascuns, ocupînd un loc favorabil cu misiunea de a descoperi și semnala inamicul ori obiectivele și locurile probabile de ascundere a acestuia, dirijînd prin intermediul radiotelefoanelor portabile executarea cu precizie a focului de către celelalte elemente din sistemul de pază și apărare, executînd și ei foc asupra inamicului.

Prin semne și semnale stabilite din timp, ei asigură colaborarea și cooperarea penitenciarului cu alte forțe din afară, venite în sprijin.

În momentul intrării în acțiune a grupării de atac, se alătură acesteia și duc lupta în comun, pînă la capturarea sau nimicirea completă a elementelor de cercetare-diversiune.

În situația că indivizi izolați din subunitățile de cercetare-diversiune își fac apariția în sectorul de observare, acționează pentru capturarea sau neutralizarea acestora.

Dacă în apropierea locului de deținere este parașutat (debarcat) inamicul de cercetare-diversiune, subofițerii din paza penitenciarului execută foc din proprie inițiativă asupra țintelor aeriene (parașutiști, aeronave, planoare, elicoptere), raportînd comandantului sau ofițerului de serviciu prin mijloacele la dispoziție situația creată. Executarea focului continuă cu intensitate și la aterizarea elementelor parașutate, împiedicînd regrouparea acestora și organizarea în vederea acțiunilor asupra penitenciarului.

b) Subofițerii supraveghetori de pe secțiile interioare de deținere :

La darea semnalului de alarmă, încetează activitățile cu deținuții, îi introduc în camere, intensifică supravegherea pentru a preveni orice acțiune ostilă din partea acestora. La ordinul ofițerului de serviciu, prin intermediul ajutorului acestuia ori a altui subofițer din rezervă, primesc armamentul, muniția și celelalte materiale de intervenție în caz de alarmă și țin permanent legătura prin mijloacele la dispoziție cu dispeceratul unității.

c) Ofițerul de serviciu :

— se informează operativ asupra situației create ;

— raportează comandantului (ofițerului la permanentă) ;

— la ordin sau cînd nu-l găsește pe comandant, din proprie inițiativă, pune în aplicare planul de alarmare ;

— ordonă dublarea posturilor de pază și supraveghere cu subofițerii din schimbul doi care se găsesc în unitate ;

— anunță unitățile cu care cooperează ;

— ordonă introducerea tuturor deținuților la camere, inclusiv a celor din paza ajutoare ;

— ordonă grupei de intervenție să acționeze pe latura atacată pentru respingerea și nimicirea inamicului de cercetare-diversiune;

— pe măsura sosirii cadrelor în unitate constituie grupările în cadrul dispozitivului de apărare sau le întărește pe cele deja constituite:

- gruparea de închidere;
- gruparea de atac în exterior;
- gruparea de intervenție în caz de evenimente în interior;
- rezerva.

La sosirea în penitenciar a comandantului sau în lipsa acestuia a înlocuitorului la comandă, acesta preia conducerea acțiunilor raportând eșalonului superior situația creată, măsurile luate și stadiul acțiunilor.

În raport cu valoarea inamicului, pînă la sosirea forțelor de cooperare, comandantul poate întări dispozitivul de apărare, folosind o parte din subofițerii supraveghetori pe secțiile de deținere, după ce deținuții au fost introduși în camere. În acest caz, subofițerii rămași în sistemul interior de supraveghere, ajutați și de personalul civil al unității, vor executa serviciu de patrulare de la o secție la alta, suplinind, în acest fel, personalul care participă la întărirea dispozitivului de apărare pe perimetru.

Trecerea la contraatac se va face numai în condiții de superioritate, după ce forțele prevăzute în planul de cooperare au sosit în sprijin. Cînd formațiunea de cercetare-diversiune încearcă să se retragă renunțînd la continuarea atacului asupra penitenciarului se trece la urmărire.

Contraatacul sau urmărirea nu trebuie să diminueze în nici un caz capacitatea de apărare a locului de deținere. Avem în vedere și faptul că retragerea inamicului ar putea să fie tot o manevră diversionistă în vederea scoaterii forțelor noastre din dispozitiv.

Gruparea de atac va acționa energic, cu hotărîre, în mare viteză, folosind la nevoie mijloacele auto din dotare, pentru urmărirea sau interceptarea căilor de retragere ale inamicului, după variante prevăzute în planul de pază și apărare.

Modul concret de urmărire și nimicire a inamicului este cel prevăzut în regulamentele de luptă, cu specificația că forțele penitenciarului, ca și în cazul misiunilor de prindere a evadaților, nu trebuie să întreprindă acțiuni pe distanțe mai mari de 15—20 km, deoarece ar slăbi capacitatea de apărare a penitenciarului, ar pierde legătura cu forțele de cooperare și s-ar îngreuija conducerea. Peste această distanță urmărirea trebuie să fie executată de alte forțe ordonate de eșaloanele superioare.

În situația cînd în zona penitenciarului au fost lansate unele manifeste cu caracter dușmănos, comandantul raportează organelor ierarhice și șefului Inspectoratului județean al Ministerului de Interne, luînd măsuri urgente pentru strîngerea și predarea acestora la organele competente.

Dacă pe timpul acțiunilor de luptă au izbucnit incendii, comandantul ia măsuri de protecție a personalului și a deținuților, precum și pentru evacuarea bunurilor și stingerea incendiilor, folosind forțele proprii sau cele din cooperare (pompieri, apărare civilă etc.).

În cazuri extreme, cînd inamicul de cercetare-diversiune, împreună cu alte grupuri înarmate, a reușit să pătrundă în interiorul penitenciarului, comandantul, folosind rezerva, adoptă un dispozitiv de luptă în conformitate cu noua situație, și apără locul de detenție pe zone interioare prioritare (camera sau depozitul de armament, secțiile de deținere etc.).

În toate aceste acțiuni, o mare importanță au stabilirea și folosirea semnelor și semnalelor în cadrul cooperării, între forțele proprii ale penitenciarului, între acestea și cele venite în sprijin. Semnalele trebuie să fie cît mai simple și cunoscute de toate forțele care acționează împotriva inamicului de cercetare-diversiune.

Mesajele codificate prin radio trebuie dublate cu semne și semnale luminoase (cartușe de semnalizare, lanterne etc.).

După încetarea luptei (capturarea sau nimicirea inamicului), comandantul va lua următoarele măsuri:

- acordarea urgentă a ajutorului medical răniților;
- refacerea dispozitivului de pază și apărare, a sistemului de foc, legăturilor de transmisiuni, lucrărilor genitice etc.;

— raportarea urmărilor la eșalonul superior, cerînd la nevoie sprijin pentru completarea efectivelor, a armamentului, muniției și altele.

4. Cooperarea cu organele de miliție, subunitățile de securitate și alte forțe

În conformitate cu definițiile date de regulamentele noastre militare, prin cooperare se înțelege *coordonarea în timp și spațiu a acțiunilor efectuate în comun de către marile unități operative și tactice ale diferitelor categorii de forțe armate, de arme și trupe speciale, în ce privește modul și procedeele de executare a misiunilor fixate, precum și îndreptarea eforturilor lor pentru realizarea obiectivelor stabilite.*

În cadrul cooperării trebuie precizate : misiunea generală, gruparea forțelor și mijloacelor, locul, rolul și misiunile fiecărei categorii de forțe, procedeele de îndeplinire în mod succesiv a acestora în timp și spațiu, în raport cu amploarea acțiunilor de luptă respective.

Așadar, noțiunii de cooperare îi sint caracteristice : unitatea de acțiune, de loc, de timp și de conducere.

Strîns legată de cooperare este noțiunea de subordonare care constituie o relație ce reflectă caracteristicile funcționale specifice sistemului militar, reprezentînd condiția de bază pentru existența unei discipline ferme pe timpul acțiunilor. În cadrul misiunilor de luptă desfășurate de penitenciar în cooperare cu celelalte forțe de pe raza județului de dispunere, conducerea operativă (comanda) o are șeful inspectoratului județean al Ministerului de Interne, așa cum prevăd reglementările în vigoare.

În cadrul penitenciarului, cooperarea se realizează între unitatea de detenție și secțiile subordonate, între secțiile interioare și dispozitivul de pază pe perimetru etc., conducerea unitară a acțiunilor fiind exercitată de comandantul penitenciarului. În acest context, cooperarea se realizează prin :

- înțelegerea unitară a scopului și concepției privind organizarea și executarea sistemului de pază și apărare, a serviciului de escortare și supraveghere a deținuților ;

- dispunerea avantajoasă în teren a forțelor și mijloacelor și acordarea sprijinului reciproc ;

- existența unei legături permanente și informarea reciprocă neîntreruptă ;

- stabilirea unui sistem unic de înștiințare, alarmă și conducere.

În ceea ce privește cooperarea cu organele de miliție subunitățile de securitate și alte forțe, aceasta presupune :

- informare asupra locului unde sint folosiți deținuții ;
- furnizarea datelor necesare în cazul unor evenimente negative în legătură cu penitenciarul, inclusiv atacul din partea inamicului de cercetare-diversiune ;

- informarea reciprocă asupra situației operative ;
- executarea în comun a acțiunilor de luptă pentru care, prin planul de cooperare este prevăzută intervenția altor forțe.

Planul de cooperare se întocmește din timp pentru unități cu care se cooperează, se actualizează permanent, cu care ocazie se stabilesc datele cooperării.

Conținutul planului de cooperare : denumirea unității ; efectivele cu care se intervine pe urgențe (I ; a II-a) ; indicațiile (parole) de recunoaștere ; situațiile în care se intervine ; sistemul de legătură și alarmare ; distanța și timpii necesari deplasării ; itinerare de deplasare (de bază și rezervă) ; cine conduce acțiunea ; prevederea unor aplicații sau exerciții comune.

Planurile de cooperare vor fi prelucrate cu întregul efectiv de ofițeri și subofițeri ai penitenciarului în părțile ce-i privesc, îndeosebi cu lucrătorii care conduc activitățile principale (ofițer la permanență, ofițer de serviciu, șef de schimb etc.).

În vederea rezolvării cu succes a unor situații de luptă ivite se impun :

- prelucrarea periodică a planului de pază și apărare al unității cu întregul personal al penitenciarului în părțile ce îl privește pe fiecare lucrător sau compartiment de muncă ;

- executarea de exerciții și aplicații cu efectivele proprii și cu cele de cooperare, care să cuprindă și variante de rezolvare a unor situații de atac asupra penitenciarului din partea unor elemente de cercetare-diversiune ;

- studierea de către comandant și locuitorii acestuia pe hartă și în teren a posibilităților de atac, ale inamicului de cercetare-diversiune asupra penitenciarului și pregătirea variantelor de acțiune ;

- actualizarea permanentă a planurilor de cooperare cu alte unități și prelucrarea lor cu personalul penitenciarului ;

- după caz, în situația unui atac din partea elementelor de cercetare-diversiune se va ordona cadrelor chemate la

unitate prin alarmare să vină în ținută civilă pentru a nu fi reperate și nimicite de inamic pe traseele de deplasare spre penitenciar.

În concluzie, modul de acțiune al unității de penitenciar pentru nimicirea grupurilor de cercetare-diversiune care ar ataca este determinat de situația concretă ce se creează, forțele la dispoziție și cele cu care cooperează, de rapiditatea cu care se acționează ca rezultat al pregătirii intensive al întregului personal.

Varianta prezentată în schema alăturată, cu completările și actualizările corespunzătoare, poate să constituie o bună poziție de plecare, în antrenarea personalului militar din penitenciare.

SCHEMA

PENTRU ÎNVAȚĂMÎNT

APĂRĂRII PENITENCIARULUI ÎMPOTRIVA ATACULUI GRUPURILOR DE CERCETARE - DIVERSIUNE (O VARIANTA)

Organizarea exercițiului

INAMIC:

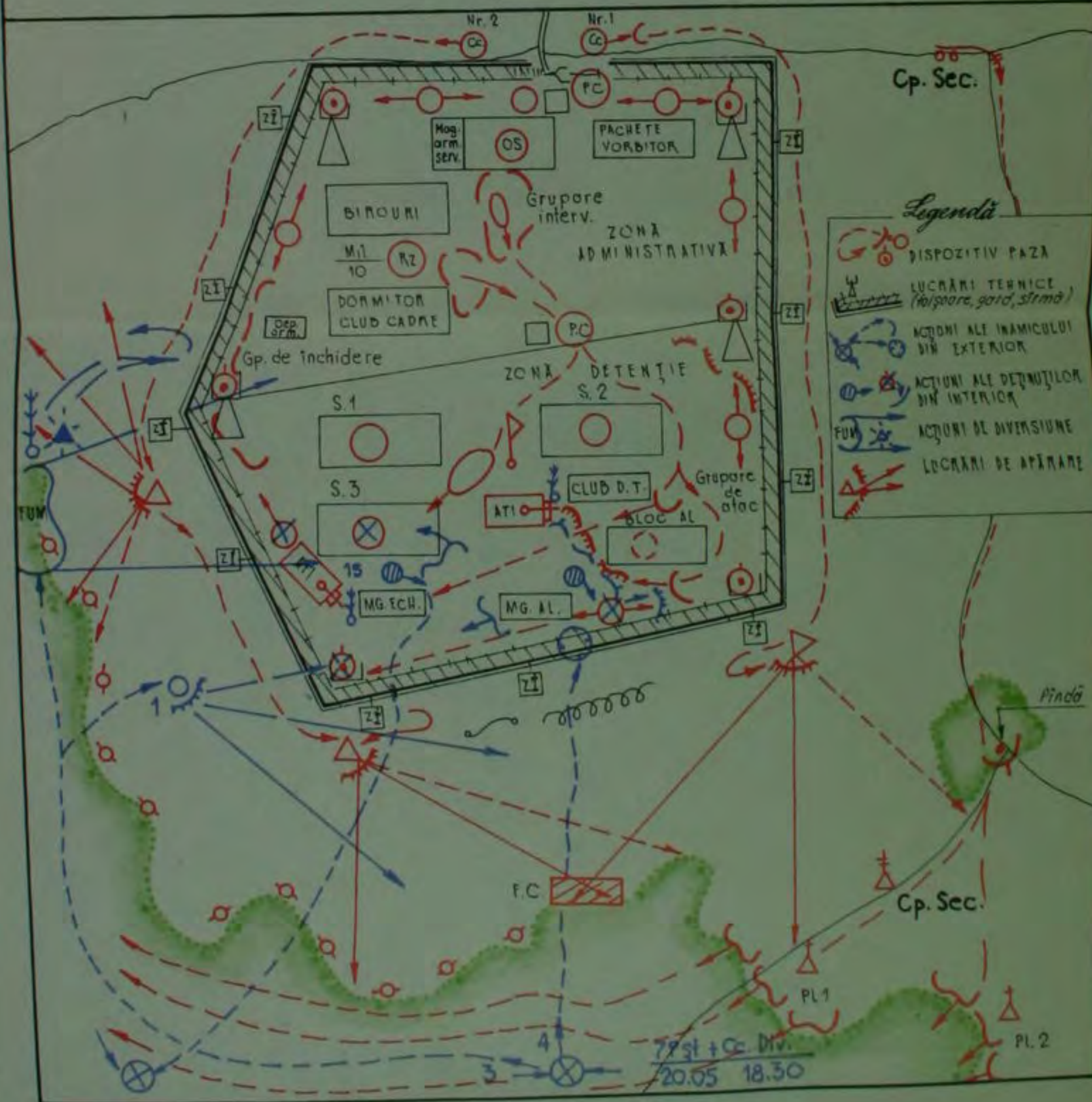
- Un grup de cercetare-diversiune din 12 militari lansat din timp pe teritoriul județului s-a infiltrat în apropierea penitenciarului.
- Un grup înarmat de 7 elemente dușmănoase împărțit în 2 echipe cu scop de diversiune.
- 3 deținuți din interior care au primit de la diversioniști instrucțiuni și 2 pistoale.

FORȚE PROPRII:

- EFFECTIVE:** 7 ofițeri, 4 M.M., 98 subofițeri, 10 P.M.C.
- ORGANIZARE:**
- Comanda: 3 ofițeri
 - Cadre preg. pază și reeduc. - 4 ofițeri
 - O.S. și A.O.S. - $2 \times 3 = 6$ subofițeri
 - Pază - $15 \times 3 = 45$ subofițeri
 - Supraveghere - $4 \times 3 = 12$ subofițeri
 - Escortare - 20 subofițeri
 - Administrativ - 15 subof. și M.M. + 10 P.M.C.

FORȚELE DE COOPERARE

Conform planurilor întocmite din timp de pace

VII

**Organizarea evacuării unui depozit județean de arhive,
asigurarea pazei transportului
și în raionul de dislocare,
în perioada inițială a războiului**

1. Noțiuni generale

Sediile filialelor județene ale arhivelor statului fac parte din categoria obiectivelor de importanță deosebită și sint dispuse în cadrul municipiilor reședință de județ, prezentînd unele particularități dintre care menționăm :

- activitatea din filiala județeană a arhivelor statului se desfășoară sub conducerea nemijlocită a organului central de resort din M.I., iar pe plan local este coordonată de inspectoratul județean al M.I. și de către consiliul local de apărare ;

- documentele de arhivă și celelalte materiale similare sint ușor inflamabile și pot fi supuse degradării prin diverse procedee (incendii, inundații, acțiuni chimice sau biologice) ;

- conținutul informativ al documentelor este în permanență vizat de inamicul specific care manifestă interes pentru acestea, încercînd să le sustragă ori să le distrugă ;

- în eventualitatea unei agresiuni, documentele de arhivă sint supuse pericolului atacurilor terestre și aeriene ale inamicului.

Trebuie, de asemenea, să avem în vedere că, într-un eventual război de apărare a patriei dus de către întregul popor, interesul manifestat de inamic față de fondul de arhive se îndreaptă în următoarele direcții : distrugerea documentelor care conțin date și informații acuzatoare la adresa agresorului ; capturarea și transportarea pe teritoriul propriu a documentelor care îl interesează direct ; donarea către aliații săi a unor documente care îi vizează pe aceștia.

Datorită acestor considerente este necesar ca activitățile de depozitare, conservare și asigurare a securității documentelor să se execute de personal calificat, atât în timp de pace, cât și în situații deosebite.

În condițiile stării de necesitate, când atacul din partea agresorului este iminent, filiala județeană a arhivelor statului se evacuează la ordin într-un nou raion de dislocare.

2. Organizarea evacuării și baza de calcul pentru încărcarea și transportul documentelor

Activitatea pentru evacuarea documentelor de arhivă începe după primirea ordinului de la șeful inspectoratului și se desfășoară cu forțele proprii și cele primite în sprijin (luptători din gărzile patriotice și formațiunile de apărare civilă, tineri din detașamentele de pregătire militară), iar în anumite situații și militari în termen.

Evacuarea se execută eșalonat, pe urgențe, în funcție de importanța documentelor. În urgența întâi sînt transportate fondurile și colecțiile de importanță deosebită, documentele valoroase și de familie ale unor personalități politice, fondurile diferitelor instituții și alte acte de valoare din evidența filialei. Celelalte documente și materiale din gestiune se transportă în urgența a doua.

După primirea ordinului de evacuare, șeful filialei, împreună cu ajutoarele sale, desfășoară următoarele activități :

- verifică autenticitatea ordinului primit ;
- pune în aplicare măsurile cuprinse în planul de pază și apărare a sediului filialei ;
- informează personalul din subordine și pregătește (pe urgențe) documentele pentru evacuare ;
- în cazul unor nevoi suplimentare solicită sprijin (oameni și autovehicule) la consiliul local de apărare pentru evacuarea documentelor ;
- analizează situația creată : timpul la dispoziție, forțele proprii și în sprijin de care dispune, capacitatea și cantitatea mijloacelor de transport, posibilitățile de încărcare, distanța de parcurs pînă la noul raion, măsurile de asigurare de luptă ce trebuie luate pe timpul transportului etc. ;

— constituie echipele de lucru și precizează punctele și urgența încărcării documentelor ;

— urmărește introducerea documentelor în saci de protecție sau containere ;

— stabilește ora la care se termină încărcarea ;

— indică locul și ora la care autovehiculele cu arhivă se vor întîlni cu coloana inspectoratului ;

— menține legătura permanentă cu inspectoratul și consiliul local de apărare.

În funcție de timpul și forțele avute la dispoziție, de numărul mijloacelor de transport primite, de posibilitățile de împachetare, șeful filialei organizează punctele de încărcare în flux continuu.

Prezentăm mai jos o variantă de calcul de la care am pornit în desfășurarea exercițiului :

— filiala județeană a arhivelor statului are în păstrare 980,65 metri liniari de documente din care :

— în urgența întâi — 387,25 ml ;

— în urgența a doua — 593,40 ml ;

— celelalte materiale din filială au o greutate de 4 000 kg ;

— statul de organizare prevede 10 funcții (toate încadrate cu personal civil), din care 3 sînt cu studii superioare ;

— forțe primite în sprijin : un pluton de gărzii patriotice (30 luptători), un detașament de tineri (25) ; o grupă de securitate-miliție și doi cercetași chimici și de radiație ;

— autovehicule :

— necesare — 10 DAC de 5 tone ;

— repartizate — 5 DAC de 5 tone ;

— capacități :

— saci de vinilin = 7 cutii (1 ml) ;

— containere de aluminiu = 6 cutii (1 ml) ;

— un autocamion DAC (3 tone) = 75 saci ;

— un autocamion DAC (5 tone) = 100 saci ;

— greutatea unui sac (container) = 40—45 kg.

3. Asigurarea pazei pe timpul transportului documentelor către raionul de dislocare

Această măsură are ca scop prevenirea, protecția și apărarea personalului și a documentelor în cazul unor atacuri din partea elementelor de cercetare-diversiune, altor forțe ostile și crearea condițiilor necesare transportului și descărcării materialelor în mod organizat.

Atunci când se deplasează separat de coloana inspectoratului, paza și apărarea coloanei auto a filialei se asigură de către personalul propriu, împreună cu forțele date în sprijin.

Când se deplasează o dată cu inspectoratul județean al M.I., paza și apărarea coloanei se asigură de inspectorat, iar filiala participă cu forțele disponibile.

În prima situație răspunderea pentru măsurile luate în vederea asigurării pazei și apărării coloanei revine șefului filialei.

Întregul personal al coloanei trebuie să cunoască măsurile de siguranță, semnalele de alarmă și modul de acțiune în diferite situații de pericol.

Siguranța nemijlocită se asigură de către observatori și personalul destinat pentru intervenție, numiți de șeful coloanei, iar cercetarea chimică și de radiație se execută de către specialiștii dați în sprijin.

Mascarea se execută cu mijloacele proprii (complete de mascare, prelate, plase de mascare), folosindu-se și proprietățile naturale ale terenului, iar noaptea se impune utilizarea cu restricție a iluminatului pe timpul deplasării.

În situația când pe timpul transportului se declanșează alarma aeriană, coloana de autovehicule continuă deplasarea, dispersându-se prin mărirea vitezei și distanțelor între mașini, iar personalul își pregătește mijloacele individuale de protecție.

La contactul cu elementele de cercetare-diversiune sau alte elemente ostile se va evita atacul acestora, urmărindu-se ieșirea cât mai repede posibil de sub focul lor, prin mărirea vitezei și folosirea unor drumuri de varientare.

Dacă pe itinerar se întâlnește o porțiune de drum impracticabil sau un pod distrus, acestea se ocolesc, iar când nu este posibil, se refăce comunicația (podul) cu forțele proprii sau se iau alte măsuri care să asigure continuarea deplasării.

4. Activitățile ce se execută în raionul de dislocare și participarea filialei la asigurarea pazei și apărării sediului destinat pentru păstrarea documentelor

La sosirea în raionul de dislocare, șeful filialei ia legătura cu organele locale și execută următoarele :

- recunoaște locul și încăperile destinate și le repartizează în funcție de organizarea și nevoile filialei (depozite, dormitoare, cameră de lucru, sală de mese, grup sanitar etc.) ;

- organizează descărcarea documentelor și depozitarea acestora în ordinea stabilită ;

- stabilește programul de lucru al personalului ;

- asigură luarea și menținerea legăturii telefonice și prin agenți cu inspectoratul județean al Ministerului de Interne ;

- stabilește locul de dispunere și ora încolonării autovehiculelor pentru deplasare în vederea transportării documentelor din urgența a doua ;

- organizează personalul care participă la paza și apărarea raionului de dislocare.

Planul se întocmește de către inspectoratul județean al Ministerului de Interne în care este inclus și raionul de dispunere al filialei județene a arhivelor statului.

Paza propriu-zisă a sediului filialei se asigură cu personalul propriu.

5. Desfășurarea exercițiului tactic

Scopuri de învățămînt :

- perfecționarea deprinderilor practice ale personalului din conducerea filialei în organizarea și îndrumarea activităților pentru evacuarea, transportul și dispunerea fondului județean de arhive în raionul de dislocare ;

- antrenarea întregului personal în desfășurarea activităților pentru calculul evacuării documentelor și a celorlalte materiale, precum și în rezolvarea unor situații ce se pot ivi pe timpul transportului.

Participanți :

— personalul care încadrează filiala județeană a arhivelor statului,

Probleme de urmărit :

- activitatea personalului pe timpul evacuării documentelor ;
- executarea transportului și rezolvarea situațiilor tactice pe timpul deplasării ;
- activitățile ce se desfășoară în raionul de dislocare și organizarea pazei și apărării acestuia.

Durata :

5 ore.

Bibliografie :

- Decretul nr. 121/1978 privind înființarea, organizarea și funcționarea Ministerului de Interne ;
- Decretul nr. 472/1971 privind Fondul Arhivistic Național al R.S.R. ;
- Regulamentul serviciului de gardă și în garnizoană (R.G.-2), pag. 69—76 ;
- Regulamentul trupelor de securitate — partea I, pag. 30—41, 47—53, 120, 180—185 ;
- Transporturi militare — manual, partea a II-a, pag. 16—32, 120—123, 127—128, 131—146, 219—224, 228—246, 248, 256—258, 261—263 ;
- Planul evacuării filialei arhivelor statului — ghid.

6. Situația tactică la 22.04 10.00

a) Inamicul folosind intens loviturile din aer și trupe de desant poate trece la acțiuni ofensive, peste 2—3 zile.

Au fost semnalate grupuri de cercetare-diversiune în pădurile FIERBINȚI și BUCOV, în apropierea barajului POPEȘTI precum și un grup înarmat în pădurea ORLAT ; împotriva lor fiind în curs de desfășurare acțiuni de neutralizare și nimicire.

b) Consiliul Național al Apărării a hotărât dislocarea unor obiective de importanță deosebită în adâncimea teritoriului.

Filiala Județeană a Arhivelor Statului continuă să desfășoare activități specifice, concomitent cu suplimentarea măsurilor de pază și apărare a sediului.

c) La 22.04 10.00, șeful filialei a primit ordin prin I.J. „TELEAJEN” al M.I. să pregătească pentru evacuare fondul de arhive din care a reținut următoarele :

— până la 23.00 05.00, să fie transportate documentele din urgența întâi la Școala generală nr. 14 din orașul PETREȘTI, județul VLAȘCA ;

— pentru activitățile ce se vor desfășura la punctele de încărcare se destină Pl. 2/Cp. 115 Pș. începând cu 22.04 11.00, iar în raionul de dislocare, filialei i se va pune la dispoziție, la cerere, detașamentul de tineri (25) de la Fabrica de încălzăminte PETREȘTI ;

— autocamioanele de transport se asigură de I.T.A. „TELEAJEN” în proporție de 50% față de nevoi, începând cu 22.04 11.00 ;

— pentru paza și apărarea transportului documentelor din urgența întâi, pe timpul deplasării, se destină o grupă din Pl. 2/Cp. 3 Sec.-Mil. „TELEAJEN” ;

— pe comunicațiile TELEAJEN, POPEȘTI, LIVEZI, PETREȘTI și TELEAJEN, OITUZ, VLĂDENI, FĂGET, PETREȘTI s-au luat măsuri de pază și apărare de către subunități de gărzi patriotice ;

— paza și apărarea filialei, asigurarea materială, tehnică, financiară și medicală în raionul de dislocare se realizează de către I.J. „TELEAJEN” al M.I. ;

— documentele de arhivă din urgența întâi vor fi transportate în coloana auto, separat de cea a inspectoratului, iar cele din urgența a doua, la ordin, o dată cu evacuarea I.J. al M.I.

SE CERE :

— trecerea situației pe hartă (a se vedea schema alăturată) ;

— hotărîrea șefului filialei județene pentru evacuarea documentelor, rezolvarea situațiilor ce se ivesc pe timpul transportului și dislocarea în noul raion (a se utiliza varianta alăturată) ;

— efectuarea calculului necesarului de forțe, mijloace de împachetare și mașini pentru a executa transportul în două urgențe.

**ELEMENTE DE CALCUL
PENTRU HOTĂRÎREA ȘEFULUI FILIALEI JUDEȚENE
A ARHIVELOR STATULUI
„TELEAJEN”**

— o variantă —

1. Inamicul poate acționa asupra coloanei, care transportă documente de arhivă, prin acte de diversiune în scopul capturării sau distrugerii acestora, în special pe timpul deplasării pe sectoarele de comunicație : PERIEȚI, STOIANA și BĂNIȘOR, VALEA ALBĂ.

2. Filiala trece la aplicarea măsurilor pentru evacuarea documentelor de arhivă și a personalului în localul Școlii generale nr. 14 din PETREȘTI, județul VLAȘCA.

Itinerar de deplasare :

— de bază : TELEAJEN, POPEȘTI, RĂZBOIENI, PETREȘTI — 125 km — este mai scurt, mai puțin dificil și se află în majoritate sub paza subunităților de gărzi patriotice ;
— de rezervă : TELEAJEN, VLĂDENI, FĂGET, PETREȘTI — 145 km.

Începerea deplasării — 22.04 14.00.

Viteza de deplasare — 40 km/oră.

Punct inițial : ieșirea de N-V TELEAJEN se va depăși la ora 14.00.

Halta mică în comuna STOIANA la ora 15.00 până la 15.20.

Ajungerea în noul raion de dislocare la ora 17.30.

Evacuarea se va executa eșalonat :

— în urgența întâi, cantitatea de 387,25 ml arhivă ;

— în urgența a doua, cantitatea de 593,4 ml arhivă.

Pentru transportul documentelor sînt necesare un număr de 10 autocamioane DAC de 5 tone din care :

— 4 pentru urgența întâi și 6 pentru urgența a doua.

Deoarece se pun la dispoziție numai 5 autocamioane DAC pentru întreaga cantitate, documentele din urgența a doua, precum și celelalte materiale vor fi transportate în două eșaloane.

Pentru transportul documentelor sînt necesari :

- 981 saci de vinilin sau containere de aluminiu ;
- din necesar sînt asigurați numai 480 saci și 310 containere.

Pentru manipularea documentelor de arhivă și a materialelor care se evacuează sînt necesari 38 de oameni, din care 8 se asigură din personalul filialei și 30 se primesc de la Cp. 115 Pș.

Încărcarea documentelor din urgența întîi se realizează în 2 ore (22.04 orele 11.00—13.00), iar terminarea transportului unui eșalon în 8 ore.

Cazarea, hrănirea personalului și apărarea filialei în raionul de dislocare se asigură de către I.J. „TELEAJEN“ al Ministerului de Interne.

3. Punctul de comandă :

- pe timpul încărcării documentelor, în sediul filialei ;
- pe timpul transportului, în capul coloanei.

" PENTRU INVATAMINT "

CUPRINS

	<u>Pag.</u>
Cuvint înainte	5
DOCTRINA MILITARĂ — TEME	
I. Concepția Partidului Comunist Român, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, privind întărirea capacității de apărare a patriei, reflectată în Directiva comandantului suprem, în regulamentele și instrucțiunile operative și de specialitate	11
II. Apărarea zonală. Sarcinile unităților și organelor Ministerului de Interne privind participarea la apărarea zonală. Cooperarea cu consiliile locale de apărare	41
III. Locul și rolul unităților și organelor Ministerului de Interne în sistemul apărării naționale. Forme specifice de acțiune, conlucrare și cooperare pentru îndeplinirea misiunilor ce le revin	53
IV. Participarea unităților și organelor Ministerului de Interne împreună cu unitățile armatei, gărzile patriotice și alte forțe, la pregătirea raioanelor antidesant, nimicirea desantului aerian și formațiunilor de cercetare-diversiune, concomitent cu îndeplinirea misiunilor specifice	83
V. Apărarea civilă, componentă a sistemului apărării naționale. Rolul și misiunile organelor și unităților Ministerului de Interne în sprijinul apărării civile în timp de pace, la mobilizare și război	103
VI. Activitatea grupei operative a Ministerului de Interne pentru conducerea unităților și organelor ce acționează în cadrul apărării zonale, în vederea participării la nimicirea desantului aerian, trupelor aeromobile și formațiunilor de cercetare-diversiune, concomitent cu îndeplinirea misiunilor specifice	123
VII. Considerații privind acțiunile miliției județene, împreună cu alte forțe, pentru reorganizarea activităților în zona de competență eliberată, reinstalarea administrației de stat, revenirea populației evacuate și punerea în funcțiune a obiectivelor economico-sociale	135

VIII. Participarea organelor și unităților Ministerului de Interne împreună cu forțe ale apărării teritoriale, la limitarea și înlăturarea urmărilor atacului inamic cu arme de nimicire în masă și mijloace incendiare, în condițiile desfășurării cu succes a operației ofensive duse de forțele noastre armate	143
IX. Gărzile patriotice și formațiunile de pregătire militară a tineretului. Rolul și misiunile lor în războiul de apărare a patriei dus de întregul popor	161
X. Asigurarea materială, tehnică și medicală a organelor și unităților Ministerului de Interne care participă împreună cu subunități ale armatei, gărzi patriotice și alte formațiuni de apărare la nimicirea desantului aerian și a grupurilor cercetare-diversiune	179

EXERCITII TACTICE

I. Participarea miliției județene (municipale), împreună cu organe și subunități ale Ministerului de Interne, gărzi patriotice, alte forțe, la apărarea unei platforme industriale și hărțuirea inamicului concomitent cu îndeplinirea misiunilor specifice	191
II. Acțiunea postului de miliție, împreună cu grupa de sprijin, luptători din gărzile patriotice și detașamente de pregătire militară a tineretului, pentru apărarea sediului propriu	199
III. Modul de acțiune al plutonului de miliție în ambuscadă pentru capturarea sau nimicirea unui grup înarmat	207
IV. Modul de acțiune a postului (patrului) de miliție, împreună cu grupa de sprijin, luptători din gărzile patriotice și detașamente de pregătire militară a tineretului, pentru descoperirea, capturarea sau nimicirea unui grup de cercetare-diversiune	215
V. Postul (patrula) de miliție, împreună cu grupa de sprijin, luptători din gărzile patriotice și detașamente de pregătire militară a tineretului, în paza și apărarea unui sector de comunicație	221
VI. Modul de acțiune a unității de penitenciare, împreună cu organe de miliție, subunități de securitate și alte forțe, pentru apărarea locului de detenție împotriva atacului grupurilor de cercetare-diversiune, urmărirea, capturarea sau nimicirea acestora	225
VII. Organizarea evacuării unui depozit județean de arhive, asigurarea pazei transportului și în raionul de dislocare, în perioada inițială a războiului	237